

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๘/๒๕๑๓ (สามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๓
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๒๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้มีสมาชิกร่วมการประชุม ๒๑๐ คน ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม วันนี้มีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ คือ ได้รับหนังสือจากเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งว่ากระทรวงการคลังได้เสนอรายการตรวจสอบบัญชีรับจ่ายเงินของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ ไปเพื่อคณะรัฐมนตรีทราบ และนำเสนอสภาผู้แทนตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ทราบแล้วจึงได้นำเสนอสภาผู้แทนเพื่อทราบ

ที่ น.ว. ๒๘/๒๕๑๓

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

๗ สิงหาคม ๒๕๑๓

เรื่อง รายงานการตรวจสอบบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑

เรียน สมาชิกสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลังและบัญชีสรุปการจ่ายเงินงบประมาณ
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑

ด้วยสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า กระทรวงการคลังได้เสนอรายงานการ
ตรวจสอบบัญชีรับจ่ายเงินของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๑๑ ไปเพื่อคณะรัฐมนตรีทราบ และนำเสนอสภาผู้แทนตามมาตรา ๖ แห่งพระราช-
บัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้
ทราบแล้ว จึงขอให้นำเสนอสภาผู้แทนต่อไป

ฯพณฯ ประธานสภาผู้แทนจึงมีคำสั่งให้ส่งรายงานดังกล่าวมาเพื่อพิจารณาพร้อมกับ
หนังสือนี้.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ**

(นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ)

รองเลขาธิการ ทำการแทน

เลขาธิการรัฐสภา

(สำเนา)

วันที่ ๑๖๔๘/๑๓ วันที่ ๖ ส.ค. ๑๓ เวลา ๙.๔๐ น. สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๔๐๓/๔๘๑๗

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๖ สิงหาคม ๒๕๑๓

เรื่อง รายงานการตรวจสอบบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงการคลังและบัญชีสรุปการจ่ายเงินงบประมาณของ
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑

ด้วยกระทรวงการคลัง ได้เสนอรายงานการตรวจสอบบัญชีรับจ่ายเงินของสำนักงาน
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ ไปเพื่อคณะรัฐมนตรีทราบ
และนำเสนอสภาผู้แทนตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการ
ตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอคณะ
รัฐมนตรีทราบแล้ว ดังปรากฏตามสำเนาหนังสือของกระทรวงการคลังและบัญชีสรุปการจ่าย
เงินงบประมาณฯ ที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงกราบเรียนมา เพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

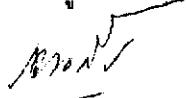
(ลงชื่อ) พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร

(สง่า กิตติขจร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

สำเนาถูกต้อง

วิชัย คัด

 ทาน.

(สำเนา)

ที่ กค. ๐๕๐๒/๑๘๗๗๕

กระทรวงการคลัง

๗ กรกฎาคม ๒๕๑๓

เรื่อง รายงานการตรวจสอบบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. รายงานสรุปการจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายของสำนักงานคณะกรรมการ
ตรวจเงินแผ่นดินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ จำนวน ๑ ชุด
 ๒. บัญชีรายได้รายจ่ายเงินค่าตรวจสอบบัญชีรัฐวิสาหกิจ ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๑๑ จำนวน ๑ ชุด
 ๓. งบดุลเงินฝากค่าตรวจสอบบัญชีรัฐวิสาหกิจ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๑๑
จำนวน ๑ ชุด

กระทรวงการคลังขอรายงานผลการตรวจสอบบัญชีรับจ่ายของสำนักงานคณะกรรมการ
ตรวจเงินแผ่นดินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ ตามความนัยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๖ ดังนี้

๑. กระทรวงการคลังได้สั่งให้กรมบัญชีกลางดำเนินการตรวจสอบบัญชีรับจ่ายของ
สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งรวมทั้งเงิน
ในงบประมาณและเงินนอกงบประมาณค่าตรวจสอบบัญชีรัฐวิสาหกิจ บัดนี้ ได้ทำการ
ตรวจสอบเสร็จแล้ว

๒. ผลการตรวจสอบการรับจ่ายเงินงบประมาณรายจ่าย ปรากฏว่า

๒.๑ สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีรายจ่ายตามงบประมาณประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ ดังนี้

จ่ายตามหมวดรายจ่าย

(๑) รายจ่ายระหว่างปีงบประมาณ

๑๓,๖๖๕,๓๐๔.๕๑ บาท

(๒) รายจ่ายเหลือมีปี

๑,๗๗๒,๐๐๐.๐๐ บาท

(๓) รวม ๑๕,๔๓๗,๓๐๔.๙๑ บาท

จ่ายจากเงินงบบกลาง

(๔) เงินช่วยเหลือข้าราชการ ๗๒๓,๒๘๘.๖๓ บาท

(๕) รายการเงินเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญ ๒๘๗,๗๖๑.๖๔ บาท

(๖) ค่าใช้จ่ายในการเจรจาธุรกิจ ๗๓,๐๓๓.๒๗ บาท

(๗) รวม ๑,๐๗๔,๐๘๓.๕๔ บาท

(๘) รวมรายจ่ายทั้งสิ้น (๓) + (๗) ๑๖,๕๑๑,๓๘๘.๔๕ บาท

๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับวงเงินงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ จำนวนเงิน ๑๗,๗๓๑,๔๘๐.๐๐ บาท มีรายจ่ายตามงบประมาณ (ไม่รวมรายจ่ายที่เบิกจากงบบกลาง) สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ จำนวน ๑๕,๔๓๗,๓๐๔.๙๑ บาท คงจ่ายต่ำกว่าวงเงินงบประมาณที่ได้รับ ๒,๒๙๔,๑๗๕.๐๙ บาท เมื่อนำรายจ่ายที่เบิกจากงบบกลางจำนวน ๑,๐๗๔,๐๘๓.๕๔ บาท ไปรวมเข้าด้วยแล้วก็เป็นรายจ่ายรวมทั้งสิ้น ๑๖,๕๑๑,๓๘๘.๔๕ บาท และเห็นว่าได้ปฏิบัติการเบิกและจ่ายเงินแต่ละประเภทเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ว่าด้วยกรนั้น ๆ แล้ว

๓. ผลการตรวจสอบเงินนอกงบประมาณค่าตรวจสอบบัญชีรัฐวิสาหกิจ ปรากฏว่า

๓.๑ สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีรายรับจากค่าตรวจสอบบัญชีรัฐวิสาหกิจในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ จำนวน ๔๒ แห่ง เป็นเงินรายได้ทั้งสิ้นจำนวน ๗๔๗,๔๐๐.๐๐ บาท จากเงินจำนวนนี้ได้บันทึกเป็นรายได้แผ่นดินร้อยละ ๑๐ เป็นจำนวนเงิน ๗๔,๗๔๐.๐๐ บาท จึงยังคงเหลือเงิน ๖๗๒,๖๖๐.๐๐ บาท และได้ใช้จ่ายไปในการดำเนินการตรวจสอบบัญชีรัฐวิสาหกิจรวมทั้งสิ้น ๖๖๗,๒๔๙.๖๐ บาท คงเหลือเป็นรายได้สูงกว่ารายจ่ายซึ่งได้นำฝากไว้เป็นทุนประเภทเงินฝากค่าตรวจสอบบัญชีรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๕,๔๑๐.๔๐ บาท

๓.๒ ฐานะเงินฝากค่าตรวจสอบบัญชีรัฐวิสาหกิจ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๑๑ ดังนี้

เงินคงเหลือยกมาต้นปีงบประมาณ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๑ ๓๕๘,๓๕๓.๘๐ บาท

บวก เงินเหลือจ่ายรับคืน ๗,๔๖๕.๗๕

รายได้สูงกว่ารายจ่ายในปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๑๑

๕,๔๑๐.๔๐

๑๒,๘๗๖.๑๕ บาท

เงินคงเหลือยกไป

๓๗/๑,๒๒๙.๙๕ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและเพื่อนำเสนอรัฐสภาตาม
นัยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๖
ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ส.วินิจัยกุล

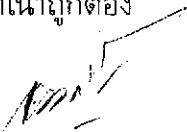
(นายเสริม วินิจัยกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กองระบบบัญชีและการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำเนาถูกต้อง

จิระนันท์ คัด

 ทาน.

รายงานสรุปการจ่าย เงินงบประมาณรายจ่าย

ของสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยเงินแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑

รายการ	(๑) งบประมาณรายจ่ายตาม พ.ร.บ.บ.	(๒) * งบการโอน งบประมาณ (+) เงิน (-) สก	(๓) งบประมาณ รายจ่ายสุทธิ	(๔) เงินที่จ่ายวง ที่ใช้ครบทั้งสิ้น	(๕) งบจำนวนเงิน ที่ยังงบประมาณ	(๖) งบจำนวนเงิน เหลือมี งบประมาณ	(๗) f(b) = (๖) - (๕)	(๘) f(b) = (๖) - (๗)	(๙) f(b) = (๘) - (๗)
หมวดรายจ่าย									
๑. เงินเดือน	๑๑,๐๕๖,๕๐๐ -	๗,๑๐๐,๖๒๐ -	๑๒,๑๕๖,๑๒๐ -	๑๐,๐๒๖,๑๒๐ -	๑๐,๐๒๖,๑๒๐ -		๑๐,๐๒๖,๑๒๐ -	๑๐,๐๒๖,๑๒๐ -	๒,๐๓๐,๕๖๐ -
๒. ค่าจ้างประจำ	๑๕๕,๐๐๐ -	๗ ๓๔,๗๐๐ -	๒๓๒,๗๐๐ -	๒๓๒,๗๐๐ -			๒๓๒,๗๐๐ -	๒๓๒,๗๐๐ -	๒,๐๓๐ -
๓. ค่าจ้างชั่วคราว	-	๑,๕๐๐ -	๑,๕๐๐ -	๑,๕๐๐ -			๑,๕๐๐ -	๑,๕๐๐ -	๓๐ -
๔. ค่าตอบแทน	๕๑๐,๐๐๐ -	๓๐,๑๐๐ -	๕๔๐,๑๐๐ -	๕๔๐,๑๐๐ -			๕๔๐,๑๐๐ -	๕๔๐,๑๐๐ -	๓๒,๕๐๐ -
๕. ค่าโฆษณา	๒,๕๐๐,๐๐๐ -	-	๒,๕๐๐,๐๐๐ -	๒,๕๐๐,๐๐๐ -			๒,๕๐๐,๐๐๐ -	๒,๕๐๐,๐๐๐ -	๒๕,๐๐๐ -
๖. ค่าวัสดุ	๓๕๐,๐๐๐ -	-	๓๕๐,๐๐๐ -	๓๕๐,๐๐๐ -			๓๕๐,๐๐๐ -	๓๕๐,๐๐๐ -	๓๕,๐๐๐ -
๗. ค่าวัสดุพิมพ์	๓๒๖,๕๐๐ -	๗ ๓๕,๗๐๐ -	๓๖๒,๒๐๐ -	๓๖๒,๒๐๐ -			๓๖๒,๒๐๐ -	๓๖๒,๒๐๐ -	๓๕,๕๐๐ -
๘. ค่าพิมพ์และสิ่งก่อสร้าง	๑,๕๕๐,๐๐๐ -	-	๑,๕๕๐,๐๐๐ -	๑,๕๕๐,๐๐๐ -			๑,๕๕๐,๐๐๐ -	๑,๕๕๐,๐๐๐ -	๑๐๕,๐๐๐ -
๙. เงินอุดหนุน	๓,๕๐๐ -	-	๓,๕๐๐ -	๓,๕๐๐ -			๓,๕๐๐ -	๓,๕๐๐ -	๓๕๐ -
รวม	๑๒,๕๕๑,๕๐๐ -	๗ ๓๕,๐๓๖,๕๕๐ -	๑๓,๕๐๗,๕๕๐ -	๑๑,๒๕๖,๓๐๕ -		๑๑,๒๕๖,๓๐๕ -	๑๑,๒๕๖,๓๐๕ -	๑๑,๒๕๖,๓๐๕ -	๒,๒๕๕,๑๕๕ -

(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)	(๘)	(๙)
งบประมาณ รายการตาม พ.ร.บ.	*รายการ โอน งบประมาณ (+) เพิ่ม (-) ลด	งบประมาณ รายการสุทธิ	เงินประจำงวด ที่ได้รับทั้งสิ้น	รายการที่โอน ไปยังงบประมาณ อื่น	รายการที่โอน กลับมา งบประมาณ	รวมรายการ ทั้งสิ้น	ค่ากลางงบประมาณ รายการสุทธิ	(๕)+(๖)-(๗)-(๘)-(๙)
รายการ รายการงบกลาง ๑. เงินช่วยเหลือราชการ ๑.๑ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ๑.๒ เงินบำรุงการศึกษา ๑.๓ เงินค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ๑.๔ ค่ารักษาพยาบาล ๒. รายการเงินเป็นส่วนตัวเจ้าหน้าที่ ๓. ค่าใช้จ่ายในการจราจรถึง						๕๑๕,๒๖๔ ๑๘ ๓๓,๕๖๗ - ๔,๕๕๐ - ๑๖๕,๑๓๓ ๕๕ ๒๕๖,๗๖๑ ๖๘ ๗๓,๐๓๓ ๒๗		๑,๐๗๕,๐๘๓ ๕๕

* งบประมาณและเงินโอนเกี่ยวกับรายการโอนงบประมาณ

รายละเอียดเกี่ยวกับการโอนงบประมาณ

ของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑

๑. หมวดเงินเดือน จำนวนเงิน ๑๑,๐๕๒,๘๐๐.๐๐ บาท มีรายการเพิ่มลด คือ

๑.๑ โอนจากงบกลางเป็นรายการปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการตามหนังสือสำนัก-
เลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ สร. ๐๔๐๓/๑๒๘๓๙ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๑๑ จำนวนเงิน
๑,๐๐๑,๒๒๐.๐๐ บาท

๑.๒ โอนจากหมวดค่าตอบแทน ดังนี้

ตามหนังสือสำนักงบประมาณที่ สร. ๐๓๐๖/๑๒๑๐ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน
๒๕๑๐ จำนวนเงิน ๓๐๐.๐๐ บาท

ตามหนังสือสำนักงบประมาณที่ สร. ๐๓๐๖/๒๗๗๔ ลงวันที่ ๔ มกราคม
๒๕๑๑ จำนวนเงิน ๗,๒๐๐.๐๐ บาท

ตามหนังสือสำนักงบประมาณที่ สร. ๐๓๐๖/๓๑๓๔ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม
๒๕๑๑ จำนวนเงิน ๖๐๐.๐๐ บาท

รวมเป็นเงิน ๑๒,๑๐๒,๑๒๐.๐๐ บาท

๒. หมวดค่าจ้างประจำ จำนวนเงิน ๑๙๘,๐๐๐.๐๐ บาท โอนจากงบกลางเป็นรายการ
ปรับปรุงอัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ที่ สร. ๐๔๐๓/ว. ๘ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๑๑ เรื่องการปรับปรุงอัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำ
ของส่วนราชการ จำนวน ๓๘,๗๖๐.๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒๓๖,๗๖๐.๐๐ บาท

๓. หมวดค่าจ้างชั่วคราวไม่ได้ตั้งไว้ ได้ขอโอนมาจากหมวดค่าตอบแทน ตามหนังสือ
สำนักงบประมาณ ที่ สร. ๐๓๐๖/๓๒๑๔ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๑๑ เป็นจำนวนเงิน
๑,๘๐๐.๐๐ บาท

๔. หมวดค่าตอบแทนจำนวนเงิน ๔๑๐,๐๐๐.๐๐ บาท ได้โอนไปหมวดอื่น ตามข้อ
๑.๒ และ ข้อ ๓ รวมเป็นเงิน ๙,๙๐๐.๐๐ บาท และได้โอนมาจากหมวดค่าวัสดุ ตามหนังสือ
สำนักงบประมาณที่ สร. ๐๓๐๖/๗๘๒๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๑๑ จำนวนเงิน ๔๐,๐๐๐.๐๐
บาท รวมเป็นเงิน ๔๕๐,๑๐๐.๐๐ บาท

๕. หมวดค่าใช้สอย จำนวนเงิน ๒,๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท ได้โอนไปหมวดครุภัณฑ์ ตาม
หนังสือสำนักงบประมาณที่ สร. ๐๓๐๖/๘๐๗๓ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๑๑ จำนวนเงิน

๒๓,๐๐๐.๐๐ บาท และหนังสือที่ สร.๐๓๐๖/๘๒๗๗ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๑๑ จำนวนเงิน ๑๖,๗๐๐.๐๐ บาท คงเหลือเป็นเงิน ๒,๓๖๐,๓๐๐.๐๐ บาท

๖. หมวดวัสดุ จำนวนเงิน ๓๘๐,๐๐๐.๐๐ บาท ได้โอนไปหมวดค่าตอบแทน ตาม ข้อ ๕ คงเหลือ เป็นเงิน ๓๔๐,๐๐๐.๐๐ บาท

๗. หมวดครุภัณฑ์ จำนวนเงิน ๓๒๖,๕๐๐.๐๐ บาท ได้โอนมาจากหมวดค่าใช้สอย ตามข้อ ๕ รวมเป็นเงิน ๓๖๖,๖๐๐.๐๐ บาท

สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
 งบดุล เงินฝากค่าตรวจสอบบัญชีรัฐวิสาหกิจ
 ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑

ทรัพย์สิน		ทุน	
เงินฝากค่าตรวจสอบบัญชีรัฐวิสาหกิจ	๓๗๑,๒๒๙.๙๕	เงินค่าตรวจสอบบัญชีรัฐวิสาหกิจ ๑ ต.ก. ๒๕๕๐ ๓๕๘,๓๕๓.๘๐ บวก เงินเหลือจ่ายรับคืน ๗,๔๖๕.๗๕ บวก รายได้สูงกว่ารายจ่าย ๕,๔๑๐.๔๐	๓๗๑,๒๒๙.๙๕
	๓๗๑,๒๒๙.๙๕		๓๗๑,๒๒๙.๙๕

สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
บัญชีรายได้รายจ่ายค่าตรวจสอบบัญชีรัฐวิสาหกิจ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑

เงินเดือนพนักงานสมทบตรวจ	๕๕๐,๕๙๖.๒๐	ค่าตรวจสอบบัญชีจากรัฐวิสาหกิจ	๗๕๗,๕๐๐.๐๐
ภาษีเงินได้พนักงานสมทบตรวจ	๕,๒๖๖.-		
ค่าพาหนะข้าราชการเหมาจ่าย	๒๐๗,๓๓๗.๕๐		
นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน	๗๔,๗๕๐.-		
วัสดุเพื่อตรวจสอบ	๑,๕๑๐.-		
แก้อื้อ	๒,๒๐๐.-		
รายได้สูงกว่ารายจ่าย	๕,๕๑๐.๕๐		
	๗๕๗,๕๐๐.๐๐		๗๕๗,๕๐๐.๐๐

เรื่องนี้ได้แจ้งให้แก่ท่านสมาชิกแล้ว จึงขอเสนอให้ที่ประชุมสภานี้ทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวิน เชียงใหม่ รู้สึกเสียตายเวลาของสภามาก นี่ผ่านไปเกือบครึ่งชั่วโมงถึงจะมาครบองค์ประชุม ทั้งนี้ก็อยากจะขอความกรุณาท่านประธานสภาได้ประกาศแจ้งให้สมาชิกทุก ๆ คนชื่อตรงต่อหน้าที่ที่ตัวได้รับใช้ปวงชนชาวไทยเข้ามานั่งในสถาบันนี้ ข้าพเจ้าเองก็รู้สึกสลดใจมาหลายครั้งแล้วที่ได้ลุกขึ้นมากล่าวทุกที บางทีอาจจะ เป็นสิ่งที่รำคาญแก่บุคคลบางคนก็ได้ และวันนี้ข้าพเจ้าก็ขอความกรุณาชมเชยท่านนายกรัฐมนตรี ท่านมานั่งนี้รอตั้ง ๒๐ กว่านาที

ประธานสภาผู้แทน : ขอบคุณ ทุกคนรู้หน้าที่ดีอยู่แล้ว

ระเบียบวาระที่ ๒ กระตุ้ถาม กระตุ้ถามด่วนลำดับ ๑ ของนายทองดี อิศราชีวิน เรื่อง
จีนฮ้อชาวต่างชาติเก็บภาษีเถื่อนในประเทศไทย ถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวิน ส.ส.จังหวัดเชียงใหม่
แห่งพรรคอิสระธรรม ขอตั้งกระตุ้ถามด่วน ถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า ในปัจจุบันนี้ มีพวกจีนฮ้อที่อาศัยอยู่ตามชายแดนไทยในภาคเหนือ คือด้านจังหวัดเชียงรายเป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นทหารกองพลที่ ๙๓ ของรัฐบาลจอมพล เจียงไคเช็ค เมื่อปฏิบัติหน้าที่สงครามครั้งที่ ๒ เสร็จแล้วก็ได้กลับประเทศบ้านเมืองของตน ต่างก็พากันพำนักอาศัยอยู่ในแคว้นฉานประเทศพม่า และเขตแดนในจังหวัดเชียงราย เช่นในบริเวณอำเภอแม่สายเป็นต้น บางพวกทำมาหากินในการค้าขายฝิ่นเถื่อนกับชนชาวไทยในภาคนี้ และบางครั้งก็ทำการจี้ปล้นทำความเดือดร้อนให้แก่คนไทยในจังหวัดเชียงรายเป็นอย่างยิ่ง และเมื่อไม่นานมานี้ พวกจีนฮ้อดังกล่าวที่ชายแดนไทย-พม่า ด้านบ้านก้อพญาอภัยจำนวนประมาณ ๘๐ คน ตั้งด่านเก็บภาษีจากคนเดินทาง ถ้าคนมีของบรรทุกหลังก็เรียกเก็บเงินคนละ ๕.๐๐ บาท ถ้าเป็นม้าต่างบรรทุกของก็เรียกเก็บตัวละ ๑๐.๐๐ บาท เมื่อรัฐบาลทราบแล้ว ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

๑. เป็นเพราะเหตุใดทหารกองพลที่ ๙๓ ของรัฐบาลจอมพล เจียงไคเช็ค จึงยังคงตั้งอยู่ในประเทศไทย

๒. เมื่อปรากฏว่า พวกทหารกองพลที่ ๙๓ ของจอมพล เจียงไคเช็ค มาทำการค้าฝิ่นเถื่อนกับชนชาติไทย และมาตั้งด่านเก็บภาษีเถื่อน ซึ่งยังความเดือดร้อนให้แก่ปวงชนชาวไทย

ในภาคเหนือเช่นนี้ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายกับรัฐบาลจีนคณะชาติได้ห้วนอย่างไรหรือไม่
ประการใด

๓. เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า พวกทหารกองพลที่ ๔๓ มาก่อกวนทำความเดือดร้อน
ให้แก่จังหวัดภาคเหนือ เช่น เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง แพร่และน่านเช่นนี้ ทาง
รัฐบาลจะใช้อำนาจในทางกำลังทหารขับไล่พวกทหารเหล่านี้ออกจากผืนแผ่นดินไทยจะได้
หรือไม่ หากไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอตอบกระทู้ของท่านดังนี้
ในข้อที่ ๑ เรื่องเกี่ยวกับจีนฮ่อ พวกจีนฮ่อที่ยังคงอาศัยอยู่ในดินแดนไทยนั้น จะ
เรียกว่าเป็นทหารกองพลที่ ๔๓ นั้นหาถูกต้องไม่ เพราะว่ากองพลนี้รัฐบาลได้ห้วนได้ทำการ
อพยพไปแล้วโดยร่วมมือกับทางรัฐบาลไทย ดังนั้นในปัจจุบันนี้จึงได้สิ้นสภาพทหารไปแล้ว
ในส่วนที่คงเหลืออยู่ก็คงเป็นราษฎรจีนในมณฑลยูนนานที่อพยพหนีกองทัพจีนคอมมิวนิสต์
พร้อมด้วยทหารเหล่านั้น บรรดาจีนฮ่อเหล่านี้ทางราชการถือว่าเป็นผู้อพยพตามกฎหมาย
ระหว่างประเทศ ทางราชการได้จัดให้อยู่เป็นหลักแหล่งแล้ว แต่ก็ยังมีจีนฮ่ออีกจำนวนหนึ่ง
ซึ่งมิได้เข้ามาอยู่ในหมู่บ้านอพยพที่ทางรัฐบาลได้จัดให้ และกระจัดกระจายอยู่ในบริเวณ
ชายแดนระหว่างไทยกับพม่า ทางราชการกำลังดำเนินการควบคุมและรวบรวมให้เข้าอยู่ตาม
ที่ที่รัฐบาลได้กำหนดให้โดยด่วน

สำหรับในข้อที่ ๒ นั้นทางราชการได้มีเจ้าหน้าที่คอยสอดส่องดูแลควบคุมอยู่โดย
ใกล้ชิดตลอดเวลา ถ้าหากว่ามีจีนฮ่อกระทำความผิดขึ้นในราชอาณาจักร เจ้าหน้าที่ก็จะทำการ
จับกุมและสอบสวน และดำเนินการตามกฎหมายทันที และที่ได้ดำเนินการมาแล้วก็มี

ในข้อที่ ๓ ทางรัฐบาลเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้กำลังทหารในการที่จะดำเนินการ
กับพวกนี้ เพราะเหตุว่าได้ดำเนินการไปตามกฎหมายที่มีอยู่แล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอประทานซัก ๖ ประการ นายกรัฐมนตรี
เป็นครั้งที่ ๑ ตามที่ท่านบอกว่าทหารกองพลที่ ๔๓ นั้น รัฐบาลได้ร่วมกับรัฐบาลจีนได้ห้วนได้
ปลดออกไปสิ้นสภาพทหารแล้วนั้น ก็เป็นความจริงอย่างท่านว่า แต่ที่นี้ปรากฏว่าพวกเหล่านี้
มาแย่งอาชีพทำกินของราษฎรนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีทราบหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขต
ท้องที่อำเภอฝาง กันร้าง ถางพง ท่านประธานที่เคารพ ทำลายไม้ในป่าอย่างมหาศาล ปลุกข้าว
ตั้งเป็นกองพลทหารขึ้น ข้าราชการไทยไม่สามารถจะเข้าไปอยู่ได้ เขาก็ตั้งหน้าที่เก็บภาษีเถื่อนขึ้น

ปลุกผีขึ้นเอามาขายให้แก่คนไทย นี่รัฐบาลทราบไหม และบางครั้งข้าราชการทุจริตต่อหน้าที่ สมรู้ร่วมคิดนำผีเข้ามาขายด้วย ท่านประธาน ท่านทราบไหม อย่างนี้เป็นต้น และนอกจากนี้ ท่านก็ยังไม่ได้อตอบข้าพเจ้าที่ว่าบ้านก้อพญากัยนั้นนะ ที่เชียงราย เป็นความจริงหรือไม่ประการใด ที่เรียกเก็บ เจ้าหน้าที่ก็ไม่ได้จัดการเอาใจใส่ดูแลเลย ท่านประธานที่เคารพ นี่รัฐบาลทราบไหม ถ้าท่านทราบ ท่านจะจัดการประการใด นี่ซักเป็นครั้งแรก

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอตอบข้อซักถามครั้งที่ ๑ ของท่านดังนี้ ที่ท่านว่าพวกนี้ได้มาแย่งที่ทำกินของประชาชนชาวไทยนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าที่ที่เราจัดให้นี้ เราไม่ได้ให้ไปอยู่ในที่ที่ประชาชนชาวไทยของเราทำกินอยู่ เราให้ต่างหาก เป็นเรื่องของผู้ที่อพยพลี้ภัย เราก็ต้องให้ที่ที่อยู่ให้เขาตามกฎหมายระหว่างประเทศ การที่ท่านว่าข้าราชการได้สมรู้ร่วมคิดกับพวกนี้ในการค้าของเถื่อนบ้าง อันนี้ข้าพเจ้าขอเรียนว่าเราพยายามกวาดล้างทุก ๆ ฝ่าย เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายไม่ให้กระทำการเช่นนั้น ถ้าปรากฏว่ามีการกระทำขึ้นเราก็จะต้องดำเนินการตามกฎหมายหรือตามระเบียบแบบแผนของทางราชการโดยเด็ดขาด สำหรับทางบ้านก้อพญากัยนั้น ข้าพเจ้าเชื่อว่าคงจะไม่มี เพราะเหตุว่าเจ้าหน้าที่ของเราที่ได้ตรวจตราทางด้านนั้นทั้งทางตำรวจและทางทหารก็ไม่ปรากฏว่ามีการกระทำเช่นนั้น แต่ถ้าหากว่ามีการกระทำจริง เราก็จะได้ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักถาม ๗พณฯ นายกรัฐมนตรี เป็นครั้งที่ ๒ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่า ได้จัดเป็นแหล่งที่ลี้ภัยให้อาศัยอยู่นั้นนะ ณ ที่ใด แห่งใด ข้าพเจ้าขอทราบด้วย นี่ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ที่ท่านบอกว่า ไม่ได้แย่งอาชีพคนไทยนั้น บางที่ท่านนายอาจจะเข้าใจคลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริงก็ได้ เขาปลุกผีซผลต่าง ๆ ที่ดินดีเสียด้วย แล้วนำเอาเข้ามาขายในเมืองในตัวเขตอำเภอฝางนี่เป็นการแย่งอาชีพหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ และนอกจากนี้ที่ท่านจัดที่อพยพให้อาศัยนี้ ท่านจะถือว่าเป็นคนต่างด้าวไซหรือไม่ว่า ถ้าถือว่าเป็นบุคคลต่างด้าวนั้นนะ เราจะเรียกเก็บภาษีต่างด้าวจะได้หรือไม่ เหมือนอย่างชาวจีนชาวฝรั่งที่เข้ามาพึ่งบรมโพธิสมภาร เรียกเก็บภาษีจะได้หรือไม่ ถ้าหากไม่ได้ เป็นเพราะเหตุใด

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าขอตอบถึงเรื่องที่เรจัดให้พวกจีนฮ่ออพยพไปอยู่นั้น คือที่บ้านยางและบ้านใหม่ หนองบัว ในเขตอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ที่บ้านถ้ำ อำเภอแม่สาย บ้านห้วยไร่ บ้านแม่จัน บ้านหัวเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย

นอกจากนี้ก็มีบางแห่งที่อยู่ชายแดนที่อยู่ตามดอยซึ่งไม่มีคนไทยเราอยู่ สำหรับพวกนี้เราก็ต้องถือแบบเดียวกับผู้อพยพลี้ภัยชาติอื่น ๆ เช่นอย่างพวกญวนอพยพที่อยู่ทางภาคอีสานของเรา เราไม่ได้ถือว่าเป็นคนต่างด้าว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เป็นครั้งสุดท้าย ที่ท่านบอกว่า ห้องที่อำเภอฝางท่านก็จัดสถานที่บ้านยางหรือบ้านบางหรือบ้านถ้ำ แล้วที่แม่สายก็มีบ้านอะไรเหล่านี้ ที่ท่านกล่าวเมื่อครั้งนั้นนั้น ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามว่า หมู่บ้านเหล่านี้ซึ่งเต็มไปด้วยคนไทยอยู่ ท่านทราบหรือไม่ ท่านว่าจัดให้อยู่นี้ และอยากจะทราบที่ท่านได้มีงบประมาณช่วยเหลือพวกเหล่านี้หรือไม่ ที่จะให้อพยพออกไปกลับเข้าสู่บ้านเกิดเมืองนอนของเขา เหมือนอย่างที่เรากำลังอพยพญวนอย่างนี้เป็นต้นนั้น ท่านจะจัดการเสียได้ไหม อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้าขอกราบเรียนและวิงวอนท่านนายกรัฐมนตรีด้วยว่า พวกเหล่านี้จะมาทำลายประเทศไทย จะมาสูบลือดสูบเนื้อประเทศไทยเราโดยผสมพันธุ์กับหญิงพื้นเมือง ในจังหวัดเชียงรายก็มี ที่อำเภอแม่สาย อย่างอำเภอฝาง ผสมพันธุ์กันแล้ว ท่านประธานที่เคารพ เลยกลายเป็นลูกครึ่งจีนฮ่อไป อย่างนี้เป็นต้น ท่านทราบไหม ถ้าท่านทราบ ท่านจะแก้ไขด้วยวิธีประการใดหรือไม่ อีกหน่อยก็ไปชี้แจงกันหมด นี้อย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้ากลัวเหลือเกินกลัวที่ว่าอีกหน่อยจะเป็นชุกเตนน้อย ท่านจำได้ไหม เมื่อก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ ที่เยอรมันบุกเข้าออสเตรเลีย ชุกเตนน้อย นี้ท่านจะคำนึงเรื่องนี้หรือไม่ เป็นปัญหาความปลอดภัยของชาติในอนาคต อันนี้ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าขอกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีก็กำชับด้วยข้าราชการชายแดนอย่าเข้าไปหาเขาบ่อย ๆ เข้าไปแล้วก็ลำเลียงฝิ่นออกมา ท่านประธานที่เคารพ ฝิ่นที่จากเหนือเป็นต้น ๆ นะเพราะอะไร ใครเป็นคนสมรู้ร่วมคิด ผ่านด่านแรก ด่าน ๒ ด่าน ๓ ผลสุดท้ายมาถึงกรุงเทพฯ ถูกจับ นี้เพราะด่านกรุงเทพฯ ไม่ยอม อยู่ใกล้ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีด้วย ท่านพลเอกประภาส จารุเสถียร เพราะท่านกำชับตำรวจให้จับ ที่นี้เป็นเพราะเหตุใดด่าน ๑ ด่าน ๒ ด่าน ๓ ถึงผ่านมาได้ เพราะฉะนั้นจึงอยากจะขอซักถามท่านเป็นครั้งสุดท้ายแต่เพียงเท่านี้ แต่ต่อไปคราวหน้าถ้ามีปัญหาอีก ข้าพเจ้าจะต้องตั้งกระทู้ถามท่านอีกครึ่งหนึ่ง

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ถามของท่านครั้งสุดท้ายดังนี้ สำหรับที่ที่เราให้พวกนี้ไปอยู่นั้นถูกแล้วเป็นชื่อหมู่บ้าน แต่ที่เราไม่ได้ให้อยู่ปะปนกับพวกคนไทย เราให้ไปอยู่ต่างหาก แล้วก็สิ่งที่เขาได้ปลูกขึ้นนั้นเป็นพืชที่คนไทยเราไม่ค่อย

ได้ทำกัน หรือว่าทำแต่ว่าก็ไม่เพียงพอในการที่จะใช้ในประเทศ เช่น ปลูกชา ปลูกพวกผลท้อ ลูกไหนอะไรพวกนี้ เป็นผลไม้เมืองจีน ซึ่งคนไทยเราไม่ได้ทำ สำหรับพวกนี้ทางรัฐบาลไม่ได้ทุ่มเทงบประมาณหรือจัดสรรงบประมาณสำหรับที่จะอพยพไป เพราะเหตุที่เราได้ทำการสอบถามแล้ว นอกจากที่เราอพยพไปแล้ว พวกที่เหลืออยู่ที่คนใดจะสมัครไปบ้าง ทางรัฐบาลได้ทวนเขากียินดีที่จะอพยพไป แต่เนื่องจากว่าพวกนี้เป็นผู้ที่มาจากแคว้นยูนาน บ้านเขาอยู่ที่นั่น เขาไม่อยากจะอพยพไปอยู่ใต้หวัน ก็ขอลี้ภัยอยู่ในประเทศไทยนี้ สำหรับที่กลัวว่าพวกนี้จะมามีอำนาจหรือมายึดครองประเทศไทยต่อไปนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเห็นจะไม่เป็นไปเช่นนั้น เพราะเหตุว่าเป็นความจริงอย่างที่ท่านว่า พวกนี้ได้มีการมีผิวมีเมียซึ่งเป็นคนไทยในภาคเหนือ นั้นแล้ว พวกนี้ก็พูดภาษาพื้นเมืองของเรา กินข้าวเหนียวเหมือนอย่างพวกชาวเหนือ แล้วก็ลูกที่เกิดมาตามกฎหมายก็เป็นคนไทย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าพวกนี้จะเป็นคนไทยมากกว่า คนที่อยู่แคว้นยูนานเดิมก็เป็นผู้ที่มิเชื่อสายไทยอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อมาปนกับชาวเหนือของไทยเราก็ยิ่งจะเป็นคนไทยมากขึ้น

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปกระทู้ด่วนลำดับ ๒ ของนายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ เรื่อง การเลือกตั้งเป็นโมฆะ ตามกระทรวงมหาดไทย เชิญคุณนิสิต

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : กระผมนายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ ส.ส.ศรีสะเกษ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอตั้งกระทู้ด่วนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. ด้วยปรากฏว่า ศาลจังหวัดชัยนาทได้อ่านคำพิพากษาของศาลฎีกาเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๑๓ ว่าการเลือกตั้งที่จังหวัดชัยนาท เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๓ นั้นไม่สุจริตและยุติธรรม และให้มีการเลือกตั้งขึ้นใหม่ภายใน ๙๐ วัน ในฐานะที่ท่านเป็นผู้รับผิดชอบ ท่านได้สั่งการกับผู้กระทำความผิดกฎหมายเลือกตั้ง มาตรา ๗๕ แล้วหรือยัง ถ้ายัง เป็นเพราะเหตุใด และท่านจะสั่งการเอาผิดกับผู้กระทำความผิดนี้หรือไม่ ถ้าจะสั่งการ ท่านจะกระทำเมื่อใด

๒. การกระทำของข้าราชการประจำเช่นนี้ เป็นการทำลายประชาธิปไตยหรือไม่ ท่านจะป้องกันแก้ไขไม่ให้มีการกระทำเช่นนี้เกิดขึ้นโดยเด็ดขาดในการเลือกตั้งครั้งต่อไปหรือไม่

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มิเกียรติ ดังต่อไปนี้

กรณีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดกฎหมายการเลือกตั้งนี้ นอกจากเจ้าหน้าที่จะพึงปฏิบัติการ

ตามอำนาจหน้าที่แล้ว กระทรวงมหาดไทยก็ได้สั่งการกำชับให้กวดขันและสอดส่องดำเนินการต่อผู้กระทำผิดอยู่แล้วทุกราย

ในข้อ ๒ การกระทำของข้าราชการตามที่ท่านได้กล่าวมานั้นเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย เลือกตั้งมาตรา ๗๕ หรือไม่ ในเรื่องนี้ถ้าหากว่าเป็นการผิดกฎหมาย กฎหมายก็ได้กำหนดโทษไว้แล้ว มีการจำตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี และมีการปรับตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิในการเลือกตั้งมีกำหนด ๑๐ ปี สำหรับบุคคลที่กระทำความผิดนั้น นี่ก็เป็นเรื่องที่มีกฎหมายได้วางบทโทษไว้แล้ว

ส่วนในข้อที่ ๓ ในเรื่องการป้องกันนี้ กระทรวงมหาดไทยได้สนใจอยู่มาก ในการที่จะให้การเลือกตั้งทุกครั้งคราวได้เป็นไปโดยความเรียบร้อยและสุจริตอย่างดีที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ และเป็นเรื่องที่กระทรวงมหาดไทยมีความห่วงใย อันเกี่ยวข้องกับกาอยู่ในลักษณะประชาธิปไตยอย่างเคร่งครัด ในการป้องกันนั้นกระทรวงมหาดไทยได้กำชับกวดขันและตรวจตราทั้งก่อนการเลือกตั้ง ในระหว่างการเลือกตั้งและเมื่อเลือกตั้งเสร็จแล้วทุกครั้งคราว แต่นั่นแหละอีก ๗๑ จังหวัด ๖๐๐ อำเภอ ตั้ง ๘๐๐-๙๐๐ กว่า ที่เลือกตั้ง มันก็ย่อมจะมีบกมึพร่องบ้างเป็นธรรมดา จะให้เรียบร้อยไปทุกสิ่งไปทุกแห่งนั้นก็มิได้ เพราะฉะนั้นจึงได้เกิดมีการที่ศาลได้พิพากษาไปแล้ว ก็เป็นเรื่องที่ทางเจ้าหน้าที่จะดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่

นายนิสิต เวทย์ศิริยานนท์ (ศรีสะเกษ) : ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านได้ตอบกระผมไปเมื่อสักครู่นี้ กระผมว่ายังไม่ตรงประเด็นทีเดียว ประเด็นกระผมถามว่า เมื่อคำพิพากษาได้ชี้ชัดออกมาแล้วว่าการเลือกตั้งนั้นได้มีข้าราชการประจำ แม้จนกระทั่งระบุชื่อว่าศึกษาธิการจังหวัดนั้นเป็นผู้ให้การช่วยเหลือชักจูงจูงจูงประชาชนจนกระทั่งทำให้ผลการเลือกตั้งหรือคะแนนเปลี่ยนไป ซึ่งกระผมไม่อยากจะยกมาอ่าน คำพิพากษาศาลฎีกาก็อยู่ในนี้ ในมือของกระผมบัดนี้ แต่กระผมอยากจะให้ท่านตอบว่า เมื่อคำพิพากษาซึ่งเป็นศาลเป็นสถาบันสูงสุดเป็นสิ่งสุดท้ายที่เราหวังเป็นที่พึ่งได้พิพากษาชัดเจนชัดแจ้งและชี้ประเด็นชัดแจ้งว่าการกระทำของศึกษาธิการก็ดี การกระทำของพันตำรวจเอกนายหนึ่งของทำเนียบนายกรัฐมนตรีก็ได้เป็นการช่วยเหลือในระหว่างไปตรวจราชการโดยใช้อำนาจหน้าที่เช่นนั้นก็ย่อมเป็นการสื่อแสดงชัดแจ้งว่าบุคคลทั้งสองนั้นได้กระทำความผิดกฎหมายนี้ แต่ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ยังไม่ได้ตอบกระผมเลยว่าท่านได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนบุคคลทั้งสองหรือว่าจะเอาโทษเอาโทษประการใด นี่คือประเด็นของกระผมครับ กระผมขอซัก

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอบทบทวนกระทู้ถามท่านสมาชิกผู้มีความเห็นเกี่ยวกับ ในข้อ ๒ นั้น ผมได้ยกตัวบทกฎหมายขึ้นมาชี้แจงให้ท่านฟังนั้น หมายความว่า มีตัวบทกฎหมายดำเนินการอยู่แล้ว และการที่ผู้กระทำความผิดนั้นจะไม่จำเป็นที่รัฐมนตรีจะต้องไปสั่งสอบสวนหรือสั่งให้กระทำการจับกุมเป็นประการใด ย่อมเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนจะต้องกระทำการตามกฎหมายและวิธีการของพนักงานสอบสวนอยู่แล้ว นี่ผมถึงได้อ้างตัวบทกฎหมายและท่านอ้างคำพิพากษาของศาลฎีกาที่ท่านชี้แจงมานั้น ผมขอเรียนยืนยันว่า ในคำพิพากษาศาลฎีกานั้น ความจริงผมไม่อยากจะกล่าวให้เกี่ยวข้องกับถึงอำนาจศาลที่ท่านได้พิพากษาไปแล้ว แต่ผมขอชี้ให้เห็นว่า สำหรับผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีนั้น ศาลก็ได้ชี้ว่ายังไม่ปรากฏชัดว่ามีความผิดสำหรับเจ้าหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการที่เรียกว่าศึกษาธิการจังหวัดหรืออำเภออะไร ผมจำไม่ได้แน่ที่ศาลก็ได้ชี้ว่าเชื่อได้ว่า และท่านก็พิพากษาไปตามความเชื่อของท่าน แต่วิธีการของพนักงานสอบสวนนั้นต้องได้ข้อเท็จจริง หลักฐานแน่นอนว่าได้กระทำความผิดจึงจะกระทำการจับกุมได้ นี่เป็นวิธีการของพนักงานสอบสวนซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ ส่วนทางระเบียบวินัยข้าราชการนั้นก็จะกำลังดำเนินการอยู่ในการหาข้อเท็จจริงพอที่จะดำเนินการตามที่ศาลว่านี้ได้หรือไม่อยู่ ซึ่งเป็นเรื่องที่เราจะต้องทำกันโดยละเอียดลออ เพราะว่าต้องไปเกี่ยวกับหลักฐาน ส่วนคำพิพากษาของศาลนั้นนะ เป็นเรื่องของคณะตุลาการที่ศาลฎีกาท่านจะชี้ ท่านจะเชื่อของท่านอย่างไร ท่านก็เชื่อแล้วท่านก็ชี้แล้วท่านก็ลงความเห็นไป มันเป็นคนละกระบวนการที่จะดำเนินการ ผมจึงได้ชี้ไว้ว่า มาตราโทษนั้นมันมีตั้งนั้นตั้งนี้ ส่วนวิธีการนั้นมันเป็นคนละวิธีการ จึงมิได้ชี้แจงเป็นรายละเอียดและขอชี้รายละเอียดดังที่ได้เรียนชี้แจงนี้

นายนิสิต เวทย์ศิริยานนท์ (ศรีสะเกษ) : กระผมก็ฟังยังไม่เข้าใจประเด็นที่กระผมต้องการจริงๆ เพราะว่าที่ท่านตอบนั้น ท่านบอกว่าเมื่อคำพิพากษานี้ครบ เมื่อชื่อออกมาว่าผิดก็เป็นที่ยอมรับว่าศาลนั้นได้พิจารณาอย่างถ่องแท้แล้ว เป็นศาลสุดท้าย คือศาลฎีกาด้วย กระผมยังเห็นว่าทางรัฐมนตรีที่ท่านแถลงไปเมื่อสักครู่นี้ ประหนึ่งว่าท่านยังแคลงใจว่าการพิพากษานั้นเป็นไปโดยที่ที่สุดแต่ผู้พิพากษาจะพิจารณาเอา แต่วิธีการพิจารณาความอาญา อันนี้ท่านก็พูดผิดอีกครับ ท่านประธานครับ คดีอาญานี้ครับ การพิจารณาคดีอาญานั้น แม้แต่สงสัยก็ยังจับได้เลยครับ ขณะที่ยังไม่มีหลักฐานก็จับมาก่อน แล้วยังมาสอบกันทีหลัง มันมีอยู่บ่อยๆ เพราะฉะนั้นเมื่อคำพิพากษาชี้ชัดออกมาเช่นนี้แล้วมันจึงไม่มีประเด็นสงสัยอันใดอีก อย่าง

กรณีท่านศึกษาธิการ นายถวัลย์ เถลิงศรี ประทานโทษ กระผมต้องเอ่ยชื่อเพราะเป็นคำพิพากษา นายถวัลย์ เถลิงศรี ศึกษาธิการจังหวัดนั้น เนื่องจากท่านผู้ใหญ่ของพรรคสหประชาไทยคนหนึ่ง ในคำพิพากษานั้นระบุถึง พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ โดยคุณทินกรไปขอร้องให้ส่งไปให้ยับยั้งศึกษาธิการผู้นั้นไม่ให้ย้ายเพื่อจะให้อยู่ช่วยคุณทินกรถึง ๓ เดือน จากประเด็นเหล่านี้ครับ ศาลได้อามาจับเป็นประเด็นว่า อยู่เพื่อใช้อำนาจ เพราะว่าศึกษาธิการคนนี้นั้น ถูกย้ายไปจังหวัดเพชรบูรณ์แล้ว แต่ว่ายังอยู่ ทุกอย่างนี้ครับ ศาลได้ประมวลออกมาบอกว่า ใช้คำว่า "พิเคราะห์" ครับ เชื่อได้ว่าท่านผู้นั้นในฐานะที่เป็นศึกษาธิการจังหวัด แล้วก็มีส่วนช่วยเหลือครูประชาบาลทุกคน ได้มีการประชุมเรียกครูประชาบาลต่างๆ จากพยานหลายปาก ที่กระผมอ่าน กระผมก็ไม่อยากจะทำอ่านในที่ประชุมให้เสียเวลา กระผมขอถามย้ำท่านสักเล็กน้อยว่า การตอบโต้ของท่านเมื่อสักครู่นี้ กระผมรู้สึกห้วนเกรงไปว่า ท่านจะพูดหมิ่นเหม่ต่อศาลฎีกาไปหน่อย การกระทำเช่นนั้น เพราะรัฐบาลนี้คิดว่า ที่กระผมกล้าพูดเช่นนั้นก็เพราะว่ารัฐบาลชุดนี้ หลังจากพิพากษาผ่านไปแล้ว ก็ยังส่งนายทินกรนี้เข้าสมัครอีก จึงมีแนวโน้มให้เห็นว่า รัฐบาลชุดนี้ยังไม่ได้ปักใจเชื่อแน่ว่า นายทินกรนี้มีการโกงหรืออย่างไรก็ตามแต่ ตามคำพิพากษานั้น จึงได้ส่งเข้าในฐานะที่ท่านเป็นรองหัวหน้าพรรคสหประชาไทย ท่านส่งนายทินกรเข้าสมัครอีกครั้งหนึ่ง ก็แปลว่าท่านมีเจตนาหมิ่นเหม่หรือทำลายศาลฎีกาอย่างนั้นใช่หรือไม่

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): ในเรื่องนี้ ก็เมื่อที่ท่านเองท่านก็ได้ใช้คำว่าเป็นที่เชื่อถือได้ว่า แล้วก็ผมขอเรียนว่า ผมไม่ได้กล่าวเกี่ยวข้องกับอำนาจของศาลประการใดเลย ผมกล่าวแต่เพียงว่าในคำสั่งของศาลนั้นเป็นคำสั่งว่าเป็นการเลือกตั้งโดยมิชอบ แต่มิได้พิพากษาส่วนประกอบนั้นว่ามีความผิด เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่ามันไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับการพิพากษานายถวัลย์มีความผิด พิพากษาว่ามีคำสั่งว่าการเลือกตั้งนั้นมิชอบเท่านั้น นี่เป็นประเด็นใหญ่ เพราะฉะนั้นไม่เกี่ยวข้องกัน ส่วนในเรื่องที่ว่าเป็นการทำลายอำนาจศาลหรือไม่อำนาจศาลนั้นนะ เป็นสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายตามรัฐธรรมนูญที่ให้ไว้ แม้เขาจะตกไป แล้วเขาก็มีสิทธิตามกฎหมายที่จะสมัครรับเลือกตั้งได้ ก็เป็นเรื่องของเขาที่เขาจะเลือกตั้ง

นายนิสิต เวทย์ศิริยานนท์ (ศรีสะเกษ): อย่างไรก็ตามครับ คำตอบของท่านก็ยังไม่เป็นที่กระจ่างชัดกับกระผม กระผมยังติดใจมากที่สุดก็คือว่า นายถวัลย์ เถลิงศรี ศึกษาธิการผู้นั้น เมื่อศาลได้ประมวลว่ามีส่วนในการช่วยแล้ว พิเคราะห์แล้วว่าเชื่อว่าเป็นอย่างนั้นจึงได้ตัดสิน

ไปว่าการเลือกตั้งนี้เป็นโมฆะ เพราะมีการช่วยให้นายทinker ได้รับการเลือกตั้ง ก็ในเมื่อนายถวัลย์ เถลิงศรี นี่เป็นศึกษาธิการจังหวัดแล้วเป็นข้าราชการประจำ เมื่อถูกศาลเพ่งเล็งในทำนองนี้แล้ว โดยมารยาทหรือว่าโดยระเบียบราชการพลเรือนก็น่าจะมีการสอบสวนสืบสวนหรือพิจารณาโทษตามควรแก่เหตุ ควรจะเป็นเช่นนั้นใช่หรือไม่ กระผมขอย้ำถาม

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): ผมขอตอบกระทู้
นี้ว่า ทางราชการได้ดำเนินการพิจารณาเรื่องนี้อยู่แล้วตามระเบียบวิธีการบริหารราชการ

ประธานสภาผู้แทน: ต่อกไปกระทู้ถามด่วนลำดับ ๓ ของนายประสงค์ เนื่องจำนงค์ เรื่อง
พ่อค้าลดน้ำหนักสุกร กรมกระทรวงเศรษฐกิจ

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี): ข้าพเจ้า ประสงค์ เนื่องจำนงค์ ส.ส.ชลบุรี ข้าพเจ้า
ขอตั้งกระทู้ถามด่วน กรมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้

ปัจจุบันนี้ปรากฏว่าประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหลายจังหวัดที่มีอาชีพทาง
เลี้ยงสุกรถูกผู้ซื้อทำการรวมมือกันกดราคาสุกรที่มีชีวิต ลดน้ำหนัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ไปจนถึง
๓๕ เปอร์เซ็นต์โดยปราศจากเหตุผลอันควร เป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้เลี้ยงสุกร
เป็นอย่างมาก และเป็นการทำลายเศรษฐกิจของชาติโดยทางอ้อม ที่สำคัญที่สุดก็คือเป็นการ
เอาเปรียบผู้เลี้ยงสุกรที่ยากจนอยู่อย่างผิดกฎหมาย และด้วยการกระทำดังกล่าวอาจจะทำให้
ผู้เลี้ยงสุกรเลิกอาชีพนี้เสียก็ได้ ซึ่งเป็นการสร้างความเสียหายอันประมาธมิได้ให้กับชาติ ดังนั้น
จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลทราบเรื่องราวที่เกิดขึ้นนี้หรือไม่ มีจังหวัดใดบ้างที่ได้เคยรายงานเกี่ยวกับ
เรื่องนี้ให้ทราบ

๒. เมื่อมีข้อเท็จจริงปรากฏเช่นนี้ รัฐบาลจะให้ทางจังหวัดแต่ละจังหวัดสอดส่องเกี่ยวกับ
เรื่องนี้จะได้หรือไม่

๓. รัฐบาลมีมาตรการใดบ้างที่จะขจัดปัญหาอันเลวร้ายให้ยุติลงในเวลาอันรวดเร็วจะ
ได้หรือไม่

๔. ผู้ซื้อสุกรที่มีชีวิตอ้างว่าเป็นเพราะทางกรุงเทพฯ ทำการลดน้ำหนักสุกรจึงจำต้อง
ไปลดน้ำหนักเอากับผู้เลี้ยงสุกรนั้น เป็นความจริงหรือไม่ หากเป็นความจริงรัฐบาลจะแก้ไขได้
โดยวิธีใด

นายบุญชนะ อุตถากร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ): กระผมขอตอบกระทู้

ถามสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

๑. ในระยะนี้กระทรวงเศรษฐกิจได้รับรายงานเรื่องราคาสุกรตกต่ำ สุกรเป็นถูกกดราคาพ่อค้าคนกลาง จากหลายกระแสด้วยกัน รวมทั้งจากสมาชิกสภาฯ ซึ่งสังกัดพรรคสหประชาไทยด้วย นอกจากนั้นก็ได้รับรายงานจากเศรษฐกิจจังหวัดนครพนมและจังหวัดอื่นๆ จากต่างประเทศเช่น ประเทศลาว ซึ่งอยู่ใกล้เคียงกับทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของเราที่ได้รับรายงานจากทูตพาณิชย์ที่เวียงจันทน์ว่า ในประเทศลาวเองก็มีกรณีเช่นเดียวกัน คือราคาสุกรเป็นตกต่ำ ส่วนราคาเนื้อชำแหละสูงกว่าที่ควร ที่เป็นทั้งหมดนี้ก็พอจะสรุปได้ว่า คงจะเนื่องจากอุปสงค์กับอุปทานของสุกรเป็นสำคัญกว่าอย่างอื่น สำหรับในกรณีที่มีการกดราคาดังนั้นก็ทราบว่า เฉพาะอย่างยิ่งสุกรพันธุ์พื้นเมืองซึ่งตัวเล็ก หนักหนาขาใหญ่ นอกจากนั้นเวลาขนไปขายก็ขนหมูซึ่งไม่อยู่ในสภาพที่สุขภาพสมบูรณ์ไปขายแล้วก็อายุเลี้ยงมาก็เพียง ๔ เดือน ๘ เดือนก็นำไปขาย เพราะฉะนั้นจึงขายได้ราคาต่ำกว่าที่ควร ตามข้อเท็จจริงเท่าที่ผมทราบว่าพวกเราที่เป็นคนไทยก็เลี้ยงสุกรครอบครัวละ ๓ ตัวบ้าง ๔ ตัว ๕ ตัวบ้าง แล้วก็ใช้เศษอาหารหรืออาหารที่เหลือบริโภคเลี้ยงประมาณสัก ๗-๘ เดือน น้ำหนักก็ขนาดประมาณ ๖๐-๗๐ กิโลกรัม แล้วก็เอาไปขายให้แก่พ่อค้าคนต่างดาวซึ่งบางทีก็เป็นชาวญวนอพยพ พวกนี้เขามีอาชีพโดยเฉพาะในเรื่องการเลี้ยงสุกรขาย เขาไปเลี้ยงเพียง ๒-๓ เดือน ซื้อจากเราราคาถูกแล้วไปเลี้ยงเพียง ๒-๓ เดือน ก็ได้น้ำหนักตั้ง ๑๐๐ ถึง ๑๒๐ กิโลกรัม แล้วก็เรียกราคาได้สูงกว่าที่เราไปขายให้เขา คือขายได้กิโลกรัมละถึง ๗-๘ บาท ส่วนเราไปขายเมื่อยังน้ำหนักไม่สมบูรณ์นั้นได้เพียง ๖-๗ บาท นี่ก็เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้คนไทยที่เลี้ยงสุกรได้รับราคาต่ำกว่าที่ควร

ในข้อ ๒ ผมขอตอบว่าได้พยายามให้แต่ละจังหวัด ซึ่งมีเศรษฐกิจจังหวัดหรือคณะกรรมการจังหวัดที่ไม่มีเศรษฐกิจจังหวัดได้พยายามติดต่อกับทางกระทรวงอยู่เสมอ รายงานให้ทราบว่าได้ดำเนินการไปแล้วอย่างไรบ้างในเรื่องต่างๆ เหล่านี้ ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับราคาสุกรเป็นและสุกรชำแหละเป็นอย่างไร อันนี้ก็ได้ลำดับรับฟังอยู่แล้ว

สำหรับข้อ ๓ เรื่องการแก้ไขราคาสุกรตกต่ำนั้น ผมขอเรียนว่ามีวิธีการต่างๆ ที่ได้ดำเนินการอยู่ในขณะนี้คือ

ข้อ ๑ การที่ราคาสุกรตกต่ำในระยะนี้ก็เนื่องจากผู้มีสุกรเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก อันนี้ผมได้เคยเรียนตอบกระทู้ในสภานี้มาแล้วครั้งหนึ่งว่า ปีกลายสุกรเรามีน้อยราคาก็ขึ้นสูง พอปีนี้มีคนเลี้ยงสุกรมาก มีจำนวนสุกรมากราคาก็เลยตกต่ำไป เพราะว่าความต้องการมีน้อยลง

ส่วนการผลิตสุกรนั้นมีมากขึ้น จึงทำให้ราคาตกต่ำลงไป ที่นี้พูดถึงราคาร่ำที่เลี้ยงสุกร ผมก็ได้รับรายงานว่า ราคาร่ำซึ่งเราใช้เลี้ยงสุกรนั้นมีราคาตกต่ำลงไปมากจากหาละ ๖๐-๗๐ บาท ของปีกลายนี้ ปีนี้เหลือเพียงหาละ ๕๐-๕๘ บาทเท่านั้นเอง ในทางการขยายความต้องการ เนื้อสุกรนี้ผมคิดว่าถ้าเราหาทางขยายความต้องการให้มากขึ้นเราก็อาจจะได้ราคาสูงขึ้น จึงได้พยายามติดต่อกับประเทศญี่ปุ่นว่าเขาจะรับซื้อเราได้หรือไม่ เพราะเวลานี้เขาซื้อจากใต้หวัน อยู่เป็นจำนวนมาก ในหลักการเขาก็ยอมรับว่าเขาอาจจะซื้อเนื้อสุกรจากประเทศเราได้ ผมกำลังติดต่อกอยู่ เขาก็เกี่ยวกับสัตว์ของเรามีโรคมาก เราก็ได้ขอร้องไปว่าให้เขาส่งสัตวแพทย์ของเขา มาเพื่อจะสำรวจว่าสุกรของเราปลอดภัยจากโรคแล้ว เราก็อาจจะได้ตลาดที่ญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น โดยวิธีนี้ผมคิดว่าจะเป็นทางช่วยให้ราคาสุกรสูงขึ้นได้เหมือนกัน

ข้อ ๒ ในกรณีที่มีการซื้อโดยตัดลดน้ำหนักลงไป ๑๐-๑๕ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ตามที่ท่านผู้มีเกียรติถามนั้น ผมขอเรียนว่าในทางปฏิบัติเท่าที่สอบสวนดูก็ได้ความว่า เมื่อมีสุกรมากในปีนี้พ่อค้าก็พยายามเลือกสุกรแต่พันธุ์ดี คือสุกรพันธุ์พื้นเมืองที่ผมเรียนเมื่อตะกี้ว่าตัวเล็กและน้ำหนักน้อยขาใหญ่อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ก็ทำให้ราคาเรตก เพราะฉะนั้นจึงพยายามที่จะส่งเสริมให้มีการเลี้ยงสุกรพันธุ์ดีมากที่สุดที่จะมากได้ วิธีนี้กระทรวงเกษตรก็ได้ดำเนินการอยู่แล้ว ๒ ทางด้วยกัน คือว่าได้ให้ความช่วยเหลือผู้เลี้ยงสุกรในทางวิชาการและก็ให้ทุนในการที่จะเลี้ยงสัตว์ต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย ในเรื่องนี้ก็มีคณะกรรมการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรซึ่งอยู่ในหน้าที่ของกระทรวงเกษตรช่วยเหลืออยู่ และพยายามที่จะให้พยายามเลี้ยงสุกรพันธุ์ดีแทนที่จะเลี้ยงสุกรพันธุ์พื้นเมืองซึ่งได้ราคาต่ำ ถ้าผู้เลี้ยงสุกรเชื่อเจ้าหน้าที่และก็ขอความรู้ในเรื่องวิชาการต่าง ๆ ผมคิดว่าจะแก้ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ได้พอสมควร และอีกวิธีหนึ่ง ผมคิดว่าการที่เราจะต่อรองกับผู้ซื้อสุกรให้ได้ผลดีนั้น พวกเลี้ยงสุกรด้วยกันควรจะรวมกันเป็นกลุ่ม ควรจะรวมกันเป็นกลุ่ม ถ้ารวมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อนได้โดยทางราชการให้ความช่วยเหลือแนะนำแล้วก็อาจจะทำให้เกิดมีอำนาจในการต่อรองซื้อขายกันได้มากยิ่งขึ้น ผมได้เรียนในตอนต้นแล้วว่าผู้เลี้ยงสุกรของเราโดยมากเป็นชาวบ้าน แล้วก็เลี้ยงครอบครัวละ ๓ ตัวบ้าง ๔ ตัวบ้าง ๕ ตัวบ้าง แล้วก็เลี้ยงด้วยเศษอาหารหรือที่เหลือบริโภคเหล่านี้ แล้วก็เลี้ยงอย่างไม่ครบกำหนดน้ำหนักที่ควรจะเป็นหมูชำแหละก็เอาไปขาย คือน้ำหนักเพียง ๖๐-๗๐ กิโลกรัม ที่นี้ไปให้พ่อค้าคนกลางซึ่งเขาทำอาชีพจริง ๆ ในเรื่องนี้เลี้ยงขุนให้ดีภายใน ๒ เดือน ใช้เงินไม่มากนัก ระยะเวลาที่สั้น เขาขาย เขาเลี้ยงได้ตน้ำหนักขึ้นไปถึง ๑๐๐ กิโลกรัม ๑๒๐ กิโลกรัม แล้ว

ก็ขายได้ราคาสูงกว่าพ่อค้าหรือแม่ค้าชาวบ้านซึ่งได้เลี้ยงเป็นเพียงคล้าย ๆ เป็นลำไฟเท่านั้นเอง ไม่ได้เลี้ยงเป็นจริงเป็นจังอย่างไร ถ้าเราจัดเป็นกลุ่มเป็นก้อนได้โดยวิธีนี้ผมคิดว่าจะแก้ปัญหาในเรื่องราคานี้ได้มาก

สำหรับปัญหาข้อ ๔ ผมใคร่ขอเรียนว่าการลดน้ำหนักสุกรทางจังหวัดพระนครนั้น เท่าที่สอบสวนดูก็เป็นเฉพาะสุกรพันธุ์พื้นเมือง อย่างที่ผมเรียนเมื่อกี้แล้วว่ามี การตัดน้ำหนักลงไป และถ้าชนมาทางไกล สุกรต้องซาทักหรือว่าต้องเจ็บป่วยหรือว่าอะไรต่างๆ เหล่านี้ ก็ถูกตัดราคาลงไปด้วย ยิ่งทางไกลเท่าไร ก็ยิ่งทำให้ราคาหมุดตกต่ำลงไป ถ้ายังมีบาดแผลมีอะไรต่างๆ เหล่านี้ก็ถูกตัดราคาลงไปด้วย

นายประสงค์ เนื่องจางค์ (ชลบุรี) : ผมเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจนี้คงจะเข้าใจผิด และคงจะได้รับรายงานผิดๆ ผมขอเรียนให้ท่านทราบว่สภาพของการเรื่องลดน้ำหนักหรือสภาพดีมานด์ซัพพลาย (demand supply) อะไรที่ท่านอธิบายมานี้เนะ มันไม่ตรงกับประเด็นที่ผมถามเลย ข้อเท็จจริงนี้ที่ผมควรจะถามถึงการสอดส่องในคำถามข้อที่ ๒ นั้น ผมจะเรียนให้ท่านรัฐมนตรีทราบว่ ผมขอเลื่อนมาพูดถึงข้อที่ ๓ เสียก่อน โดยเฉพาะจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๕ จังหวัดเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ข้าพเจ้ากล่าวว่าเป็นปัญหาอันเลวร้ายนั้น มันเลวร้ายอย่างไร สมมติว่า นาย ก. นี้ไปขายหมู ๑๕๐ กิโลกรัม ไปซังน้ำหนักได้ ๑๕๐ กิโลกรัมนี้ เมื่อถูกหักถูกทอนอะไรนี้ก็ควรจะได้โดยธรรมชาตินี้ควรจะได้น้ำหนัก ๑๔๐ กิโลกรัม ที่เป็นราคาค่าเงิน แต่ท่านทราบไหมว่า ๑๕๐ กิโลกรัมนี้ได้ ๑๐๐ กิโลกรัม มันหายไปไหน ๕๐ กิโลกรัม ผมถามตรงนี้ หมูวันหนึ่งที่เขินจากที่โน่นมากรุงเทพฯ วันนี้อาจถ้าหากประมาณวันละ ๕-๖ รถ มันจะหมดไปเสียวันละรถ หมดไปที่ไหน นี่มันผิดธรรมชาติ เรื่องนี้มันผิดธรรมชาติ และก็ทำไม่เรื่องราวที่มันเดือดร้อนถึงขนาดนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดภาคอีสานทั้งภาค เศรษฐกิจจังหวัดทั้งภาคนี้อยู่ที่ไหน มัวไปทำอะไรถึงไม่รายงาน นี่มันเป็นเรื่องเสียหายแก่คนเลี้ยง ซึ่งเขาพูดไม่ออก พูดไม่ได้นี้ เข้าใจว่าท่านก็ฟังจะทราบเดี๋ยวนี มีรายงานมาจากต่างจังหวัดตายน เรียกร้อยยัน แต่มันไม่เรียกร้อยยัน มันไม่เรียกร้อยยัน ผมขอยืนยัน ผมยังอยากจะเรียนถามว่า ท่านนี้จะกำชับให้พวกนี้มันทำงานกันเสียที หรือเริ่มส่งคายนาคำราชการเหล่านี้เสียทีหนึ่ง เมืองไทย ๗๐ จังหวัด ถ้าจะเจริญหรือเสื่อมมันก็อยู่กับคนที่ เป็นหูเป็นตา แทนรัฐบาล ๗๐ คน ผู้ว่าการก็ ๗๐ คน เศรษฐกิจจังหวัดก็แค่ ๗๐ คน ถ้า ๗๐ คนนี้ไม่เอาไหนเลย หรือไม่ทำงานนี้ ถึงเดือนเอาแต่เงินเดือน บ้านเมืองมันก็เสื่อมครับ ไม่มีทาง มีแต่รายงานเท่านั้น

นี่แหละผมได้ยินในสภานี้มาเยอะเยาะแล้วเรื่องรายงานเหล่านี้ ซึ่งผมไม่อยากจะพูดเลย มัน เป็นรายงานที่เขาบอกกับท่านมานี้มันไม่ได้ตรงกับความเป็นจริง เขาปล่อยให้ระบบการรวมหัว เหล่านี้มันเกิดขึ้นโดยไม่ได้หาทางแก้ไข โดยไม่ได้ป้องกันประชาชนในชนบท เหมือนกับว่า ถูกปกครองโดยไม่มีรัฐบาล นี่ผมอยากจะกล่าวอย่างนี้ มันเป็นถ้อยคำที่ร้ายแรงมาก อย่างยิ่ง และอย่างที่สุด ผมอยากจะพูดอย่างนี้ครับ มันเป็นอยู่ได้ในเมื่อเรามีข้าราชการเกือบทุกแผนก ตั้งมากมาย ปล่อยให้คนยากคนจนทั้งหลายนี้ถูกพ่อค้าเขามากดขี่ข่มเหงอย่างนี้ คืออยากจะ ถามว่าท่านจะเริ่มสังคายนาให้ข้าราชการเหล่านี้เสียทีหนึ่งเถอะครับ ถามไปเศรษฐกิจการจังหวัด ว่า ทำไมถึงปล่อยให้เป็นอย่างนั้น ไปกับผมวันนี้ได้ครับ ผมขอทำท่านรัฐมนตรี ไปกับผมดู ได้ว่าข้อเท็จจริงนะ ราษฎรไม่รู้จะไปร้องที่ไหน ร้องแรกแหกกระเเผอที่ไหน จนกระทั่งอย่าง เมื่อ ๒-๓ วันนี้ เราจะเห็นว่าหมู่ที่อุดรธานีซึ่งมันก็เป็นนอกคำถามนี้ ผมก็จะไม่พูดถึงละ นั้น ละครับมันเป็นตัวอย่างข้อเท็จจริง เมื่อเราสอบสวนหรือค้นคว้าขึ้นมาแล้วเราจะได้ข้อเท็จจริง ซึ่งเราปฏิเสธไปไม่ได้เลย ผมก็อยากจะถามสั้น ๆ อีกสักนิดหนึ่ง นอกจากจะสังคายนาข้าราชการ ชนิดที่ไม่เอาไหนเลยเหล่านี้ คือผมมีความเห็นครับ ขอให้ทำการสั่งให้สอบสวนปัญหาเรื่องนี้ ผมพร้อมที่จะยืนยันเสมอ และเมื่อมีรายงาน ประทานโทษ มันอาจจะเป็นคำถามนอกคำถามไป ถ้าทางกระทรวงได้รับทราบคำถามเหล่านั้นกรุณาแจ้งให้ผมทราบด้วย นี่ผมอาจจะขอพิเศษ ไปก็ได้ แต่ไม่เชื่อใจว่าข้าราชการเหล่านี้จะทำ คนเหล่านี้ที่กำลังปฏิบัติเป็นหูเป็นตาแทนรัฐบาล มีวิธีเดียวครับขึ้นเงินเดือนให้ แล้วก็ไล่ออก แล้วอีกอย่างหนึ่งอยากจะเรียนถามรัฐบาลนะ จะจัดร่างกฎหมายขึ้นป้องกันอัยระบบการรวมหัวหรือที่เรียกกันว่า แอนตี้ ทรัสต์ ลอว์ (anti trust law) นี้ขึ้นมาจะได้หรือไม่ เวลานี้ผมขอพูดนอกหลัก ๓ ประโยค คือผมรู้สึกว่าการระบบของ เมืองไทยเวลานี้ที่เราไม่ปล่อยเสรีนะ อังโน่นอันนี้กัน ๑๐๘ มันใช้ไม่ได้ ระบบของสหกรณ์ น้ำแข็ง ระบบของการค้าข้าวโพด แล้วนี้กระบบการค้าสุกรอีกละ มันทำให้เมืองไทยนี้เป็นอัมพาท ง่อยเปลี้ยเสียขา ซึ่งเดี่ยวผมจะได้เรียนให้ท่านทราบในวาระที่ ๒ ขอถามเพียง ๒ ข้อนี้เท่านั้นแหละครับ

นายบุญชนะ อัดถากร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ): ผมขอตอบข้อซักถาม ของท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติสำหรับข้อหนึ่งที่ว่า จะสังคายนาข้าราชการได้หรือไม่นั้น ผมขอเรียนว่า ข้อเท็จจริงที่ผมได้รับรายงานกับที่ท่านผู้มึ่เกียรติถามนั้นไม่ตรงกัน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า ผมไม่เชื่อท่านผู้มึ่เกียรติที่บอกมานั้น ผมจะได้พยายามติดตามข้อเท็จจริงในเรื่องนี้โดยทางลับ

และถ้ามีปัญหาอะไรก็จะพยายามติดต่อกับท่านผู้มีเกียรติเรียนให้ทราบข้อเท็จจริง แล้วเราจะได้ช่วยกันหาทางแก้ไขต่อไป สำหรับเรื่องกฎหมายที่ว่า จะหาทางออกกฎหมายเรื่องป้องกันการรวมหัวหรือแอนตี้ทรัสต์ ลอว์ (anti trust law) หรือไม่นั้น เรื่องนี้ผมขอเรียนว่าได้ให้เจ้าหน้าที่ศึกษาอยู่แล้วครับ

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : เพื่อประกอบว่ารายงานที่ผมกำลังพูดให้ท่านทราบเมื่อกี้ ผมอยากจะทราบเรียนให้ท่านทราบว่า วิธีระบบการกดราคาหรือกดน้ำหนักของพวกชาวบ้านเหล่านั้น เขากดกันอย่างไร หมูผม ก็ว่ากระดุกใหญ่ หมูอ้วนก็ว่ามันมาก หมูสีแดง สีเขียว สีแดงเวลาไปซื้อหมูเจอหมูสีแดง สีดำ ก็บอกว่าตลาดไม่ต้องการ ต้องการสีขาว เวลาไปซื้อสีขาว สีแดง ก็บอกว่าไม่ต้องการ ต้องการสีดำอะไร นี่มันสับสนไปวนมากกันอยู่อย่างนี้ นี่คือวิธีการหักราคา แล้วก็หมูตัวเมีย ก็อ้างว่าหมูในท้องมีลูกต้องหักน้ำหนักออก อ้ายหมูตัวผู้ บอกว่าเหม็นเขียว ๑๐๘ มันเป็นเรื่องของหมาป่าที่จะขย้ำลูกแกะเท่านั้น มันมีปัญหาอยู่นิดเดียวว่าทำไมเราจึงปล่อยให้หมาป่าเหล่านี้ทำอย่างนี้อยู่ คนเหล่านั้น คนในภาคเหล่านั้น ต้องทำมาหากินโดยไม่มีที่พึ่งอย่างนี้ ผมจึงว่าเป็นเรื่องที่น่าประหลาดอย่างยิ่ง แล้วก็ไม่มีจังหวัดไหน ๆ เลยตามที่ท่านรัฐมนตรีตอบนี้ แสดงว่าไม่มีรายงานเลย มันเป็นเรื่องที่ใช้ไม่ได้ ผมพูดเท่านี้ ผมไม่อยากจะพูดมาก คือพูดมากเดี๋ยวเครื่องมันร้อนจะไปกันใหญ่ นี่แหละครับก็อยากจะเรียนให้ทราบ ถ้าหากท่านรัฐมนตรียังไม่แน้นนี้ก็ควรจะได้สอบถามไป หรืออัดคำพูดที่ผมพูดนี้ไปให้เศรษฐกิจจังหวัดในภาคอีสาน แล้วก็ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดด้วยว่า สมาชิกผู้แทนเขาพูดกันอย่างไร ให้สอบสวนหรือรายงานข้อเท็จจริงเหล่านี้มา เราจะได้รู้ และผมขอเรียนให้ทราบว่า รายงานที่ท่านได้รับครั้งหลังนะ ขอได้แจ้งให้ผมทราบ ผมไม่เชื่อเลยว่าเขาจะทำกันหรือจะมีโอกาสแก้ไขได้ ผมขอท่านนี้แหละครับ ขอว่าถ้าหากท่านรัฐมนตรีได้รับรายงาน ขอให้ผมได้ทราบ เพราะผมจะได้รู้ว่า คนเหล่านั้นกำลังโกหกต่อไปอีกหรือเปล่า ผมพบสิ่งต่างๆ เหล่านี้แหละครับ เคยพบด้วยว่า เขาต้องมาขายหมูถึงกรุงเทพฯ ๖,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ว่าเขาได้รับน้ำหนักที่แท้จริงเป็น ๔,๐๐๐ กิโลกรัม คนเลี้ยงหมูนี้ อยู่ที่สภานี้ครับ เป็นแถวเลยครับ เรียกขึ้นมาถามเดี๋ยวนี้ยังได้ นี่ข้อเท็จจริง เดียวท่านลองไปถามกับผมด้วยก็ได้ คือผมไม่อยากจะพูดมาก เพราะรู้สึกว่ ถ้าพูดไปก็จะเป็นเรื่องรุนแรง ขอฝากไว้เป็นข้อสังเกต เพราะว่าเมื่อท่านรัฐมนตรีตอบว่า ท่านได้รับรายงานนี้เป็นไปเสียอีกอย่างหนึ่ง มันก็เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจ เพราะท่านอาจจะได้รับรายงานอย่างนั้น ท่านนั่งอยู่ที่นั่นทำอะไรไม่ได้ แต่สิ่งที่ผมเรียน ผมพูดกับท่านนี้

ผมขอยืนยันด้วยเกียรติของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนฯ จริงเป็นความจริงเกินกว่า ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ด้วยครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่อยากจะพูดมากอะไรให้เป็นที่รุนแรงหรือก อดอยากฝากไว้เป็นข้อสังเกตประการสุดท้าย ซึ่งไม่อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจการจะต้องตอบผม คือว่าเมื่อเราได้พูดกันหลายครั้งแล้วว่า ๓๗ ปีของเมืองไทยตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมานี้ เราปกครองกันไปปกครองกันมา เปลี่ยนรัฐบาลก็เยอะแล้ว ปกครองจนกระทั่งน้ำไม่ให้เขากิน เราให้การศึกษาไปให้การศึกษามา ประชาชนในชนบทปิดบัตรเลือกตั้งไม่ถูกต้อง เราปกครองไปปกครองมา การอาชีพของเขาถูกทอดทิ้ง ผมพูดขอฝากไว้ ๓ ประโยค เท่านั้น ถ้าเมื่อเวลากระจายออกไปก็รู้สึกว่าจะเป็นเรื่องเสียหายแก่รัฐบาล ขอขอบคุณครับ

นายบุญชนะ อัดถาวร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ): กระทบใครขอทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็น คือข้อเท็จจริงอาจจะเข้าใจคลาดเคลื่อนกันอยู่บ้าง คือในเรื่องการผูกขาดค้ำหมู่นั้น ความจริงตั้งแต่รัฐบาลก่อนแล้ว เราได้ปล่อยให้มีการค้าโดยเสรีไม่มีการผูกขาด ส่วนที่กระทบว่าจะไปศึกษาเรื่องกฎหมาย แอนตี้ ทรัสต์ ลอว์ (anti trust law) นั้นเป็นคนละเรื่องขอให้ทำความเข้าใจเสียด้วย เดี่ยวจะเข้าใจผิดว่าการค้ำหมู่นะยังเป็นการผูกขาดอยู่ ความจริงเวลานี้ไม่มีการผูกขาดแล้ว แต่เรื่องศึกษาเรื่องกฎหมายแอนตี้ ทรัสต์ ลอว์ (anti trust law) กระทบให้ศึกษาเป็นการทั่วไปว่าจะศึกษานำมาใช้ในประเทศเราได้หรือไม่เพียงใด สำหรับการค้าสินค้าอย่างอื่น ๆ ไม่ใช่เฉพาะในเรื่องนี้

ประธานสภาผู้แทน: ต่อไปกระทู้ถามด่วนลำดับ ๔ ของนายชอบ ภารา เรื่องศัตรูพืชทำลายต้นข้าว ถามกระทรวงเกษตร

นายชอบ ภารา (นครศรีธรรมราช): กระทบ ชอบ ภารา สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ดังต่อไปนี้

ขณะนี้ประชาชนอำเภอปากพนัง อำเภอหัวไทร และอำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช กำลังเริ่มลงมือทำนา ได้รับความเดือดร้อนจากต้นหญ้าบางชนิด เช่น หญ้าบัส หรือหญ้าหว่ายแดง และข้าวผี ได้เจริญงอกงามเต็มท้องนาไปหมด ชาวนาได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง เพราะไม่สามารถจะแก้ไขได้ ใช้ยาฉีดหญ้าก็ไม่ได้ เพราะฉีดแล้วหญ้าไม่ตาย จะถอนก็ลำบาก เพราะรากหญ้าได้แผ่ขยายไปกว้างขวาง ถ้าจะถอนหญ้าออกต้นข้าวก็จะติดตามขึ้นมาด้วย ปีนี้เป็นปีที่หญ้าบัสและข้าวผีขึ้นมากที่สุด มากกว่าปีก่อน ๆ ชาวนาบางส่วน บาง

ห้องที่ได้ทิ้งที่นาไปทำมาหากินอย่างอื่น เพราะไม่สามารถจะเอาชนะหญ้าได้

จึงขอเรียนถามว่า รัฐบาลได้รับรายงานเรื่องนี้บ้างหรือไม่ รัฐบาลจะแก้ไขได้หรือไม่ และจะแก้ไขโดยวิธีใด เพื่อให้ทันในฤดูทำนาปีนี้

นายมนูญ บริสุทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร) : กระผมขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิก ดังต่อไปนี้

๑. เรื่องนี้กระทรวงเกษตรทราบแล้ว โดยได้รับรายงานจากกรมส่งเสริมการเกษตรว่า ในฤดูการทำนาที่แล้ว มีข้าวผี หรือหญ้าละมาน และหญ้าแดง ระบาดในท้องที่ดังกล่าว และในท้องที่ภาคใต้อีกมากแห่ง เพราะราษฎรมักจะไม่เตรียมดินก่อนการปลูกข้าวให้ดีพอ บางแห่งก็ใช้วิธีให้ควายย่ำแล้วลงข้าว เลยทำให้หญ้าและวัชพืชต่าง ๆ ขึ้นอยู่ได้เป็นปกติ และเพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นอีกในฤดูกาลทำนาปีนี้ กรมส่งเสริมการเกษตรได้สั่งการให้หน่วยปราบศัตรูพืชที่ ๒๖ จังหวัดนครศรีธรรมราช ดำเนินการเตรียมการโดยจัดส่งเจ้าหน้าที่ออกไปให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและกำจัด ซึ่งได้แนะนำให้ชาวนาพยายามเตรียมดินให้ถูกต้องโดยการไถคราดอย่างละเอียดและเก็บวัชพืชออกให้หมดก่อนการหว่านและปักดำ และภายหลังจากการปักดำแล้ว หากมีวัชพืชขึ้นมากอีกก็ควรหมั่นดูแลถอนออก ขณะนี้เจ้าหน้าที่กำลังปฏิบัติการอยู่ ถ้าชาวนาปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ก็คงจะแก้ไขได้

นายชอบ ภาว (นครศรีธรรมราช) : กระผมรู้สึกขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร ที่กรุณาได้ตอบ แต่กระผมยังมีข้อข้องใจและสงสัยต่อไปว่า ตามที่ท่านได้ชี้แจงว่าขณะนี้ได้ส่งเจ้าหน้าที่ส่งหน่วยส่งเสริมการเกษตรหน่วยที่ ๒๖ ออกไปทำการช่วยเหลือชาวนาแล้วนั้น กระผมอยากจะทราบว่าท่านส่งใครไปเป็นหัวหน้าและส่งไปเมื่อใดครับ เพราะขณะนี้กำลังทำนา ชาวนาบางส่วนต้องทิ้งที่นาไปอยู่แหล่งอื่น เพราะไม่สามารถที่จะทนทานกับหญ้าเหล่านี้ได้ กระผมใคร่ที่จะเรียนข้อเท็จจริงให้ท่านประธานทราบว่า สำหรับหญ้าบัสหรือข้าวผี เมื่อมีในท้องที่นาของคนใดแล้ว ทำให้ราคาที่ทำนาลดลงไป สมมติว่าที่นาไร่หนึ่งราคาประมาณ ๒,๐๐๐ บาท หรือ ๓,๐๐๐ บาท พอหญ้าชนิดนี้ขึ้นไปแล้วที่นาลดราคาลงเหลือไร่ ๕๐๐ บาท หรือ ๖๐๐ บาท ชาวนาบางส่วนไม่สามารถที่จะปราบหญ้าเหล่านี้ได้ จึงได้หนีไปอยู่ในท้องที่อื่น ๆ ไปเป็นคอมมิวนิสต์ที่อำเภอฉวาง ที่บ้านส้อง อำเภอนาสาร ราษฎรส่วนใหญ่ที่เป็นผู้ก่อการร้ายในภาคใต้นี้ส่วนใหญ่นอกจากเป็นบุคคลในท้องถื่นซึ่งอยู่ท้องถื่นเดิมแล้วยังอพยพไปจากชาวนาเหล่านี้ด้วยความจริงหญ้านี้ นะครับ จุดเริ่มต้นมันมีเพียงเล็กน้อย

รัฐบาลไม่น่าที่จะนั่งนอนใจ ปล่อยให้มียากมายเช่นนี้ กระผมขอเรียนว่า เดิมทีหญ้าบัสนี้ ประเทศไทยไม่มีครับ มีอยู่ที่ประเทศพม่า แต่สาเหตุที่แพร่พันธุ์มาในประเทศไทยนี้ ก็เพราะเหตุว่ามีชาวเล้าลือกันว่า คุณหลวงจบกระบวนยุทธนี้ครับ คือ นำมา จะเลี้ยงวัวที่ปากช่อง ที่หลังก็เลยแพร่พันธุ์ขยายต่อไปยังภาคใต้ จนกระทั่งรบกวนชาวนาอยู่จนกระทั่งบัดนี้ กระผมใคร่จะเรียนถามท่านประธานต่อไปว่า รัฐบาลจะกำจัดให้หมดไปให้สูญสิ้นไปเลยระยะในปีหรือสองปีนี้จะได้หรือไม่ครับ

นายมนูญ บริสุทธี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร): กระผมขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกว่า ที่ถามว่าได้ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปทำการแนะนำราษฎรเมื่อไรนั้น ขอเรียนว่าเจ้าหน้าที่ได้ออกไปทำการแนะนำตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงเดือนเมษายนปีนี้ ทั้งนี้ก็เพราะว่าเมื่อปลายปี ๒๕๑๒ คุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราชก็ได้แจ้งเรื่องนี้มายังกระทรวงเกษตร กระทรวงเกษตรก็ได้นั่งนอนใจ ได้สั่งให้เจ้าหน้าที่รีบออกไปดำเนินการส่วนหญ้าที่ท่านว่าหญ้าบัสหรือหญ้าอะไรนั้น ความจริงเท่าที่เจ้าหน้าที่ไปดูแล้ว ปรากฏว่าเป็นหญ้าแดง ซึ่งแต่ก่อนเคยขึ้นอยู่มากในจังหวัดภาคกลางบางท้องที่ แต่เมื่อใช้วิธีการปราบปรามตามที่กระผมได้เรียนมาแล้วนี้ บัดนี้หญ้าเหล่านั้นก็สงบไป แต่นอกจากหญ้าแดงแล้ว ก็อาจจะมีหญ้าอย่างอื่นอีกหลายชนิด ซึ่งวิธีที่จะกำจัดวัชพืชนี้ ทางเจ้าหน้าที่ของกระทรวงเกษตรก็ได้พิมพ์เอกสารแจกจ่ายแก่ราษฎรด้วยสำหรับว่าปีหรือสองปีจะปราบให้ราบคาบได้หรือไม่นั้น กระผมคิดว่าถ้าหากว่าราษฎรทำตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรก็มีทางที่จะปราบให้ราบคาบได้ หญ้าที่ท่านกล่าวนี้โดยมากเกิดจากการทำนาของราษฎรของเรานั้นก็ทำกันอย่างแต่ประเพณีโบราณมา คือใช้หว่าน ควาก็ใช้ยา ๆ เอา ไม่ค่อยได้ทำให้ละเอียดลออถี่ถ้วน ประกอบกับหญ้าชนิดนี้เป็นหญ้าที่เจริญงอกงามเร็ว ถ้าหากว่าทำตามวิธีซึ่งชาวภาคกลางเขาทำ คือการปักดำ ทำนาดำแทนนาหว่านแล้วหญ้านี้ก็จะไม่มีโอกาสที่จะต่อสู้อันข้าวได้

นายชอบ ภาธา (นครศรีธรรมราช): ตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรว่า ทางอำเภอปากพนัง หัวไทรและเชียรใหญ่ท่านานาหว่านนั้น เป็นความจริงครับ ความจริงชาวนาในท้องถิ่น ๓ อำเภอดังกล่าวนั้น เขาไม่ต้องการทำนาหว่านด้วยซ้ำไป แต่เหตุที่ต้องทำนาหว่านเพราะรัฐบาลไม่มีชลประทานที่จะส่งน้ำทำนาได้ การทำนาต้องอาศัยฝน อาศัยธรรมชาติ เพราะฉะนั้นไม่มีทางที่จะทำนาได้ ราษฎรจึงไม่สามารถที่จะเตรียมดินที่จะหญ้าต่าง ๆ นี้

ออกก่อนที่จะทำได้ ความจริงงบประมาณ ภาษีที่รัฐบาลเก็บจากชาวนานี้ปีละ ๑,๐๐๐ ล้านบาท แต่ได้ตั้งช่วยเหลือชาวนาปีละ ๑๐๐ ล้านบาทอีก ๙๐๐ ล้านบาทนี้ ท่านรัฐบาลเอาไปไหนและที่ตั้งไว้ ๑๐๐ ล้านบาทนี้ก็ไม่ได้ช่วยเหลือชาวนาอย่างจริงจัง ชาวนาดังที่กระผมกล่าวนี้ไม่ได้รับการช่วยเหลือจากในวงเงิน ๑๐๐ ล้านบาทนี้เลย ส่วนใหญ่ ๑๐๐ ล้านบาทก็ไปช่วยกลุ่มชาวนาระดับชาติ เป็นเรื่องหาเสียงของฝ่ายรัฐบาลโดยเฉพาะ ตามที่รัฐบาลได้ออกอากาศทางสถานีวิทยุเป็นการกล่อมขวัญชาวนา ว่าชาวนาเป็นกระดูกสันหลังของชาตินี้ กระผมได้มองแล้ว ปรากฏว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้ช่วยเหลือชาวนาอย่างจริงจัง ถ้าหากว่าปล่อยไว้เช่นนี้ต่อไปกระผมเชื่อมั่นว่าราษฎรในท้องถิ่น ๓ อำเภอนี้ ตำบลที่มีมากที่สุด คือตำบลทรายขาว ตำบลแหลม ตำบลเขาพระบาท ตำบลปากแพรก ตำบลป่าระกำ นี้ต่อไปในถิ่นนี้จะเป็นถิ่นที่ปราศจากผู้คน บุคคลที่อพยพไปไม่มีอาชีพ ท่านประธานลองคิดดูว่า บุคคลที่ปราศจากอาชีพออกไปจากท้องถิ่นที่ตนอยู่นี้ ผลจะเป็นอย่างไรบ้าง กระผมอยากจะทราบรายละเอียดว่า การที่ส่งเจ้าหน้าที่ไปแนะนำชาวบ้านนี้ได้ไปในท้องถิ่นใดบ้าง ตำบลใดบ้าง วิธีการแนะนำนี้ ประชุมผู้แทนกลุ่มชาวนาหรือแนะนำชาวบ้านเป็นตัวบุคคลครับ และการแนะนำนั้นนอกจากแนะนำแล้วทางการมีวิธีการช่วยโดยตรงอย่างไรบ้างครับ

นายมนูญ บริสุทธิ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร) : ตามที่ท่านสมาชิกว่ารัฐบาลช่วยเหลือชาวนาเพียงปีละ ๑๐๐ ล้านบาทนั้น กระผมเข้าใจว่ายังคงคลาดเคลื่อนอยู่ ความจริงงบประมาณช่วยเหลือชาวนานั้นมีไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ ล้านบาท เฉพาะการชลประทานก็หลายพันล้านบาทแล้วในกระทรวงเกษตรเองก็ ๖๐๐ กว่าล้านบาท ส่วนงบประมาณที่ท่านว่าช่วยเพียง ๑๐๐ ล้านบาทนั้นเป็นงบประมาณส่งเสริม คือดูอะไรว่าที่ตั้งไว้ในงบประมาณนั้นมันยังไม่สมบูรณ์ดีควรจะช่วยเหลืออย่างไรก็เอาเงิน ๑๐๐ ล้านบาทนี้ไปช่วยเพิ่มเติมอีก ส่วนที่ท่านถามว่าการที่เจ้าหน้าที่ออกไปแนะนำราษฎรนั้นทำอย่างไรและทำที่ไหนบ้างนั้น กระผมก็สอบถามเจ้าหน้าที่มาแล้วเหมือนกัน จึงขอกราบเรียนว่าในการส่งเจ้าหน้าที่ออกไปปฏิบัติการให้คำแนะนำแก่ชาวนานั้นได้ส่งเจ้าหน้าที่ ๙ นายออกไปปฏิบัติการอบรมวิธีการป้องกันกำจัดวัชพืชในท้องที่อำเภอเมือง ตำบลปากพูน และม่วงสองต้น อำเภอหัวไทร ตำบลบ้านราม บ้านแหลมบางนก อำเภอเชียรใหญ่ ตำบลการภาค ท้องลำเจียก ท่าขนาน บ้านกลาง เสือหึ่ง เขียวเขา ไส้หมาก อำเภอปากพนัง ตำบลคลองน้อย เกาะหวดปากพนังฝั่งตะวันตก บ้านใหม่ บ้านเพิง หูล่อง รวม ๔ อำเภอ ๑๔ ตำบล ๔๔๕ ราย ได้ทำการอบรมกลุ่มเกษตรกรต่าง ๆ ๔ กลุ่ม คือกลุ่มเกษตรกร

บ้านท่าขนาน บ้านบางตะพุง ควนกรด พัฒนาชาวนาสามัคคี บ้านห้วยไทร บ้านปากเหมือง บ้านบางนก บ้านท้องลำเจียก และตำบลการเกด การดำเนินการนอกจากอบรม นอกจากนี้แจ้ง ด้วยวาจาแล้วก็ยังได้แจกเอกสารด้วย

นายชอบ ภาธา (นครศรีธรรมราช) : ตามที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรบอกว่า งบในการช่วยเหลือชาวนานั้นไม่ใช่ ๑๐๐ ล้านบาท ความจริงกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติก็มี ๓,๐๐๐ ล้านบาทหรืออะไรเหล่านี้ กระทบวาเรื่องนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องที่ช่วยเหลือชาวนาโดยตรง ชาวนาที่แท้จริงนะครับ ตามที่กระทรวงทบวงกรมได้ตั้งงบประมาณไว้ กระทบซึ่งเป็นผู้แทน ของราษฎรอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนทราบจากประชาชนโดยตรงว่า รัฐบาลนี้ไม่ได้มีวิธีการที่จะช่วย ปลอ่ยปลละเลย ให้เป็นไปตามยถากรรม การส่งปุ๋ยไปก็ดี มีการกินการโกง คอร์รัปชัน กัน ขยายในราคาแพงด้วย งบที่จะช่วยเหลือตรงๆไม่มี ชลประทานก็ไม่มี ที่อำเภอปากพนัง ห้วยไทร เขียวใหญ่บ้างปีทำนาไม่ได้ บางปีถ้าหากว่ามีฝนตกต้องตามฤดูกาลก็ทำนาได้ กระทบ จึงขอเรียนถามเป็นครั้งสุดท้ายว่า กระทรวงเกษตรจะมีวิธีการอย่างใดบ้างที่ให้ชาวนา ๓ อำเภอ นี้มีน้ำทำนาได้ทุก ๆ ปี สามารถที่จะสร้างชลประทานให้แก่ชาวนา ๓ อำเภอดังกล่าวแล้วได้หรือไม่ครับ

นายมนูญ บริสุทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร) : การที่จะช่วยเหลือชาวนา ในภาคใต้นั้น รัฐบาลนี้ไม่ได้เคยนิ่งนอนใจ กระทบขอยืนยันว่าไม่ได้นิ่งนอนใจได้จัดทำพิเศษ ที่ห้วยไทรโดยงบประมาณพิเศษไปจัดทำให้ และตามผลของการสำรวจปีที่ล่วงมานี้ การผลิตผล จากการทำนาได้เพิ่มมากกว่าปีกลายถึง ๓๐ กว่าล้านบาท ส่วนที่ทำนอยากจะให้ทำการชลประทาน ในภาคใต้นั้น ความจริงภาคใต้ก็เป็นดินแดนที่มีฟ้าฝนอุดมสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นการทำชล- ประทานจะเหมาะสมเพียงไร กระทบก็เชื่อว่ารัฐบาลจะต้องคำนึงถึงทุก ๆ จังหวัดในประเทศไทย ว่าแห่งไหนควรจะทำก่อนและทำหลัง

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปกระทู้ตามธรรมเนียมลำดับ ๒ ของนายถวิล จันทรวีทัน เรื่อง การปราบปรามข้าราชการคอร์รัปชัน ตามกระทรวงคมนาคม

นายถวิล จันทรวีทัน (สระบุรี) : กระทบถวิล จันทรวีทัน ส.ส.จังหวัดสระบุรี พรรค สหประชาไทย ขอตั้งกระทู้เข้าเย้นตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

กระทู้ของผมตั้งมาเกือบ ๒ ปี เพิ่งมีโอกาสวันนี้เป็นวันแรกที่จะได้ถามเรื่องคอร์รัปชัน จากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม อันดับแรก การปราบคอร์รัปชันของรัฐบาลเป็น

นโยบายอย่างยิ่ง แต่ได้ทราบว่าการทุจริตการสร้างเสาโทรเลขของกรมไปรษณีย์ที่ตำรวจกองปราบปรามทำการสอบสวนคดีใหญ่ หนังสือพิมพ์ลงข่าวเกรียวกราวครึกโครมตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ นับเป็นคดีสนใจของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง และข้อเท็จจริงนั้นปรากฏว่าทุจริตการตั้งเสาโทรเลขของกรมไปรษณีย์มีเกือบทั่วประเทศไทย และได้หลบหนีภาษีหลายสิบล้านบาท จึงจะขอทราบเรียนถาม ฯพณฯ ว่าได้สอบสวนดำเนินคดีผู้ที่ทุจริตต่อหน้าที่ยังนี้อย่างไรบ้าง และก็ได้ทราบเหมือนกันว่าผู้ที่ร่วมมือร่วมใจในการนี้ได้ติดตะรางจนออกแล้วก็มี จึงขอถาม ฯพณฯ ว่าท่านมีการแก้ไขอย่างไรในอนาคตต่อไปที่จะไม่ให้เกิดอย่างนี้เกิดขึ้น นี่ขอถามเป็นข้อแรกครับ

พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กระทรวงคมนาคมขอตอบกระทู้ถามของท่านผู้แทน ดังต่อไปนี้

สำหรับเรื่องเกี่ยวกับการปราบปรามการคอร์รัปชันนั้น ทางกระทรวงคมนาคมได้ดำเนินการอยู่อย่างเต็มที่ เฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องนี้พนักงานสอบสวนกองปราบปรามทางตำรวจได้รับเรื่องเป็นผู้รับผิดชอบและทำการสอบสวนคดีโกงกินเสาโทรเลขซึ่งสอบสวนไปเสร็จสิ้นและพนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่ก็ได้ยื่นฟ้องก็ปรากฏว่าผู้ที่ได้รับโทษไปมีจำคุก ๘ ปี ๔ ปี ตามลำดับ ขณะนี้ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ที่นี้การสอบสวนเรื่องที่เกิดการทุจริตอื่น ๆ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายฝ่ายได้เสนอมมาให้ข้าพเจ้านั้น ก็ได้ดำเนินการตั้งคณะกรรมการสอบสวน เช่นที่อำเภอสอง จังหวัดแพร่ จังหวัดลำปาง ที่จังหวัดลำพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่อำเภอทุ่งสง อำเภอเชียรใหญ่ อำเภอหัวไทร อำเภอขนอม อำเภอสิชล และที่อื่น ๆ อีก ขณะนี้กรรมการดำเนินการสอบสวนอยู่อย่างเร่งรีบนอกจากนั้น ขณะนี้กรมไปรษณีย์โทรเลขก็ยังได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอีกคณะหนึ่งทำการสอบสวนข้อเท็จจริงสำหรับงานเสาพาดสายตั้งแต่ปี ๒๕๐๘ และ ๒๕๐๙ ทุกสายด้วย เพราะว่าสิ่งที่ได้ดำเนินการตั้งแต่ครั้งก่อน ๆ โน้นไปแล้วอาจจะมิชอบพอพร้อม เพราะว่าเสาเมื่อตั้งขึ้นแล้วถ้ามันไม่หักเราก็ไม่ทราบ

นายถวิล จันทรวีทัน (สระบุรี) : ผมขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นอย่างสูงที่ท่านได้เอาใจใส่อย่างจริงจัง ได้นำผู้ที่ทุจริตต่อหน้าที่ได้เข้าสู่ตะรางคนละ ๘ ปี ๒ ปี อย่างที่ท่านได้กล่าวมาแล้ว แล้วก็ได้ทราบว่าเรื่องนี้เป็นมาก่อนที่ท่านจะเข้ามาดำรงตำแหน่งและท่านก็ได้สะสางเรื่องนี้เป็นที่พอใจของประชาชน แต่อีกข้อเดียวครับ ผมขอถามอีกข้อเดียวเพื่อไม่ให้เสียเวลาแก่ผู้อื่น อยากทราบว่าผู้น้อยทำผิดนี้โดยมากมันติดตะรางแต่อธิบดีกรมไปรษณีย์นี้ที่ให้เป็นพยานเป็นฝ่ายผู้ผิดนี้ท่านจะลงโทษเป็นอย่างไรบ้าง ผม

ขอข้อนี้เป็นสุดท้ายครับ

พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ที่ท่านกล่าวว่าผู้น้อยทำผิดมักถึงติดตะราง แต่สำหรับข้าพเจ้าขอกล่าวว่าผู้ใหญ่ทำผิดก็ติดตะรางเหมือนกัน สำหรับที่ท่านกล่าวว่อาชญากรรมไปรษณีย์โทษความผิด ก็คงจะหมายถึงการที่ไปเป็นพยานศาลและอธิบดีผู้นี้ก็ได้เกษียณอายุไปแล้ว ข้าพเจ้าไม่มีหน้าที่ในการปกครองเขาอีกต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปกระทู้ถามของนายแคล้ว นรปติ เรื่องราษฎรชาวจังหวัดขอนแก่นขาดน้ำกิน น้ำใช้ และน้ำทำนา ตามกระทรวงมหาดไทย เชิญคุณแคล้วครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ความจริงกระทู้นี้ข้านะข้า คือมันได้ตั้งมานานแล้วนะครับ แต่ทว่าเหตุการณ์มันก็ยังใหม่อยู่เสมออันนั้นแหละ เดียวนี้ถึงหน้าแล้งมันก็ยังขาดอยู่นั้นแหละ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

๑. ปรากฏว่าราษฎรในท้องที่อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่ อำเภอกระนวน และอำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ไม่มีน้ำกิน น้ำใช้ และน้ำแช่ปอ ได้รับความเดือดร้อนมาก รัฐบาลได้ช่วยเหลือไปแล้วอย่างไรบ้าง และได้มีโครงการช่วยเหลือในระยะยาวอย่างไรบ้างหรือไม่

๒. รัฐบาลจะจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดสร้างแหล่งน้ำ เช่นบ่อน้ำ เขื่อนฝายการขุดลอกบึงไว้เป็นพิเศษสำหรับจังหวัดขอนแก่นจะได้หรือไม่ และในปีงบประมาณ ๒๕๑๓ รัฐบาลได้จัดงบไว้เท่าใด

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ถามท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังนี้

ปัญหาเรื่องการขาดแคลนน้ำใช้และน้ำบริโภคในหน้าแล้งของจังหวัดขอนแก่นนี้ กระทรวงมหาดไทยได้สนใจและได้ดำเนินการแก้ไขอยู่ตลอดเวลา ดังที่ท่านคงได้ทราบและได้เห็นอยู่แล้วว่า การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำของจังหวัดขอนแก่นนี้ทางเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงอื่น ๆ ที่มีหน้าที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเช่นกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเป็นต้นได้ช่วยเหลือในการจัดหาน้ำกิน น้ำใช้ ตลอดจนทางด้านการศึกษาให้แก่จังหวัดขอนแก่นนี้เป็นพิเศษอย่างมากมาในปีที่แล้ว ๆ มา และตามวิธีการในการแก้ไขนี้ เราได้มีวิธีการในการแก้ไขอยู่ ๒ วิธี ในวิธีที่ ๑ ก็เป็นการแก้ไขเฉพาะหน้า เรียกว่าเป็นโครงการระยะสั้นซึ่งเราทำกันเป็นปี ๆ ไป ในวิธีที่ ๒ ก็ทำเป็นโครงการระยะยาว คือว่ามีโครงการว่าในการที่จะจัดหาน้ำบริโภคและน้ำใช้ตลอดจนน้ำในการเกษตรของจังหวัดนี้จังหวัดต่าง ๆ นั้น

จะทำอย่างไร สำหรับโครงการระยะสั้นนั้น ก็เป็นโครงการที่แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเมื่อเกิดขึ้นทางเจ้าหน้าที่ก็ได้เพิ่งเล็งไปในเรื่องน้ำบริโภคเป็นหลักใหญ่ จังหวัดขอนแก่นนั้นเป็นจังหวัดอยู่ในที่ราบสูงหรืออยู่ในที่ดอนมาก มีหลายตำบลและหลายอำเภอ ดังที่ท่านผู้ตั้งกระทู้ได้ถามมาแล้วซึ่งขาดแคลนน้ำอยู่โดยธรรมชาติ เราก็ได้จัดหาบรรทุกน้ำไปส่งให้ในเวลาที่เกิดหน้าแล้ง ขาดแคลนน้ำกิน เราได้เพิ่งเล็งเรื่องน้ำกินเป็นใหญ่ เพราะเราถือว่าเรื่องน้ำกินนี่นั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่มนุษย์จะอยู่ได้ เพราะฉะนั้นที่ตำบลใดหรืออำเภอใดที่ขาดแคลนน้ำกินก็ได้จัดรถน้ำเอาน้ำไปส่งให้ และได้จัดตั้งถังน้ำบรรจุน้ำไว้ตามตำบลต่างๆ ในฤดูแล้งนี้เป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ส่วนปัญหาในระยะยาวนั้นเราก็มีการที่จัดสร้างบ่อกักเก็บน้ำจัดการขุดลอกคันคลองหรือที่หนองบึงซึ่งมีอยู่แล้วโดยธรรมชาติให้ลึกและกว้างขวางขึ้น เพื่อที่จะได้กักเก็บน้ำไว้ให้ราษฎรได้มีไว้ใช้และบริโภค ส่วนสำหรับเรื่องน้ำในการใช้เพื่อการเกษตรนั้นก็ได้มีการทำเหมืองฝายในตำบลที่สามารถกักเก็บน้ำที่มีไหลอยู่ตามธรรมชาติในฤดูฝนไว้ให้เหลือในฤดูแล้งได้ด้วย และเพื่อใช้ทำการเกษตรขยายออกไปในบริเวณสองข้างลำน้ำนั้น ส่วนอาชีพใหญ่ของชาวจังหวัดขอนแก่นนั้น ส่วนมากก็หนักไปในทางปลูกปอ ซึ่งการปลูกปอนี้ก็ย่อมทราบอยู่โดยทั่วไปแล้วว่าการปลูกปอนี้เป็นอาชีพหลักที่ชาวขอนแก่นทำอยู่มากหลายอำเภอด้วยกัน และจำเป็นที่จะต้องใช้น้ำเพื่อในการฟอกปอซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ของชาวจังหวัดขอนแก่น และน้ำในการฟอกปอนี้ก็ไม่สามารถที่จะไปฟอกในบริเวณที่เป็นน้ำไหล เช่นลำแม่น้ำธรรมชาติได้ ต้องใช้น้ำที่กักเก็บไว้ในร่องเป็นน้ำที่นอนตาย จึงจะฟอกปอได้สะอาดและบริสุทธิ์ดี เราก็ได้พยายามใช้คันคูสองข้างถนนในบริเวณที่มีอยู่ในจังหวัดขอนแก่นนั้นกักน้ำไว้ให้เป็นตอนๆ โดยสร้างฝายขึ้นและกักน้ำไว้เป็นตอนๆ เพื่อให้ราษฎรได้ใช้ฟอกปอ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเนื่องจากว่าจังหวัดขอนแก่นอยู่บนที่สูง จึงทำให้การกักน้ำเก็บน้ำต่างๆ เหล่านี้ทั้งที่ได้พยายามริบเร่งทำมากมายเพียงไรก็ตาม ก็ยังไม่สามารถที่จะพอกับความต้องการของประชาชน ซึ่งทางรัฐบาลได้วางโครงการในการกักหาและหาน้ำนี้ให้แก่ชาวจังหวัดขอนแก่นโดยเฉพาะตลอดไป

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : กระผมขอชักท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต่อไปอีกนะครับ ขอประทานโทษครับ ในท้องที่อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่ อำเภอกระนวน และอำเภอมัญจาคีรีนั้น ปรากฏว่า วิธีการที่จะช่วยเหลือประชาชนนั้นก็ยังมีทางกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ คือกรมทรัพยากรธรณีที่จะเจาะบ่อน้ำบาดาล และนอกจากนั้นก็ยังมีกรมการปกครองที่จะสร้างสระน้ำให้อีกด้วย การเจาะบ่อน้ำบาดาลในท้องที่อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่ อำเภอกระนวน

อำเภอัญจาคีรี ไม่อาจที่จะเป็นไปได้อีก ก็เพราะว่าอำเภอเหล่านี้เมื่อเจาะลึก ๆ ลงไปมันมีน้ำเค็ม ก็มีทางเดียว คือ กรมการปกครองที่จะช่วยเหลือประชาชน นั่นก็คือสร้างเหมืองฝายและสร้างบ่อ อ่างเก็บน้ำ บ่อเก็บน้ำในอำเภอเหล่านี้ ปรากฏว่า ท่านผู้เป็นประธาน ในการช่วยเหลือในระยะสั้น เป็นต้นว่าเอาหน้าแจกเมื่ออดน้ำก็เอาน้ำไปแจก มันไม่พอเท่าที่ปีที่แล้วทางการตำรวจได้มีหน่วย สงเคราะห์ ขอโทษ ของหม่อมราชวงศ์เจตจันทร์ประวิตรนั้น ไปช่วยในท้องที่ตำบลโนนทอง อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น นั่นก็เป็นแต่เพียงการสาธิต คือหมายความว่าเอาตัวอย่างไปให้ เมื่อ กินแล้วก็หมดไป ๆ อย่างนี้เป็นต้น ต่อไปผมก็ออกไปฟัง ผมไล่หลังไปนะครับ เวลาที่เขาไป แจกนะผมไม่ไปหรอก แต่ว่าผมไล่หลังไป เขาบอกว่ามันเป็นการสาธิตเท่านั้นแหละ มันไม่ใช่ การแก้ไขในระยะยาว คราวนี้ท่านเป็นผู้ประธาน ในการสำหรับการแก้ไขในระยะยาวสำหรับ ตำบลโนนทองนี้ ผมเมื่อออกไปเยี่ยมประชาชนก็ได้รับคำร้องทุกข์จากประชาชนว่า ยังอดน้ำ อยู่ แต่ในเมื่อผมขอมายังกรมการปกครอง ก็ปรากฏว่ายังเงียบเฉยอยู่จนกระทั่งปัจจุบันนี้ ไม่ทราบแน่ชัดว่าจะให้งบประมาณสำหรับตำบลนี้อย่างไรหรือหาไม่และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตำบลนี้ อยู่ห่างจากลำน้ำชีประมาณ ๑๐๐ กว่าเส้น แล้วประชาชนก็เอาเกวียนไปบรรทุกมาหิ้ว ๆ ที่ดี ๆ ดิน ๆ หิ้ว ๆ ที่น้ำขุ่นน้ำขุ่นเพียงไหนก็เอามากินกันอย่างนี้ แม้แต่น้ำกินเรายังไม่มีแล้ว แล้วเรา จะไปปราบอะไร ทาสวรรค์วิมานอะไร บัจฉัย ๔ นะมันยังขาดแคลนแล้ว ข้าวก็อด น้ำก็อด แล้วท่านจะเอาเราไปปราบคอมมิวนิสต์ที่ไหน มันไม่ไหวหรอกครับ เราจะต้องสร้างพวกนี้ ก่อน จะไปอุดหนุนงบทหาร ตำรวจ จะไปรบกับใคร ๆ มันไม่ไหวหรอก จะต้องปรับปรุงสิ่งเหล่านี้ ก่อน ปากท้องนี้ เพราะว่ากองทัพเดินด้วยท้องอย่างว่านั่น ผมจึงขอเรียนถามว่า ในเรื่องท้องถื่น ที่ถูกรันดาร์ซึ่งไม่สามารถที่จะจะบ่อน้ำได้ เป็นต้นว่าอำเภอพล อำเภอัญจาคีรี อำเภอบ้านไผ่ เหล่านี้ ขอทราบว่าการกรมการปกครองซึ่งปีนี้ก็ไต่ถามมากมาย กระทรวงมหาดไทยก็ไต่ถาม เพิ่มขึ้นอีกตั้ง ๕๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งเราจะได้พูดคุยกันในพระราชบัญญัติงบประมาณต่อไปนั้น จึงขอทราบ ว่าท่านจะได้เอาใจใส่เพิ่มคือเพิ่มบ่อสระเก็บน้ำกินหรือน้ำใช้ในอำเภอที่ไม่สามารถ ที่จะเจาะบ่อบาดาลได้หรือไม่

ประการที่ ๒ ผมขอเรียนถามว่า น้ำแช่ปอนี้ เป็นปัญหาเรื่องน้ำแช่ปอนี้เป็นอาชีพ ของอำเภอพล ชาวจังหวัดขอนแก่น ปอกับข้าวนะครับ แล้วก็เลี้ยงหมู หมูราคามันตกไปอย่าง คุณประสงค์ว่านะครับ คราวนี้เราก็เหลือแต่ปอกับข้าว ข้าวเราก็ขายไม่ออกอีกแหละ เรื่องเป็น อย่างนั้นนะครับ คือขายได้เหมือนกัน แต่มันถูกกดราคามาก เราก็เหลือปอ ปอคราวนี้มันก็

ชักจะลงราคาอีก ลงราคาอีก ไม่ใช่ชักจะมันลงราคาอีก คือมันได้ไม่คุ้มทุน คราวนี้การที่ปอจะมีราคาเพียงใดนั้น จะต้องได้แช่ปอในน้ำที่สะอาด ผมได้ไปเยี่ยมประชาชนในท้องที่อำเภอต่าง ๆ ได้ผ่านไปปรากฏว่าน้ำแช่ปอที่ท่านกะไว้ให้ณะ ที่ท่านทำไว้ให้หรือว่าไปแช่ตามข้างถนนนะมันเหลือเป็นน้ำดำ ๆ แช่ปอ ที่แช่ขึ้นมาก็เป็นปอดำพวกนี้ ปอดำแล้วก็ปอสั้น แล้วมันมีกลิ่นเหม็น หรือไม่เช่นนั้นเขาก็แช่ในลำน้ำพอง ลำน้ำชีไปเลย ลำน้ำชีนะครับ คือลำน้ำชีที่ไหลเอื่อย ๆ เป็นลำน้ำที่มีตลิ่งสูง เมื่อแช่ทางนี้แล้ว บ้านที่อยู่ทางใต้ อย่าหวังที่จะได้ใช้ เพราะว่ามีน้ำดำ อย่างเช่นแช่ที่บ้านท่าพระอย่างนี้ บ้านดอนบนซึ่งอยู่ถัดใต้ลงไป ไม่มีทางที่จะได้กินได้ใช้ ปลาตายลอยพองไปหมดอย่างนี้มันเป็นอย่างนี้ ผมจึงขอเรียนถามว่าท่านจะได้ขอความร่วมมือจากกระทรวงเศรษฐกิจหรือเป็นพิเศษสร้างบ่อเก็บปอ บ่อน้ำล้างปอ หรือฟอกปอสำหรับประชาชนจะได้เพียงใด หรือไม่ ขอถามแค่นี้ก่อน

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ตามที่ท่านผู้ตั้งกระทู้ถามได้กล่าวว่า ในอำเภอพลกิติ อำเภอบ้านไผ่กิติ กระทบ มัญจาคีรีกิตินั้น ไม่สามารถเจาะบ่อน้ำได้ เพราะว่าเป็นที่สูง ผมขอเรียนชี้แจงว่า ก็ไม่ใช่เจาะไม่ได้เสียทั้งหมด เราได้ทดลองเจาะแล้วและได้เจาะจริง ๆ แล้ว ในปีที่แล้วมานี้ที่อำเภอพลได้เจาะไป ๔ บ่อ ใช้การได้ ๘ บ่อ ใช้ไม่ได้ ๑ บ่อ บ้านไผ่ ๖ บ่อ ใช้การได้ ๔ บ่อ กระทบ ๔ บ่อ ใช้การได้ ๕ บ่อ มัญจาคีรี ๔ บ่อ ใช้การได้ ๖ บ่อ มีเสียไปบ้างเพียง ๑๐ บ่อเท่านั้นรวมทั้งหมด ซึ่งก็นับว่าแม้แต่ว่าจะเสียไป ๑ ส่วน ได้มา ๓ ส่วนใน ๔ ส่วนเช่นนี้ก็นับว่าเป็นการคุ้มค่าพอสมควรอยู่แล้ว สำหรับบนที่ราบสูงและเราก็จะพยายามทำอย่างนี้เพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ ปีหนึ่งกรมการปกครองได้รับงบประมาณเพื่อการเจาะบ่อน้ำเพื่อการบริโภคและใช้ประมาณปีละ ๒๐ ล้านบาทเราก็จะดำเนินการไปเรื่อย ๆ ทุก ๆ แห่งที่ขาดน้ำและโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จังหวัดขอนแก่นนี้เป็นจังหวัดใหญ่มีพื้นที่มากก็จะได้จำนวนบ่อมากกว่าเขาอย่างแน่โดยไม่มีปัญหา สำหรับเรื่องการที่จะกักน้ำไว้ให้พอแก่การที่แช่ปอนั้นนะ เราก็ได้ทำเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ๒ ฟากถนนขอนแก่นมีที่ไหนเราก็จะไปกั้นคันน้ำกั้นคันข้างถนนนี้เป็นลวด ๆ ไปเท่าที่กักเงินเท่าที่เราจะมีได้ แต่ถ้าหากประชาชนและท่านผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติได้ช่วยกันให้มาทำเพียงคันดินกั้นข้างคูถนนเข้าแล้วก็มันจะขังน้ำเอาไว้เมื่อขังน้ำไว้แล้วก็เอาไปแช่ได้ เราจะหวังว่าให้น้ำแช่ปอมันขาวสะอาดอยู่เสมออันนั้นมันเป็นไปได้ เพราะว่ามีน้ำไม่ได้ไปที่ไหน เมื่อแช่แล้วเปื่อยแล้วก็เอาไปฟอกในลำน้ำชีหรือลำน้ำไหลเอื่อยอะไรของท่านที่ว่าเมื่อกี้ มันก็จะไม่เกิดปลาตาย มันก็จะไม่เกิดชาวบ้านข้างใต้ใช้

น้ำไม่ได้ ก็นี่เล่นเอาลงไปแช่ทั้งแม่น้ำ ซึ่งไว้ทั้งแม่น้ำเลยมันก็น้ำกันทั้งแม่น้ำ ห้ามเข้า เจ้าหน้าที่ที่ไปห้ามนั้นก็โดน ห้ามกันไม่หวาดไม่ไหว ผลสุดท้ายก็เป็นการพิพาทระหว่างเจ้าหน้าที่ ถ้าหากเรารวมข้อมเข้าหากัน รู้จักว่าแช่เบื้องต้นในบ่อเสร็จแล้วเอาไปฟอกในลำน้ำ เสร็จแล้วน้ำก็ไหลหายไปอย่างนี้มันก็สะดวกดีขึ้น นี่เป็นวิธีการที่เรากำลังออกไปแนะนำและชี้แจง และผมหวังว่าก็จะได้รับความร่วมมือกันทั้งฝ่ายประชาชนและเจ้าหน้าที่ ถ้าหากท่านผู้แทนผู้มีเกียรติได้ช่วยกันสนับสนุน ส่วนในเรื่องงบประมาณในการที่จะจัดบ่อน้ำกินน้ำใช้ และหาน้ำไว้เพื่อการบริโภคต่าง ๆ นั้นนะ ขอรับรองว่าทางรัฐบาลได้ฟังเสียงเฉพาะจังหวัดขอนแก่นนี้มากมายทีเดียว

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น): ข้าพเจ้าขอซักถามท่านรัฐมนตรีต่อไปอีกนะครับ ข้อที่ว่า ท้องที่อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่ อำเภอกระนวน มัญจาคีรีเป็นน้ำเค็มนั้น ไม่ได้ว่าเอาโดยเดา ทั้งนี้ได้ไปติดต่อที่กรมทรัพยากรธรณี ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่เจาะบ่อน้ำบาดาลให้ประชาชนแล้วอย่างไรก็ตามเราจะมาเถียงกันไปเถียงกันมาอย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงมันก็ยังคงปรากฏอยู่ว่า จังหวัดขอนแก่นนี้เป็นจังหวัดใหญ่ มีพลเมืองชาติอีกเล็กน้อยก็จะถึง ๑ ล้านคน มีจำนวนผู้แทนราษฎรจนถึง ๗ คนนะครับ ปัญหาอย่างใดก็ตาม ปัญหาเรื่องน้ำกินน้ำใช้มันก็ยังขาดอยู่นั้นแหละ เวลานี้เราพอมีกินมีใช้เพราะว่าฝนตก พอหน้าแล้งมาเราก็ขาดไปเสียแล้วประชาชนก็ได้ช่วยกัน ไม่ใช่ช่วยไม่ได้ช่วยกัน เราจะพยายามช่วย ขอแต่ให้งบประมาณ ขอแต่เพียงรัฐบาลนะให้เงินไปเพียงสัก ๑ ใน ๓ หรือ ๑ ใน ๔ เท่านั้น นอกจากนั้นเราก็รับว่าประชาชนจะได้ช่วยกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าพเจ้านี้เคยร้องขอมายังกรมการปกครองก็ปรากฏว่าทางรัฐมนตรี ทางกระทรวงมหาดไทยนี้ได้เพิกเฉยเสียเป็นส่วนมากจะมีให้บ้างก็เพียงเล็กน้อยคือคล้าย ๆ อย่างเสียไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามในข้อนี้ว่า ถ้าหากว่าข้าพเจ้าหรือพรรคพวกของข้าพเจ้าซึ่งได้ออกไปเยี่ยมเยียนประชาชนยังท้องถิ่นต่าง ๆ แล้ว หากว่าได้พบเห็นความเดือดร้อนของประชาชนเกี่ยวกับน้ำกินน้ำใช้แล้วก็ร้องเรียนรัฐบาลเข้ามาซึ่งก็เป็นหน้าที่ส่วนหนึ่งเพราะว่าประชาชนเดือดร้อนข้าพเจ้าขอถามว่า ท่านจะได้ให้ความเอาใจใส่และจัดสรรเงินงบประมาณแต่พอสมควร แม้ว่ามันจะไม่ทั้งหมดนะครับ ให้เช่นเดียวกับพรรคของท่านซึ่งมีอยู่ในจังหวัดของข้าพเจ้า ขอโทษครับ จะได้ให้ความเอาใจใส่โดยเสมอหน้าเช่นเดียวกับพรรคอื่น ๆ หรือไม่ ไม่อยากจะพูดเสียดื้ออะไร ขอประทานโทษเช่นเดียวกับพรรคอื่น ๆ ใหม่ ถ้าหากว่าร้องเข้ามา

แล้วก็ประการที่ ๓ ในการจัดสรรงบประมาณเพื่อหาแหล่งน้ำกินและน้ำใช้ น้ำเหมืองฝายนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าในปีงบประมาณ ๒๕๑๔ นี้ ท่านได้จัดสรรให้มากยิ่งกว่างบประมาณปีที่แล้วมาเพียงใดหรือไม่ ข้าพเจ้าขอถาม

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกียติว่า รัฐบาล ในการจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อทำการใด ๆ ก็ดี ทำได้นี้ก็ถึงว่าเป็นท่านหรือเป็นข้าพเจ้าไม่ เราจัดสรรงบประมาณเพื่อความจำเป็นแก่ประชาชนและตามกำลังงบประมาณ เพราะฉะนั้นเราจะจัดสรรงบประมาณและทางงบประมาณเพื่อใช้จ่ายเพื่อประชาชนด้วยกันทุกพวกทุกฝ่ายโดยสม่ำเสมอ สำหรับงบประมาณในการจัดจ่ายหาน้ำนั้นสำหรับปี ๒๕๑๓ นี้ ทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้ตั้งงบประมาณเพื่อจัดให้มีน้ำสะอาดบริโภคในชนบทต่าง ๆ ทั่วไปในพระราชอาณาจักรแล้วเป็นเงิน ๒๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทั้งงบประมาณการประปา และวิธีการหาน้ำอื่น ๆ ของกรม กอง กระทรวงอื่น เฉพาะในด้านของกระทรวงมหาดไทยเท่านั้น ๒๐ ล้านบาท แล้วยังมีในงบอื่น ๆ เช่น กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติและกรมทรัพยากรธรณีอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ กระทรวงสาธารณสุข เป็นต้น ยังมีมากไปกว่านี้อีก ซึ่งก็จะขอรับคำร้องของท่านไว้พิจารณา สำหรับจังหวัดขอนแก่นในการจัดการดำเนินการด้วย

ประธานสภาผู้แทน : หมดเวลาสำหรับกระทู้

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๓ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ.....

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากการพิจารณาของที่ประชุมแห่งสภาผู้แทน เมื่อคราวประชุมคราวที่แล้วเราได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อพัฒนาการศึกษาโรงเรียนมัธยมแบบประสม พ.ศ. ยังค้างการพิจารณาอยู่ ฉะนั้นกระผมจึงขอประทานเสนอญัตติขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระเอาระเบียบวาระที่ ๔ ขึ้นมาเพื่อให้มีการพิจารณาก่อนระเบียบวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีสมาชิกขอเสนอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ เอาระเบียบวาระที่ ๔ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อพัฒนาการศึกษาโรงเรียนมัธยมแบบประสม พ.ศ. ซึ่งยังพิจารณาค้างอยู่เมื่อวันก่อนนั้นมาพิจารณาก่อนเพื่อให้เสร็จไป และมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ระเบียบวาระนั้นทางท่านประธานเป็นผู้จัด ผมว่าท่านประธานระบุว่าเป็นเรื่องการด่วน ท่านประธานแถลงเหตุผลต่อสภาหน่อยว่า การด่วนเพราะอะไร บางทีสภาอาจจะเห็นตามเพื่อนสมาชิกผู้เสนอหรืออาจจะเห็นตามท่านประธาน เพราะฉะนั้นตอนนี้เป็นหน้าที่ของท่านประธาน ขอเชิญท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : ขอบคุณครับ ท่านสมาชิกที่เคารพ เนื่องจากว่าข้อบังคับข้อ ๑๔ วรรคท้าย จัดให้ออกสิทธิไว้แก่ข้าพเจ้าว่า เรื่องใดที่เป็นเรื่องการด่วนนั้น ในการจัดระเบียบวาระนั้นประธานจะจัดไว้ในวาระใดก็ได้ในการที่ข้าพเจ้าเสนอเป็นการด่วนและมาไว้ในวาระที่ ๓ ก็เนื่องจากว่าได้พิจารณาเห็นว่าในการที่เราจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนั้น ตามท่วงทำนองของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนั้น เราต้องเสียเวลาหลายตอนตอนที่ ๑ นั่นก็คือว่าในวาระที่ ๑ นั้น เราจะต้องมีการอภิปรายกันอย่างละเอียดลออ เพราะเป็นพระราชบัญญัติที่สำคัญเกี่ยวกับประโยชน์ของประชาชน และในวาระที่ ๒ นั้น จำเป็นจะต้องทอดเวลาโดยพอสมควรที่จะรอให้เพื่อนสมาชิกแปรญัตติและในขณะเดียวกันเมื่อสมาชิกได้แปรญัตติภายในกำหนดเวลาแล้ว สมาชิกยังต้องไปชี้แจงต่อกรรมาธิการอีกด้วย และนอกจากกรรมาธิการจะพิจารณาเรื่องสมาชิกแปรญัตติแล้ว กรรมาธิการอาจจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขตัดทอนงบประมาณประการใดอีกก็ได้ ซึ่งต้องใช้เวลามาก และนอกจากนั้นได้ตระหนักดีว่าเนื่องจากว่าปีงบประมาณนี้จะสิ้นปีในเดือนกันยายน เนื่องจากว่าต่อไปในเดือนตุลาคมจะต้องใช้งบประมาณปีใหม่ ก็เคยตระหนักถึงความสำคัญในปีที่แล้ว ในการที่พระราชบัญญัติออกล่าช้านั้น ทำให้การปฏิบัติการบางอย่าง เช่นการก่อสร้างก็ตาม การพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้เหมาะสมกับฤดูกาลก็ตาม ถ้างบประมาณออกช้าไปแล้วก็จะทำให้เสียเวลา ข้าพเจ้าเป็นห่วงเรื่องนี้ และโดยใช้ออกสิทธิแห่งตนเองซึ่งมีในอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๑๔ วรรคท้าย จึงบรรจุเรียกว่าการด่วนในระเบียบวาระที่ ๓ แต่อย่างไรก็ตามก็เป็นสิทธิของเพื่อนสมาชิกในการที่จะเห็นว่าสิ่งใดที่สมควรจะหยิบยกขึ้นมาพิจารณาก่อน ก็แล้วแต่มติของที่ประชุม ข้าพเจ้าหาขัดข้องประการใดไม่ เป็นความเห็นของเพื่อนสมาชิกส่วนรวมที่จะเห็นควรประการใด

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : บังเอิญจริง ๆ วันนี้ ความคิดเห็นข้าพเจ้าเกิดมาตรงกับ ส.ป.ท. คืออยากจะขอล่าว่า คราวที่แล้วเราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อพัฒนาการศึกษาโรงเรียนมัธยมแบบประสมนั้นนะ เป็นการที่ว้างพิจารณาไม่เสร็จ ทีนี้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเพียง ๕-๖ มาตราเท่านั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเราให้เสร็จร่างพระราชบัญญัติ

ฉบับนี้เสียก่อน เพราะคราวที่แล้วกำลังคาราคาซังกันอยู่ พอพิจารณาเสร็จแล้วข้าพเจ้าคิดว่า คงจะไม่เกินหนึ่งชั่วโมงเป็นอย่างช้า ต่อจากนั้นแล้วก็ควรจะเอาเป็นการด่วน ของท่านประธาน เข้ามาอย่างว่านั้น ข้าพเจ้าก็เห็นชอบด้วยกับ ส.ป.ท.

ประธานสภาผู้แทน : แล้วแต่ที่ประชุม คุณใหญ่ครับ

นายใหญ่ ควิตชาติ (นครสวรรค์) : ผมเห็นกับท่านประธาน เพราะงบประมาณนี้ผม ไม่อยากให้เป็นอย่างปีที่แล้ว เพราะว่าถ้าหากว่ามาเลื่อนกันไป มันจะเป็นยิ่งกว่าปีที่แล้ว งบประมาณ ผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญมากกว่าพระราชบัญญัติอื่น ๆ และถึงงบประมาณนี้มันคงจะไม่พิจารณา กันนานไปมากมายก่ายกอง เมื่อสิ้นการพิจารณางบประมาณในวาระที่ ๑ ไปแล้ว กรรมาธิการ ของสภานี้มันก็ไม่ได้ยืดยาวมากมาย และก็ตั้งแต่ทำมาก็ไม่เคยนานเกินกว่าที่จะรอดได้ กฎหมาย อื่น ๆ นั้น ผมคิดว่าทุกอย่างมันก็ไม่เท่างบประมาณ เพราะว่าถึงหากว่าจะไปกู้เงินมาได้มันก็ต้อง แข่งงบประมาณเหมือนกัน ไม่ใช่มาใช้ได้เลย เงินแผ่นดินมันอย่างเดียวกัน เพราะฉะนั้น งบประมาณเป็นหลักการบริหารประเทศ และก็ผลประโยชน์สำคัญ ฤดูกาลสำคัญ ที่เราเปลี่ยนแปลง ต้นปีงบประมาณจากเดือนเมษายนมาเป็นเดือนตุลาคมก็โดยมุ่งประโยชน์ว่าฤดูการ ก่อสร้างงบประมาณมันมากที่สุดก็ก่อสร้าง บ้านเรามันเหมาะสำหรับฤดูทำนา พองบ- ปรมาณออกก็พ้นฤดูทำนา การงานมันก็ดีขึ้น ทำให้จะไปนึกถึงกฎหมายอื่น ๆ ถึงแม้ว่าจะ สำคัญเท่าไรมันก็ยังไม่สำคัญมากกว่างบประมาณ ผมจึงยืนยันว่าผมเห็นด้วยกับตามที่ท่านประธาน เสนอมา

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นก็ขออนุมัติที่ประชุมนี้เสียเลย ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควร ที่จะเปลี่ยนระเบียบวาระ เอาระเบียบวาระที่ ๔ ขึ้นมาพิจารณาก่อนตามที่สมาชิกได้เสนอมา โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงครับ.....

เอามือลงได้แล้วครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๓ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรยืนยันให้เป็นไปตามระเบียบวาระเดิม โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงครับ.....

เอามือลงได้แล้วครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๘๐ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติอนุมัติให้เปลี่ยนระเบียบวาระโดย

นาระเบียบวาระที่ ๔ ขึ้นมาพิจารณาต่อไป

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่): ท่านประธานครับ ไทน์ๆ ก็มีการลองกำลังกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผมก็อยากจะพูดสักนิดหนึ่งว่า ขอเรียนปรึกษาท่านประธาน งบประมาณเป็นเรื่องสำคัญ ท่านประธานจะให้มีประชุมตอนกลางคืนจะได้หรือไม่

ประธานสภาผู้แทน: เดียวค่อยพูดกันครับ เอาเรื่องนี้ผ่านไปก่อน

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่): อยากจะขอปรึกษาไว้ก่อน เพราะมันผ่านการลองกำลังภายในไปแล้ว และอีกอย่างหนึ่งรู้สึกว่าจะแปลกครับท่านประธาน ท่านประธานก็อยู่พรรคสหประชาไทยนะครับ และก็การด่วนของท่านประธานเกิดขัดแย้งกับพรรคสหประชาไทยขึ้นมา.....

ประธานสภาผู้แทน: ไม่เป็นไรหรอกครับ หน้าที่ของประธานไม่เอาเรื่องพรรคมาเกี่ยวข้องครับ ขอขอบคุณครับ เมื่อขึ้นนั่งบนบัลลังก์แล้วเรื่องพรรคไม่มาเกี่ยวข้อง ผมทำงานตามหน้าที่ แต่ส่วนในที่ประชุมจะเป็นอย่างไรก็เป็นสิทธิของสมาชิก เราประชาธิปไตย รับฟังความคิดเห็นส่วนรวมขอบคุณความเป็นห่วง

ต่อไปนี้ขอให้พิจารณาระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อพัฒนาการศึกษา โรงเรียนมัธยมแบบประสม พ.ศ. ต่อจากวันก่อน

นายไพบุลย์ มัชฌิมาลัย (ศรีสะเกษ): เรื่องโรงเรียนมัธยมแบบประสมที่ได้ฟังการอภิปรายจากท่านผู้ร่างแล้ว ก็ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้ที่นั่งสนุนไปแล้ว ผมมีความรู้สึกว่าโรงเรียนมัธยมแบบประสมเท่าที่ผมได้ประสบมา เช่น โรงเรียนราชสีมา โรงเรียนสุรนารี หรือโรงเรียนอื่นๆ เป็นต้น หลักสูตรหรือวิธีการที่กระทำอยู่นั้น มุ่งผลิตเด็กออกมาคล้ายๆ กับท่านองว่า จะให้เป็นคนสำราญหยิบหย่ง ยกตัวอย่างเช่นเด็กที่ไปเรียนในชั้นปีที่ ๑ หรือ ม.ศ. ๑ นั้น วิชาคหกรรมศิลป์ก็ตาม หรืออะไรก็ตาม จะเป็นเครื่องจักร เครื่องยนต์ ยกตัวอย่างง่าย ๆ การหุงข้าวนี้ครับ หุงหม้อสตีมนขนาดใหญ่ แล้วก็การล้างถ้วยชามก็ล้างด้วยเครื่อง ทีนี้ถ้าหากว่าเราจะมามองดูพื้นฐานของประชาชนชาวไทย สมมติว่าเด็กสำเร็จจากโรงเรียนนี้ออกไป ผมเชื่อเหลือเกินว่าไม่มีหม้อสตีมนจะให้หุงข้าว แล้วก็ไม่มีเครื่องล้างถ้วยชาม นี่แหละครับอย่างหนึ่งที่ผมไม่เห็นด้วย แล้วก็อีกประการหนึ่งโรงเรียนมัธยมแบบประสมนี้ ท่านผู้สนับสนุนก็ได้กล่าวว่าเป็นโรงเรียนแบบกลางๆ ไม่ใช่ว่าเรียนวิชาหนังสืออย่างเดียว ไม่ใช่ว่าเรียนวิชาชีพวิชาด้วยมืออย่างเดียว แต่ผมมีความเห็นตรงกันข้ามว่า เราเดี๋ยวนี้ต้องการจะผลิตเด็ก ประเทศ

เราเป็นประเทศกำลังพัฒนา ต้องการเด็กอยู่ในระหว่างอายุ ๑๗-๑๘ ปี ๒๕ ปีนี้เพื่อพัฒนาประเทศ แล้วทำไมเราไปมุ่งสร้างเด็กเหล่านี้จะให้มีการถนัดทางไหน ก็มุ่งสร้างโดยตรงเลย เพื่อจะได้มาพัฒนาประเทศ มีโซ่วคนอ่านหนังสือออกเท่านั้น จะเป็นผู้มีความรู้เพื่อพัฒนาประเทศ แต่ผมมีความคิดเห็นว่าจะอ่านหนังสือออกหรือไม่ออกก็ตาม แต่ถ้าหากว่าเขามีความสามารถที่จะดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตัวเอง รู้จักสิทธิหน้าที่ต่อสังคม อันนั้นแหละผมว่ามันจะเป็นคุณค่าอย่างยิ่งสำหรับตัวเด็ก ที่นี่โรงเรียนมัธยมแบบประสมเท่าที่ดูมานี้ ผลิตเด็กออกมาแล้ว สมมติว่าจบ ม.ศ. ๓ อย่างนี้ ไปสายอาชีพนี้ เมื่อแกออกมาแล้ว ถ้าไม่มีสถาบันจะรับต่อ แกก็ออกมาเป็นพลเมืองดีของชาติ แล้วก็ไม่สามารถที่จะเอาความรู้ที่มีอยู่นี้ไปทำอะไรได้บ้าง ความจริงนั้นโรงเรียนมัธยมแบบประสม ผมขอให้ข้อสังเกตอยู่ว่า เดียวนี้ไม่ว่ากฎหมายสงวนอาชีพเพื่อคนไทยนะครับ ยกตัวอย่างง่ายๆ การหล่อพระพุทธรูปนี้ สงวนไว้สำหรับคนไทยก็จริง แต่เมื่อหล่อแล้วไม่รู้คนขายเป็นอีกคนหนึ่งอย่างท่าน ส.ส. เชียงใหม่ ว่า ให้แก่ใคร แก่ใครเป็นคหบดีคนขายนี้แหละครับ มันเป็นอย่างนี้โรงเรียนมัธยมแบบประสมก็เหมือนกันครับ ผลิตออกมาแล้ว แต่ไม่มีโรงงานหรือไม่มีวิชาชีพจะช่วงต่อ สมมติว่าเขามีความรู้ในเรื่องนี้โรงเรียนมัธยมแบบประสมอยู่สมบูรณ์แบบ แต่ไม่มีตลาด แล้วทำไมไม่ผลิตเด็กพวกนี้ให้รู้จักตลาด อันนี้ครับคือข้อบกพร่องของโรงเรียนมัธยมแบบประสมที่มีอยู่คนไทยเราเดี๋ยวนี้มุ่งสร้างเด็กเพื่อให้เป็นคนสำราญหยิบหย่ง ผู้วางแผนการศึกษาทำไมไม่เปลี่ยนทัศนคติอันนี้ ถ้าผู้วางแผนการศึกษาไม่เปลี่ยนทัศนคติอันนี้เริ่มตั้งแต่เด็กก็จะมีความรู้สึกอยู่ว่าการเรียนหนังสือนี้ ถ้าไปเข้าโรงเรียนอาชีพเมื่อไรละก็คล้าย ๆ กับว่าจะออกมาเป็นลูกจ้างเขา แต่ถ้าไปเข้าโรงเรียนสายสามัญหรือโรงเรียนมัธยมแบบประสมนี้ก็จะมีความรู้สึกว่า เออได้เข้าโรงเรียนดีหน่อย เป็นโรงเรียนประจำจังหวัดโรงเรียนราษฎร์นี่ก็ดูกระไร ๆ อยู่ นี่เขาจะมีความรู้สึกอย่างนี้ หลักสูตรทำไมไม่เปลี่ยนหลักสูตรนั้นคือชีวิต หลักสูตรนี้จะปั้นคนอะไรขึ้นมา มันควรจะเป็นคนอย่างไร ๆ จะเป็นแก๊งหรือจะเป็นผู้ดีหรือจะเป็นอะไร มันอยู่กับหลักสูตรเท่านั้นเอง นี่โรงเรียนมัธยมแบบประสมที่ว่ากันมานี้ผมดูหลักสูตรแล้วเท่าที่แล้มานี่ คล้าย ๆ กับว่าเป็นโรงเรียนครึ่ง ๆ กลาง ๆ จะเอาอะไรแน่นอนไม่ได้ คล้าย ๆ กับว่ามีความรู้แบบงู ๆ ปลา ๆ มันเป็นอย่างนี้ครับ ผมจึงไม่เห็นด้วยสำหรับที่จะขยายโรงเรียนมัธยมแบบประสม

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปนี้เป็นวาระของฝ่ายสนับสนุน ผู้พูดสนับสนุนนะครับ

นายยศ อินทรโกมาลย์สุต (นครราชสีมา) : เรื่องการกู้เงินพัฒนาการศึกษาโรงเรียนมัธยมแบบประสมนี้ เราได้อภิปรายกันมานานพอสมควร แต่ก็ยังมีท่านผู้มิเกียรติดังตั้งเป็นข้อสังเกตอยู่หลายประการ กระผมจึงใคร่จะขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่านโยบายการศึกษาที่รัฐบาลได้เปลี่ยนแปลงตามภาวะเศรษฐกิจอยู่ตลอดเวลา ซึ่งแต่เดิมเราจัดการศึกษาอย่างที่กระผมเคยกราบเรียนท่านประธานว่าจัดการศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาพหุภังค์คือมี พุทธิศึกษา จริยศึกษา และพลศึกษา และตอนหลังนี้เราจัดการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาแผนใหม่ให้สัมพันธ์กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ประชาชนที่ได้รับการศึกษารู้จักช่วยตัวเองและเป็นคนโดยสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นจึงเปลี่ยนจากแผนเดิมเป็นแผนใหม่เรียกว่า ๔ เอช (๔H) ของการศึกษา ได้แก่การจัดการศึกษาให้ครบตามหลัก เอช (H) ๔ ประการ ได้แก่ เฮด (head), เฮลท์ (health), ฮาร์ท (heart), แฮนด์ (hand) คือ พุทธิศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา ในโรงเรียนแบบประสมนี้ ความเป็นจริงแล้วเราได้มีมาแต่เดิมเหมือนกันไม่ใช่ไม่มีในโรงเรียนมัธยมสามัญทั้งที่เป็นโรงเรียนสตรีและโรงเรียนชายมีหลักสูตรการฝึกสอนวิชาชีพอยู่เหมือนกัน เช่นในโรงเรียนสตรีประจำจังหวัดต่างๆ ในสมัยก่อนหรือหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง จะปรากฏว่ามีเพราะสมัยนั้นยังไม่มีกรมอาชีวศึกษา แต่กาลต่อมาเราเห็นว่าประชากรได้ทวีพลเมืองประเทศไทยได้เพิ่มพลเมืองถึงปีละเกือบล้านคน การจัดการศึกษาแม้จะใช้งบประมาณมากเพียงใดเราก็ไม่สามารถที่จะจัดชั้นมัธยมศึกษาหรืออาชีวศึกษาโดยเฉพาะได้โดยทั่วถึง และเป็นภาระสิ้นเปลืองมาก ความจำเป็นจึงเกิดขึ้นว่า ถ้าเราจัดอย่างนั้นจะสิ้นเปลืองมากและไม่ได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วยเท่าที่ควร จึงได้มีการดำริที่จะจัดโรงเรียนมัธยมแบบประสมเพื่อให้สอดคล้องต้องตามความพอใจหรือความชำนาญหรือความเหมาะสมของสภาพความเป็นอยู่ของเด็ก คือสมองและสภาพความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง เพราะในโรงเรียนมัธยมแบบประสมนี้ ท่านผู้มิเกียรติฝ่ายสนับสนุนได้อภิปรายโดยละเอียดแล้วว่าเราเริ่มตั้งแต่ ม.ศ. ๑ ม.ศ. ๒ ม.ศ. ๓ ต่อไปเป็นเบื้องสูงต่อไป กระผมอยากจะไม่กล่าวในขั้นนี้มีการเรียนสายสามัญ เด็กที่มีความเฉลียวฉลาดก็เลือกเรียนสายสามัญขึ้นไปได้จนกระทั่ง ม.ศ. ๔ ม.ศ. ๕ แต่ถ้าเด็กที่ไม่มีสมองเฉลียวฉลาดที่จะรับวิชาสามัญเช่น คำนวณ วิทยาศาสตร์ หรืออะไรต่ออะไรได้ ก็ให้เลือกเรียนตามถนัดของตนเป็นในสายอาชีพจะเป็นช่างต่างๆ หรือว่าศิลปะต่างๆ อะไรต่างๆ หรือการเพาะปลูก การเกษตร การอุตสาหกรรม การพาณิชย์ ในโรงเรียนแบบประสมนี้ได้ ที่นี้ท่านก็อาจจะบอกว่าการเรียนแบบนี้ทำให้เด็ก

สำรวย หาเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะว่าการเรียนและการศึกษาแบบนี้มีเครื่องมือเครื่องมือนี่จะให้เด็กใช้ ความรู้ที่ได้เรียนมาจากโรงเรียนในทางทฤษฎี ให้มาปฏิบัติเช่นมาสกบ ช่างไม้ ให้มาฝึกหัดการค้าขาย ทำบัญชีบัญชี ให้มาทำการเพาะปลูกจากแปลงทดลองจริง ๆ ในโรงเรียน ให้มาทำการหัตถกรรมการช่างต่าง ๆ เด็กจะสำรวยไม่ได้ ท่านบอกว่าการหุงต้มใช้เครื่องสตีมนั้นเป็นวิทยาการแผนใหม่ที่เราจะต้องการสอนให้เด็กรู้ว่าวิทยาศาสตร์ใหม่ ๆ ในยุคใหม่มีความก้าวหน้า เด็กควรจะได้รับความรู้จะได้เข้าใจจากการหุงต้มธรรมดา ซึ่งในโรงเรียนหลายแห่งก็มีการสอนเทียบเคียงคู่กันไปว่าผลดีผลเสียในทางเศรษฐกิจ ในทางการค้าอะไรต่ออะไรต่าง ๆ มันจะแตกต่างกันอย่างไร ท่านที่เคารพทั้งหลายจะเห็นได้แล้วว่าเราเร่งรัดจัดการศึกษาโดยที่ให้งบประมาณแก่กระทรวงศึกษาธิการมากเพียงใดก็ตาม แต่ต่างจังหวัดก็ร่ำร้องกันอยู่ตลอดเวลาว่าเด็กไม่มีที่เรียนตามตัวเลขจากสำนักงานสถิติแห่งชาติโรงเรียนชั้นประถม ชั้นมัธยม ชั้นอุดม ไม่มีโรงเรียนที่จะเรียน ไม่มีอะไรต่ออะไรต่าง ๆ แต่ที่เราจะเป็นการสกัดกั้นให้เด็กชนบทตามหัวบ้านหัวเมืองไม่หลังไหลเข้ามากรุงเทพฯ ให้เขาศึกษาให้เหมาะสมตามสภาพแห่งท้องถิ่นเพื่อที่จะได้ออกไปประกอบอาชีพ เพราะเราไม่มุ่งที่จะให้ศึกษาแล้วออกมารับราชการแต่อย่างเดียว นั้นเป็นทัศนคติสมัยก่อน แต่สมัยปัจจุบันนี้การศึกษาการนำความรู้ในทางวิชาชีพออกมาประกอบอาชีพส่วนตัวก็ดี เป็นช่างฝีมือในโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลกำลังเร่งรัดส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในกรุงเทพฯ ในหัวเมืองต่าง ๆ มีมากมาย นี่ละเป็นเรื่องที่จะช่วยให้เด็กมีภาวะทางการเศรษฐกิจดีขึ้น และเข้าใจการช่วยเหลือตัวเองดีขึ้น รู้จักพึ่งตัวเองรู้จักช่วยผู้ปกครอง ซึ่งจากการทดสอบเมื่อกระผมไปดูในหลายจังหวัดที่มีการจัดการศึกษาแบบประสมนี้ ได้ซักถามเด็กและผู้ปกครองของเด็กมีความสนใจและมีความเอาใจใส่และแย่งกันเข้าศึกษาในโรงเรียนเหล่านี้มากเพราะอะไร เพราะเหตุสองประการ ประการหนึ่งสามารถศึกษาได้ตามกำลังสมองและกำลังทรัพย์ของตน เมื่อศึกษาได้ตามกำลังสมองกำลังทรัพย์ของตนและผู้ปกครองแล้ว ในระยะที่พอจะไปประกอบการอาชีพได้ก็สามารถลาออกจากโรงเรียนและไปเป็นผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมหรือร้านค้าต่าง ๆ ได้ เด็กช่วยตัวเองได้ดี แต่ถ้าเด็กที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดจริง ๆ ก็ศึกษาต่อในชั้น ม.ศ. ๔ ม.ศ. ๕ แล้วเข้ามหาวิทยาลัยไปอย่างนี้ เป็นการช่วยให้การศึกษาของชาติพัฒนาและมีความเหมาะสมแก่ภาวะเศรษฐกิจที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปอยู่ในปัจจุบันนี้ และโดยเฉพาะการกู้เงินจากธนาคารชาตินี้ กระผมคิดว่าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายจะเห็นได้แล้วว่าธนาคารชาติมีเงินทุนสำรองซึ่งเป็นกำไรจากการ

ประกอบธุรกิจของธนาคารชาติเหลืออยู่พอที่จะนำมาส่งเสริมการศึกษาได้ และการให้กู้ก็กู้โดยเสียอัตราดอกเบี้ยต่ำเหลือเกินเพียง ๐.๗๕ ดอลลาร์เท่านั้นต่อ ๑ ปี และกู้เพียง ๗.๗ ล้านดอลลาร์เท่านั้น เมื่อคิดเป็นเงินไทยแล้วก็ประมาณ ๑๖๐ ล้านบาท กำหนดให้ส่งในระยะ ๕๐ ปี ไม่เป็นภาระหนักของสำนักงานประมาณหรือกระทรวงการคลังหรือรัฐบาล เพราะต่อไปรัฐบาลอาจจะตั้งงบประมาณส่งใช้ให้ธนาคารชาติเพียงปีละ ๒-๓ ล้านบาท ๕๐ ปีก็คุ้มหรือถ้าหากภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น รัฐบาลอาจจะได้รายได้จากแหล่งอื่น หรือธนาคารชาติอาจจะมียาได้จากแหล่งอื่นที่มากมาย อาจจะส่งเสริมการศึกษาโดยผลกำไรเงินกู้นี้เป็นวิธีอื่นใดซึ่งเป็นประโยชน์แก่สาธารณซึ่งธนาคารชาติมีสิทธิที่จะกระทำได้อยู่แล้ว และมีท่านผู้มีเกียรติท่านหนึ่งเมื่ออภิปรายตอนก่อนบอกว่า ไม่เห็นด้วยในการกู้เงิน กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ท่านผู้นั้นอยากจะให้ไปนำแหล่งเงินจากรัฐวิสาหกิจบางแห่ง กระผมก็ขอกราบเรียนว่าในรัฐวิสาหกิจหลาย ๆ แห่งนั้นมีข้อปฏิบัติ ๑. ตามกฎหมาย ๒. ปฏิบัติตามข้อบังคับซึ่งกระทรวงเจ้าสังกัดและคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกำหนดกฎเกณฑ์ไว้โดยเฉพาะให้จ่ายเงินในเรื่องใด ๆ เป็นเฉพาะกาลอยู่แล้ว และแม้เรื่องการศึกษานี้ก็ได้มีการช่วยเหลืออยู่เป็นอันมาก ปีละถึง ๒๐ ล้านบาท โดยเฉพาะเช่นที่สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลแต่อย่างไรก็ตามกระผมหวังว่าเพียงปีละ ๒-๓ ล้านบาทในโอกาสข้างหน้าอาจจะได้รับการช่วยเหลือจากรัฐวิสาหกิจได้รัฐวิสาหกิจหนึ่งในแง่การกุศล โดยส่งเงินใช้ให้กับธนาคารชาติแทนรัฐบาลก็ได้ ซึ่งมันไม่เป็นภาระหนักเลยเพียง ๒-๓ ล้านบาท เพราะฉะนั้นเพื่อเห็นแก่การศึกษา เพื่อเห็นแก่การพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องต้องตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจให้เป็นประโยชน์แก่นุชนซึ่งอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ กระผมจึงใคร่จะขอร้องขอให้ท่านผู้มีเกียรติได้โปรดพิจารณาว่าแหล่งกู้เงินที่ดีที่สุด และจะไม่กระทำให้เกิดภาระเงินเพื่อและไม่เกิดภาวะแก่การจัดงบประมาณของรัฐบาลต่อ ๆ ไปนั้น เห็นว่าแหล่งกู้เงินที่ธนาคารชาติจะให้นี้แหละเป็นแหล่งกู้เงินที่ดีที่สุด เพราะธนาคารชาติเป็นแหล่งที่จะควบคุมมาตรการการเงินให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมอยู่ตลอดเวลาแล้ว กระผมจึงเห็นอย่างนั้น

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : เวลาที่สมาชิกทางฝ่ายประชาธิปไตยยังแคลงใจครับ เพราะว่ายังไม่ได้รับคำตอบที่แจ่มแจ้งจากรัฐบาล คือที่พูดกันมาหลายวันแล้วว่าการที่จะจัดการศึกษามัธยมแบบประสมนี้จะต้องการเงินถึง ๔ ล้านเหรียญดอลลาร์ ยังไม่ได้รับทราบว่าจะเอาไปซื้ออะไรพูดกันมากก็จะสร้างโรงเรียน ซื้อที่ดิน อ้ายนี้ไม่ต้องใช้ดอลลาร์

นี้ปัญหาใหญ่อยู่ที่นี้ ยังไม่เข้าใจว่าจะเอาไปซื้ออะไรตั้ง ๔ ล้านเหรียญ ยังไม่ได้รับทราบ นั้น
 ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เงินดอลลาร์มันมีละ เราดูจากธนาคารชาติ มันง่ายละ อย่างที่
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เข้ามา แต่อย่าลืมว่ารัฐมนตรีคลังก็มาพบกับเรา บอกว่า เวลานี้ขาด
 ดุลการค้า เงินเหรียญเงินดอลลาร์จะหมดอยู่แล้ว เราจึงอยู่ในฐานะที่จะมาจ่ายอีก ๔ ล้านเหรียญ
 จะไปไหนหรือ อ้ายนี้เป็นภาวะที่ตลกหนักที่เราจะต้องคิดให้มาก ถ้าเผื่อจ่ายทางนี้ ไม่ทราบว่าจะ
 จ่ายอะไร แล้วเงินดอลลาร์มันหมด แล้วจะทำอย่างไร นี่ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง กระผม
 ฟังมาไม่เข้าใจ กระผมไม่ใช่เป็นคนรู้อะไรมากในการศึกษา แต่รู้เท่าที่เรียนมาที่เห็นมาโดน
 กับตัวเองมา คือเท่าที่ทราบเวลานี้การจัดการศึกษาของเราจะไปทางสามัญศึกษากับอาชีวศึกษา
 อาชีวศึกษานี้เด็กที่ไม่ถนัดในสามัญศึกษาก็จบชั้นประถมแล้วก็ไปเรียนอาชีวะได้ ที่นี้ก็เกิดมี
 มัธยมประสมขึ้นมา เท่าที่กระผมได้ประสบมาเองไปเรียนเมืองนอกไม่ใช่ของใหม่ครับ เขา
 รู้ว่าชั้นมัธยมนี้อยากจะให้ฝึกไว้สำหรับรู้จักเครื่องจักรเครื่องกลเขาทำเสมอที่โรงเรียนเซนต์ที่
 กระผมอยู่ มีสารพัด โครถยนต์ทางวิทยาศาสตร์แผนกกายวิภาค เขามีเวลาว่างให้ไปจับกบจับ
 เขียดมาฝึกดูได้ เขาให้และโครถยนต์ทางวิทยาศาสตร์ฟิสิกส์เขามีห้องแล็บ (lab) ให้ก็ไปผสม
 อะไรเป็นไข่เน่าขึ้นมาตามชอบใจ โครถยนต์ทางดนตรีก็ไปเล่นดนตรี กระผมถนัดดนตรีกระผม
 ก็ไปเล่นซอ โครถยนต์ทำไรไถนาเขามีที่ให้สำหรับปลูกผัก แต่เขาไม่ได้ลงทุนลงรอนมากมาย
 ไม่ละครับ โดยมากเช่นเป็นเครื่องจักรนี่เขาไปซื้อเครื่องจักรเก่ามาครับ โล๊ะมา มันไม่ต้องซื้อ
 อะไรใหม่ ก็มีครูมีอินยี่เนีย (engineer) ไปสอนบอก นี่นะอ้ายนี้มันถอดอย่างนี้มันใส่อย่างนี้
 ที่โรงเรียนกระผมมันมี มีเทอร์คเตอร์อยู่อันเล็ก ๆ ก็ไปถอดดูได้ โครสนใจก็ไปถอดดูได้ สิ่ง
 เหล่านี้มันไม่จำเป็น ถ้าหาไม่แล้วละก็กระผมยังไม่เข้าใจ สับสนเหลือเกินว่าชั้นมัธยมจะเรียน
 อาชีวะมันไม่ใช่อย่างนั้น เท่าที่เข้าใจฟังท่านสมาชิกท่านพูดมามันเรียนประสม คือหลักมัน
 มีว่า ถ้าพุทธิศึกษานี้จำเป็นเหลือเกิน คนจะเป็นพลเมืองดีต้องรู้จักจริง รู้้อะไรต่าง ๆ ทางจริยศึกษา
 พุทธิศึกษานี้ต้องรู้ไปจนจบมัธยม ส่วนที่จะเอาผสมนี่คือว่าอย่าหยิบหยงนัก ให้รู้จักนั้นจักนี้
 ไม่แต่ที่อื่นที่โรงเรียนกระผมไปอยู่มาเขาไม่เอาเงินทองมาใส่ อย่างพวกวิทยุนี้ มันเรียนรู้จัก
 โรงเรียน มันมีเครื่องเก่า ๆ มาให้ แล้วก็ถอดดู มันไม่ต้องลงทุนตั้ง ๗-๘ ล้าน ไปซื้ออะไรมา
 ใหม่ ไม่จำเป็น แล้วเราทุ่มเงินเข้าไปนี่ก็ทางสมาชิกเลขาธิการพรรคก็ได้บอกแล้ว มันอายุเวลา
 ตั้ง ๗ ปี ก็เกินอายุที่เราจะมาทุ่มเทอย่างนี้ เท่าที่ทำได้ก็ดูเหมือนจะมีผลที่โราชเท่านั้น ที่อื่น
 ก็ชักจะเหลว ๆ ไป เพราะว่ากระผมกลัวว่าจะใช้เงินไม่สมควรแก่เหตุ บางสิ่งบางอย่างไม่จำเป็น

ต้องซื้อ เครื่องจักรก็ไล่เอามาจากโรงเรียนอาชีวะบ้าง อะไรบ้างให้พอ คืออีกนัยหนึ่งกระผมเข้าใจ กระผมอาจจะผิดก็ได้ว่า ความมุ่งหมายของมัธยมประสมนี้ไม่ใช่เพื่อจะสอนให้เด็กรู้จักประกอบอาชีพทางอินยีนีร์ (engineer) ทางวิทยุหรือทางอะไร แต่ให้เคยชิน ให้เคยชินต่อสิ่งเหล่านี้ในยุคพัฒนานี้มันมีเครื่องจักรเป็นส่วนมาก ให้เคยชิน ที่นี้เราจะเอาเงินมาทุ่มเทกลายเป็นอาชีพศึกษามาคอบสามัญศึกษา มันก็จะไปกันใหญ่จะซื้อเครื่องใหม่เอี่ยมมามันไม่คุ้ม ของที่ไล่แล้วมาอย่างโรงเรียนเซนต์ของกระผม เขาซื้อรถเก่า ๆ มาให้ วิทยุเก่า ๆ มากองให้ มันก็หักกันได้ครบ และพวกเคมีต่าง ๆ เขามีห้องให้ห้องหนึ่ง ซื้อโต๊ะต่าง ๆ มันก็ผสมเช่นไข่น้ำ แล้วอาทิตย์หนึ่งเขาให้ ๒ ชั่วโมง ๓ ชั่วโมงตามถนัด พวกปลูกผักก็ไปปลูก กระผมก็เคยไปทำกับเขาบ้าง แต่ไม่ชอบไปชอบทางดนตรี เขาให้เวลาเลย อย่างนี้กระผมจึงยังไม่เข้าใจว่าเราจะมาทุ่มเงินทุ่มทองมันจะไปโป่งทางตุลการค้าแค่นั้น แล้วมันจะระยะยาวและจะผูกพันแค่นั้นแล้วยังไม่ทราบว่าจะซื้ออะไร ได้ยินแต่ว่าจะซื้อที่ดินกับปลูกสร้างอาคารมันใช้เงินบาทได้และเงินนี้ดอกเบี้ยยมันก็ถูก นั่นก็หมายความว่าธนาคารชาติก็ขาดทุนไป ธนาคารชาติในที่สุดเมื่อได้กำไรแล้วมาแข่งบประมาณนะครับ ที่นี้ตั้ง ๓๐๐ ล้าน ไม่ได้นี้มาจุนงบประมาณพัง ขาดดุลได้กำไรจากนี้แล้วถึงจะเอาอัยนี้ตั้งเข้ามา โทษปัญหาเรื่องงบประมาณจะขาดดุล โทษปัญหาเรื่องชำระหนี้ ขาดดุลต่างประเทศ มันมีเรื่องอื่นซ้อนอยู่ เราจะไม่คิดถึงสิ่งนี้ให้รอบคอบ กระผมเห็นว่าอาจจะไม่ฉลาดนัก ขอขอบคุณครับ

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ตามที่ท่านสมาชิกฝ่ายหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้กล่าวขึ้นมานั้น ก็เห็นได้ว่าท่านยังเข้าใจเรื่องราวทั้งหมดไม่ได้ถูกต้องมากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายละเอียดที่ได้ใช้ กระผมก็ได้ทราบเรียนต่อสภานี้เมื่อวันก่อนนี้ที่หนึ่งแล้วว่า ค่าที่ดินสิ่งก่อสร้างได้ใช้ประมาณ ๔๒.๕ ล้านบาท ค่าครุภัณฑ์คือโต๊ะเก้าอี้หรือโต๊ะทำงานราว ๆ ๑๑ ล้านบาท แต่ส่วนที่ใช้ราว ๆ ๓๐ ล้านบาท คือค่าอุปกรณ์ต่าง ๆ เครื่องมือวิทยาศาสตร์เครื่องใช้ต่าง ๆ ซึ่งจะให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้มือของตนให้มากขึ้น อันนี้เป็นปัญหาสำคัญ จริงอยู่ที่ท่านบอกว่าไปเก็บเอาของเศษที่นั่นที่นั่นมาทำก็ได้แต่สิ่งเหล่านั้นมันไม่เป็นมาตรฐานไม่เป็นหลักเป็นเกณฑ์ เพราะการจะทำหลักสูตรจะบอกว่า อย่างนั้น ใช้เอาของสัพเพเหระจากเชียงกงมาที่นี้หน่อย เอาที่นั่นมาหน่อยมันก็ไม่เหมือนกัน มันก็ต้องวางพื้น ให้มีเครื่องมือพอประมาณที่จะใช้ให้มันเหมือนกันหมด แล้วส่วนของต่าง ๆ รายละเอียดต่อไปจะเอารถยนต์เก่า ๆ นะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์จะบอกว่า มันมีรถยนต์เก่าคันหนึ่ง

อยากจะอุทิศให้ ก็ยินดีรับ ที่ไหนให้มาก็ยินดีรับทั้งนั้น แต่ว่าในขั้นต้นมันต้องมีมาตรฐานเสียก่อน ไม่ใช่ว่าจับเอาสุ่มสี่สุ่มห้าไปใช้เช่นนั้น ก็เป็นการที่ไม่ถูกต้อง ส่วนที่ท่านบอกว่าไปซื้อที่ดินซื้ออะไรต่าง ๆ มานั้น ก็เป็นเรื่องที่จำเป็นอยู่ดีที่ว่าเรากำลังทำอยู่และเราวางหลักการนี้ไว้เสียทั้งหมด กะว่าจะต้องเป็นเวลมาถึง ๗ ปี และเงินที่ขอๆมานั้น ก็เพราะเหตุที่ว่าเราได้รับเงินที่เขาช่วยเหลือเรามาแล้วๆ ก็มี ที่เราเคยกู้จากต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศแคนาดา ก็มี และทางฝ่ายองค์การยูซอมก็มี ก็ได้ให้ช่วยเหลือเรามาเป็นเบื้องต้น แล้วเราก็จะต้องทำต่อไป ให้เขาเห็นว่า การที่เขาช่วยเหลือเราเบื้องต้นนั้น เราได้ดำเนินการต่อไปเพื่อให้เป็นการติดต่อในการที่จะใช้สำหรับวิธีแบบมัธยมประสมนี้ ในประเทศต่างๆ แม้แต่เวลานี้ประเทศอังกฤษก็หลายแห่งได้แนะนำให้โรงเรียนเก่าของ ๆ หน้ ๆ หัวหน้าพรรคประชาธิปไตยนี้ ก็บอกว่าเดี๋ยวนี้เราจะต้องเปลี่ยนมาเป็นแบบมัธยมประสมนี้ก็มี โรงเรียนแกรมมาร์ สกูล (grammar school) หลายแห่งก็ได้จัดแจงเปลี่ยนแปลงให้เข้ามารูปนั้น เพราะเหตุที่ว่าได้เห็นแล้วว่า การที่เราจะใช้แบบเก่ามันจะหนักไปทางที่ว่า อย่างจะฝึกข้าราชการ หรือฝึกอะไรไป เราอยากให้คุณครูใช้มือของตนให้เป็น หัตถศึกษาเป็นเรื่องสำคัญ อันนี้เราถึงจะได้ทำมา ก็ได้ทำมาอย่างที่กระผมได้กราบเรียนที่สภาแล้ว บอกว่าได้ทำไปแล้วถึง ๑๓ แห่ง แล้วก็ทำไปอีก ๗ แห่ง แต่ที่บอกว่าทำแล้วไม่ค่อยได้ผลดี กระผมก็กราบเรียนได้ว่าไม่ค่อยได้ผลดี เพราะพระราชบัญญัติอันนี้คอยเวลามา ๒ ปีแล้ว เครื่องมือก็ยังไม่ถึงก็มี อะไรก็มี แล้วการที่เครื่องมือมาไม่ถึง กระผมก็ได้บอกแล้วว่าเหมือนกับว่าตราบโดที่ลูกเกาท์นั้ยังไม่มา จะออกรบ มันก็รบไม่ได้ มันก็เป็นปัญหาชนิดนี้ กระผมถึงได้กราบเรียนว่า ถ้าพระราชบัญญัตินี้ออกมาแล้ว แล้วก็ได้อื้อข้าวของอะไรมาเรียบร้อยเครื่องมือเครื่องใช้ไม่สอยเสร็จแล้วก็ให้ได้ทำต่อไปได้ แล้วเราก็จะได้พิจารณาดูว่าการที่ทำเช่นนั้นจะได้ผลจริงหรือไม่จริง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เท่าไร เมื่อเราเห็นว่าไม่สมควรจะดำเนินการต่อไป เราก็หยุดแค่ ๒๐ แต่ถ้าเราเห็นสมควรต่อไป ก็อาจจะทุ่มจะเหออาจจะชักหาทุนหาอะไรต่าง ๆ ไม่ว่าจะจากรัฐบาลหรือจากองค์การต่าง ๆ หรือจากนอกประเทศเข้ามาช่วยเรา เราก็ยังจะทำได้ แต่กระผมคิดว่าขั้นนี้เป็นขั้นทดลองก็ขอให้ผ่านขั้นทดลองให้มันได้เสียก่อน ถ้าเราผ่านขั้นทดลองยังไม่เรียบร้อยแล้ว เราจะไปดำเนินการอย่างอื่น คล้าย ๆ กับว่าไม่ให้ความยุติธรรม สำหรับการที่จะทดลองคราวนี้ กระผมก็หวังว่าสภานี้ก็คงจะให้ความเห็นนอกเหนือใจว่าในการทดลองมันต้องทดลองทุกอย่างไม่ว่าที่นั่นที่นี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาละ การทดลองเป็นการสำคัญอย่างยิ่งครับ

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ตามที่ได้มีการอภิปรายคุณภาพของโรงเรียนมัธยมประสมไปนั้น กระผมก็รู้สึกว้ากั้ใจใจ แล้วก็มีส่วนเห็นด้วยบ้างประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะกระผมไม่สั่นหัดในเรื่องนี้ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ในเรื่องการศึกษาที่กระผมเห็นว้ากั้มี ส่วนที่ควรจะสนับสนุนเป็นอย่างยิ่งเหมือนกัน ถึงแม้ว่าจะได้ผลบ้างไม่ได้ผลบ้าง ก็น่าจะได้มีโครงการหรือว่ามีอุดมการณ์เอาไว้แล้ว ว่าในการที่ทดลองการศึกษาประเภทมัธยมประสมนี้ คงจะได้ประโยชน์เป็นแน่ ที่นี้ส่วนที่กระผมควรจะได้กล่าวในที่นี้ก็เกี่ยวกับเรื่องเงินกู้ เพราะเห็นว้ากั้การที่เราจะต้องไปกู้เงินโดยเสียดอกเบี้ยที่ถึงจะกู้ในประเทศไทยหรือกู้ที่ไหนก็ตาม กระผมยังไม่เห็นสมควรด้วยว่าจะทำการกู้ เพราะเหตุใด เพราะว่าแหล่งเงินอยู่ที่อื่น ๆ มันยังมีอีก แหล่งเงินนี้อยู่ที่ไหนบ้าง ตามที่เขาได้สำรวจดูตามรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ นั้น มีเงินเหลือซึ่งเป็นปัจจัยว่างงานไม่ได้ทำประโยชน์อะไรอยู่ประมาณ ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท เช่นว่าโรงงานยาสูบเดี๋ยวนี้อาจมีเงินฝากธนาคารมีเงินอยู่ในมือทั้งเงินสด เงินฝากคลังและเงินฝากธนาคารพาณิชย์หรือฝากธนาคารแห่งประเทศไทยอยู่ประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็สลากกินแบ่ง ๓๔๔ ล้านบาท เมื่อสิ้นกันยายน ปี ๒๕๑๒ นะครับ การไฟฟ้านครหลวง ๒๗๑ ล้านบาท โทรศัพท ๒๔๓ ล้านบาท กรมเชื้อเพลิง ๓๑๗ ล้านบาท ท่าเรือ ๒๗๗ ล้านบาท รถไฟ ๑๖๕ ล้านบาท อุตสาหกรรมป่าไม้ ๑๖๒ ล้านบาท บัญชีการค้าข้าว ๒๔๐ ล้านบาท โครงการสำรองข้าว ๑๐๔ ล้านบาท เงินอากาศไทย ๗๕ ล้านบาท แล้วยังมีรายการย่อย ๆ อีกมากมาย และเงินที่เราจะจำเป็นต้องใช้ในการนี้ก็ประมาณ ๑๕๐-๑๖๐ ล้านบาทเท่านั้น ถ้าหากว่าเราจะชักเงินโดยอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ถึงแม้ว่าท่านจะอ้างว้ากั้มีกฎบัตรกฎหมายอะไรคุ้มครองอยู่ หรือให้อำนาจเขาอยู่ หรือป้องกันว้ากั้การที่ จะชักเงินจากรัฐวิสาหกิจเหล่านั้นมาเหล่านั้น ก็ไม่น่าจะเป็นอุปสรรคอย่างร้ายแรงในเมื่อเห็นว้ากั้โครงการการศึกษาเป็นโครงการสำคัญ ควรจะได้มีการส่งเสริมอย่างยิ่ง แล้วก็น่าที่คณะรัฐมนตรีหรือว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการควรจะร่วมกันเสนอเรื่องนี้สู่คณะรัฐมนตรีให้หาหนทางดึงเงินจากรัฐวิสาหกิจที่ฝากไว้ในธนาคารต่าง ๆ หรือว่าเก็บเอาไว้เฉย ๆ เป็นปัจจัยว่างงานนั้นนำมาให้เป็นประโยชน์จะมิดิกว้ากั้หรือ อันนี้เป็นสิ่งที่กระผมเป็นห่วง แล้วก็ขอร้องให้เลิกเงินกู้ที่เสีย แล้วก็ให้หาทางชักเงินจำนวน ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาทตามที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วนี้เอามาใช้ในการพัฒนาการศึกษาโรงเรียนมัธยมประสมนี้ก็น่าจะได้ประโยชน์อย่างยิ่งโดยไม่กระทบกระเทือนแต่ประการใดเลย นอกจากนั้นเงินจำนวนนี้ถ้าหากว่าเราสามารถที่

จะดึงมาได้โดยที่พิจารณาโดยรอบคอบในวิธีการปฏิบัติงานของรัฐวิสาหกิจตามโครงการต่าง ๆ นั้นแล้ว เห็นว่าถ้าหากว่าส่วนใดที่เป็นส่วนเกิน ไม่จำเป็นที่ต้องใช้ในการหมุนเวียนแล้วก็น่าจะได้ชักเข้ามาเข้าร่วมในงบประมาณแผ่นดิน หากได้สมควรที่จะไปตั้งไว้ลอย ๆ เช่นนั้นไม่เพราะว่าไม่แน่ใจว่าเงินที่ตั้งไว้ลอย ๆ ตามรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เหล่านี้จะได้รับความปลอดภัยจากการแตะหรือจากการหาหนทางที่จะคอร์รัปชันจากเงินเหล่านั้น เพราะว่าถ้าหากว่าเงินเหล่านั้นอยู่เฉย ๆ พวกสมาชิกสภาผู้แทนก็ไม่มีโอกาสชักใช้ไล่เสี่ยงว่าได้เอาไปใช้จ่ายทำอะไรบ้าง เหล่านี้แหละครับ เห็นว่าเงินจำนวนนั้นเอาไปตั้งไว้โดยไม่ได้รับความปลอดภัย เพราะเงินเหล่านั้นเอาไปลงทุนก็เป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของราษฎรทั้งสิ้น เป็นเงินภาษีอากรของราษฎรน่าจะได้นำเข้าสู่งบประมาณแผ่นดินเสียก็จะเป็นประโยชน์มาก แล้วถ้าหากว่านำเข้าสู่งบประมาณแผ่นดินแล้วเราก็ไม่จำเป็นจะต้องไปกู้เงินเหล่านี้จากต่างประเทศหรือในประเทศแต่อย่างใด นี้กระผมขอย้ำในเรื่องนี้ให้สภานี้รับทราบ และขอให้คณะรัฐมนตรีหรือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้โปรดพิจารณาถึงเงินจำนวนนี้จากรัฐวิสาหกิจจำนวน ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้มาประมาณ ๑๕๐-๑๖๐ ล้านบาท จะเฉลี่ยกันมาก็ได้ น่าจะได้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนชาวไทยหรือประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาโรงเรียนมัธยมแบบประสมนี้ด้วย ขอขอบพระคุณครับ

นายสุจินต์ เชาว์วิศิษฐ (ศรีสะเกษ) : กระผมได้ฟังเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายถึงเรื่องโรงเรียนมัธยมแบบประสมนี้ กระผมอยากขอเรียนว่าเรื่องโรงเรียนมัธยมแบบประสมนี้เราทำและเราจะต้องทำ เพราะว่าบ้านเมืองเรากำลังพัฒนาอยู่ การกระทำโดยเฉพาะการศึกษานั้นเพื่อให้เด็กของเราได้เข้าเรียนโดยถูกต้องเป็นของที่รีบเร่งและเร่งรัดที่จะทำให้เร็วที่สุด กระผมคิดว่าท่านผู้แทนผู้มีเกียรติที่นั่งอยู่สภานั้นนั้นคงเห็นว่า การศึกษาของประชาชนนั้นเป็นของสำคัญอย่างยิ่ง จริงอยู่อาจจะมีการหละหลวมบ้าง การที่ยังไม่พอดีบ้างหรือจะมีขาดตกบกพร่องบ้าง กระผมว่าพวกเราที่เป็นผู้แทนนี้ช่วยกันติดตามแล้วช่วยไล่ดูกัน กระผมคิดว่าคงจะทำได้ดี ถ้าพวกเราช่วยกันทำอย่างที่เราได้อภิปรายกันมานั้น กระผมคิดว่าบ้านเมืองของเรานี้จะเจริญหรือไม่เจริญนั้น เจริญเท่าประชาชนครับ ประชาชนดีเท่าไรชาติบ้านเมืองเราดีเท่านั้น เพราะฉะนั้นโดยเฉพาะการศึกษานั้นกระผมคิดว่าให้ไปเถอะครับ เพราะความเห็นของท่าน ท่านก็บอกว่ามันดีไม่พอ กระผมว่าจะดีพอดีไม่พอหรือดีแค่นั้น อ้ายดีกรีของความดีกระผมคิดว่าไม่ใช่เป็นเรื่องที่เราจะโต้กันเวลานี้ ในหลักการที่จะสร้างโรงเรียนและ

ให้การศึกษาแก่ประชาชนนั้นก็ให้ไปเถอะครับ และยิ่งเราคิดว่าเวลานั้นนะเรามาอยู่ในระบอบประชาธิปไตยแล้ว ประชาชนยังมีการศึกษามากขึ้นเท่าใดจะขาดตกบกพร่องบ้างประชาธิปไตยของเราก็ยิ่งดีขึ้นเท่านั้น ท่านจะเห็นได้ง่าย ๆ ตลอดระยะเวลาที่เราเป็นประชาธิปไตยมา เขาว่าเราเป็นประชาธิปไตย ๓๘ ปีแล้ว มีการรัฐประหารปฏิบัติเพราะประชาชนมีการศึกษาน้อย รัฐประหารที่ไร ปฏิวัติที่ไร ปฏิวัติเพียงสมาชิกพวกเรา ๒๑๙ คนเท่านั้น เพราะประชาชนขาดการศึกษาไม่หนุนพวกเรา ถ้าประชาชนมีการศึกษา ๓๕ ล้านคนเหมือนพวกเราใครก็ปฏิบัติไม่ได้ใครก็รัฐประหารไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเราจะสู่ประชาธิปไตยแล้ว การศึกษาน้อยากเรียนขอร้องและวิงวอนเพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้โปรดพิจารณาให้การสนับสนุนด้วยเพื่อความเจริญของชาติบ้านเมืองและเพื่อประชาธิปไตยของเรา แล้วที่นี้ที่ท่านว่าการทำงานใหญ่การทำงานเช่นนั้นนะ คุ่มกันไม่ดีมีการตักตักบ้างอะไร กระผมคิดว่าการทำงานใหญ่นั้นนะเราตัวคนเดียวไม่สามารถที่จะทำได้ เราต้องเชื่อคนที่ทำงานร่วมกับเรา เราจะไม่เชื่อคนเลยไม่ได้ เราต้องหัดเชื่อเขาบ้าง เมื่อเขาไม่ดีหรือมีอะไรตักตักเราลงโทษตามกฎหมาย ซึ่งกฎหมายเราคุ่มครองอยู่แล้ว กระผมคิดว่าการกู้เงินเพียง ๗ ล้านกว่าเหรียญเพื่อการศึกษาของชาตินั้น กระผมว่าพวกเราให้ไปเถอะครับ อย่าวางกู้เพียง ๑๐๐ กว่าล้านบาทเลย ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท กระผมก็เอาเพื่อการศึกษาของชาติ ถึงแม้กู้แล้วกู้จนกู้ไม่ได้ เพื่อการศึกษา ในฐานะที่ผมเป็นลูกพรรค ส.ป.ท. กระผมคิดว่าเสนอให้รัฐบาลขายปิ่นบ้างขายลูกปิ่นบ้างเพื่อการศึกษายังต้องเอากันเลย ถ้าประชาชนไม่ดีแล้วมีอะไรก็ไม่มียประโยชน์ เพราะฉะนั้นการศึกษาของชาตินี้ กระผมก็อยากกราบเรียนและวิงวอนเพื่อนท่านสมาชิกทั้งหลายได้โปรดพิจารณาให้การสนับสนุนด้วย เพื่อความคงอยู่ และความเจริญของชาติบ้านเมืองและประชาธิปไตยของเราครับ ขอขอบคุณ

นายวิมพ์ วิมลมาลย์ (นครราชสีมา) : บังเอิญผมก็อยู่จังหวัดนครราชสีมา ที่ท่านว่าโรงเรียนสุนารี เด็กมีความนิยมอย่างสูงมาเรียนโรงเรียนนี้นั้น ผมเองก็อยู่แผนกศึกษาธิการมาก่อนเหมือนกัน ก็อยากจะขอเรียนความจริงใจว่าผู้ปกครองบางคนก็ไม่นิยมหรือครับแบบประสมนี้ ที่เขามาเรียนนั้น เพราะหาที่เรียนไม่ได้ เนื่องจากโรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนหญิงนักเรียนทุกคนอยากเข้าโรงเรียนนี้ และก็ไม่มี การสอบใครเข้ามาก่อนก็มีสิทธิเข้าเรียนได้สมัครได้ ฉะนั้นความนิยมนี้ ผมอาจจะกราบเรียนว่าคลาดเคลื่อนไป และโรงเรียนนี้อัตต รัฐมนตรีได้เอาใจใส่เป็นพิเศษ สร้างหมดเงินหลายสิบล้านบาท เนื้อที่กว้างขวางเหมือนอย่าง

โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัยเหมือนกัน ดังนั้นความนิยมของนักเรียนนั้นไม่แน่ ถึงไม่สอนแบบ
 ประสมเขาก็เรียนเหมือนกัน ก็ขอให้ ๒๒๒๒ รัฐมนตรีได้โปรดทราบตามนี้ด้วย อีกประการ
 หนึ่งผมคิดว่าเงินนี้เป็นการทำน้ำพริกละลายแม่น้ำ ที่ผมพูดเช่นนั้นหมายความว่าเราเอาเพิ่ม
 เราเอาซื้ออุปกรณ์เฉพาะในตัวเมืองเฉพาะในโรงเรียนที่ตีแล้วเท่านั้น ส่วนโรงเรียนนอกๆออกไป
 หรือในชนบทเราไม่เอาใจใส่ดูแล เด็กประชาบาลไม่มีโรงเรียนอะไรอย่างนี้เป็นต้น ถ้ากู้เงิน
 เพื่อการนี้ ผมไม่พูดไม่คัดค้านเลยสักคำ ฉะนั้นผมถึงกราบเรียนว่าเป็นการทำน้ำพริกละลาย
 แม่น้ำ และที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกว่าคนโง่ถึงเกิดรัฐประหาร เกิดอะไร ผมอยากจะกราบ
 เรียนว่าคนมันก็อยากจะคิดสู้เหมือนกัน แต่มันไม่มีปืน มันถึงสู้ไม่ได้ ไม่ใช่มันไม่คิด ไม่ใช่
 โง่เท่าหรอกครับ เพราะไม่มีอำนาจ ถ้ามีอำนาจผมก็สู้เหมือนกัน ขอกราบเรียนให้ทราบความ
 จริงใจตามนี้ด้วย ๒๒๒๒ ที่เคารพ เงิน ๑๕๐ ล้านบาทนี้เป็นค่าซื้อที่ดิน ๑๖๐ ล้านบาท ค่าซื้อ
 ที่ดินร่วม ๕๐ ล้านบาท ผมเห็นว่าเป็นการฟุ่มเฟือยเกินไปแล้วถึงประมาณเราเวลานี้เรากำลัง
 พุดขาดดุลการค้า ขาดอะไร ถ้าเราไม่กู้จะไม่ดีหรือครับ ไม่ต้องกู้เพิ่มขึ้น เราประหยัดเงินจำนวนนี้
 แล้วมันจะเสียหายอะไร เมื่อการศึกษานี้เป็นขั้นทดลอง ถ้าทดลองไม่ได้ผล ๒๒๒๒ จะทดลอง
 ไปทำไมละ งดเสียดีกว่าไม่ต้องทุ่มเทต่อไป ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ

นายสุวรณ ชนกัญญา (นครราชสีมา) : กระผม สุวรณ ชนกัญญา ส.ส. นครราชสีมา
 ก่อนอื่นกระผมใคร่ที่จะหยิบยกคำอภิปรายของเพื่อนสมาชิกบางท่านที่มีแนวความคิดในการ
 ไม่เห็นด้วยกับโรงเรียนมัธยมแบบประสม ท่านแรกคือหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ท่านว่าเรา
 เอาวิชาอาชีวศึกษาไปครอบใส่โรงเรียนมัธยมสามัญธรรมดา เป็นการสิ้นเปลืองซ้ำซ้อนงาน
 อันนี้กระผมใคร่จะขอกราบเรียนว่าไม่เป็นการซ้ำซ้อนแต่อย่างใด ปกติระบบการจัดการศึกษา
 ในชั้นมัธยมของเราขณะนี้มียู่ ๒ สาย คือสายสามัญ สายอาชีวะ ๒ สายนี้มีอิสระต่อกัน อนุชน
 ผู้ปกครองมีสิทธิเสรีภาพที่จะเลือกเรียนตามความพอใจ สังคมหรือรัฐไม่สามารถที่จะบีบ
 บังคับประชาชนให้ต้องไปเรียนสายนั้นสายนี้อย่างนั้นไม่ได้จากผลของการสำรวจของสำนักงาน
 วางแผนการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ตัวเลขมันออกมาว่า ประชาชนเลือกเรียนมัธยมศึกษา
 มากกว่าอาชีวศึกษา ตัวเลข ม.ศ. ๑ ถึง ม.ศ. ๓ ๒ แสน ๘ หมื่นคน ตัวเลขเรียนอาชีวศึกษา
 ม.ศ. ๑ ถึง ม.ศ. ๓ ๕,๐๐๐ คน นี่มันเป็นอย่างนี้ โดยเหตุนี้แหละ เราจะให้ประชาชนซึ่งไม่รู้ซึ่ง
 เห็นจริงในเรื่องอนาคตและชะตาของตนเอง ตลอดถึงการคำนึงถึงกำลังคนของประเทศว่า
 ควรจะจัดสรรอันสมควรในลักษณะอย่างใดนี้ ประชาชนไม่มองประชาชนมองในแง่เดียวว่า

เขาจะเรียนให้เป็นใหญ่เป็นโตขึ้นไปเรื่อย ๆ เพื่อหาเก้าอี้เป็นนายพล นายพัน เป็นนายอำเภอ เป็นข้าหลวงอะไรไปอย่างนั้น ซึ่งเราไม่ต้องการจะให้เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงเคลื่อนหลักสูตรส่วนหนึ่งเพื่อเป็นการเตรียมลู่ทางให้มีการสนใจในอาชีวศึกษาเข้าไปไว้ในโรงเรียน ซึ่งประชาชนสนใจเข้าเรียนอยู่ดีแล้วด้วยส่วนหนึ่ง โดยกรมอาชีวศึกษาเห็นว่าการลงทุนจัดการศึกษาระดับ ม.ศ. ต้นนี้สิ้นเปลืองเปล่า ๆ กรมอาชีวศึกษาจะไม่จัดการสอนระดับ ม.ศ. ๑ ม.ศ. ๓ โอนให้เป็นที่กรมวิสามัญศึกษาเป็นคนจัด นี่เป็นนโยบายเริ่มปฏิบัติแล้วตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๗ เพราะฉะนั้นไม่เป็นการซ้ำซ้อนแต่ประการใด ประการต่อไป มีเพื่อนสมาชิกท่านหนึ่ง คือสมาชิกศรีสะเกษ บอกว่า โรงเรียนสุรนารีไม่ได้ผล การฝึกสอนเด็กนั้นใช้เครื่องมือทันสมัย เช่นหม้อสตีมในการหุงหาอาหาร อันนี้ในฐานะที่กระผมได้ทำมาด้วยตนเอง ขอกราบเรียนท่านประธานว่า เครื่องสตีมที่เอามานั้นมิได้เป็นเครื่องฝึกสอนหลักสำหรับโรงเรียนแต่อย่างใด เป็นแต่เพียงว่าโรงเรียนนี้มีนักเรียนมาก อาหารกลางวันก็ควรจะให้ได้กับประทานนั้น ลำพังทำด้วยมือของครูและนักเรียนมันทำไม่ทัน เขาเพียงแต่ไปซื้อมาเพื่อจะมาประกอบอาหารให้นักเรียนได้รับประทานกลางวันเท่านั้น มิได้เอามาเป็นเครื่องมือฝึกสอนเพื่อให้เกิดซึ่งออกไปแล้วนี้ไม่เคยจะได้รับสิ่งเหล่านี้ไปใช้ชีวิตประจำวัน เรามีได้มีความมุ่งหมายไปอย่างนั้นเป็นการทำอาหารขายในโรงเรียนเพื่อให้เด็กได้รับประทานเท่านั้น ส่วนเรื่องที่ว่าผู้ปกครองนี่คือเป็น ส.ส. จังหวัดเดียวกับกระผม ไม่นิยมมัน อันนี้มันเป็นผลการเปลี่ยนแปลงในระยะเริ่มต้นคนย่อมมีปฏิกิริยาอยู่บ้าง ทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย แต่บัดนี้ทัศนคติผู้ปกครองดีขึ้นมาก เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว กระผมก็ได้ไปเยี่ยมโรงเรียนนี้ สอบถามขอเอกสารดูแต่ตัวเลขต่าง ๆ เป็นที่พอใจ ประชาชนเข้าใจ นี่อันนี้เป็นเรื่องที่ขอทำความเข้าใจ ที่นี้เรื่องโรงเรียนมัธยมแบบประสมที่เราจะกู้เงินมานี้ ทำไม่ต้องกู้ เพื่อนสมาชิกจังหวัดเดียวของกระผมบอกว่ากูมาต้องเอาไปซื้อที่ดิน ๙๐ กว่าล้านบาท ท่านเข้าใจผิดครับไม่ได้เอาไปซื้อที่ดิน เป็นเรื่องการจัดเงินเข้าหมวด เรียกว่าหมวดที่ดินและสิ่งก่อสร้างมันเป็นเรื่องอาคารสถานที่ มันเป็นเรื่องของอุปกรณ์ อาคารก็แยกเป็นอาคารเรียน เป็นโรงฝึกงาน เป็นอุปกรณ์ฝึกที่ทันสมัยหรือให้เด็กได้ใช้ในการฝึกฝนให้เกิดทักษะ ไม่ใช่เอาไปซื้อที่ โปรดเข้าใจด้วย ที่นี้ทำไม่ต้องกู้ อันนี้กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมบังเอิญได้ศึกษาโครงการนี้เริ่มต้นโครงการนี้ ประเทศแคนาดาเขามาออฟเฟอร์ (offer) เราเขาอยากส่งเสริมการศึกษาของประเทศไทยในระดับนี้ ได้ส่งผู้เชี่ยวชาญมาสำรวจ เขาก็มีความเห็นว่าควรจะเปลี่ยนการศึกษาให้เป็น มัธยมแบบประสม แคนาดาอุดหนุน

ให้เปล่าโดยไม่ต้องคิดเป็นการกัอย่างใด ๆ ทั้งสิ้น คิดเป็นเงินไทย ๑๖ ล้านบาท ยูซอม (usom) ให้เปล่า ๆ คือ ดำเนินการโครงการนี้ ๔.๔ ล้านบาท เราได้มาเพื่อสนับสนุนโครงการนี้จากต่างประเทศ โดยไม่ได้คิดอะไรเลยเพื่อจะช่วยเหลือคนไทยลูกหลานของเราตาตา ๆ เขาอยู่ต่างประเทศ เป็นฝรั่งมั่งคั่ง เขายังมาทุ่มให้เราเฉย ๆ ๒๐.๔ ล้านบาท นี่เรื่องเป็นอย่างนี้ แล้วต่อมาประเทศแคนาดาก็ให้กู้อีก ๑๔ ล้านบาท ไม่คิดดอกเบี้ยเลยให้กู้ระยะยาว ๕๐ ปีและให้ปลอดการส่งหน้อยู่ ๑๐ ปี นี่ต่างประเทศเขาเห็นดีเห็นงามถึงขนาดนี้ เราซึ่งเป็นเจ้าของประเทศเป็นผู้นำอนุชน เพียงแต่เขาให้เรากู้ภายในประเทศสมทบโครงการนี้ ๑๖๐.๑๖ ล้านบาท เราจะไม่เอาเขี้ยวหรือ ต่างประเทศเขายังห่วงอนุชนเรา เราก็จะมาปฏิเสธ แล้วก็ยังมีสัญญาตกลงกับรัฐบาลไทยไว้เรียบร้อยแล้ว ถ้าเรามาปฏิเสธในการกู้ครั้งนี้ ก็เป็นการปฏิเสธข้อตกลงระหว่างประเทศแล้วใครจะเชื่อถือประเทศไทยต่อไปเล่า อันนี้กระผมขอกราบเรียนชี้แจง

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาศสินธุ์) : ผมรู้สึกทึ่งในคำพูดของท่านสมาชิกจังหวัดศรีสะเกษ ถ้าหากจะใช้คำพูดว่าผมอยากจะทำ เพราะที่ท่านผู้นั้นบอกว่าการศึกษานี้ แม้แต่ชายลูกปืนเราก็ควรจะทำ ถูก เพราะว่าเราต้องการที่จะให้ประชาชนเจริญ แต่เราไม่ต้องการที่จะเอาคอของเราไปผูกพัน ถ้าเรามีฝีมือเพียงใดเราก็อยากทำอย่างนั้น โรงเรียนมัธยมแบบประสมนี้ ผมได้มีโอกาสไปดูที่ประเทศอังกฤษ มีอยู่โรงเรียนเดียวครบอยู่ในกรุงลอนดอนครบ เป็นโรงเรียนแบบประสมที่มีสติสไว้ทของพรรคคอนเซอร์เวตีฟ (conservative) จัดขึ้นเพื่อเรียกร้องให้ทุกประเทศส่งบุตรหลานไปเรียนในปีที่ผมไปดูนั้นมีอยู่ ๓๔ ประเทศ ไปเรียนอยู่ ๑๖ วิชา ก็เป็นโรงเรียนอาชีวะครึ่งหนึ่ง สามัญครึ่งหนึ่งนี่เอง วิชาที่เรียนนั้นแบ่งออกได้เป็นวิชาเลขานุการ วิชาเย็บปักถักร้อย วิชาการครัวและวิชาการบัญชี แล้วมีทุกแผนกแต่แล้วเขาไม่เคยได้ขยายออกเลย เพราะว่าไม่มีผู้ใดที่จะไปทั้งเรียนหนังสือและทั้งทำงาน เสร็จแล้วออกมาได้ประกาศนียบัตรเหมือนกันกับนักเรียนชั้นสามัญอื่น ๆ ท่านปลัดกระทรวงคนที่ผ่านไปเมื่อสักปีที่แล้วนี้ ได้บังเอิญไปประชุมยูเนสโกที่ปารีส ก็ได้แวะที่กรุงอังกฤษ ที่กรุงลอนดอน ได้มีแขกเชิญท่านไปดูที่นี้ พรรคคอนเซอร์เวตีฟได้แนะนำว่าถ้าประเทศไทยได้นำวิธีการอย่างนี้ไปแก้ไขโดยยุบอาชีวศึกษาขั้นต้นเสีย แล้วกลับเอาอาชีวศึกษานั้นไปประสมแทรกเข้าโรงเรียนสามัญ ต่อไปก็ท่านปลัดกระทรวงคนนั้นได้กลับมาแทรกครูขึ้นไปเรื่อย ๆ เพื่อแก้หน้าว่าอาชีวะของตนจะล้มเหลว ท่านประธานที่เคารพ ผมอยู่ในวงการศึกษามาแม้ตำแหน่งไม่ใหญ่นัก แต่ก็ชีวิตของผมเป็นครูมา ๓๐ ปี ผมเวียนศีรษะแผนการศึกษาแห่งชาติของประเทศไทยอย่างยิ่ง ถ้า

บังเอิญไม่สอบ ป.ม. ได้ก่อน มาถามเดี๋ยวนี้นผมสอบไม่ได้ เพราะไม่รู้ว่าเขาดำเนินแผนอะไรกันแน่ เอ็ม (aim) การศึกษาของประเทศไทยเปลี่ยนแล้วเปลี่ยนอีกตามทัศนคติของผู้เข้ามาบริหารงาน ผมเสียใจที่ท่านรัฐมนตรีที่ผมนิยมนับถือใช้คำว่า "ทดลอง" ประเทศไทยไม่ใช่เครื่องมือทดลองสำหรับท่านรัฐมนตรีคนใดชีวิตของประชาชนไม่ใช่เครื่องทดลองสำหรับอธิบดีกรมวิสามัญศึกษา ผมรู้สึกเสียใจที่อธิบดีกรมวิสามัญศึกษาคนนี้เป็นเพื่อนนักเรียนชั้นเดียวกันมา จะได้ปล่อยแผนทำลายล้างโรงเรียนราษฎร์ของประเทศไทยทั่วประเทศ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการหนุนให้รัฐบาลนี้อยู่รอดเนื่องจากเด็กไม่มีที่เรียน เวลานี้ท่านอธิบดีกรมวิสามัญศึกษาหลงใหลคลั่งไคล้กับโรงเรียนมัธยมวิสามัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าท่านผู้นี้สำเร็จจากอเมริกา ประเทศอเมริกาก็ดี จะเป็นประเทศใดก็ดี เขามีวิธีการอย่างหนึ่งเขาเรียกว่า ปล่อยสปอร์ (spore) หรือปล่อยวาหรือปล่อยฟันใจ (fungi) หรือฟังกัส (fungus) หรือเรียกว่า กาฝาก คือถ้าเขาทดลองดูแล้วในประเทศของเขา ถ้าไม่ได้ผล เขาอยากให้ประเทศที่อยู่ในสัญญาร่วมกันนะทำดูบ้าง บางทีมันจะเหมาะ เราย่าลิมว่าแผนโคลัมโบก็ดี แผนยูเนสโกก็ดี นักปราชญ์ทั่วประเทศนี้เขามารวมกันแล้ว เขาอยากทดลองในประเทศที่ด้อยพัฒนา ฉะนั้นเขาจึงหันเหมาประเทศอินเดีย ฟิลิปปินส์ และประเทศไทย และประเทศไต้หวัน โรงเรียนแบบประสมส่วนหนึ่ง เป็นโครงการเศรษฐกิจของจำนวนที่เป็นพวกทำสัญญาร่วมกับเรา คือถ้าเราจัดแบบประสมขึ้นในโรงเรียนใดจะต้องใช้เครื่องจักรของต่างประเทศ ใช้เครื่องมือของต่างประเทศ วัตถุประสงค์ของต่างประเทศ แล้วการค้าของประเทศนั้นยอมมาขายให้แก่ประเทศเรา นี่ผมถึงได้พูดว่า ฟังกัส (fungus) ฟันใจ (fungi) หรือสปอร์ (spore) มันมาเกิด หรือเบตเตอร์ได้มาเกิดในประเทศไทย ท่านที่เป็นรัฐมนตรีปัจจุบันนี้มีความรู้สูงกว่าผม แต่ความรู้สักอาจจะไม่เหมือนกัน เพราะว่าผมนี้อยู่ตามพื้นที่เราได้รับการเลี่ยมสอนมาว่า การศึกษานั้นควรจะมีความรู้ให้มากที่สุดถึงจะเอาตัวรอด แต่ว่ามีครูคนหนึ่งสอนว่าการศึกษานั้นจะต้องทำให้พลเมืองมีความรู้เหมาะสมแก่เอกัตตภาพและเอาชีวิตรอดได้ในสังคมปัจจุบัน ทีนี้เมื่อเรามาจัดการศึกษาด้านอาชีพไม่ได้ผล เราเลิก เราก็ก้อโรงเรียนแบบสามัญแล้วมาผสมอาชีพเข้าใครเป็นผู้รับบาป ผู้ปกครอง ผู้ปกครองครับ เราย่าพูดกันเลย ยืมหรือไม่ยืม เรามาพูดกันว่าใครจะเป็นผู้รับภาระ ภาระที่เด็กเหล่านี้เข้าไปเรียนในโรงเรียนจังหวัด อีกไม่กี่ปีท่านอธิบดีคนนี้จะเปลี่ยนโรงเรียนสามัญหรือประจำจังหวัดเป็นสามัญแบบประสมหมด แผนการซึ่งผมทราบมา เพราะว่าถ้าหากว่าแผนการกู้เงินนี้สำเร็จแล้ว จะต้องให้จังหวัดละ ๕๐๐,๐๐๐ บาททันที

เพื่อตั้งแผนกแบบประสมขึ้น เวลานี้ถ้าท่านผู้มีเกียรติได้ไปตามโรงเรียนจังหวัดต่าง ๆ แล้ว ท่านจะเห็นว่าขณะนี้กำลังล้งกบไฟฟ้า ล้งสว่าง ล้งจักรเย็บผ้า ล้งเครื่องครัว ล้งเครื่องเย็บปัก ถักร้อย ให้แก่โรงเรียนต่าง ๆ ตั้งแต่โรงเรียนสามัญขึ้นมา โรงเรียนประจำจังหวัด และกำลังให้จังหวัดต่าง ๆ สร้างตึกพิเศษขึ้น ๕๐๐,๐๐๐ บาท ทุกจังหวัด ท่านรัฐมนตรีคงจำได้ นี่คือแผนการที่ผูกคอประชาชนให้จำต้องซื้อวัสดุอุปกรณ์อันแพงลิ่วให้แก่ประชาชนเข้ามาฝึกงาน จริงอยู่ประเทศไทยของเราเป็นประเทศหนึ่งที่ด้อยพัฒนา แต่เอม (aim) ของการศึกษา จะให้ราษฎรทำนาหรือจะให้ราษฎรเป็นนักอุตสาหกรรม ถ้าหากว่านักอุตสาหกรรมในประเทศ เราจะเอาผลผลิตเหล่านั้นไปขายที่ไหน เวลานี้เราส่งเสริมโรงเรียนเกษตรกรรมโดยเปิดเป็นวิทยาลัยทั่วประเทศ ให้เครื่องมือเครื่องใช้ไปทั่วกัน แต่ในขณะเดียวกันเราก็กลับมาส่งเสริมชั้นสามัญ ซึ่งกำลังจะโตเต้าขึ้นไปนี้ ไปเรียนในมหาวิทยาลัยไปเรียนในวิทยาลัยชั้นสูงขึ้นไป นี่ต้องกลับมาเรียนอาชีวะให้หนึ่งชั่วโมงของการเรียนนั้นน้อยลงโดยต้องมาฆ่าเย็บจักรโดยต้องมาฆ่าทำการครัว โดยต้องมาฆ่าเลื่อยไม้ โดยต้องมาทำอุตสาหกรรมศิลป์ ดทกรรมศิลป์ ทุกอย่างที่เป็นศิลปะ เมื่อเด็กกำลังเรียนจะไปเป็นนายแพทย์ เมื่อเด็กกำลังเรียนจะไปเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ในสมองมันก็ถูกกลับให้มาทำไม้ ทำเป็นมัน้ำง ทำเป็นอะไรเล่นอยู่เป็นเวลาถึง ๓ ปี อ้ายความถ่วงแห่งการศึกษานั้นมันจะไม่เสียสมองเด็กเปล่า ๆ หรือ ถ้าต้องการจัดอาชีวะก็จัดไป ถ้าต้องการจัดสามัญก็จัดไป ใครมีกำลังทางใดก็ไปทางนั้น ทำไมท่านรัฐมนตรีซึ่งเคยเป็นอธิบดีกรมอาชีวศึกษาจึงปล่อยอาชีวะสูญหายไปจากโรงเรียน ต่าง ๆ และยุบกันไปหมด เหลืออยู่ไม่กี่โรงเรียนอย่างจังหวัดมหาสารคาม ร้อยเอ็ด นี่แสดงว่าแผนการอาชีวศึกษาของท่านรัฐมนตรีเองซึ่งเคยปั้นมือมาแล้วปล่อยทิ้งและเอามาผสมเข้า การผสมนั้นมันไม่ดีทั้งนั้นแหละครับ ลองของดีกับของไม่ดีไปผสมกันมันเข้ากันได้ได้อย่างไร อ้ายเรียนหนังสือและก็ไปทำงานนี้ใครจะชอบครับ คนหัวดีมันควรจะส่งเสริมไปทางหัวทางนี้โดยเฉพาะ ใครอยากเรียนอาชีวะก็ไปเรียนมาจากชั้น ป.๔ ได้นี่ครับ แผนการอันนั้นซึ่งท่านรัฐมนตรีสมัยก่อนจะเป็นใครไม่ทราบให้เรียน ป.๔ นี้ให้เรียนพับกระดาษ ตัดกระดาษ เย็บกระดาษ เย็บปักถักร้อย ทำทุกทำพีมอะไรของการเรียนมา แต่ก่อนเรียนค้าขายดีแล้ว เราฝึกเด็กให้เกิดทักษะหรือความเคยชิน แต่บัดนี้เราได้ปล่อยให้เด็กเหล่านั้นเรียนแต่หนังสือแล้วก็ไม่รู้เรื่อง เพราะครูฆ่าไปทำปริมาณงานกับท่านศึกษาธิการอำเภอ ศึกษาธิการจังหวัดเสียหมด แผนการศึกษาของท่านรัฐมนตรีนี้ต้องแก้ไขครับ ไม่อย่างนั้นเสียชื่อ เวลานี้เด็ก ป.๔ สอบตกปีละหลายแสนคน และพอม

เรียนหนังสือก็มาเรียนอ่อนที่โรงเรียนสามัญอีกครั้ง เรียนโรงเรียนสามัญนะครับ เรียนวิชา อาชีวะปนไปด้วยครับ วันหนึ่งต้องฝึกงาน ๓ ชั่วโมงครับ เรียนหนังสือ ๑ ชั่วโมง เพื่อแก้เหตุ อันนี้เด็กอ่อนนี่จะให้โรงเรียนมัธยมแบบประสมอ่อนด้วยครับเดี๋ยวนี้ จะให้มันอ่อนด้วย คือเอาอาชีวะเพิ่มขึ้นไป เพื่อให้มันเหมือน ๆ กันเสีย มันถึงต่อสายกัน เพราะเด็กเหล่านี้ทาง รัฐบาลไม่ต้องการให้ออกมาโรงเรียนราษฎร์ เป็นการขายหน้า ถ้าหากเด็กมาเรียนโรงเรียนราษฎร์ แต่โรงเรียนราษฎร์ในขณะเดียวกันหลักสูตรไม่เปลี่ยนครับ เป็นหลักสูตรวิสามัญโดยแท้ เรียนหนังสือโดยตรงครับ ถามคุณเกียรติหรือใครก็ได้ ผมเป็นเจ้าของโรงเรียนราษฎร์ครับ นี่โรงเรียนราษฎร์เวลานี้ทำไม่ถึงได้เปรียบโรงเรียนรัฐบาล เพราะเขาสอนวิชาการโดยตรง ส่วน พวกนั้นเป็นเพียงหัดให้เกิดทักษะเท่านั้น หัดให้เกิดความเคยชินหรือเป็นแบบบิท (habit) เท่านั้น แต่โรงเรียนรัฐบาลจะไปมีโรงเรียนอาชีวศึกษาไปถึง ม.ศ. ๓ เป็นวิธีการที่เอาเด็กไป มัดมือให้มันต้องไปทำงานกับสายการศึกษาที่ถูกบังคับ ท่านรัฐมนตรีเคยเป็นชั้นศาสตราจารย์ มาแล้ว ทำไม่ถึงให้มันถอยหลังออกมาอย่างนั้น ผมเชื่อเหลือเกินว่าเงินเพียงเล็กน้อย ๑๕๐ ล้านบาทนี่ไม่เป็นพันธะหรอก แต่มันจะเป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ในโอกาส ๒๐ ปีข้างหน้า เพราะว่า ประชาชนคนไทยจะส่งลูกเข้าเรียนอย่างน้อยต้องมีเงิน ๕,๐๐๐ บาทในวันนั้น เพราะต้องซื้อ เครื่องมือเข้าไป เพราะต้องซื้อกระดาษเข้าไป ต้องซื้อผ้าเข้าไปเย็บกันในโรงเรียนนั้น และใคร เล่าจะเป็นผู้รับผิดชอบเศรษฐกิจเช่นนี้ เราอย่ามองใกล้ครับ มองไกล ผมจึงบอกว่าประเทศ แคนาดาที่ดี ที่บอกให้เราทำอย่างนี้ ของออสเตรเลียก็ดี ที่ให้วิธีการอย่างนี้แก่เรา มา อังกฤษ ก็ดี อเมริกาก็ดี ล้วนแต่มาปล่อยสปอร์ (spore) ให้ประเทศไทยต้องผูกพันกับสินค้าต่างประเทศ ทั้งสิ้น ขอให้ท่านรัฐมนตรีได้โปรดนึกไม่ต้องตอบผมในนี้หรอกครับ ผมพูดอย่างเรียกว่าผม รู้สึกและก็อยากให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้เห็นว่าการกำลังจะผูกพันประชาชน ให้ต้องเสียเงิน อย่างมากมายในโอกาสข้างหน้า

นายเสริม โลกเลื่อง (อุตรดิตถ์) : ผมอยากจะกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ในญัตติที่ เรากำลังพูดกันอยู่นี้ก็เป็นเรื่องที่เราจะดำเนินการในเรื่องการศึกษาของเยาวชน ปัญหาที่มีอยู่ เฉพาะหน้า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายก็คงจะรู้ว่าเรายังขาดแคลนสถานที่ศึกษาของ เยาวชน แล้วก็ปัญหาที่ว่าต้องไปกู้เงินเขาและวัตถุประสงค์ของโรงเรียนนี้รู้สึกว่าจะฟุ่มเฟือย ผมจับประเด็นได้อย่างนั้น แต่ที่จริงนั้นการเปลี่ยนแปลงในระบบการศึกษานั้นเป็นไปตาม วิวัฒนาการของสังคมปัจจุบันของประเทศเรา การที่รัฐบาลไม่สามารถที่จะจัดโรงเรียนแต่ละ

ประเภทดั่งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแถลงมานั้น ก็เนื่องจากว่าเราปกครองกันตามระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นจึงให้เป็นไปโดยความสมัครใจของประชาชนที่เขาจะเข้ามาศึกษาในสถาบันทางการศึกษาของชาติที่มีอยู่ วิธีการที่แก้ไขปัญหาแบบโรงเรียนมัธยมแบบประสมนี้ ผมก็คิดว่าเป็นวิธีการแก้ไขอย่างหนึ่งที่จะแก้ไขสังคมของเยาวชนว่าตัวเขาเองจะมีความสามารถที่จะต่อให้สูงไปจากโรงเรียนมัธยมแบบประสมนี้หรือว่าจะเอาเพียงแค่วรรณมัธยมแบบประสมก็พอแล้วออกมา เพราะฉะนั้นเป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่จะสกัดกั้นไม่ให้เด็กที่เรียนโดยเพื่อน เพราะว่าทุกคนนี้ปรารถนาอยากจะทำไปเรียนในมหาวิทยาลัยทั้งนั้น แต่ว่าด้วยความสามารถประสิทธิภาพของตัวเยาวชนเองนั้น มีไม่เสมอกัน เพราะฉะนั้นจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่เป็นวิธีการตั้งโรงเรียนมัธยมแบบประสมนี้ขึ้นมา ก็เป็นการให้เด็กพิสูจน์ตัวเองว่า ตัวเองนี้จะขึ้นไปต่อไปได้หรือไม่ ผมเห็นว่าในญัตตินี้เราก็ได้พูดกันมามากมาย แต่ว่าในขณะที่เดียวกัน เราก็เรียกร้องให้รัฐบาลหาสถาบันการศึกษาให้แก่เยาวชนให้เพียงพอ ถ้าหากว่าเราได้ทำโดยถูกต้องตามวิธีการโดยหลักการแล้ว ผมคิดว่าเราควรจะทำอย่างยิ่ง ส่วนข้อปลีกย่อยในการปฏิบัติว่า มันจะสอนให้เด็กหยิ่งหย่อนหรือว่าเป้าหมายมันฟุ้งเฟ้อ อันนี้ผมคิดว่า เราอาจจะช่วยกันแก้ไขตัดแปลงเพื่อให้เข้าไปสู่เป้าหมายที่ถูกต้องได้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า เราควรจะได้พิจารณากันด้วยดี เพราะปัญหาเฉพาะหน้านั้น คือเราขาดแคลนสถาบันการศึกษาอยู่เฉพาะหน้านี้ จึงควรที่เราจะพิจารณาในแง่นี้โดยรีบด่วน ขอขอบคุณครับ

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : กระผมก็คิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา ซึ่งโดยปกติแล้วสภานี้ก็ควรจะมีส่วนที่ที่จะสนับสนุน ก็หมายความว่านโยบายการส่งเสริมการศึกษามีความสำคัญที่สุด ซึ่งเราควรจะต้องสนับสนุนแล้วก็ช่วย เมื่อรัฐบาลประสงค์ในการที่จะกำหนดแผนการณ์การศึกษา และร้องขอให้สภาช่วย แล้วสภาก็มีหน้าที่ที่จะช่วยแต่ว่าพอมาถึงปัญหานี้ คือว่าปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนมัธยมแบบประสมนี้ รู้สึกว่าเสียงในสภานี้ค่อนข้างจะไม่เป็นไปในแง่ของการสนับสนุนเท่าไรนัก ที่เป็นเช่นนี้กระผมเข้าใจว่าเนื่องมาจากทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการหรือผู้สนับสนุนก็ดี ไม่สามารถที่จะให้คำชี้แจงที่แจ่มแจ้งแก่สภานี้ได้ กระผมขอยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างนี้ ในเบื้องต้นแรกนะในการกู้เงินของเรา เราต้องกู้เงินเป็นดอลลาร์ ซึ่งดอลลาร์นี้ เราก็ทวงกันหนักหนาละว่ารัฐบาลก็แยอยู่ ต้องออกภาษีกันหน่วยเมื่อ ๒ อาทิตย์มานี้ ก็เพราะเงินดอลลาร์มันหดตัวลงไป แต่ที่เราจะกู้เงินเป็นดอลลาร์ แต่เมื่อฟังไปแล้วก็ท่านรัฐมนตรีบอกว่าการใช้จ่ายในเบื้องต้นแรกของการจัดเตรียม

มัธยมศึกษาแบบประสมนี้ มีเรื่องเกี่ยวกับซื้อที่ดินเกี่ยวกับสร้างอาคาร ที่นี้ฝ่ายค้านนั่งฟัง อยู่ก็สงสัย เพราะว่าเมื่อจะซื้อที่ดิน จะซื้ออาคารแล้ว ทำไมถึงต้องมาใช้จ่ายดอลลาร์ ทำไมไม่ ใช้เงินบาท นี่ประเด็นหนึ่ง แล้วก็นั่งฟังอยู่เท่าไรก็ไม่มีใครที่จะชี้ให้สภานี้เห็นให้แจ่มแจ้งลง ไปว่า ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น เอ้า พอท่านสมาชิกผู้สนับสนุนลุกขึ้นมาพูด ท่านบอกว่าไม่ได้ซื้อ ที่ดิน ก็ขัดกับท่านรัฐมนตรีอีกแล้ว รัฐมนตรีบอกว่า ซื้อที่ดินถึง ๔๐ กว่าล้านบาท ๑๐ กว่า ล้านบาทนะ สร้างอาคาร ที่นี้สภาของเราเมานั่งพิจารณา เราก็ต้องค้นคว้าหาข้อเท็จจริงเพื่อประกอบ การวินิจฉัยที่ถูกต้อง แต่เราก็ฟังๆ ไปแล้ว ก็ไม่ได้ความที่เราจะตัดสินใจของเราได้ถูกต้องว่า มันเป็นอย่างไหน ท่านก็ไม่ได้ชี้ให้ละเอียด ถ้าฟังทางท่านรัฐมนตรีว่าแล้ว เราก็ควรจะตัด เงินก้อนนี้ลงไป นี่สมมติว่าเราอนุมัติให้กู้ ตัดให้ไปไม่ใช่บ่อยๆ เพราะที่ว่าเกี่ยวกับที่จะต้อง ซื้อเครื่องไม้เครื่องมือ เครื่องอุปกรณ์ เครื่องจักร เครื่องกลมาจากต่างประเทศนั้น เหลือน้อย ลงไป แล้วก็ไปก่อสร้างเป็นค่าที่ดินเสียแล้วตั้ง ๑๐๐ กว่าล้านบาท นี่ถ้าหากว่าได้รับค่าชี้แจง ตอนนี้อย่างชัดเจนลงไป สภานี้อาจจะวินิจฉัยได้ถูกต้อง นี่ประการหนึ่ง แล้วอีกประการ หนึ่งท่านผู้แทนกาฬสินธุ์ท่านบอกว่า นี่มัธยมแบบประสมนี้มันเป็นแต่เพียงว่านโยบายของ อีกข้างหนึ่ง ต้องการขายเครื่องจักรเครื่องยนต์กลไกให้ แล้วก็ยกมาให้มาทดลองในประเทศ ที่ด้อยพัฒนาตัวท่านเองท่านยืนยันว่าไปอังกฤษท่านเห็น และท่านก็มีความรู้มีความเข้าใจให้ อภิปรายในสภานี้ชัดแจ้ง แล้วฟังดูแล้วมีเหตุผลเหมือนท่านผู้แทนกาฬสินธุ์ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ แต่ว่าฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลก็ไม่ได้แก้ข้อหาของท่านเลย กลับอ้างไปในรูปอื่น ถ้าอย่างนี้สภา เราจะไปวินิจฉัยได้อย่างไรว่าเราจะควรให้ไหม โดยปกติเราพร้อมที่จะสนับสนุน แต่หากว่า นโยบายของการศึกษาไม่แน่นอนดังว่าไว้ชั้นแรกนะ ตั้งโรงเรียน กรมอาชีวศึกษาก็ตั้งโรงเรียน อาชีวศึกษาขึ้นมา แต่อยู่ๆ แล้วมาอ้างบอกว่าสถานการณ์บ้าง สังคมบ้าง อาชีวศึกษานะล้ม ลงไป มาตั้งมัธยมแบบประสมนี้ เราเห็นความไม่แน่นอนของการศึกษานี้แล้วก็ยกที่เราจะ อนุมัติหรือว่าเราจะให้รัฐบาลกู้เงิน นี่ข้อ ๑ และอีกข้อ ๑ ทำไมถึงต้องกู้เงิน นี่ก็เป็นเรื่องสำคัญ ว่าที่จริงแล้วการดำเนินการศึกษาอย่างนี้แล้วก็ตั้งเข้ามาในงบประมาณก็แล้วกัน ทำไมถึงจะไป กู้ยืม เหตุไฉนกู้เงิน มีท่านผู้แทนท่านผู้สนับสนุนท่านหนึ่งท่านพูดไว้ว่าทำไมถึงต้องกู้เงินรู้ไหม แต่เสร็จแล้วท่านก็ไม่อธิบายว่าเพราะอะไรถึงต้องกู้เงิน เราก็งงไม่รู้ แต่มีท่านผู้แทนฝ่ายค้าน ท่านหนึ่งท่านบอกว่าอายเงินขององค์การรัฐวิสาหกิจมีเยอะเอาไปฝากธนาคารไว้ แล้วใคร เอาดอกเบี้ยไปบ้างก็ไม่รู้ ไม่ยอมเอาเงินมาใช้เข้าในงบประมาณ มีเงินตั้ง ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท

ฝากไว้ และยิ่งส่อ ๆ เข้าไปให้เห็นในทางที่ไม่ค่อยจะเข้าท่า คือหมายความว่าองค์การรัฐวิสาหกิจต่างคนต่างโกยเอาเงิน โกงได้แล้วไม่เข้างบประมาณ เสร็จแล้วไปฝากธนาคารดอกเบี้ยพิเศษใส่กระเป่าเสีย นี่ก็ไม่มีรัฐมนตรีผู้ใดคนหนึ่งทำมาแก้ข้อหานี้ให้สภานี้ได้ทราบ ที่จริงสภาควรจะได้ทราบ เพราะเหตุว่าเมื่อการที่จะกู้เงินต้องชี้ให้เห็นว่าเพราะอะไรถึงต้องกู้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านก็ไม่ได้ชี้แจงให้เราทราบ โดยปกตินั้นเหตุการณ์ธรรมดาอย่างนี้ที่อยู่ในกระทรวงทบวงกรมจะต้องใช้แล้ว มันก็ตั้งมาในงบประมาณ ไม่ใช่เรื่องกรณีพิเศษอันใดที่จะต้องกู้ ถ้าหากว่าปล่อยให้กระทรวงศึกษาธิการกู้ได้แบบนี้ กระทรวงอื่นก็กู้ กู้ทุกกระทรวง โดยไม่ต้องตั้งงบประมาณมาเลย ตั้งงบประมาณกู้อย่างเดียว เสร็จแล้วก็ตั้งงบประมาณง่าย ๆ ใช้เงินกู้เข้า แล้วก็ทำอะไร อย่างนี้ถ้าหากว่าความแจ่มแจ้งอันนี้ไม่ชัดเจนแล้วจะมาหาว่าเราต้องอยู่ในความผูกมัดเหมือนกับท่านสมาชิกฝ่ายสนับสนุนท่านบอกว่าผูกมัดตกลงกับต่างประเทศเข้าไว้แล้วนี้ ตกลงกับต่างประเทศเข้าไว้จะไม่ได้ตกลงว่ามากู้ เพราะท่านไม่ได้บอกอย่างนั้น ตกลงว่าทำอย่างไรถึงจะตั้งเงินเข้าไปช่วยเขาได้ เขาจะช่วยเงินมา เราจะช่วยเงินไป ไม่ใช่ตกลงว่าต้องมากู้เงิน และก็ตั้งกู้เป็นดอลลาร์ กระผมเข้าใจว่าไม่เป็นเช่นนั้น เพราะท่านไม่ได้บอกมาอย่างนั้น ก็ถ้าหากว่าเป็นอย่างนี้แล้วเราจะอนุมัติให้กู้ได้อย่างไร เราจะอนุมัติให้ไปแล้วก็จะเป็นแบบฉบับที่ไม่ดีต่อไปข้างหน้า เพราะฉะนั้นสภานี้เป็นผู้ที่รักษาประโยชน์ของประเทศชาติเป็นผู้ที่ควบคุมรัฐบาล เป็นผู้ที่จะต้องสังวรในหน้าที่ของตัวเอง เมื่อความใดที่ไม่แจ่มแจ้งนั้นเราก็ไม่ควรจะลงมติอนุมัติในสิ่งนั้นให้ไป และกระผมเข้าใจว่าอย่างนี้ เจตนาของรัฐบาลนะดีแน่ แต่เพิกเฉยท่านอภิปรายมาไม่แจ่มแจ้งเท่านั้นต่อสภา ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีได้อภิปรายให้แจ่มแจ้งชัดเจนลงไปชี้ว่า ทำไมถึงต้องกู้ อัยนันเป็นอย่างไร ส่วนประโยชน์เห็นจะไม่ต้องพูด เพราะเหตุว่าพูดไปพูดมาแล้วผู้แทนกาฬสินธุ์ชี้ชัด สภานี้ฟังได้เลยทีเดียว จะมาแก้สักเท่าไรก็เห็นจะไม่ดีกว่าประโยชน์นั้นเกิดขึ้นน้อยมาก และยิ่งผู้แทนในจังหวัดเดียวกันมีความเห็นสองทาง ผู้แทนนครราชสีมาท่านหนึ่งบอกว่าเป็นที่นิยม แต่อีกท่านหนึ่งบอกไม่เห็นนิยมสักนิดเดียว ที่ว่านิยมการศึกษาแบบนี้เป็นการคลาดเคลื่อน ถ้าเราฟังอย่างนี้แล้วก็จะเห็นได้ชัดว่ายังโลเลและคลอนแคลน เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าหากว่าจะให้สภานี้อนุมัติให้รัฐบาลกู้ แล้วอย่าไปตำหนิสภานี้นะว่าสภานี้เป็นผู้ไม่สนับสนุนการศึกษา ไม่ใช่เช่นนั้น กระผมเข้าใจว่าสภานี้ไม่ว่าพรรคไหน ไม่ว่าฝ่ายไหน และอย่าว่าแต่สภาที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทน แม้รัฐบาลเองก็คงมุ่งหวังดีในการศึกษานี้ต่อประเทศชาติ ใคร ๆ

ก็ประสงค์แล้วก็เหมือนอย่างกับผู้แทนศรีสะเกษว่า แต่อาจจะคลาดเคลื่อนไปสักนิด แต่ว่าความจริงถ้าคนฉลาดเสียทั้งหมดแล้ว หัวสมองดีทั้งหมดแล้วละก็การปฏิวัติรัฐประหารมันทำยาก นั้นกระผมก็เห็นด้วย และรัฐบาลก็คงจะเห็นด้วยเช่นเดียวกัน ไม่ว่าใครแต่ถ้าคนยังไม่ฉลาดพอแล้ว คนฉลาดนิดเดียวทำอะไรก็ได้ แม้แต่คิดสู้เหมือนกับผู้แทนนครราชสีมา ท่านบอกว่า ถ้ามีปืนก็สู้กัน มันไม่ได้ เพราะเหตุว่าความฉลาดไม่ตัดเทียมกันและแม้มีปืนก็สู้ยาก เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าทุกฝ่ายสนับสนุนแต่ขอความแจ่มแจ้งจากรัฐบาลและฝ่ายสนับสนุน ถ้าหากว่าชี้แจงให้เราแจ่มแจ้งในประเด็นนี้แล้ว กระผมคิดว่าสภานี้คงพร้อมจะยกมือไม่มีหรอกที่จะไม่ยกเป็นเอกฉันท์ ก็ใครขอความแจ่มแจ้งในข้อนี้ก่อนที่จะลงมติ

ประธานสภาผู้แทน : ผมขอพักการประชุม เปิดประชุมต่อเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

พักการประชุมเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๓.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป

นายวิรัตน์ ศุขะพันธ์ (อ่างทอง) : สภานี้ได้อภิปรายมาเมื่อตอนเช้านี้ บรรยายภาพของ สภาก็เต็มไปด้วยความอบอุ่น สิ่งที่กระผมซาบซึ้งและตั้งใจก็คือ ท่านรองหัวหน้าพรรคประชาธิปไตย คือท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง ได้กล่าวถึงหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนแล้วก็ได้กล่าวถึงเพื่อนสมาชิก และว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้ชี้แจงรายละเอียดในการใช้เงินแก่สภาเพื่อจะให้ กระจ่างแจ้งชัด กระผมก็เห็นด้วยและก็โดยความรู้สึกของกระผมเองนั้น เมื่อเรามีการประชุมกันในพรรค ก่อนจะเลิกประชุม กระผมก็ได้ไปบอกกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า เพื่อนสมาชิกโดยเฉพาะท่าน ส.ส. ระยองก็ได้ตั้งใจที่จะได้กล่าวถึงในเรื่องการใช้เงินและการ จัดทำงบประมาณของสภา ซึ่งเราจะจัดทำใช้จ่ายเงิน ซึ่งจะมาขออนุญาตต่อสภานี้ เพราะฉะนั้น ถ้อยคำที่ควรจะได้รับ การชมเชยของท่านรองหัวหน้าพรรคและหัวหน้าพรรคของฝ่ายค้านนั้น ก็เป็นที่ซาบซึ้งตรึงใจที่เราได้นั่งในสภามาตลอดสมัยนี้ ก็เป็นที่ที่เราจะได้ถือเป็นเรื่องใน การที่จะได้พิจารณาการปฏิบัติงานของสภาให้เป็นไปด้วยดี เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ บ้านเมือง การที่กระผมเป็นสมาชิกสนับสนุนรัฐบาลก็ไม่ใช่ว่าหลับหูหลับตาถ่มน้ำลายสนับสนุนไป สิ่งไหนที่ไม่ดีไม่ชอบไม่ควรเราก็ได้ทักท้วง และก็รับรองในสิ่งที่ควรจะร่วมมือกันปฏิบัติให้ เป็นไปด้วยดี และก็การอภิปรายเท่าที่ได้ฟังมาแล้ว ก็เป็นเรื่องที่ได้กล่าวเกือบจะหมดทุกๆ ประเด็น เพราะได้กล่าวกันมาถึง ๒ วันแล้ว และก็เรื่องสำคัญของเราที่จะมีเกี่ยวกับงบประมาณ ก็เป็นเรื่องที่ท่านรองเลขาธิการพรรคประชาธิปไตยก็ตั้งใจ ถึงกับคัดค้านไม่ยอมให้เปลี่ยนแปลง ระเบียบวาระของร่างพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อพัฒนาการศึกษาโรงเรียนมัธยมแบบประสมนี้ ขึ้นมา กระผมก็ได้เห็นว่าถ้าได้ให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการได้ชี้แจงรายละเอียด การใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามความประสงค์ของท่าน โดยเฉพาะท่านรองหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านและเพื่อนสมาชิกที่ยังข้องใจอยู่ เพื่อให้ความกระจ่าง แจ้งแล้วก็คงจะหมดปัญหา เพราะว่าเจตนาในการที่จะได้ส่งเสริมการศึกษาและความต้องการ ของประชาชนพลเมืองและเจตนารมณ์ในการที่เราเข้ามาเพื่อจะเป็นผู้แทนของปวงชน ในการที่จะได้แก้ไขภาวการณ์ของบ้านเมืองอยู่ในปัจจุบันนี้ ก็มีความต้องการตรงกัน เพราะฉะนั้น กระผมก็เห็นว่าท่านประธานจะได้กรุณาให้ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงรายละเอียดต่อสภานี้ใน การใช้จ่ายเงินตามที่ท่านสมาชิกประสงค์จะให้ชี้แจงให้ครบถ้วนแล้ว กระผมก็เห็นว่าเราก็

การจะลงมติกันในเรื่องนี้ได้แล้ว

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านผู้เป็นประธาน เพื่อนสมาชิก....

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ....

ประธานสภาผู้แทน : ยังไม่ได้ให้พูด ยังไม่ได้ให้คุณพูด

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ชี้แจง ให้อดีตรัฐมนตรีมาชี้แจงผมไม่เห็นด้วย

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : เอละ ท่านประธาน ก่อนที่จะให้ปัจจุบัน
รัฐมนตรีชี้แจง ให้อดีตทั่วไปก่อนก็ได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ผมไม่เห็นด้วย

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ฟังเขาเดี๋ยวก่อนซิ เดี่ยว ๆ ให้เขาพูดเสียก่อน ให้ฟังเหตุผล
เขาก่อนซิ เอละ ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ฝ่ายค้านยังไม่ได้พูด ฝ่ายสนับสนุน ส.ป.ท. อภิปราย
ซ้อน ผิด....

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ ให้ผมฟังเขาพูดก่อนซิ เมื่อกี้เขาพูดว่าให้รัฐมนตรีชี้แจง
ให้ผมฟังเขาสักประเดี๋ยวนะ เดี่ยวผมถึงจะขัด เขายังไม่ได้พูดอะไร รู้หรือว่าเขาจะพูดอะไรรู้ไหม
ยังไม่รู้ เมื่อกี้ ส.ป.ท. ก็พูด แต่พูดถึงเรื่องให้รัฐมนตรีชี้แจง เอละ เดี่ยว ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : รู้กันแต่ในมุ้ง

ประธานสภาผู้แทน : รู้อะไรนะ คุณนี่ชอบพูดให้มันเลอะเทอะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ถ้าอย่างนั้น ผมขอถอนครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : อันที่จริงกระผมก็เห็นด้วยที่เพื่อนสมาชิก
อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจง แต่เนื่องจากท่านสมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์ คือ ท่านรอง
หัวหน้าพรรคได้กล่าวมาหลายประเด็น จุดประสงค์ก็คงจะให้ทางสมาชิกทางฝ่ายเราได้มี
โอกาสทำความเข้าใจด้วย แล้วกระผมก็พอใจอย่างบรรดาเพื่อนสมาชิกได้กล่าวมาเมื่อกี้ว่า ก็
รู้สึกทางฝ่ายค้านคงจะเห็นพ้องและอยากจะสนับสนุนในปัญหาเรื่องสนับสนุนโรงเรียน
มัธยมแบบประสมนี้ แต่ก็มีข้อเคลงใจบางประการ ซึ่งท่านสมาชิกแห่งพรรคประชาธิปัตย์
ก็ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า เหตุใดการที่จะกู้เงินครั้งนี้จึงกู้เป็นดอลลาร์ ๗.๗ ล้านดอลลาร์ด้วยเหตุผล
อันใดนั้นประการหนึ่ง อันนี้กระผมใครจะขอทราบเรียนกับท่านประธานว่า ในฐานะที่กระผม

เองเป็นกรรมการของโรงเรียนมัธยมแบบประสมที่จังหวัดนครสวรรค์ และบส่วนนี้มีส่วน
 ซึ่งจะไปเพิ่มพูนให้แก่โรงเรียนมัธยมแบบประสมที่จังหวัดนครสวรรค์ด้วยส่วนหนึ่งจึงได้มี
 โอกาสศึกษาเหตุผลว่าทำไมจึงได้มีการกู้กันเป็นเงินดอลลาร์สหรัฐ อันนี้ใครจะขอประทาน
 กราบเรียนต่อท่านประธานว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลจะกู้ครั้งนี้ก็เป็นเงินธนบัตรไทยแล้ว เป็นเหตุ
 ให้ธนาคารชาติจะต้องพิมพ์ธนบัตรไทยออกมาให้กระทรวงศึกษาธิการกู้ ซึ่งธนาคารชาติ
 หวั่นวิตกไม่ปรารถนาที่จะให้มีการพิมพ์ธนบัตรเพิ่มขึ้นไป อย่างป็นีธนาคารชาติก็มีความจำเป็น
 จะต้องพิมพ์ธนบัตรให้รัฐบาลกู้เพื่อให้งบประมาณสูงสุดสภาพถึง ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท เพราะ
 ฉะนั้นถ้าหากว่าการกู้ครั้งนี้จะให้ก็เป็นธนบัตรไทยได้แล้ว ก็เกรงไปว่าการพิมพ์ธนบัตรออก
 มาสู่การหมุนเวียนในประเทศนั้นจะสูงขึ้น ทางธนาคารชาติก็มีความห่วงอันนี้ อีกประการ
 หนึ่งที่สำคัญก็คือว่าทางธนาคารชาตินั้นมีหลักเกณฑ์ของธนาคารชาติซึ่งกระผมเองก็ไม่มี ความ
 สามารถที่จะทราบได้ว่าเหตุเป็นประการใด มีความประสงค์ต้องการจะมีเงินสำรองไว้อยู่ก่อน
 หนึ่ง คือ ต่างประเทศ เป็นเงิน ๕๐๐ ล้านเหรียญอเมริกัน มีความจำเป็นเพียงแค่นั้น แต่ปรากฏว่า
 เงินดอลลาร์ของธนาคารชาติซึ่งอยู่ในต่างประเทศนั้นได้สูงขึ้นกว่าเงิน ๕๐๐ ล้านเหรียญอเมริกัน
 เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เงินส่วนเกิน ๕๐๐ ล้านเหรียญอเมริกันนี้ ทางธนาคารชาติก็มีความปรารถนา
 จะไม่เก็บนิ่งอยู่เฉย ๆ มีความปรารถนาจะต้องมีการกู้ คือให้รัฐบาลไทยกู้เพื่อหาดอกเบีย
 เพราะเหตุว่าจะได้งดกระแสเงินธนบัตรไทยหมุนเวียนลงไป นี่เป็นเหตุผลอันหนึ่งของธนาคาร
 ชาติซึ่งกระผมเองก็ไม่สามารถจะทราบได้รายละเอียดดีกว่า เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้น
 การกู้ครั้งนี้จึงเป็นการกู้เงินดอลลาร์สหรัฐด้วยเหตุผลดังกล่าวเรียนมาแล้ว เมื่อกู้เงินดอลลาร์
 สหรัฐแล้วก็อาจจะมีส่วนสงฆ์ดังที่ท่านรองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้กล่าวว่าเมื่อเป็นเงิน
 ดอลลาร์สหรัฐแล้ว ทำไมจึงจะมาใช้เป็นเงินบาทในเมืองไทยได้ เพราะปรากฏตามรายการของ
 กรมวิสามัญ กระทรวงศึกษาธิการก็บอกว่า เงินจำนวนที่กู้มานี้จะต้องใช้จ่ายในการก่อสร้าง
 และซื้อที่ดินที่นครศรีธรรมราชเป็นส่วนใหญ่ แล้วก็ปรากฏว่าเป็นเงินที่จะต้องสร้างทั่วทั้ง
 ประเทศนี้เป็นเงินถึง ๔๒ ล้าน ๕ แสนบาท อันนี้ก็ได้อทราบจากธนาคารชาติอยู่เหมือนกัน ว่า
 การที่รัฐบาลกู้เงินดอลลาร์ในต่างประเทศ แล้ววิธีการที่จะหมุนแปลงมาเป็นเงินบาทไทยนั้น
 เป็นเรื่องซึ่งจะทำได้ไม่ยากนัก ซึ่งทางธนาคารชาติก็สามารถจะได้ดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นไป นี่เป็น
 เหตุผลซึ่งกระผมใคร่จะขอกราบเรียนในฐานะที่เป็นกรรมการ แต่ก็ไม่รู้รายละเอียดดีกว่า
 ความลึกซึ้งที่ต้นลึกหนาบางของธนาคารนั้นมิเป็นประการใด ใคร่ขอเรียนเพิ่มเติมต่อไปว่า

เงินจำนวนดังกล่าวนี้จะเปลี่ยนมาเป็นธนบัตรไทยเป็นส่วนใหญ่ จะใช้เป็นเงินดอลลาร์สหรัฐส่งอุปกรณ์การศึกษาเข้ามาจากต่างประเทศ เท่าที่ทราบก็เป็นเงินเพียง ๒๘ ล้าน ๕ แสนบาท และเป็นเงินค่าขนส่งแล้วก็ประกันความรับผิดชอบอีกประมาณ ๑๐ ล้านกว่าบาท อันนี้ก็ใครจะขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานให้ได้ทราบว่า เหตุใดจึงต้องกู้เป็นเงินเหรียญแล้วก็สามารถจะเปลี่ยนมาเป็นกรณีเงินบาทไทยได้ด้วยประการใด ส่วนความจำเป็นของการที่จะส่งเสริมโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีเป็นประการใดนั้น ท่านสมาชิกของพรรคก็ได้อธิบายชี้แจงต่อที่ประชุมนี้แล้ว แล้วก็เป็นที่คาดหมายว่าท่านสมาชิกของฝ่ายตรงข้ามซึ่งสนับสนุนการศึกษาอยู่ก็คงจะให้การสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยดี

ประธานสภาผู้แทน : เอ้า คุณทองดีว่าอย่างไร

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า ทองดี อิศราชีวิน ส.ส. เชียงใหม่ เลขาธิการพรรคอิสระธรรม ความจริงนั้นพูดถึงเรื่องการศึกษานั้น พรรคอิสระธรรมสนับสนุนท่านประธานที่เคารพ การศึกษานั้นทำให้บุคคลเป็นคนให้มีความรู้ความเฉลียวฉลาดปราดเปรื่อง ถ้าหากว่าประเทศใดได้รับการศึกษาแล้วประเทศนั้นก็ต้องล่มจม ความจริงนั้นร่างพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อพัฒนาการศึกษาโรงเรียนมัธยมแบบประสมนี้เมื่อเข้ามีเพื่อนสมาชิกโดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคฝ่ายค้านก็เคยกล่าวแล้วว่า ไม่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องไปกู้เงิน ท่านประธานที่เคารพ การกู้เงินนั้นจะทำให้ปวงชนชาวไทยซึ่งเสียภาษีอากรให้แก่รัฐได้รับความเดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเร็ว ๆ นี้รัฐบาลฝ่ายพรรค ส.ป.ท. ได้กดขี่ข่มเหงปวงชนชาวไทยโดยพระราชกำหนดอัตรากาษีต่าง ๆ

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้ถอนคำพูดว่า “กดขี่ข่มเหง” เสีย

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอให้บุคคลผู้นั้นซึ่งได้แสดงความกักขฬะหยาบคายต่อสภานี้ถอนคำพูด

ประธานสภาผู้แทน : คำว่า “กดขี่ข่มเหง” นะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : นี่ท่านประธานที่เคารพ “กักขฬะ” นี่ดีไหม

ประธานสภาผู้แทน : ผมก็ให้เขาถอนเหมือนกัน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ให้เขาถอนก่อน ข้าพเจ้าจึงจะถอน

ประธานสภาผู้แทน : คำว่า “กักขฬะ” ถอนเสีย

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ขอถอนคำพูดการที่คุณทองดีพูด กักขฬะ

ข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาผู้แทน : เอ้า คุณทองดีถอนเสีย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ข้าพเจ้าไม่ได้พูดกับขพะ ท่านอดีต
รัฐมนตรีเป็นคนพูด

ประธานสภาผู้แทน : เขาพูดอย่างนั้น แล้วเขาบอกว่าที่คุณทองดีพูดอย่างนั้นเขาถอน
ให้แล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ ถ้าอย่างนั้น ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าก็
ขอถอนคำว่า กดขี่ข่มเหงปวงชนชาวไทย แต่ทั้งนี้เขารู้หมดทั่วทั้งประเทศ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอานะ อย่างนี้ไม่ใช่ถอนจริง ๆ นี่

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เอ้า ขอถอน ท่านประธานเดี๋ยวข้าพเจ้าขอถอน.....

ประธานสภาผู้แทน : ประเดี๋ยวผมก็จะให้คุณนั่ง เสียเวลานะ เดี่ยวเราก็จะพูดเรื่อง
งบประมาณแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ ท่านประธาน ข้าพเจ้าขอถอน ที่นี้การ
กู้เงินนั้น ท่านประธานที่เคารพ ทำความเดือดร้อน ข้าพเจ้าไม่ว่ากดขี่ข่มเหง ทำความ
เดือดร้อนให้แก่ปวงชนชาวไทย พระราชกำหนดอัตราภาษีอากรต่างๆ นั้นข้าพเจ้าไม่กล่าวถึง
ท่านฟังดีกว่า ข้าพเจ้าจะขอกล่าวเฉพาะที่สมาชิกฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลบอกว่า จะต้องซื้อที่ดิน
เมื่อกี้ท่านอดีตรัฐมนตรีผู้เปรี๊ยะปราวซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจว่าในอนาคตอันใกล้ถ้ารัฐธรรมนูญ
แก้ไขให้ ส.ส. เป็นรัฐมนตรีได้ก็อาจจะเข้าร่วมคนหนึ่งก็ได้

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอานะ เลิกกันนะ แหม นี่คุณทองดีครับ เลิกกันที่เถิด อยาก
ให้รักษาบรรยากาศอย่างเมื่อเช้าเหลือเกิน อย่าเสียดสีกันเลยพ่อกุณเอดะ ว่าอะไรก็ว่ากันไป
ตามนี้เถอะ เพื่อประโยชน์ อย่าให้บรรยากาศเสียเลยนะ เดี่ยวจะไปงบประมาณกันแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า ท่านประธาน ถึงล้อก็ล้อเพียง.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอานะ ไม่เอาแล้ว เสียเวลา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : กลเยี่ยงมิตรสหาย.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอา เสียเวลา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : บ่มีจะมุ้งร้าย.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอา ผมบอกให้หยุด ไม่เอา เสียเวลาพูดเรื่องไม่ควรพูด

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : บรมิมุ่งประจานใคร

ประธานสภาผู้แทน : เดียวเถอะผมก็จะให้คุณหยุดพูดหรือ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ายกพระราชนิพนธ์ของรัชกาลที่ ๖ ซึ่งข้าพเจ้า
เคารพมาก ท่านเป็นปราชญ์เชคสเปียร์ภาคตะวันออก....

ประธานสภาผู้แทน : นี่ ๆ ขอให้พูดในเรื่อง ไม่เอาแล้ว เอ คุณทองดีนี่

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ ผมเชื่อเคารพท่านคือพูดถึงจะต้องซื้อที่ดิน
ราคาตั้ง ๔๒ ล้านบาท ท่านประธานที่เคารพ ค่าซื้อที่ดินราคา ๔๒ ล้านบาท ล้านหนึ่ง ๕ หมื่น
บาทคอมมิสชัน (commission) ค่านายหน้า และ ๔๒ ล้านบาท เป็นเงินก็ล้านบาท คอมมิสชัน
(commission) ขอท่านผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาดู ๔ ล้านบาทเศษค่าคอมมิสชัน (commission)
ข้าพเจ้าเกรงว่าเงิน ๕ เปอร์เซ็นต์ของ ๔๒ ล้านบาทจะเข้ากระเป๋าบุคคลใดบุคคลหนึ่งก็ได้อันนี้
ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพ การศึกษานี้พรคอิสระธรรมสนับสนุนอย่างที่ว่า
เมื่อกี้นี้ แต่ทว่าขอให้ตั้งงบประมาณเข้ามา นี่ข้าพเจ้าขอร้อง ๆ ผนฯ นายกรัฐมนตรีจอมพล
ถนอม กิตติขจร เงินราชการลับปีกลาย ๑๗๓ ล้านบาท ปีนี้ก็ดูเหมือนจะเท่าเดิมหรืออาจจะ
เพิ่มขึ้นนิดหน่อยท่านประธาน นอกจากนั้นงบประมาณปราบปรามผู้ก่อการร้ายมากกว่าปีกลาย
อีกตั้ง ๑๐๐ กว่าล้านบาท ปีนี้ ๑๕๐ ล้านบาท เหตุไฉนท่านไม่เอางบประมาณอย่างนี้ตัดลงมา
เอามาสนับสนุนการศึกษา ท่านประธานที่เคารพ อันนี้ดีที่สุด ก่อการร้ายปีกลาย ๒๐๐ กว่า
ล้านบาท ปีนี้ ๓๕๐ ล้านบาท แสดงว่าก่อการร้ายทั่วราชอาณาจักรไทยอย่างนั้นหรือท่านประธาน
ราชการลับก็เช่นเดียวกัน วันก่อนท่านรองนายกรัฐมนตรีก็ได้....

ประธานสภาผู้แทน : เดียวไว้พูดกันเรื่องงบประมาณนะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับใช่ ๆ

ประธานสภาผู้แทน : เดียวจะซ้ำเสียเปล่า ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ พูดเรื่องประสม พอแล้ว ตัวอย่างพอแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ อันนี้ข้าพเจ้ายกตัวอย่าง

ประธานสภาผู้แทน : ครับ พอแล้ว ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ ท่านเข้าใจไหมครับ ท่านประธาน ที่ข้าพเจ้ายกตัวอย่างอย่างนี้ไซ้ ข้าพเจ้าวางบอมนั้นถ้าเจียดมาให้... พωνα รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ สุกิจ นิมมานเหมินทร์ ซึ่งเป็นนักการเมืองที่แท้จริงแล้ว อย่างนี้เป็นต้น สัก ๓๐๐-๔๐๐ ล้านบาท มิติหรือ ไม่จำเป็นจะต้องกู้เป็นดอลลาร์ ทำให้ปวงชนชาวไทยต้องเบอรเดน (burden) สองบ้านหนักทีเดียวท่านประธาน ข้าพเจ้าไม่ว่ากตซีชมเทองอย่างที่ดีตรัฐมนตรีสวัสดิ์ คำประกอบ....

ประธานสภาผู้แทน : นี้ อย่าเสียเวลานะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าไม่กล่าว ข้าพเจ้าไม่ต้องการกล่าวอย่างนี้ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าท่านเสนอร่างเข้ามาโดยไม่กู้เงินข้าพเจ้าจะชูสองมือเลย แต่ที่ท่านกู้เงิน ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยจึงขอคัดค้านไม่เห็นด้วย

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : ที่จริงเกี่ยวกับการศึกษานี้ ผมเชื่อว่าท่านสมาชิกทุก ๆ ท่านในรัฐสภาก็คงจะให้การสนับสนุน เพราะว่าบ้านเมืองเราขณะนี้ นั้น ผู้แทนก็มีหน้าที่ที่จะต้องนำเอาความทุกข์ร้อนเหล่านั้นมาขจัดปัดเป่าในสภาให้เห็นว่าอะไรมันดีไม่ดี สำหรับการศึกษาก็ระดมท่วงโยนั้น อยากจะหวังดิงสักเล็กน้อย ผมเกรงว่าเอาระบบมัธยมประสมมาใช้ นั้นะ เราเกรงว่าจะไม่ได้ผลที่ผมเกรงว่าไม่ได้ผลนั้นก็เพราะว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการบอกว่าเป็นการทดลอง ซึ่งการทดลองนี้แหละครับ ถ้าหากว่าเอาชีวิตของประชาชนทั้งประเทศเป็นเครื่องทดลองแล้ว ก็เกรงเหลือเกินว่าพวกเราอยู่ในภาวะที่เสี่ยงเมื่อเราคิดว่าจะทำอะไรเสี่ยงก็ให้มันคิดถึงผลอนาคตไกล ๆ ด้วย โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีก็มีอายุปุนนี้แล้ว ก็ไม่เชื่อว่าท่านจะอยู่รอรับผิตชอบในอนาคตนั้นอีก กระผมจึงใคร่จะฝากข้อคิดไว้ว่า ถ้าหากว่าท่านเอาวิธีการแบบที่ท่านเห็นในอังกฤษมาใช้หรือว่าท่านเห็นในอเมริกา กระผมขอเล่าฝากท่านรัฐมนตรีในสภานี้สักเล็กน้อยว่า การที่ท่านเอามา นั้นผมว่ามันอาจจะเอามาไม่ถูกทีเดียว ที่ผมไปเห็นนั้น เขาเอารัฐต่าง ๆ ซึ่งอยู่เป็นรัฐด้อยพัฒนา คือหมายความว่า อย่างเคนตักคี่นี้ครับ มันด้อยพัฒนาเขาเรียกแบเรีย คอลเลจ (Berea college) เขาสอนในนั้นเขาใช้วิธีที่ไม่ใช่สอนมาจากมัธยมครับ เขาเอมาจากไฮ สคูล (high school) เอามาครอบครัวยุ้ยยากจน และครอบครัวยุ้ยนั้นจะต้องทำหนังสือกับโรงเรียนว่าจะต้องให้ลูกทำงาน ๓ ชั่วโมงหรือ ๒ ชั่วโมง เป็นค่าสกอลาร์ชิพ (scholarship) คือไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน และก็ทำจากแรงงานที่ได้ นั้น นอกจากที่ไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนยังเอาเข้าของนั้นมาขายด้วย แล้วบรรดาเศรษฐกิจในอเมริกาก็ให้เครื่องจักร เครื่องยนต์มาเป็นเครื่องไถนาบ้าง เครื่องเลี้ยงสัตว์บ้าง เครื่องทำ

ขนมปังบ้าง เครื่องทอดผ้าบัง อะไรต่างๆ เหล่านี้ นี่แหละครับ ที่เขาทำกันได้ผลเพราะเหตุนี้
 ที่นี้เราเกรงไปก็เพราะว่างบประมาณนั้นมันมาทำก็โดยที่พวกเรามาสสร้างโรงเรียน โรงเรียนก็
 หมดค่าที่ดินไปแล้วตั้ง ๕๐ กว่าล้านบาท ผมก็เป็นห่วงต่อไปว่า ที่เราจะซื้อเครื่องที่เกี่ยวกับ
 อุปกรณ์การสอนเป็นเครื่องจักรเครื่องยนต์เหล่านี้มันก็จะไม่ได้เท่าไร ก็เกรงว่าจะไปไม่ได้ทั่ว
 ผมจึงอยากจะเสนอแนะว่า ถ้าหากรัฐบาลชุดนี้จะยังรื้อฟื้นเอาอาชีวศึกษานั้นโดยเพิ่มอายุปี
 เข้าไปอีกสัก ๓ ปี ให้พวกนั้นทำเหมือนอย่างเมื่อสำเร็จมัธยม ๖ ก็ต่อไป คือหมายความว่า ไม่ใช่
 ต่อ ๒ ปี ต่อไปเป็น ๕ ปีเลย อะไรเหล่านี้ มันจะได้ประโยชน์กว่า เพราะว่าอย่างเทคนิค โรงเรียน
 เทคนิคของเยอรมันเดี่ยวนั้น เด็กทั่วประเทศก็อยากเข้ามาเรียนเพราะว่ามาเรียนแล้วมันทำงาน
 ได้จริง ๆ เมื่อสำเร็จออกมามันทำงานได้ แต่การเรียนในชั้นมัธยมศึกษาแบบประสมนั้นบอกว่า
 ทำงานได้ ผมไม่อยากจะเชื่อว่าเป็นเช่นนั้น เพราะเท่าที่ปรากฏมานั้น ปรากฏว่าเมื่อทำมันมี
 เส้นชั้นอยู่ คือระหว่างมัธยม ๖ ก่อนจะเข้าเตรียมอุดมชั้น นักศึกษาของเรา เรารู้ตัวเราเอง
 ลูกใครใครก็รู้ครับ อย่างเหมือน ขอโทษครับ ที่ผมยกเอาลูกชายของผมนี้ แกสอบเข้าโรงเรียน
 นายร้อยได้แต่แกก็ไม่อยากไป แกอยากเรียนวิชาชีพ แกก็ไปโรงเรียนช่างศิลป์ ไปศิลปากร
 อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่า การที่ไปวางมาตรฐานชีวิตคนว่า คนนั้นต้องไป ก.
 ไป ข. มันทำไม่ได้หรอกครับ ชีวิตคนเรานั้นมันไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเรารู้ว่าความรู้เราไป
 ได้ไม่ได้ ขอให้เด็กเป็นผู้ได้วินิจฉัยเอง เพราะฉะนั้นการที่บอกว่าจะปูพื้นฐานให้แก่เด็ก ๆ
 ผมก็ยังไม่เชื่อว่าเด็กมันจะเดินตามคัลลองที่เราวางไว้เสมอไป เพราะว่ามัธยมนี้ เมื่อเรามีความรู้ว่า
 เรารู้ว่าจะไปได้แค่ไหน เราก็ไป คนที่รู้ตัวว่าตัวไปไม่ไหว เขาก็ต้องหันไปหาวิชาชีพ เพราะฉะนั้น
 ถ้าเงินก้อนนี้มาโปรโมท (promote) คือมาส่งเสริมทางด้านอาชีวศึกษาให้มันดีขึ้น เดี่ยวนั้นโรงเรียน
 อาชีวศึกษาถูกปล่อยปละละเลยดูประหนึ่งว่า กระทรวงศึกษาธิการนี้ครับ ถ้าท่านรัฐมนตรีมา
 ทำ ท่านเห็นว่าทางนี้เสนอมามีนักวิชาการใหม่ๆ ไปเห็นอะไรมาก็มาเสนอ เสนอบ้างก็ไปเปลี่ยนแปลง
 แปลงที่จริงแล้ววิธีการนี้เขาใช้กันในประเทศมาเป็นเวลาถึง ๔๐-๕๐ ปีแล้วครับ พวกประเทศ
 ที่เจริญพวกนั้นเขาอยากให้ประเทศด้อยพัฒนาอย่างเราลองทำดูบ้างมันเป็นเครื่องทดลอง
 ผมจึงถือว่าการทดลองนี้ยังไม่คิดว่าเราจะได้ผลทีเดียว เราจะเอาไปเสี่ยง ผมว่ามันไม่ถูกหรอก
 ครับ ผมจึงขอฝากไว้ว่า ถ้าหากว่าท่านจะคิดว่า เอาชีวิตคนทั้งประเทศไปทดลองเพื่อการศึกษา
 อย่างนี้ ผมก็ยังไม่อยากจะให้ทำ ส่วนที่ว่านักศึกษาที่บอกว่าเรียนแล้วบอกว่ามีเครื่องมือเครื่องมือ
 ผมดูเครื่องมือก็ประมาณสัก ๒๐ หรือ ๓๐ ล้านบาทตัวเลข แต่ตัวเลขก็ไปหมดกับค่าที่ดินตั้ง

๓๒ ล้านบาท อย่างนี้เป็นต้น มันจะได้อะไรสักแค่ไหน ผมยังมองไม่ออกเลยครับ ถ้าหากว่าทั้งหมดนี้ประมาณ ๑๕๖ ล้านบาทนี้ ที่เรากู้เขามาระยะ ๕๐ ปี ซึ่งดอกเบี้ยก็ถูกมากนี้ ผมเห็นด้วย แต่ว่าเงินก้อนนี้ถ้าเอามาแล้วก็มาซื้อเครื่องจักร เครื่องยนต์ เครื่องใช้ไม้สอยในการสอนจริง ๆ อย่างนี้ยังมองเห็นผลอยู่บ้าง อ้ายนี่มาซื้อเครื่องจักร เครื่องยนต์ประมาณสัก ๒๐ กว่าล้านบาท แต่ว่านอกจากนั้นเป็นค่าที่ดินไปหมด ผมก็เกรงว่าจะเป็นอย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ ผมขอหยุดอภิปรายแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมคิดว่าได้อภิปรายกันมา ๒ วันแล้วครับ แล้วก็จำนวนผู้อภิปรายก็มากมายทั่วถึงกันแล้ว ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๓ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๐ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย

ต่อไปนี้จะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอมาไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๖ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการเศรษฐกิจพิจารณา

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอร่างคณะกรรมการสามัญชุดการเศรษฐกิจพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสามัญ

ชุดการเศรษฐกิจพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าให้แปรญัตติตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ร่าง

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

ประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๑๔

สำนักงานงบประมาณ

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๑๔

หลักการ

ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นจำนวนไม่เกิน ๒๘,๖๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เหตุผล

เพื่อให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๑๔ สำหรับใช้เป็นหลักในการจ่ายเงินแผ่นดิน จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ เพื่อจะได้ใช้เป็นกฎหมายต่อไป

ร่าง

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้ตั้งยอดไว้รวมทั้งสิ้นไม่เกิน ๒๘,๖๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่ระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลัง และสำนักงานงบประมาณ เป็นจำนวน ๔,๕๑๙,๖๑๑,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) การชำระคืนต้นเงินกู้	๕๗๗,๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าดอกเบี้ยและค่าจัดการเงินกู้	๒,๐๐๙,๖๕๐,๐๐๐ บาท
(๓) เงินเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญ	๕๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าบริการขององค์การโทรศัพท์
แห่งประเทศไทย และค่าบริการ	

ของบริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด	๒๐,๓๖๑,๘๐๐ บาท
(๕) ค่าบริการไปรษณีย์	๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) เงินช่วยเหลือข้าราชการ	๓๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) เงินเลื่อนขั้นและเลื่อนอันดับ เงินเดือนข้าราชการ	๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๘) อัตรารับเงินเดือนตั้งใหม่	๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๙) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จ พระราชดำเนินและต้อนรับ ประมุขต่างประเทศ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ฝึกงาน ดูงาน และศึกษา ณ ต่างประเทศ	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเจรจา ธุรกิจและการประชุมนานาชาติ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๒) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการพัฒนาภาค	๘๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๓) เงินสมทบความช่วยเหลือจาก ต่างประเทศในโครงการ พัฒนาภาค	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๔) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการช่วยเหลือชาวนา	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๕) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปราบปราม	๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๖) ค่าทดแทนสำหรับผู้ได้รับอันตราย ในการปราบปราม	๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๗) เงินเพิ่มสู้รบสำหรับข้าราชการ ในการปราบปราม	๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๘) เงินสำรองจ่าย	๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ให้สำนักงานประมาณมีอำนาจจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลาง ตั้งแต่รายการ (๖) ถึง (๑๘) ให้ส่วนราชการเบิกจ่ายโดยตรงหรือเบิกจ่ายในรายการต่าง ๆ ของส่วนราชการนั้น ๆ ได้ตามความจำเป็น สำหรับรายการที่ (๗) และ (๘) ให้สำนักงานประมาณมีอำนาจโอนไปตั้งจ่าย

ในงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนของส่วนราชการต่างๆ ได้ด้วย

ในกรณีจำเป็น สำนักงานประมาณอาจโอนรายจ่ายงบกลาง รายการใดรายการหนึ่งไป
เพิ่มในรายการอื่นๆ ในงบเดียวกันได้

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรี ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๔๑๒,๘๒๗,๒๐๐
บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	<u>๖,๖๓๕,๓๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๔,๖๘๖,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๗๕๑,๙๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๓๙๐,๖๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๓๕๑,๓๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๒๕๐,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๑๑๔,๙๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
ข. สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	รวม	<u>๓๓,๕๘๗,๙๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๑๗,๔๗๗,๒๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑,๘๑๓,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๒๑๒,๖๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑,๗๐๓,๕๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๔,๐๖๗,๒๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑,๒๐๐,๖๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๓,๗๑๒,๒๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๔๔๐,๗๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๙๖๐,๐๐๐ บาท	
ค. สำนักงานประมาณ	รวม	<u>๙,๔๕๑,๒๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๖,๑๖๔,๐๐๐ บาท	

ค่าจ้างประจำ		๔๑๓,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๘๓,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๒๔๒,๖๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๕๔๗,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑,๕๑๑,๑๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๘๙,๙๐๐ บาท	
ง. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	รวม	๖,๒๗๐,๐๐๐ บาท	คือ
เงินเดือน		๑,๔๗๑,๗๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๒๓๖,๘๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๘๕,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๗๕๐,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๔๖,๕๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๖๐,๐๐๐ บาท	
จ. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ			คือ
แห่งชาติ	รวม	๙,๒๑๙,๗๐๐ บาท	
เงินเดือน		๖,๓๓๒,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๕๕๕,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๔๗,๖๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๔๓๙,๒๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๙๑๘,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๗๖๕,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๖๑,๕๐๐ บาท	
ฉ. สำนักงานคณะกรรมการตรวจสอบ			
การปฏิบัติเกี่ยวแก่ภาษีอากร	รวม	๑๐,๒๔๗,๙๐๐ บาท	คือ
เงินเดือน		๕,๒๑๗,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๕๕๕,๘๐๐ บาท	

ค่าตอบแทน		๑,๐๘๘,๓๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑,๙๙๕,๔๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๖๒๔,๔๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๑๗,๔๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๗๕๐,๐๐๐ บาท	
ช. สำนักงานคณะกรรมการ			
ส่งเสริมสินค้าส่งออก	รวม	<u>๑,๕๕๓,๓๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๖๖๓,๘๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๙๐,๘๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๒๒๐,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๒๗๓,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๓๔๔,๑๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๑,๖๐๐ บาท	
ช. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	รวม	<u>๓,๒๙๐,๓๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๑,๕๕๖,๑๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๘๙,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑,๔๐๘,๖๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๖๘,๓๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๔๑,๓๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๒๗,๐๐๐ บาท	
ฉ. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	รวม	<u>๖๐,๘๒๕,๐๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๑๔,๘๒๕,๓๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๖๕๐,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๓,๘๑๓,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๓,๖๙๔,๑๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๓,๘๔๕,๔๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑,๑๕๗,๖๐๐ บาท	

	ค่าครุภัณฑ์		๗๕,๘๐๐ บาท	
	เงินอุดหนุน		๓๒,๗๖๓,๒๐๐ บาท	
ญ.	สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน	รวม	<u>๑๔,๑๕๕,๑๐๐</u> บาท	คือ
	เงินเดือน		๑๔,๕๕๗,๐๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ		๓๐๖,๑๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน		๕๑๖,๐๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย		๓,๑๓๓,๐๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ		๔๑๗,๑๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์		๑๒๖,๐๐๐ บาท	
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๙๙,๑๐๐ บาท	
	เงินอุดหนุน		๘๐๐ บาท	
ฎ.	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน			
	เพื่อกิจการอุตสาหกรรม	รวม	<u>๓,๕๒๓,๑๐๐</u> บาท	คือ
	เงินเดือน		๑,๘๓๕,๒๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ		๓๘๐,๒๐๐ บาท	
	ค่าจ้างชั่วคราว		๙๘,๐๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน		๔๖๒,๒๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย		๓๕๔,๕๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ		๓๘๕,๐๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์		๘,๐๐๐ บาท	
ฏ.	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	รวม	<u>๔๑,๐๘๕,๐๐๐</u> บาท	คือ
	เงินเดือน		๙,๘๙๐,๓๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ		๑,๒๒๒,๗๐๐ บาท	
	ค่าจ้างชั่วคราว		๔,๒๘๘,๕๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน		๘๐๐,๕๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย		๑๖,๘๘๐,๑๐๐ บาท	

	ค่าวัสดุ	๖,๗๗๐,๗๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์	๑,๒๗๐,๓๐๐ บาท	
	รายจ่ายอื่น	๒,๐๐๐ บาท	
จ. สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	รวม	<u>๒,๓๕๕,๖๐๐</u> บาท	คือ
	เงินเดือน	๑,๐๖๔,๕๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ	๕๕,๑๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน	๕๒๗,๕๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย	๑๕๔,๐๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ	๑๓๕,๐๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์	๗๘,๑๐๐ บาท	
	รายจ่ายอื่น	๓๐๐,๐๐๐ บาท	
ข. สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ	รวม	<u>๒๘,๑๗๖,๔๐๐</u> บาท	คือ
	เงินเดือน	๒,๖๑๘,๓๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ	๒๑๕,๗๐๐ บาท	
	ค่าจ้างชั่วคราว	๓๕๑,๖๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน	๖๕๔,๖๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย	๕๖๘,๔๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ	๕๕๑,๔๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์	๕๕,๖๐๐ บาท	
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๓,๔๐๐,๐๐๐ บาท	
	เงินอุดหนุน	๑๑,๗๙๘,๓๐๐ บาท	
	รายจ่ายอื่น	๗,๙๖๓,๕๐๐ บาท	
ค. สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ	รวม	<u>๒๑,๖๗๕,๙๐๐</u> บาท	คือ
	เงินเดือน	๒,๕๔๕,๕๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ	๔๐๓,๔๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน	๕๘๘,๘๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย	๒๘๘,๕๐๐ บาท	

	ค่าวัสดุ		๗๘๒,๘๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์		๔๘,๗๐๐ บาท	
	เงินอุดหนุน		๑๖,๘๖๗,๘๐๐ บาท	
	รายจ่ายอื่น		๑๕๐,๐๐๐ บาท	
ณ.	สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท	รวม	<u>๓๑๖,๕๒๔,๕๐๐</u> บาท	คือ
	เงินเดือน		๙,๔๕๔,๔๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ		๕,๖๔๖,๙๐๐ บาท	
	ค่าจ้างชั่วคราว		๒,๙๐๕,๕๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน		๑,๓๓๕,๖๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย		๑๔,๕๕๒,๑๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ		๑๗,๑๔๕,๓๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์		๑,๑๒๖,๖๐๐ บาท	
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๘,๕๕๐,๒๐๐ บาท	
	เงินอุดหนุน		๒๓๔,๐๖๔,๔๐๐ บาท	
	รายจ่ายอื่น		๑,๗๘๓,๕๐๐ บาท	
ด.	กรมประชาสัมพันธ์	รวม	<u>๖๐,๘๒๑,๒๐๐</u> บาท	คือ
	เงินเดือน		๑๕,๑๒๗,๑๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ		๓,๐๗๒,๒๐๐ บาท	
	ค่าจ้างชั่วคราว		๔๕๓,๖๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน		๔,๕๓๖,๒๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย		๘,๗๙๐,๓๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ		๘,๘๗๗,๗๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์		๑๓,๓๑๖,๙๐๐ บาท	
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๕,๒๒๘,๒๐๐ บาท	
	เงินอุดหนุน		๑๕,๐๐๐ บาท	
	รายจ่ายอื่น		๑,๔๐๔,๐๐๐ บาท	
ต.	กรมประมงกลาง	รวม	<u>๑๕,๗๕๒,๓๐๐</u> บาท	คือ

เงินเดือน	๖,๒๘๔,๑๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๗๔๗,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๔๐๐,๓๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๗๒๖,๓๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๕๗๐,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๒๔,๖๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น	๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ถ. กรมอุตุนิยมวิทยา	รวม <u>๒๑,๕๐๗,๐๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน	๙,๒๖๓,๘๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๓๘๐,๘๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๒๖๖,๔๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๑,๕๗๕,๓๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๒,๑๑๔,๖๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๔,๓๑๔,๒๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๓,๐๔๐,๙๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๙๒,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๒๕๙,๐๐๐ บาท	
ท. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	รวม <u>๑๓๘,๗๗๕,๑๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน	๕๖,๐๒๓,๒๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๔,๗๓๗,๑๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๔๘๕,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๘,๓๔๖,๖๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๔,๕๓๒,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๗,๘๓๙,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๑๐,๙๕๗,๗๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๖,๖๘๗,๓๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๒๙,๑๖๗,๒๐๐ บาท	

๖. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	รวม	<u>๗๙,๑๔๘,๙๐๐</u>	บาท	คือ
เงินเดือน		๒๑,๐๕๐,๕๐๐	บาท	
ค่าจ้างประจำ		๖,๕๕๐,๕๐๐	บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๑๒๘,๘๐๐	บาท	
ค่าตอบแทน		๒,๕๒๐,๐๐๐	บาท	
ค่าใช้สอย		๕,๐๔๕,๘๐๐	บาท	
ค่าวัสดุ		๖,๓๓๒,๖๐๐	บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๙,๓๒๘,๑๐๐	บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๕,๖๐๕,๐๐๐	บาท	
เงินอุดหนุน		๒,๗๐๙,๗๐๐	บาท	
๗. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	รวม	<u>๓๘,๙๐๙,๒๐๐</u>	บาท	คือ
เงินเดือน		๑๖,๓๒๕,๒๐๐	บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑,๒๒๙,๖๐๐	บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๐๓๕,๕๐๐	บาท	
ค่าตอบแทน		๕,๘๖๑,๘๐๐	บาท	
ค่าใช้สอย		๒,๑๓๘,๗๐๐	บาท	
ค่าวัสดุ		๑,๘๕๖,๕๐๐	บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๒,๐๖๕,๕๐๐	บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๙,๓๕๙,๐๐๐	บาท	
เงินอุดหนุน		๕๙,๖๐๐	บาท	
๘. มหาวิทยาลัยมหิดล	รวม	<u>๒๒๐,๓๕๖,๕๐๐</u>	บาท	คือ
เงินเดือน		๗๙,๒๒๘,๕๐๐	บาท	
ค่าจ้างประจำ		๗,๕๙๗,๓๐๐	บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๘,๑๒๕,๓๐๐	บาท	
ค่าตอบแทน		๒,๗๕๑,๒๐๐	บาท	
ค่าใช้สอย		๙,๗๗๐,๕๐๐	บาท	
ค่าวัสดุ		๔๙,๕๔๘,๐๐๐	บาท	

ค่าครุภัณฑ์	๓๑,๒๑๕,๐๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๙,๕๐๓,๕๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๒,๔๙๘,๓๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น	๒๔๐,๐๐๐ บาท	
ป. มหาวิทยาลัยศิลปากร	รวม	<u>๒๕,๕๖๙,๕๐๐</u> บาท คือ
เงินเดือน	๕,๗๑๓,๒๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๙๐๒,๗๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๕๒๐,๒๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๑,๐๗๕,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๑,๐๑๖,๙๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๑,๘๑๐,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๒,๙๐๗,๒๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๐,๔๙๐,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๑๓๔,๓๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ผ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รวม	<u>๑๐๒,๓๘๒,๗๐๐</u> บาท คือ
เงินเดือน	๒๙,๕๕๗,๔๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๔,๕๕๕,๒๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๒,๗๗๕,๑๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๒,๑๑๐,๗๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๔,๙๘๕,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๑๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๘,๒๓๙,๗๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๓๒,๖๙๐,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๒๔๕,๙๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น	๓,๕๕๒,๗๐๐ บาท	
ฉ. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	รวม	<u>๖๒,๑๘๓,๔๐๐</u> บาท คือ

เงินเดือน		๗,๓๙๖,๗๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑,๑๘๕,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๔๔๑,๕๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๗๗๕,๕๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๒,๕๕๔,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๔,๗๐๐,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๗,๑๘๙,๐๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๓๕,๕๓๑,๕๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๑,๓๗๑,๐๐๐ บาท	
พ. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	รวม	<u>๖๐,๖๕๕,๘๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๖,๑๐๒,๘๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๗๓๑,๒๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๒๙๒,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๗๘๕,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑,๕๑๓,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๒,๘๘๒,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๑๐,๙๒๙,๕๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๓๗,๐๓๐,๖๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๒๗๕,๓๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๑๕๐,๐๐๐ บาท	
พ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	รวม	<u>๑๓,๑๑๐,๕๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๗,๕๓๓,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๖๓๒,๗๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๗๑,๓๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๖๑๒,๕๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑,๓๘๖,๑๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๙๐๐,๕๐๐ บาท	

ค่าครุภัณฑ์	๑,๐๒๔,๓๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๓๘๐,๓๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๕๖๙,๗๐๐ บาท

มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๐๖๘,๑๔๑,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

งบประจำ	๔,๙๗๙,๗๓๓,๖๐๐ บาท
โครงการจัดทำแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ	๑๘,๗๒๒,๔๐๐ บาท
โรงกลั่นน้ำมันที่ ๒ (บางจาก)	๖๘,๐๘๕,๐๐๐ บาท
ค่าซื้อหุ้นบริษัทอยู่กรุงเทพ จำกัด	๑,๖๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลัง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๑๘๕,๙๔๕,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	<u>๗๒๒,๔๘๙,๐๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๑,๙๓๓,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๒๕๕,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๕๐,๔๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑๐๖,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๔,๘๑๘,๓๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๒๑๓,๙๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๒๖,๖๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๗๑๕,๐๘๐,๐๐๐ บาท	
ข. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	รวม	<u>๕๓,๓๗๓,๐๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๒,๕๒๘,๘๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๐๒,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๗๖,๑๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๔๕๖,๕๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๕๙๖,๖๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๗๓,๔๐๐ บาท	

ค่าครุภัณฑ์		๙,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๔๙,๓๓๐,๐๐๐ บาท	
ค. กรมธนารักษ์	รวม	<u>๘๗,๖๘๕,๒๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๔,๘๘๑,๔๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๖,๕๑๖,๘๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๐๐๔,๓๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๓,๑๕๓,๘๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๓,๕๑๒,๗๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๕๙,๕๕๖,๖๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๓,๗๕๙,๖๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ง. กรมบัญชีกลาง	รวม	<u>๓๗,๕๐๕,๖๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๒๔,๐๙๑,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑,๒๓๓,๓๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑,๓๘๔,๑๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๕,๙๖๗,๑๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๒,๕๐๙,๙๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๗๐๔,๑๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑,๖๑๕,๕๐๐ บาท	
จ. กรมศุลกากร	รวม	<u>๘๒,๒๒๖,๕๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๔๔,๗๔๙,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๓,๘๒๐,๘๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๒๐๓,๗๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๒,๓๔๒,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๘,๔๒๑,๙๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๗,๘๒๓,๑๐๐ บาท	

ค่าครุภัณฑ์		๓,๒๔๐,๑๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๑,๐๑๕,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๑๑๐,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๕๐๐,๐๐๐ บาท	
ฉ. กรมสรรพสามิต	รวม	<u>๖๙,๖๖๗,๕๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๓๙,๘๕๕,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๓,๒๕๔,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๒๑๔,๙๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๓,๕๕๕,๗๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑๑,๐๒๓,๕๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๘,๗๙๕,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๗๑๙,๖๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๑๐,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๙๐๐,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๑๙๙,๙๐๐ บาท	
ช. กรมสรรพากร	รวม	<u>๑๓๒,๙๙๙,๒๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๗๐,๓๐๕,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๔,๓๑๓,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๕,๕๙๗,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๘,๒๖๐,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑๓,๙๗๔,๖๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๒,๘๙๐,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๕,๑๒๔,๑๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒,๔๓๕,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๒๐๐,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการต่างประเทศ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๕๙,๗๑๒,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

เงินเดือน	๕๘,๓๙๖,๑๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๙๙๓,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๑๒,๘๓๓,๒๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑๔,๗๗๗,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๓๓,๑๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕,๒๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๓,๙๘๔,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๕,๘๒๕,๔๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๒๔,๓๐๒,๗๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๓๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตร ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๘๘,๖๓๑,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	<u>๔๙,๗๗๙,๗๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๑๐,๑๑๓,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๕,๖๐๔,๓๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๒,๓๘๗,๖๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๖๓๒,๖๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๘,๕๑๕,๒๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๙,๕๙๕,๙๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๖,๙๐๖,๑๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๓,๗๖๖,๗๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๑,๗๔๔,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๕๑๓,๕๐๐ บาท	
ข. กรมกสิกรรม	รวม	<u>๑๐๖,๓๘๒,๗๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๒๑,๕๐๑,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๕,๑๗๖,๒๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๕,๔๗๐,๔๐๐ บาท	

ค่าตอบแทน	๑,๗๕๗,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๑๒,๕๗๘,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๑๘,๖๘๑,๙๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๗,๓๕๕,๓๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๑,๓๗๐,๖๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๑,๗๗๔,๒๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น	๗๒๑,๖๐๐ บาท	
ค. กรมการข้าว	รวม	<u>๕๓,๖๒๙,๗๐๐ บาท</u> คือ
เงินเดือน	๑๒,๖๒๖,๓๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๑๐,๘๖๒,๑๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๕,๔๙๙,๒๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๘๗๓,๔๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๖,๘๘๒,๒๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๘,๖๖๔,๘๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๓,๓๔๘,๗๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๔,๖๐๘,๙๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น	๒๖๔,๑๐๐ บาท	
ง. กรมประมง	รวม	<u>๕๙,๐๖๑,๕๐๐ บาท</u> คือ
เงินเดือน	๑๕,๗๖๕,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๑๐,๘๙๒,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๓,๐๖๒,๔๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๑,๕๕๓,๘๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๑๐,๒๓๔,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๘,๔๙๕,๗๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๑,๘๕๕,๑๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๔,๑๗๘,๔๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๒,๘๔๓,๖๐๐ บาท	

รายจ่ายอื่น		๑๕๐,๐๐๐ บาท	
จ. กรมปศุสัตว์	รวม	<u>๘๗,๓๘๗,๐๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๓๐,๖๑๔,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๒,๒๑๐,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๗๖๖,๖๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๒,๒๙๔,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑๑,๒๔๕,๕๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๔,๘๖๐,๓๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๗,๘๓๓,๙๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๖,๔๗๐,๕๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๑๐๑,๓๐๐ บาท	
ฉ. กรมป่าไม้	รวม	<u>๒๐๒,๕๖๘,๓๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๕๘,๑๕๑,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๙,๕๐๓,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๕๕,๘๖๘,๕๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๖,๒๙๓,๕๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๓๐,๒๕๖,๘๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๖,๘๘๒,๗๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๘,๒๖๗,๒๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๗,๓๕๐,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๔๕,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๙๕๐,๐๐๐ บาท	
ช. กรมส่งเสริมการเกษตร	รวม	<u>๑๒๙,๘๑๒,๖๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๓๒,๙๓๒,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๕,๓๙๔,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๖๓๕,๘๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๔,๒๓๐,๓๐๐ บาท	

ค่าใช้สอย	๒๙,๖๖๙,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕๐,๔๔๖,๗๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๓,๐๕๘,๖๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒,๖๘๕,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๑๖๐,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๖๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๕๓,๕๓๘,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	<u>๖,๖๕๗,๗๐๐ บาท</u>	คือ
เงินเดือน		๒,๒๑๓,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๕๒๗,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๔๒๓,๙๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑๗๙,๑๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑,๗๙๔,๘๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๖๕๒,๒๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๕๔,๕๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๕๕๔,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๒๖๘,๔๐๐ บาท	
ข. กรมการขนส่งทางบก	รวม	<u>๒๔,๗๑๐,๑๐๐ บาท</u>	คือ
เงินเดือน		๖,๗๕๐,๘๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๒,๒๗๖,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๓๔๘,๒๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๙๙๐,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๔,๓๕๒,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๒,๖๙๑,๕๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๑,๓๐๖,๖๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๕,๙๖๕,๐๐๐ บาท	

เงินอุดหนุน		๓๐,๐๐๐ บาท	
ค. กรมการbinพาณิชย์	รวม	<u>๑๖๒,๒๑๔,๘๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๘,๑๒๒,๗๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๔,๒๔๙,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๘๙๐,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๕,๑๘๑,๓๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑๒,๖๔๖,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๐,๒๖๓,๗๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๑๖,๓๐๔,๒๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๕๕,๗๙๙,๙๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๑๐๘,๕๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๓๘,๖๔๙,๐๐๐ บาท	
ง. กรมเจ้าท่า	รวม	<u>๔๙,๓๕๕,๘๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๙,๑๖๘,๒๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๔,๓๐๑,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๗๓๗,๔๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๕๙๐,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑๑,๓๙๒,๖๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๓,๑๖๙,๖๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๒,๘๒๘,๒๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๗,๗๖๙,๓๐๐ บาท	

มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๘๔๘,๑๙๔,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	<u>๔๐,๔๑๖,๐๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๒๑,๕๕๖,๘๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๓,๐๑๖,๑๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๒๑๗,๕๐๐ บาท	

ค่าตอบแทน		๒,๑๕๖,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๘,๙๒๖,๖๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๒,๕๕๐,๕๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๔๑๑,๖๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑,๓๒๗,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๒๕๕,๐๐๐ บาท	
ข. สำนักงานวิชาการและวางแผน	รวม	<u>๓,๕๙๗,๕๐๐ บาท</u>	คือ
เงินเดือน		๒,๕๖๖,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๙๗,๗๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๐,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๖๕,๖๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๔๑๘,๑๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๓๓๑,๖๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๘,๐๐๐ บาท	
ค. สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ	รวม	<u>๗,๗๓๖,๑๐๐ บาท</u>	คือ
เงินเดือน		๒,๘๑๘,๒๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๔๖๔,๘๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๕๙,๘๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๒๕๕,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๙๑๕,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑,๘๕๘,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๘๓๑,๓๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๕๐,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๓๘๕,๐๐๐ บาท	
ง. กรมชลประทาน	รวม	<u>๒,๐๙๖,๙๖๗,๘๐๐ บาท</u>	คือ
เงินเดือน		๕๗,๘๐๖,๓๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๒๐,๔๕๓,๘๐๐ บาท	

ค่าจ้างชั่วคราว	๑๔๔,๗๙๐,๒๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๒๖,๘๗๐,๔๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๔๓,๒๘๐,๒๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๙๙,๗๕๓,๕๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๔๙,๕๕๒,๖๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑,๔๔๕,๗๗๑,๒๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๒๙,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น	๑๐๘,๖๗๐,๖๐๐ บาท	
จ. กรมทรัพยากรธรณี	รวม	๖๑,๔๕๒,๗๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๑๒,๗๖๙,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๖,๒๙๗,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๕,๗๒๐,๒๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๗๖๔,๕๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๙,๖๘๑,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๑๖,๐๙๒,๑๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๗,๐๔๕,๑๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๕๕๖,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๒,๕๑๗,๓๐๐ บาท	
ฉ. กรมทางหลวง	รวม	๓,๐๔๓,๕๓๖,๑๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๖๔,๓๙๑,๓๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๙๔,๔๗๖,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๘๔,๘๘๑,๖๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๑๒,๘๕๒,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๓๖,๙๙๕,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๓๕๓,๘๗๙,๙๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๗๒,๗๕๓,๐๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒,๒๕๒,๐๕๙,๔๐๐ บาท	

	เงินอุดหนุน		๕,๑๕๗,๐๐๐ บาท	
	รายจ่ายอื่น		๗๕,๙๙๐,๐๐๐ บาท	
ช.	กรมพัฒนาที่ดิน	รวม	<u>๖๗,๒๗๐,๖๐๐</u> บาท	คือ
	เงินเดือน		๒๑,๑๕๙,๓๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ		๔,๙๑๔,๗๐๐ บาท	
	ค่าจ้างชั่วคราว		๕,๕๕๕,๓๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน		๔๒๔,๗๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย		๑๗,๓๙๒,๗๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ		๑๐,๙๒๖,๙๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์		๓,๓๖๗,๖๐๐ บาท	
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒,๙๘๒,๕๐๐ บาท	
	รายจ่ายอื่น		๕๔๙,๐๐๐ บาท	
ซ.	กรมวิเทศสหการ	รวม	<u>๓๔๔,๙๘๓,๒๐๐</u> บาท	คือ
	เงินเดือน		๓,๖๑๔,๖๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ		๒,๕๑๑,๕๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน		๒๒๘,๐๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย		๘๕๗,๒๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ		๗๕๓,๗๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์		๔๙,๔๐๐ บาท	
	รายจ่ายอื่น		๓๓๖,๙๖๘,๘๐๐ บาท	
ฅ.	กรมสหกรณ์ที่ดิน	รวม	<u>๘๒,๕๒๘,๔๐๐</u> บาท	คือ
	เงินเดือน		๑๓,๖๒๑,๔๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ		๙,๗๕๓,๑๐๐ บาท	
	ค่าจ้างชั่วคราว		๔,๔๖๙,๗๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน		๕๑๗,๕๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย		๘,๘๒๗,๐๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ		๑๖,๙๑๒,๖๐๐ บาท	

	ค่าครุภัณฑ์		๖,๘๓๙,๑๐๐ บาท	
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๑,๕๕๘๘,๐๐๐ บาท	
ญ.	กรมสหกรณ์พาณิชย์และธนกิจ	รวม	<u>๑๐,๘๙๒,๙๐๐</u> บาท	คือ
	เงินเดือน		๕,๙๘๗,๗๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ		๓๙๐,๒๐๐ บาท	
	ค่าจ้างชั่วคราว		๒๗,๔๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน		๒๒๖,๐๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย		๓,๑๑๑,๔๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ		๕๗๕,๐๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์		๕๗๕,๒๐๐ บาท	
ฎ.	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	รวม	<u>๘,๐๑๖,๑๐๐</u> บาท	คือ
	เงินเดือน		๔,๔๘๘,๗๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ		๑๐๖,๗๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน		๑๕๘,๒๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย		๒,๙๒๖,๘๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ		๕๖,๕๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์		๒๗,๘๐๐ บาท	
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๕๑,๔๐๐ บาท	
ฏ.	การพลังงานแห่งชาติ	รวม	<u>๘๑,๐๐๖,๙๐๐</u> บาท	คือ
	เงินเดือน		๖,๗๗๕,๙๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ		๒,๕๖๒,๐๐๐ บาท	
	ค่าจ้างชั่วคราว		๓,๙๑๔,๙๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน		๔๒๓,๐๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย		๕,๒๐๖,๑๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ		๖,๗๖๘,๓๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์		๒๑,๖๑๐,๕๐๐ บาท	
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๘,๙๕๕,๒๐๐ บาท	

เงินอุดหนุน ๕๕๙,๓๐๐ บาท

รายจ่ายอื่น ๒๔,๒๓๒,๗๐๐ บาท

มาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖,๑๙๑,๕๕๒,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	<u>๔๗,๒๒๕,๖๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๑๔,๒๔๑,๒๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑,๔๗๘,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๑๖,๓๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๙๑๐,๕๐๐ บาท	
ค่าใช้จ่าย		๖,๘๒๒,๔๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๔,๕๕๐,๘๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๓,๐๕๖,๙๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๕,๑๒๒,๙๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๕,๔๒๖,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
ข. กรมการปกครอง	รวม	<u>๓,๖๙๓,๗๐๕,๕๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๑๔๑,๕๖๕,๓๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๐,๒๔๕,๔๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๓๗๐,๕๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑๔๕,๓๘๘,๙๐๐ บาท	
ค่าใช้จ่าย		๗๖,๗๓๑,๗๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๓๐,๑๘๑,๒๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๓,๕๕๕,๐๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๒,๕๕๕,๖๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๓,๒๑๗,๐๓๓,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๕๕,๐๗๘,๙๐๐ บาท	
ค. กรมการพัฒนาชุมชน	รวม	<u>๑๐๘,๑๓๑,๑๐๐</u> บาท	คือ

เงินเดือน	๓๘,๙๘๐,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๒,๐๗๑,๑๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๒๒๘,๖๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๕,๑๐๕,๗๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๒๒,๘๙๘,๗๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๙,๖๖๓,๙๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๘๘๙,๘๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑,๗๐๖,๔๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๒๖,๕๘๖,๐๐๐ บาท	
ง. กรมตำรวจ	รวม	๑,๕๖๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
งบประจำ		๑,๕๕๓,๑๓๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๘,๘๗๐,๐๐๐ บาท
จ. กรมที่ดิน	รวม	๑๑๙,๔๐๒,๔๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๖๐,๑๕๙,๙๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๔,๖๐๕,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๗,๗๙๒,๑๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๔,๓๕๙,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๒๒,๐๗๓,๗๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑๐,๘๐๑,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๔,๑๙๒,๓๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๔,๘๙๐,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๕๒๘,๒๐๐ บาท
ฉ. กรมประชาสัมพันธ์	รวม	๑๘๒,๖๒๒,๘๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๒๑,๗๓๙,๑๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑๙,๘๘๗,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๒,๘๑๑,๔๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑,๖๘๙,๑๐๐ บาท

	ค่าใช้สอย	๒๔,๕๒๖,๐๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ	๔๒,๔๕๖,๕๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์	๔,๕๑๑,๐๐๐ บาท	
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๑,๐๔๓,๒๐๐ บาท	
	เงินอุดหนุน	๗,๕๓๘,๘๐๐ บาท	
	รายจ่ายอื่น	๓๕,๖๒๐,๐๐๐ บาท	
ข. กรมแรงงาน	รวม	<u>๑๙,๕๕๙,๔๐๐ บาท</u>	คือ
	เงินเดือน	๕,๙๙๔,๖๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ	๘๘๕,๓๐๐ บาท	
	ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๓๗๐,๕๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน	๑,๑๑๗,๕๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย	๒,๘๕๓,๘๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ	๒,๓๔๑,๑๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์	๑,๗๘๐,๗๐๐ บาท	
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒,๔๖๐,๕๐๐ บาท	
	เงินอุดหนุน	๘๐๐ บาท	
	รายจ่ายอื่น	๗๖๓,๔๐๐ บาท	
ค. กรมโยธาเทศบาล	รวม	<u>๒๔๙,๕๕๒,๓๐๐ บาท</u>	คือ
	เงินเดือน	๑๙,๓๕๙,๒๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ	๖,๖๑๙,๗๐๐ บาท	
	ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๔๗๘,๐๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน	๑,๔๑๓,๗๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย	๗,๔๔๔,๑๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ	๕,๕๕๗,๒๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์	๖,๕๒๔,๔๐๐ บาท	
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๙๓,๔๘๒,๐๐๐ บาท	
	รายจ่ายอื่น	๗,๖๕๐,๐๐๐ บาท	

ณ. กรมราชทัณฑ์	รวม	<u>๑๕๙,๓๓๒,๗๐๐</u>	บาท	คือ
เงินเดือน		๔๙,๒๘๑,๑๐๐	บาท	
ค่าจ้างประจำ		๖๕๖,๖๐๐	บาท	
ค่าตอบแทน		๑,๖๐๔,๐๐๐	บาท	
ค่าใช้สอย		๘,๕๗๕,๒๐๐	บาท	
ค่าวัสดุ		๗๐,๑๒๐,๓๐๐	บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๑,๗๓๕,๕๐๐	บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๗,๑๔๔,๕๐๐	บาท	
เงินอุดหนุน		๒๑๕,๒๐๐	บาท	
ญ. กรมอัยการ	รวม	<u>๓๗,๐๐๐,๙๐๐</u>	บาท	คือ
เงินเดือน		๒๗,๙๒๘,๗๐๐	บาท	
ค่าจ้างประจำ		๙๑๔,๓๐๐	บาท	
ค่าตอบแทน		๑,๔๕๗,๘๐๐	บาท	
ค่าใช้สอย		๔,๒๖๑,๐๐๐	บาท	
ค่าวัสดุ		๗๒๒,๕๐๐	บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๔๔๑,๖๐๐	บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑,๒๗๕,๐๐๐	บาท	
ฎ. สำนักผังเมือง	รวม	<u>๑๓,๐๔๔,๐๐๐</u>	บาท	คือ
เงินเดือน		๔,๑๗๙,๑๐๐	บาท	
ค่าจ้างประจำ		๗๕๕,๓๐๐	บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๒๓๔,๗๐๐	บาท	
ค่าตอบแทน		๘๙,๗๐๐	บาท	
ค่าใช้สอย		๑,๓๘๓,๕๐๐	บาท	
ค่าวัสดุ		๑,๓๔๘,๖๐๐	บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๕๓,๒๐๐	บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงยุติธรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๙๑,๙๑๗,๕๐๐

บาท จำแนกดังนี้

เงินเดือน	๖๒,๒๙๕,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๕,๒๓๑,๓๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๒,๕๔๕,๒๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๔,๓๑๘,๔๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕,๙๗๒,๔๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๑,๐๕๖,๖๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๐,๔๔๕,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๕๓,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๗๖๗,๓๗๖,๔๐๐

บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	<u>๘๖,๘๓๗,๕๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๔๗,๑๓๒,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๖,๘๕๕,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๔,๓๒๖,๒๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๙,๒๖๕,๒๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๒,๙๔๗,๕๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๑,๔๐๓,๓๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๔,๕๐๖,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๔,๕๒๙,๑๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๕,๙๗๒,๖๐๐ บาท	
ข. กรมการฝึกหัดครู	รวม	<u>๒๙๐,๘๒๙,๒๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๘๙,๙๓๕,๘๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๙,๙๐๙,๕๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๕,๒๗๔,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๗,๖๙๕,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๗,๐๘๒,๕๐๐ บาท	

ค่าครุภัณฑ์		๑๕,๖๔๒,๓๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๕๐,๙๔๙,๘๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๑,๔๐๙,๓๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๒,๙๓๑,๐๐๐ บาท	
ค. กรมการศาสนา	รวม	<u>๕๕,๙๑๒,๔๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๒,๐๘๘,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๗๔,๑๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๖,๕๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑๖๗,๓๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๔๓๒,๗๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๕๑๕,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๕๒๓,๑๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๔๗,๒๙๑,๑๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๓,๗๑๔,๒๐๐ บาท	
ง. กรมพลศึกษา	รวม	<u>๒๑,๖๙๖,๗๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๕,๓๘๔,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑,๓๙๑,๒๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๔๕๙,๑๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑,๘๔๙,๒๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑,๑๐๒,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๕๐๑,๒๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๙,๐๔๐,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๑,๘๒๐,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๑๕๐,๐๐๐ บาท	
จ. กรมวิชาการ	รวม	<u>๔,๗๖๙,๕๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๒,๓๗๖,๒๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๒๔๗,๘๐๐ บาท	

ค่าตอบแทน	๑๙๒,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๖๐๑,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๑,๐๕๘,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๒๒๑,๕๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๗๓,๐๐๐ บาท	
ฉ. กรมวิสามัญศึกษา	รวม	<u>๖๓๑,๐๒๒,๕๐๐ บาท</u> คือ
เงินเดือน	๒๕๐,๒๓๗,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๑๖,๗๒๖,๘๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๑๑,๙๔๐,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๗,๖๕๗,๒๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๑๑,๑๒๐,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๙,๔๐๐,๓๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๒๓,๔๗๐,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๙๖,๙๗๐,๖๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น	๓,๗๐๐,๐๐๐ บาท	
ซ. กรมศิลปากร	รวม	<u>๓๕,๗๗๓,๖๐๐ บาท</u> คือ
เงินเดือน	๑๔,๒๘๒,๔๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๒,๖๓๓,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๐๕๙,๕๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๖๑๙,๗๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๒,๑๙๗,๕๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๑,๗๘๒,๔๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๑,๘๐๕,๕๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๗,๔๒๒,๓๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๔๐,๗๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น	๓,๙๓๐,๐๐๐ บาท	
ฐ. กรมสามัญศึกษา	รวม	<u>๒๖๘,๕๒๘,๖๐๐ บาท</u> คือ

เงินเดือน	๑๕๑,๕๓๒,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๑๕,๙๙๑,๓๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๑๔,๒๓๙,๙๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๖,๔๗๖,๔๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๗,๓๗๐,๒๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๕,๓๔๗,๖๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๕๗,๘๓๙,๘๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๔,๙๑๙,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น	๔,๘๑๑,๕๐๐ บาท	
ณ. กรมอาชีวศึกษา	รวม	<u>๓๗๓,๐๐๕,๙๐๐ บาท</u> คือ
เงินเดือน	๑๓๒,๐๔๔,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๑๓,๓๐๘,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๗๖๘,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๓๒,๙๐๙,๔๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๑๕,๐๑๗,๑๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๕๓,๖๐๙,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๓๐,๔๑๘,๖๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๘๖,๕๘๔,๕๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๘,๓๔๖,๗๐๐ บาท	

มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเศรษฐกิจ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๓,๘๐๗,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	<u>๒๓,๓๐๐,๑๐๐ บาท</u> คือ
เงินเดือน	๙,๘๐๕,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๑,๔๒๖,๔๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๑๓๖,๖๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๑,๖๕๘,๓๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย	๔,๗๗๐,๒๐๐ บาท	

ค่าวัสดุ		๑,๒๗๑,๕๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๗๔๙,๙๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๗๐,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๒,๒๑๑,๗๐๐ บาท	
ข. กรมการค้าต่างประเทศ	รวม	<u>๖,๒๘๖,๙๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๓,๔๔๑,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑,๗๕๒,๙๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑๖๕,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๕๐๐,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๓๔๔,๕๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๘๓,๐๐๐ บาท	
ค. กรมการค้าภายใน	รวม	<u>๖,๓๕๗,๖๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๒,๑๑๓,๒๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑,๒๘๖,๒๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑๔๐,๓๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑๗๔,๘๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๑๒,๗๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๒๑,๙๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๘,๕๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
ง. กรมการขนส่ง	รวม	<u>๗,๓๒๕,๒๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๓,๓๘๘,๑๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๓๓๘,๗๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๓๗๐,๘๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑๙๒,๓๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑,๕๗๕,๔๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๗๕๑,๒๐๐ บาท	

ค่าครุภัณฑ์		๓๔๘,๗๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๓๖๐,๐๐๐ บาท	
จ. กรมทะเบียนการค้า	รวม	<u>๗,๕๖๓,๕๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๓,๙๙๖,๗๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๕๕๖,๑๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑๕๒,๓๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๘๒๔,๑๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๖๐๙,๕๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๔๙๙,๘๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๘๐๐,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๙๕,๐๐๐ บาท	
ฉ. กรมเศรษฐกิจสัมพันธ์	รวม	<u>๒,๙๗๓,๓๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๑,๔๓๐,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๒๖,๔๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๗๗,๙๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๖๘,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑๓๑,๕๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๗๙,๓๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๘๖๐,๒๐๐ บาท	

มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุข ให้ตั้งเป็นจำนวน ๙๗๑,๕๐๘,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	<u>๑๓๖,๐๔๙,๐๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๑๔,๘๑๘,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑,๔๑๘,๘๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๕๖,๒๘๘,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑,๒๗๘,๒๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๙,๕๕๕,๘๐๐ บาท	

ค่าวัสดุ	๔๑,๐๒๒,๒๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๑,๐๐๕,๔๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๖,๖๗๐,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๓,๓๔๖,๕๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น	๖๐๕,๗๐๐ บาท	
ข. กรมการแพทย์	รวม	<u>๔๒๘,๗๑๓,๐๐๐</u> บาท คือ
เงินเดือน	๑๔๐,๘๗๙,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๒๓,๖๑๒,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๑๐๑,๓๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๒,๘๑๐,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้จ่าย	๑๕,๘๗๒,๐๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๑๑๔,๙๒๘,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๑๘,๖๑๓,๒๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๑๑,๕๕๙,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๓๐๗,๐๐๐ บาท	
ค. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	รวม	<u>๑๐,๔๙๒,๔๐๐</u> บาท คือ
เงินเดือน	๖,๒๒๖,๒๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ	๘๕๒,๗๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว	๑๒๗,๘๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน	๕๕๕,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้จ่าย	๗๖๐,๒๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ	๙๘๘,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์	๙๑๓,๕๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน	๖,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น	๖๐,๐๐๐ บาท	
ง. กรมอนามัย	รวม	<u>๓๙๖,๖๕๓,๖๐๐</u> บาท คือ
เงินเดือน	๑๖๓,๔๓๐,๑๐๐ บาท	

ค่าจ้างประจำ	๑๓,๗๘๓,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๔,๖๕๕,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๔,๖๕๒,๗๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๒๖,๘๔๓,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕๗,๘๘๒,๘๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๑๑,๐๔๗,๓๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๗๔,๔๒๕,๒๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๓๙,๘๓๖,๘๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๙๗,๖๐๐ บาท

มาตรา ๑๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๑,๘๑๙,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	<u>๙,๕๖๑,๒๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๔,๘๒๗,๑๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๗๒๐,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๕๘,๕๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๔๓๗,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑,๐๕๓,๖๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๗๒๐,๖๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๖๓๔,๑๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๙๐๐,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๒๑๐,๐๐๐ บาท	
ข. กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รวม	<u>๑๐,๙๖๘,๓๐๐</u> บาท	คือ
เงินเดือน		๑,๔๑๐,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑,๕๕๖,๘๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๖๓,๓๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๗๔๙,๙๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๔๒๐,๘๐๐ บาท	

	ค่าครุภัณฑ์	๔๘,๕๐๐ บาท	
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๖,๔๕๕,๑๐๐ บาท	
	เงินอุดหนุน	๒๓๓,๑๐๐ บาท	
ค.	กรมวิทยาศาสตร์	<u>๑๓,๓๓๒,๓๐๐</u> บาท	คือ
	เงินเดือน	๕,๘๘๔,๒๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ	๑,๔๑๑,๘๐๐ บาท	
	ค่าจ้างชั่วคราว	๗๗,๔๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน	๘๕๒,๔๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย	๑,๐๓๘,๐๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ	๑,๙๘๓,๓๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์	๑,๗๐๖,๓๐๐ บาท	
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๕๖,๑๐๐ บาท	
	เงินอุดหนุน	๑๕,๘๐๐ บาท	
	รายจ่ายอื่น	๑๗๗,๐๐๐ บาท	
ง.	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	<u>๑๔,๕๕๒,๕๐๐</u> บาท	คือ
	เงินเดือน	๓,๓๒๔,๐๐๐ บาท	
	ค่าจ้างประจำ	๒,๖๐๐,๑๐๐ บาท	
	ค่าจ้างชั่วคราว	๕๒๒,๔๐๐ บาท	
	ค่าตอบแทน	๑๖๖,๗๐๐ บาท	
	ค่าใช้สอย	๑,๕๕๗,๐๐๐ บาท	
	ค่าวัสดุ	๑,๔๙๐,๔๐๐ บาท	
	ค่าครุภัณฑ์	๙๔๖,๐๐๐ บาท	
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๘๗,๐๐๐ บาท	
	เงินอุดหนุน	๑๑๗,๐๐๐ บาท	
	รายจ่ายอื่น	๓,๗๔๑,๙๐๐ บาท	
จ.	สำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย	<u>๓,๔๑๕,๕๐๐</u> บาท	คือ
	ค่าจ้างประจำ	๒,๐๕๒,๙๐๐ บาท	

ค่าตอบแทน	๘๔,๘๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๕๕๔,๘๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๓๖๒,๙๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๒๖๘,๘๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๘๖,๒๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๒๕,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๘ งบประมาณรายจ่ายของราชบัณฑิตยสถาน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

เงินเดือน	๓๒๖,๙๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๗๒,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๔๕,๖๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๓๑๕,๔๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๔๘,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๘๗,๒๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๔,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๙ งบประมาณรายจ่ายของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๘,๕๘๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

เงินเดือน	๒๖,๒๑๒,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๙๕๗,๔๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๒๔,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๖,๔๑๖,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๑,๙๙๕,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๘๘๘,๓๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๔๐,๑๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๓๐,๙๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๒,๐๑๖,๑๐๐ บาท

มาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของสำนักพระราชวัง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๔,๕๕๙,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

เงินเดือน	๑๐,๑๖๓,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๓,๘๐๖,๔๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๖๕๗,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๕๕๐,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๔,๐๔๗,๒๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๑,๓๘๒,๓๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๗,๗๗๒,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๑๒,๔๔๕,๗๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๔๖๔,๗๐๐ บาท

มาตรา ๒๑ งบประมาณรายจ่ายของสำนักราชเลขาธิการ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๕๓๘,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

เงินเดือน	๕๔๕,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๗๘,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๑๔๗,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๓๐,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๑๙๖,๒๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕๐๒,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๓๘,๗๐๐ บาท

มาตรา ๒๒ งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๙๓,๕๐๘,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	รวม	<u>๒๙,๒๐๐,๐๐๐</u> บาท	คือ
ค่าครุภัณฑ์		๓,๑๕๐,๕๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๓,๕๕๙,๕๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๒,๔๙๐,๐๐๐ บาท	

ข. การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย รายจ่ายอื่น	รวม	<u>๑๒,๐๐๐,๐๐๐</u> บาท	คือ
		๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ค. การท่าเรือแห่งประเทศไทย รายจ่ายอื่น	รวม	<u>๓,๕๕๕,๕๐๐</u> บาท	คือ
		๓,๕๕๕,๕๐๐ บาท	
ง. การรถไฟแห่งประเทศไทย ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง รายจ่ายอื่น	รวม	<u>๗๕,๔๕๐,๐๐๐</u> บาท	คือ
		๔๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท	
		๑๕,๒๒๐,๐๐๐ บาท	
		๑๘,๕๘๐,๐๐๐ บาท	
จ. องค์การสวนยาง รายจ่ายอื่น	รวม	<u>๖,๗๐๐,๐๐๐</u> บาท	คือ
		๖,๗๐๐,๐๐๐ บาท	
ฉ. องค์การสวนสัตว์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	รวม	<u>๑,๐๐๐,๐๐๐</u> บาท	คือ
		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ช. องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง รายจ่ายอื่น	รวม	<u>๑๔,๓๐๕,๐๐๐</u> บาท	คือ
		๖๘,๖๐๐ บาท	
		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
		๑๓,๒๓๕,๔๐๐ บาท	
ซ. องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง เงินอุดหนุน รายจ่ายอื่น	รวม	<u>๘,๖๐๐,๐๐๐</u> บาท	คือ
		๔๑๐,๕๐๐ บาท	
		๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
		๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท	
		๒,๙๔๙,๑๐๐ บาท	
ฌ. โรงกลั่นน้ำมันที่ ๑ (ฝาง) ค่าครุภัณฑ์ รายจ่ายอื่น	รวม	<u>๑๒,๙๖๑,๐๐๐</u> บาท	คือ
		๒๘๘,๐๐๐ บาท	
		๑๒,๖๗๓,๐๐๐ บาท	
ญ. โรงงานกระสอบ กระทรวงการคลัง รายจ่ายอื่น	รวม	<u>๑๖,๗๕๗,๘๐๐</u> บาท	คือ
		๑๖,๗๕๗,๘๐๐ บาท	

ฎ. การปราบปรามครหลวง	รวม	<u>๘๙,๑๗๙,๘๐๐</u> บาท	คือ
ค่าครุภัณฑ์		๑๖,๕๐๓,๘๒๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๘,๒๒๒,๙๕๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๖๔,๔๕๓,๐๓๐ บาท	
ฎ. องค์การคลังสินค้า	รวม	<u>๓,๐๐๐,๐๐๐</u> บาท	คือ
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ฐ. องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย	รวม	<u>๑,๔๘๐,๐๐๐</u> บาท	คือ
ค่าครุภัณฑ์		๑๓๕,๘๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๑,๓๔๔,๒๐๐ บาท	
ท. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์			
การทำสวนยาง	รวม	<u>๑๙,๖๕๐,๐๐๐</u> บาท	คือ
เงินอุดหนุน		๑๙,๖๕๐,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๒๓ ให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินทุนสำรองจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นจำนวน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๒๔ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดินตามรายการ และจำนวนเงิน ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้ มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๒๕ ให้นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี): ท่านประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ ข้าพเจ้าในนามของรัฐบาลแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขอเสนอร่างพระราช- บัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ โดยมีหลักการ ตั้งงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นจำนวน ๒๘,๖๔๕ ล้านบาท ซึ่งสูงกว่าวงเงิน งบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นจำนวน ๑,๓๔๕ ล้านบาท หรือสูงขึ้นร้อยละ ๔.๙ อัน นับได้ว่าเป็นอัตราการเพิ่มที่ต่ำที่สุดในรอบ ๕ ปี นับตั้งแต่ได้เริ่มต้นใช้แผนพัฒนาการเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นต้นมา สำหรับค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการคลัง ตลอดจนสารสนเทศสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลได้จัดพิมพ์เสนอต่อท่านทั้งหลายแล้ว ข้าพเจ้าจึงขอกล่าวโดยสรุปดังนี้

(๑) ใช้จ่ายด้านเศรษฐกิจ ตั้งไว้เป็นจำนวน ๗,๘๘๘.๖ ล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ ๒๗.๖ ของงบประมาณทั้งสิ้น

(๒) ใช้จ่ายด้านการป้องกันประเทศ ตั้งไว้เป็นจำนวน ๕,๔๑๓.๘ ล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ ๑๘.๙ ของงบประมาณทั้งสิ้น

(๓) ใช้จ่ายด้านการศึกษา ตั้งไว้เป็นจำนวน ๕,๑๔๙.๙ ล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ ๑๘ ของงบประมาณทั้งสิ้น

(๔) ใช้จ่ายด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขการ ตั้งไว้เป็นจำนวน ๓,๒๗๒.๒ ล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ ๑๑.๔ ของงบประมาณทั้งสิ้น

(๕) ใช้จ่ายด้านการชำระหนี้เงินกู้ ตั้งไว้เป็นจำนวน ๒,๕๘๖.๘ ล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ ๙ ของงบประมาณทั้งสิ้น

(๖) ใช้จ่ายด้านการรักษาความสงบภายใน ตั้งไว้เป็นจำนวน ๑,๘๘๘.๒ ล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ ๖.๖ ของงบประมาณทั้งสิ้น

(๗) ใช้จ่ายด้านรายจ่ายอื่น ตั้งไว้เป็นจำนวน ๑,๒๓๑.๔ ล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ ๔.๓ ของงบประมาณทั้งสิ้น

(๘) ใช้จ่ายด้านการบริหารทั่วไป ตั้งไว้เป็นจำนวน ๑,๑๙๔.๑ ล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ ๔.๒ ของงบประมาณทั้งสิ้น

ดังที่ท่านได้ทราบอยู่แล้วว่างบประมาณแผ่นดินคือแผนบริหารราชการของรัฐบาล โดยเบ็ดเสร็จย่อมทำให้ท่านได้ทราบถึงนโยบายของรัฐบาลได้อย่างชัดเจน รัฐบาลนี้ยังคงถือความสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นอันดับแรกตามที่ได้เคยแถลงนโยบายไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎร ประกอบกับขณะนี้ประเทศชาติกำลังเผชิญกับปัญหาการรุกรานและแทรกซึมของฝ่ายคอมมิวนิสต์ ซึ่งจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นตามลำดับ ฉะนั้นรัฐบาลในฐานะผู้รับผิดชอบต่อความมั่นคงของประเทศชาติและราชบัลลังก์ จึงได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการป้องกันความมั่นคงปลอดภัยของประเทศชาติมากขึ้น ให้เพียงพอที่จะรับสถานการณ์ดังกล่าว นอกจากได้จัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นเพื่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศชาติแล้ว รัฐบาลได้เพิ่มงบประมาณเพื่อพัฒนา

การศึกษาให้สูงขึ้นเป็นลำดับถัดมา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเพิ่มพูนความรู้ของประชาชน เพื่อที่จะได้เป็นปัจจัยในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้สัมฤทธิ์ผลรวดเร็วยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้ว่างบประมาณประจำปี ๒๕๑๔ ที่เพิ่มขึ้นสำหรับด้านการศึกษา มีจำนวนถึง ๕๔๕ ล้านบาทหรือเท่ากับร้อยละ ๔๐.๕ ของจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้นทั้งสิ้น ส่วนด้านอื่น ๆ นั้น รัฐบาลก็ได้จัดสรรงบประมาณให้พอเพียงแก่ความจำเป็นลดหลั่นกันไปตามลำดับ สำหรับด้านรายรับนั้นรัฐบาลคาดว่าจะจัดเก็บรายได้ในรอบปีงบประมาณ ๒๕๑๔ เป็นจำนวน ๒๑,๘๐๐ ล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ ๗๖.๑ ของยอดงบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้น ส่วนเงินที่ขาดดุลรัฐบาลประมาณว่าจะกู้มาใช้จ่าย ๕,๓๐๐ ล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ ๑๘.๕ ของงบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้น และจะจ่ายจากเงินคงคลังอีก ๑,๕๔๕ ล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ ๕.๔ ของงบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้น จำนวนรายได้ก็ดี จำนวนเงินกู้ก็ดี และจำนวนเงินคงคลังก็ดี เป็นประมาณการที่รัฐบาลเชื่อมั่นว่าจะสามารถจัดเก็บและจัดหาได้อย่างครบถ้วน รัฐบาลนี้มีเจตจำนงแน่วแน่ที่จะปฏิบัติการทุกด้านให้ดียิ่งขึ้น จะดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างไม่หยุดยั้ง และป้องกันรักษาเอกราชอธิปไตยของแผ่นดินไทยให้ปลอดภัยและมั่นคงสถาพรสืบไป ข้าพเจ้าในนามของรัฐบาลแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตระหนักแน่ในเจตนาอันดีงามของทุกท่านว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายคงจะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ อย่างละเอียดถี่ถ้วน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์และความผาสุกर्मเย็นต่อพี่น้องปวงชนชาวไทยทั้งหมด ข้าพเจ้าหวังว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะพิจารณารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยดีทุกประการ

ประธานสภาผู้แทน : เพื่อความเรียบร้อย ผมจะดำเนินการอภิปรายตามข้อบังคับข้อ ๔๘ หน้า ๑๕ คือจะให้ทุกท่านได้พยายามเฉลี่ยสลับกันระหว่างผู้สนับสนุนกับผู้ค้านไม่เกินคนละ ๑๕ นาที และจะพยายามที่จะให้ได้เวลาทั่วถึงกันอย่างมาก ก็เรียนให้ทราบไว้ด้วย ขอเชิญ

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : ก็เป็นข้อเท็จจริงที่จะต้องยอมรับกันว่ารัฐจะอยู่ได้ต้องใช้เงินภาษีและก็ต้องมีงบประมาณ แล้วก็ความหวังดีต่อการที่ว่าให้มีเงินใช้จ่าย บ้านเมืองได้ก้าวหน้าก็ดูเหมือนจะมีด้วยกันทุกคน แต่ก็เห็นธรรมดาเมื่อคนหลายๆ คนอยู่ด้วยกัน ความเห็นบางที่ไม่ตรงกันครับ กระผมก็มาในฐานะที่ว่า มีหลายสิ่งหลายอย่างซึ่งทางผู้แทนฝ่ายนี้ยังไม่ค่อยเห็นชอบด้วย ผมอยากจะกราบเรียนโดยย่อ ๆ สัก ๒-๓ หัวข้อในเบื้องต้น ถ้าว่าด้วยรูปของงบประมาณแล้ว งบประมาณนี้ก็จะเป็นงบประมาณปิดทึบไม่ลง

อย่างเคย ดูตัวเลขแล้วก็น่าเลื่อมใสแล้วครับ ปีกลายนี้งบประมาณขาดดุล หมายความว่ารายจ่ายเกินรายรับในราว ๘,๐๐๐ ล้านบาทเศษ ปีนี้รัฐบาลก็แสดงความสามารถว่าลดลงมาได้ถึง ๖,๘๐๐ ล้านบาทเศษ แต่ถ้ามาคิดถึงว่าท่านได้ขึ้นภาษีไปกลางดึกเมื่อเร็ว ๆ นี้ ได้เงินมา ๑,๒๐๐ ล้านบาท มันก็เบ๊เอ๊ย มันก็เท่า ๆ กันแหละ ความจริงตัวเลขนี้ใคร ๆ ดูก็สยดสยองในสมมุติงบประมาณ แต่ความจริงก็เดือดร้อนกันแล้ว กะปี หน้าปลา มันขึ้นไป พวกเหล่านี้ก็ต้องแบกภาระภาษี แต่ว่าในสมมุติงบประมาณก็ดูสยดสยองกว่าขาดดุล แต่แท้จริงถ้าไม่คิดถึงภาษียิ่งเท่ากันแหละ ขาดดุลในราว ๘,๐๐๐ ล้านบาทเศษ เพราะว่าไปได้ภาษีกกลางดึกมาจุนเจือ ๑,๒๐๐ ล้านบาทเศษ เพราะฉะนั้นนี่ก็เป็นเรื่องที่เราจะเห็นได้ ที่นี้ถ้าดูไปให้ดีแล้วละก็จะเป็นว่างงบประมาณของเรานี้หน้าวิตกจริง ๆ มันขาดดุลมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๘ ตัวเลขที่รัฐบาลท่านให้มาขาดลงทุกปี ๆ จนกระทั่งมาถึงปี ๒๕๑๔ นี้ มันจะขาดดุลถึง ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทเศษ ๆ นี่มันหน้าวิตกเหมือนกันครับ แนวโน้มมันจึงแสดงให้เห็นว่ามันดิ่งลงทุกที ปัญหาที่ว่ารายได้เราไม่พอนี้ รายจ่ายเราจะต้องเพิ่มขึ้น ๆ นี้ จะแก้กันอย่างไรนี้ เป็นปัญหาที่กระผมหนักใจเป็นอย่างยิ่ง ยังหาทางออกไม่ได้ ที่นี้วิธีนี้สำหรับปีนี้ รัฐบาลก็มี เมื่อรายรับมันไม่พอกับรายจ่าย รายจ่ายนะตั้งไว้ ๒๘,๐๐๐ ล้านบาทเศษ แต่ที่นี้รายรับ นอกจากภาษีและรัฐวิสาหกิจและอื่น ๆ มันได้เพียง ๒๑,๐๐๐ ล้านบาทเศษเช่นนี้ เงินมันขาดถึง ๖,๘๔๕ ล้านบาทเศษ ก็จำเป็นทำอย่างไร ก็เขาใช้ ก็ก็เอาเงินคงคลังมา ก็ฐานะคืออย่างนี้ครับ ไปได้เงินก็มาจากภายในประเทศ ๕,๓๐๐ ล้านบาท มันดูก็ไม่มากหรอกครับ แต่ถ้าไปดูเงินกู้ที่ผูกพันเวลานี้มันน่าตกใจ ท่านประธาน เพราะเหตุว่าตัวเลขของรัฐบาลเองแสดงว่าซึ่งหลาย ๆ คนไม่ค่อยรู้ว่าหนี้สาธารณะเป็นเงินกู้ภายในประเทศ ผูกพันรัฐบาลอยู่ในขณะนี้ เป็นเงินถึง ๑๙,๘๐๐ ล้านบาท ภายในประเทศ นอกจากนั้นเงินกู้จากต่างประเทศก็อีกยังเป็นหนี้เขาอีกเป็นเงินเหรียญครับ ๓๐๐ ล้านกว่าดอลลาร์คูณด้วย ๒๐ มันก็ออกมาเป็นอีก ๖,๐๐๐ กว่าล้านบาทเศษ เพราะฉะนั้นหนี้ทั้งหมดนี้ไม่คิดถึงว่าดุลการค่าเสียเปรียบ มันตกถึง ๒๖,๐๐๐ ล้านบาทเศษ ๆ นี่ตอนนี้ก็รัฐบาลที่ตั้งจะเห็นได้ในพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ ตั้งงบประมาณมาใช้หนี้เพียง ๕๐๐ ล้านบาทเศษเท่านั้นเอง ใช้ดอกเบี้ย ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ๆ นี้เฉพาะดอกเบี้ยเงินกู้ อ้ายนี้มันหนักมาก เพราะฉะนั้นอ้ายการที่เราจะไปกู้ ๆ เขามานี้ก็มันไม่ได้ดีขึ้น มันดิ่งลง รูปมันจะดีขึ้น หายใจออก มันก็ยังดี นี่มันต้องรัดลงไป ๆ หายใจจนไม่ออกลงไปทุกที ผมวิตกเป็นอย่างยิ่ง ลักษณะแนวโน้มของงบประมาณอันนี้ ที่นี้อีกอันหนึ่ง ท่านก็ไม่มีเงินจะปิดหีบไม่ลง ท่านก็กู้เงินคงคลัง เงินคงคลังผมได้ตัวเลขมาเฉพาะเมื่อสิ้นปี ๒๕๑๒ มัน

เหลืออยู่เพียง ๕,๕๖๑ ล้านบาทเศษ ที่นี้เมื่อจ่ายไป ๒ ปี ปีกลายนี้ ๒,๘๐๐ ล้านบาทเศษ ปีนี้
อีก ยืมจากเงินคงคลังอีก ๑,๕๐๐ ล้านบาทเศษ มันตกเป็นเงินถึง ๔,๔๒๕ ล้านบาทเศษ เงิน
คงคลังเท่าที่ผมคำนวณจะผิดถูกอย่างไร มันเหลือ ๑,๐๘๖ ล้านบาทเท่านั้น เงินคงคลังนี้ก็
แปลว่า ทุนเราร่อยหรอลงไป ที่นี้ถ้ามาดูทุน ทุนมีอะไรบ้างเท่าที่ผมหาได้ เอาเฉพาะที่เป็นเงิน
ทรัพย์สินคิดไม่ได้ ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ ผมไปได้ตัวเลขมาจากธนาคารชาติไทย
เมื่อสิ้นปี ๒๕๑๒ มันเป็นเงินเพียง ๘๗๔ ล้านดอลลาร์ คิดแตกเป็นเงินไทยอัตรา ๒๐ ก็เป็นเงิน
๑๗,๐๐๐ ล้านบาทเศษ เงินคงคลังที่คงเหลืออีก ๑,๐๓๖ ล้านบาทก็เป็นอันว่าทุนของเรามี
๑๘,๕๐๐ ล้านบาทเศษ แต่หนี้มันเข้าไป ๒๖,๐๐๐ ล้านบาทเศษเวลานี้เป็นคนธรรมดาที่หนี้สิน
พันตัวแล้ว ดีไม่ดีเขาอาจจะฟ้องล้มละลายก็ได้ แต่รัฐบาลไม่มีล้มละลาย ทมหดทางก็บ้มีธนบัตร
ออกมา แต่ถ้าบ้มีธนบัตรออกมา ท่านรัฐมนตรีคลังท่านก็ไม่อยากให้ทำ เพราะในที่สุดก็ไปซื้อ
ก๊วยเตี๋ยวกินชาม ต้องหอบธนบัตรไปตั้งบุงก็อย่างนี้มันไม่ไหวละครับ และคนที่มียีน้อย
หอยน้อยแยที่เดียว เงินเพื่อนี้สำหรับคนอัตราข้าราชการประจำเล็ก ๆ น้อย ๆ และคนชาวไร่
ชาวนานี้ลำบากมาก สำหรับคนที่มีสตางค์ก็ไม่เท่าไร แต่มันจะเข้าภาวะประเทศจีน
สมัยหนึ่ง ไปซื้อก๊วยเตี๋ยวกินชามหนึ่งหอบไปบุงก็หนึ่ง เมื่อเป็นเช่นนี้ผมก็จะเรียนข้อนี้เป็น
ข้อสังเกตอันหนึ่งว่ามันไม่ทำให้หายหนักใจ เรื่องภาวะการคลังของเรามันดิ่งลงไป ๆ นั้น ความ
หนักใจยังมีอยู่ ต้องนอนเอามือก่ายหน้าผากอยู่ทุกวันนี้ ท่านประธานครับ ที่นี้มาดูในด้าน
งบประมาณท่านนายกท่านพูดก็ถูกครับ คือว่างบประมาณนี้เป็นกระจกเงาสองไปลิซี (policy)
ของรัฐบาลชั่วคราวปีหนึ่ง ๆ ที่นี้ผมอยากจะกราบเรียน พยายามจะให้รักษาเวลาของท่านประธาน
คือว่าถ้าดูในแง่ที่ว่ารายรับที่ควรจะได้รับมันไม่ได้รับ รายจ่ายที่ไม่ควรจ่ายมันจ่าย อย่างนี้
แล้วก็ตกใจอีกเหมือนกัน เพราะว่าบางสิ่งบางอย่างรายรับ เช่นเป็นต้นว่า สลากกินแบ่งอย่างนี้
ปีหนึ่ง ๆ กำหนดแล้วมีรายได้ถึง ๕๐๐ ล้านบาทเศษ นี่ส่งเข้าเป็นรายได้ของรัฐบาล ๑๗๓ ล้าน
บาท มันน่าจะไ้ได้มากกว่านั้น ผมนึกว่าอย่างนั้น เอาเถอะ หักเป็นค่าใช้จ่ายเสียบ้าง ผมนึกว่า
ยังน้อยไป ควรจะเรียกไ้ได้มากกว่านั้น แต่ที่ผมวิตกอย่างยิ่งคืองบรัฐพาณิชย์นี้แหละครับ
วิตกอย่างยิ่ง ท่านสมาชิกก็มาแย้งผมพูดเสียว่า เงินเที่ยวฝากไว้ตั้งพัน ๆ ล้านบาทเอาดอกเบี้ย
นี้ ผมก็เตรียมจะพูดเหมือนกัน ไม่ต้องพูดซ้ำมัน พูดถึงเรื่องอื่น มันกลายเป็นว่านี่มันมืองค์การ
ชนิดหนึ่งคล้าย ๆ จะเป็นรัฐเศรษฐกิจในรัฐ มันซ้อนเข้ามาอย่างนี้ อยู่เป็นอิสระมีเงินมีทอง
จับจ่ายใช้สอยไ้ได้ตามชอบใจ โดยไม่ต้องมารับภาระทางเศรษฐกิจกับบ้านเมือง อ้ายอย่างนี้เรา

หลบ นี่เป็นอันตราย ท่านประธาน ผมเห็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นสำหรับบรรณวิธานิชัย
 นี้ผมเป็นที่หนักใจเป็นอย่างยิ่ง แล้วก็แค่จ่ายเข้าไป เวลานี้ปีนี้จ่ายตั้ง ๓๐๐ ล้านบาทนะครับ
 ถ้าไปดูเข้ามันไม่ค่อยมี มันหายไปๆ เช่นเป็นต้นนี้ ดูที่ตัวเลขที่รัฐบาลให้มา องค์การท่าเรือ
 แห่งประเทศไทยนี้ พวกที่มีเงินฝากทั้งนั้น ปีกลายได้กำไร ๒๘ ล้านบาทเศษเข้าคลังปีนี้ ๒๐
 ล้านบาท องค์การรถไฟ ปีกลาย ๒๑ ล้านบาท ปีนี้เหลือ ๑๒ ล้านบาท องค์การรับส่งสินค้า
 ปีกลาย ๑๕ ล้านบาท ปีนี้ ๗ ล้านบาท องค์การแก้ว ๑๐ ล้านบาท ปีนี้ ๖ ล้านบาท นับเป็น
 ๖,๐๐๐ ขอโทษด้วยครับ นับเป็นล้านบาท ปีกลายนี้ขอเติมเป็น ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๒๘,๐๐๐
 ล้านบาท เหลือ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่นี่มันดูตัวเลขนี้แล้วมันลดลงทุกที ลดลงมาก เป็นที่
 หนักใจ แล้วก็องค์การวิธานิชัยนี้ผมพูดอะไรรุนแรงไม่ค่อยเต็ม แต่รู้สึกว่าจะเป็นแหล่งที่บางคน
 ไปหารับประทานเสียมากกว่า และอย่างที่ผมกล่าวมามันเป็นรัฐเศรษฐกิจในรัฐ ไม่รับผิดชอบ
 ต่อการที่จะแบกภาระภาษี แล้วบางแหล่ง เช่นเป็นต้นว่าองค์การส่งเสริมเศรษฐกิจแห่งชาติ
 อย่างนี้ รัฐบาลก็ได้ใช้หนี้ไปแล้วตั้งขึ้นเอาเงินภาษีอากรของราษฎรไปใช้ลงท้ายจึงล้มละลาย
 เอาเงินภาษีไปใช้หนี้ตั้ง ๓๐๐ ล้านบาทเศษ ก็เขาพูดกันว่า ชาวบ้านเขาพูดว่ามันไม่ใช่ของค์การ
 ส่งเสริมเศรษฐกิจแห่งชาติ เพราะเหตุไปทำเข้ามันกลายเป็นองค์การส่งเสริมเศรษฐกิจแห่ง
 ชาติเข้า เลยหมดไม่มีเหลือ นี่เหล่านี้เป็นที่น่าเห็นได้ว่า รัฐบาลน่าจะปูแผนอย่างไรมาในงบ-
 ประมาณ เพื่อจะเอาเงินจากองค์การเหล่านี้มาใช้ช่วยบ้าง แทนที่จะมาโยนภาระให้แก่ราษฎร
 ต้องแบก ซึ่งมันไม่เป็นธรรมในเมื่อองค์การเหล่านี้เอาเงินภาษีราษฎรไปค้าขาย มีเงินฝากใน
 ธนาคารเป็นพัน ๆ ล้านบาท แล้วในเวลาเดียวกันชาติจำเป็นจะต้องใช้เงินทองเข้ากลับมาให้
 ตาสีตาสามีตามาต้องมารับภาษีทางอ้อมซื้อกะป็น้ำปลาแพง พวกองค์การเหล่านี้ก็ยังคงอยู่ดี
 กินดี สิ้นปีก็มีโบนัสแจกกรรมการกันหลาย ๆ คน คนละแสน คนละล้าน มีรถยนต์ซึกันเกว้อ
 นี้ความเป็นธรรมในทางภาษีมันไม่มี เพราะเหตุนี้ผมก็รู้สึกหนักใจเป็นอย่างยิ่งที่ว่าได้มอง
 ภาพสะท้อนจากงบประมาณนี้ยังไม่เห็นว่ารัฐบาลเตรียมการอะไรที่จะแก้ไขสถานการณ์อันนี้
 ระบบเศรษฐกิจซ้อนเศรษฐกิจในชาติ เป็นองค์การอิสระอยู่ต่างหากจากชาติ แล้วก็มีการ
 มหาศาล แต่ว่าไม่ค่อยมา แสดงบัญชีว่าลดลงไปๆ ส่วนทางรัฐก็ต้องเอาภาษีของราษฎรไปจน
 ปีนี้ ๒๕๐ กว่าล้านบาท เกือบ ๓๐๐ ล้านบาท นี่เป็นที่หนักใจมากสำหรับวิธีการงบประมาณ
 อย่างนี้ อีกประการหนึ่งการภาษีของรัฐบาล ก็เอาเออะมันเร็ว แต่ผมก็อยากจะกราบเรียนว่า
 ทางผู้แทนทางฝ่ายผมนี้เห็นว่าวิธีการเก็บภาษีทางอ้อมไม่ควรจะทำ เพราะว่าคนที่ถูกเก็บภาษี

อย่างนี้ เช่นไปขึ้นอัตราภาษีขาเข้านะ พอดีไม่ยอม ไม่ยอม ต้องผลักภาษีไปให้คนบริโภค
 รับภาระ เพราะฉะนั้นเป็นที่เดือดร้อนกันทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นอยากจะเห็นวิธีการอย่างไร
 ที่มีการปรับปรุงระบบภาษีใหม่ มีการเก็บภาษีทางตรงให้มากกว่านี้ ผมได้กล่าวแล้วว่า ภาษี
 เงินได้ของบริษัทเวลานี้ของเราต่ำเหลือเกิน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ในขั้นสูงไม่มี บ้านเมืองไหนเขา
 เก็บกันต่ำอย่างนี้ ที่อื่นเขาเก็บตั้ง ๘๐-๙๐ เปอร์เซ็นต์ เขาเก็บกันได้ ทำไมเราเก็บไม่ได้ แล้ว
 ที่นี้มันเสียเปรียบหลายอย่าง เพราะเหตุว่าบริษัทถ้าขายนะ ถ้าไปถึงองค์การค้าขายกับอุตสาหกรรม
 ในบ้านเมืองไทยเรานี้ที่เรียกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของพลเมืองนั้น ความจริงคนไทยร่วมอยู่ด้วยเพียง
 ๑๐ เปอร์เซ็นต์ นอกนั้นเป็นต่างดาวทั้งนั้น ที่นี้เมื่อเขาได้กำไรจากการค้าขายเสียภาษีน้อย เขา
 ส่งออก ท่านประธานครับ เขาส่งกำไรออกเป็นดอลลาร์ อัยนี่ก็ไปเพิ่มภาระดุลการค้าดุลชำระ
 หนี้ของท่านรัฐมนตรีคลังให้หนักยิ่งขึ้น ถ้าเมื่อเราเก็บภาษีพวกนี้แพงขึ้นกำไรมันน้อยลง
 การส่งออกก็จะน้อยลงและกีดกลางชำระหนี้เป็นเงินดอลลาร์มันก็จะน้อยลงตามตัว นี้เรา
 ก็ยังไม่จัดระบบนี้ให้ดีขึ้น ปัญหาใหญ่เวลานี้ที่เราพิจารณากันนะ คือระบบภาษีถ้าเก็บ
 โดยตรงได้ ภาษีที่ดินมันน่าจะเก็บเหลือเกิน เพราะว่าเวลานี้กำลังแข็งลี้จัดสรรกันเป็นการใหญ่
 เก็บค่าธรรมเนียมร้อยละหนึ่งเท่านั้นเอง เพิ่มขึ้นไปได้เท่าไรก็ได้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ก็ได้ ผมว่า
 มีคนซื้อคนขายแล้วดีเพิ่มภาษีมากขึ้นก็ราคามันก็ต้องลง ราคาก็ลงคนยากคนจนก็มีโอกาส
 ได้ซื้อบ้าง ถ้าภาษียังน้อยก็ขายกันเถ่อ คนมีเท่านั้นซื้อไปได้ นี่ก็เป็นเรื่องนี้เอาเถอะมันปลายเหตุ
 แต่สำหรับที่มาของภาษี ถ้าได้เก็บภาษีที่ดินเพิ่มขึ้นเมื่อครั้งจำหน่าย ผมว่าจะมีเงินเข้ารัฐมากกว่านี้
 ก็เข้าลักษณะที่ว่า อ้ายสิ่งที่จะเก็บมาเป็นรายได้ไม่เก็บ ไปเที่ยวเก็บภาษีทางอ้อมก็เดือดร้อน
 กันทั่วไป นี่เป็นข้อที่ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับงบประมาณนี้อันหนึ่ง เราจะเห็นได้ว่า
 ภาษีโดยตรง คือภาษีเงินได้นั้นนะ ตามรายรับของรัฐบาลตั้งมาเพียง ๒,๔๕๐ ล้านบาทเท่านั้น
 เอง แต่ภาษีทางอ้อมไปเก็บเขา ภาษีการขายกับโภคภัณฑ์ที่ ๗,๗๐๐ กว่าล้านบาท มันผิดกัน
 มากเหลือเกิน นี่ความเดือดร้อนมันเกิดอย่างนี้ เพราะฉะนั้นก็ควรจะมีการเปลี่ยนระบบ
 อะไรสักอย่างหนึ่ง ที่นี้ผมจะพูดเข้าประเด็นอีกอันหนึ่ง จ่ายที่ไม่ควรจ่าย อัยนี่ก็หนักใจ
 ท่านประธาน เพราะผมไปดูงบประมาณกระทรวงกลาโหม ราชการลับ มันปาเข้าไป ๑๖๔ ล้าน
 บาท ว่าเข้าไปแล้ว กระทรวงมหาดไทยก็ดูเหมือนหมกๆ อยู่ที่ไหนถึง ๗-๘ ล้านบาท อัยนั่น
 ก็เล็กน้อย เอาเถอะ แต่ที่หนักใจยิ่งกว่านั้นก็คือเงินในงบกลางนี้ละครับ มาตรา ๔ ข้อ ๑๕ ค่าใช้จ่าย
 เกี่ยวกับการปราบปราม ขึ้นไปถึง ๓๕๐ ล้านบาท การจ่ายเงินแผ่นดินนี้เราก็อือหลักว่าการจ่าย

ที่ดีต้องมีแผน แต่ตั้งไว้กลางนี้มันไม่รู้ว่าจะตั้งไว้จ่ายอย่างไร แผนอย่างไรก็ไม่รู้ แต่ว่าถ้าเมื่อเอาเงินนี้ไปให้กระทรวงกลาโหม ไปให้กระทรวงมหาดไทย มีแผนมาก็เชื่อกันได้ว่าจ่ายไปถูกไปผิดอย่างไรหรือไม่ แต่ถ้าไม่มีแผนมาตั้งกลางนี้ก็เป็นที่น่าแคลงใจเป็นอย่างยิ่งว่าจะจ่ายกันถูกต้องหรือไม่ และโดยเฉพาะคนที่รักษาการจ่ายเงินนี้ไม่ใช่รัฐมนตรีกระทรวงกลาโหม ไม่ใช่รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีกระทรวงการคลังของเราเองละ และถ้าหากจะรอบรู้สารพัด แต่ผมเชื่อว่าไม่รู้อย่างหนึ่ง อภัยการป้องกันประเทศไม่ค่อยรู้ ไม่เคยเป็นทหารจะไปรู้ได้อย่างไร เขาจะไปยิงกันที่ไหนก็ไม่รู้ นั่งนับเงินเก็บเงินอยู่ในคลังนี้ แล้วท่านจะอนุมัติไปได้อย่างไร ถ้าเขาขอมาดีไม่ตีเงินมันส่งเดช เอ้าจะเอาไปก็เอาไป นี่ถ้าไปรั่วไหลเข้าละจะทำอย่างไร อภัยนี้เป็นข้อที่เรานึกใจเป็นอย่างยิ่ง การจ่ายเงินไม่ควรจ่ายอย่างนี้ ที่นี้ถ้าดูโดยรอบๆ แล้วละก็ผมมาคำนวณดูครับ งบประมาณนี้ตั้ง ๒๘,๐๐๐ ล้านบาทไปแตกออกไปเป็นค่าเงินเดือนข้าราชการ ค่าตั้งตำแหน่งใหม่ ค่าโต๊ะ เก้าอี้ ค่าที่ทำการอะไร ผมคิดอาจจะผิดก็ได้ มันระหว่าง ๖๐-๗๐ เปอร์เซ็นต์ นี่ไม่ใช่งบประมาณประชาชน มันเป็นงบประมาณข้าราชการเสียด้วย นี่รัฐบาลเคยกล่าวว่าเป็นยอดของความมุ่งหมายรัฐบาล ปชาสุข มหุตตม ความสุขของประชาชนเป็นยอด แต่ไปๆ ก็กลายเป็นรัฐบาล สุข มหุตตม รัฐบาลสบาย แต่ประชาชนน้ำปลาขึ้น กะปิขึ้น นี่จะกลายเป็นอย่างนี้ไปผมเกรงว่าอย่างนี้ เพราะฉะนั้น อภัยนี้วิธีการของข้าราชการมากคนนี้เป็นที่น่าวิตกแก่พวกเราอย่างยิ่ง ฝรั่งเศสเรียกว่า บิวโรคราซี (bureaucracy) ผมไม่รู้จะแปลอย่างไร ผมเรียกว่าระบบครอบครัว มันครอบครัวไปอีกที แม้แต่รัฐบาลเองก็แย่งเวลานี้ ผมเชื่อ ผมเห็นใจว่ามีข้าราชการมาก ๆ แล้วก็บางคนก็งานก็ไม่พอกับมือ ท่านประธานโปรดสังเกตว่าคนไทยเราไม่ใช่คนขยันครับ แต่เวลาไปทำงานห้างร้านบริษัทจะได้เงินเดือน ๘,๐๐๐ บาท ๙,๐๐๐ บาท กลับมาบ้านนอน ฝรั่งเศสใช้ไม่ได้ มันใช้หัวปักหัวปำไปครับ รุ่งขึ้นไปทำงานตรงเวลาแล้วขยันตลอดเวลา แต่เป็นข้าราชการได้เงินเดือน ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ บาท ไปถึงก็พักตัวเสียก่อน อ่านหนังสือพิมพ์ ได้เท่านี้ก็ทำเท่านี้ นี่มันเป็นอย่างนี้ มันแตกต่างกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นระบบคอร์รัปชันอะไรก็ตามมา ก็ยังไม่มีแผนการณ์อะไรที่จะเห็นได้ว่าท่านจะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ผมนะเห็นใจรัฐบาลจริงๆ ว่าเงินนะมันไม่ค่อยมีมันไม่ได้เขavnอยู่บนยอดตาล แต่ว่ามันจำเป็นจะใช้ในทางที่ถูก ผมอยากให้เห็นว่าวิธีการจะปรับปรุงอย่างไร โดยเฉพาะข้าราชการผู้น้อย ผมไปหาเสียง คุยกับตำรวจ เงินเดือน ๕๐๐-๖๐๐ บาท มีลูกหลายคน ไปตรวจจับผู้ร้าย และถามว่าไปไหน บอกว่าไปนอน เงินเดือน ๖๐๐ บาท ลูกก็มี ใครจะไป

ให้ผู้ร้ายยิงตาย ไปเที่ยวชุกหัวนอนที่โน่นบ้างที่นี่บ้าง เพราะฉะนั้นโจรผู้ร้ายถึงชุกชุม เพราะฉะนั้นชาวบ้านถึงมาทรมาน บอกว่า ท่านครับผมนอนกับควายมา ๒ ปีแล้ว เมื่อไหร่จะนอนกับเมียสักที ว่าจะอย่างไรตำรวจมีไม่พอไม่รู้จะทำอย่างไร อ้ายนี่ก็เป็นเรื่องที่ว่านักวิตกอย่างยิ่ง คืองบประมาณของรัฐบาลไม่ได้ส่องให้เห็นว่าจะทำอะไรถึงจะให้ประชาชนอยู่กันเป็นสุขด้วยความปลอดภัย กฎหมายแก่ลักษณะอาญาหลวงท่านมีไว้ว่า การตั้งคนไปปกครองบ้านเมืองนั้น เพื่อจะให้ราษฎรอยู่สุขเย็นใจ อยู่สุขหมายความว่ามีการทำมาหากินดี และเย็นใจคือว่าไม่เกรงกลัวต่อภัยต่างๆ อ้ายนี่ก็มาตุ ๆ งบประมาณนี้รู้สึกว่ามันขาดตกบกพร่องในข้อนี้เป็นอันมาก ยังไม่มีอะไรใหม่ที่จะมาเสริมสร้างกำลังป้องกันประชาชน เอาละเราพูดมาว่าภัยคอมมิวนิสต์มาร้อยแปด จำจะต้องเพิ่มงบประมาณขึ้น กระผมมาคิด ๆ ดูมันเหมือนกับว่าคนใช้น้ำมันทอดอาหาร ผอมลงไป ๆ แทนที่เราจะซื้ออาหารให้คนใช้กิน เราไปจ้างหมอมากขึ้น เอ้า จ้างคนไม่พอจ้างอีกคน หมออ้วนคนใช้ผอมลงไป ๆ ยังมองไม่เห็นภาพสะท้อนจากงบประมาณนี้ว่าจะทำอะไร จะเอาความสุขไปส่งให้กับประชาชนให้มากขึ้นเพื่อจะได้มีกำลังต้านทานคอมมิวนิสต์ได้ ท่านประธานก็ทราบดีแล้วว่าสงครามสมัยนี้มันเป็นสงครามล้างผลเมือง เพราะฉะนั้นผลเมืองนี้จะต้องออกอยู่ด้านหน้า เวียดนามไม่เซชั่น (Vietnamization) ในญวนเวลานี้เขาทุ่มเงินเป็นอันมาก เพื่อให้ประชาชนอยู่ดีกินดี แล้วมันเกิดกำลังป้องกันได้เองครับ แทนที่จะไปเพิ่มหมอล่าอาหารให้คนใช้กินไปมาก อย่างผู้แทนร้องแรกแหกกระเชอว่าน้ำไม่มีจะกิน ชาวาก็ถูกลง อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ พูดถึงการข่าวนี้กระผมก็หนักใจ เพราะว่ามันเกี่ยวกับในด้านที่ว่ากำลังจะเอาอาหารให้คนใช้กิน ปีนี้เอาอีกนะครับ ปริมาณยังเก็บ ๖๐๐ ล้านบาท ก็ขอบใจท่านรัฐมนตรีเศรษฐกิจที่ลดลงมาจาก ๕๐๐ ล้านบาทถึง ๖๐๐ ล้านบาท แต่ก็ยังเก็บอยู่นั้นแหละ อ้ายนี้ทำให้ราคาข้าวไม่ถึงมือชาวนา แล้วท่านรัฐมนตรีเศรษฐกิจได้กล่าวว่า เวลานี้ต้องการเงินจะไปสร้างยุ้งฉาง ประกันราคามากมายกายกองก็ยังมี งบประมาณก็ไม่ได้จัดมา เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะนำปัญหาเรื่องน้ำก็ไม่แน่ว่าจะส่งถึงหรือไม่ถึง เพราะเหตุว่ากระทรวงทุกกระทรวงดูในงบประมาณนี้เพิ่มแต่ลดอะไร กระทรวงพัฒนาผลด กระทรวงคมนาคมลด กระทรวงอุตสาหกรรมลด อุตสาหกรรมนี้ผมเห็นว่าเป็นเรื่องใหญ่ เพราะเหตุว่าเวลานี้ถ้าเราจะไปแข่งขันเอาพืชผลออกไป รัฐบาลก็แถลง ท่านนายกรัฐมนตรีท่านแถลงแล้วว่ามันแย่ ตลาดของเราหดไปทุกที ผมว่าถ้าเราทำอย่างไรส่งเสริมการเหมืองแร่ให้มากขึ้น ส่งแร่ออกไปขายได้มากละก็ บางทีมันจะช่วยในทางนี้บ้าง แต่ว่างบประมาณนี้ก็ไม่ปรากฏ กลับไปตัดเงินทางฝ่ายอุตสาหกรรมลงมา เพราะฉะนั้น

นี่ก็เป็นเรื่องที่เราหนักใจอยู่เป็นอย่างยิ่ง เฉพาะผมไม่อยากจะใช้เวลา ผมจนเวลาแล้ว ผมอยากพูดเป็นข้อสุดท้าย เหตุผลสำคัญที่ผมเอง และพวกทางนี้รับงบประมาณนี้ไม่ได้ ก็ปัญหาเรื่องเงินพัฒนานี้เป็นที่หนักใจเราเป็นอย่างยิ่ง พัฒนานี้สำหรับพัฒนาชุมชนในความรับผิดชอบกระทรวงมหาดไทย ไม่มีปัญหา ท่านพวกนี้ก็ไปสร้างสามให้เขาบ้าง ไปสร้างบ่อน้ำบ้าง ไม่ว่าอะไร มันก็ดีเหมือนกัน สอนให้ราษฎรรู้จักตัวเอง ที่นี้เร่งรัดพัฒนานี้ก็ไม่เกี่ยวเท่าไร เพราะเป็นด้านการเมือง อเมริกันให้เงินมาสำหรับไปสู้คอมมิวนิสต์ ไปสร้างถนนถนนแถม อะไรเอาไม่ว่าอะไร แต่ที่นี้งบประมาณนี้ครับ ผมจำเป็นจะต้องกล่าว ท่านประธาน เพราะเป็นเรื่องกินแทนและแกลงใจกับพวกเราทางฝ่ายค้านนี้มาก ในฐานะที่เป็นผู้แทนปวงชน พัฒนาการเมื่อจัดมาครั้งแรก เมื่อปีกลายก็เราไม่รู้ท่านจะทำอะไรก็รอดูก่อน แต่ที่นี้เวลานี้ข้อเท็จจริงมันได้ความมาแล้วว่า เงินพัฒนาภาคนี้ส่งไปทางจังหวัด ทางจังหวัดก็เชิญผู้แทนซึ่งสังกัดพรรครัฐบาลไปถามว่าจะเอาอย่างไร แล้วผู้แทนก็บอกนี่ เวลานี้สร้างสะพานแล้วที่นั่น ถนนที่นี้ จังหวัดก็จัดไปตามนั้น นี่บางอันก็ได้ความมาแล้ว สัญญานะเซ็นกันไปเสร็จแล้ว สะพานซึ่งบางที่สร้างราคาควรจะแสนบาท ไปทำสัญญาสร้างกัน ๓ แสนบาท อ้ายที่เหลือใครเอาไปก็ไม่รู้ นี่อันหนึ่งละ และนอกจากนั้นมันก็เป็นผลที่ว่าเอาตั้งงบประมาณ ๘๕ ล้านบาทพัฒนาภาคนี้ มันไปเบียดเบียนงบประมาณอื่น ท่านประธาน เช่นเป็นต้นว่า เราจะเร่งรัดพัฒนาทางกรมพัฒนาการจะสร้างถนน เราจะสังเกตว่า รถแทรกเตอร์อะไรต่างๆ มันจอดเฉยๆ บางที่กลางบิ๋นน้ำมันหมดครับ เพราะเงิน ๘๕ ล้านบาทที่แทนที่จะไปจนอะไรให้มันเสร็จไป มาตัดมาใช้เป็นเบี้ยหัวแตกหัวแตกเช่นนี้แล้วละก็ รถมันก็ไม่เดิน มันก็เสียหาย หรือมีฉะนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านก็อยากจะได้ครูสัก ๗๐ คน อ้าย ๘๕ ล้านบาทแทนที่จะมาให้ครูแก่ท่าน ก็เอาไปเป็นพัฒนาผู้แทนเสีย มันก็แยะอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่พวกเรานี้ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งสำหรับเงินพัฒนาภาคนี้ โดยเฉพาะทีเดียว ผมนึกว่าการที่จะไปส่งเสริมให้ผู้แทนหาเลี้ยงนี้ ถึงได้มามันก็ไม่เป็นศรี เพราะไม่ได้ความนิยมของประชาชน มันได้มาด้วยเงินที่ไปให้เขา และที่ผมหนักใจอย่างยิ่ง ท่านประธานครับ กลัวเป็นอย่างยิ่ง เวลานี้เรากำลังเริ่มสอนคนให้เป็นทาสน้ำเงินล้านเกลาแสนกระหม่อมท่านปล่อยทาส ทาสเรามี เรากำลังจะเอาระบบนี้มาใช้ใหม่ สอนให้ประชาชนของเราใช้สิทธิในทางการเมือง เพื่อบำบัดสิ่งชั่วมิใช่เพื่อเห็นแก่ชาติบ้านเมือง นี่ผมวิตกเป็นอย่างยิ่ง และเห็นว่าการทำงานนี้ ถ้ามันทำงานมากเกินไปแล้วละก็ ๘๕ ล้านบาทขณะนี้เงินแดงท่วมเข้ามา ๑,๐๐๐ ล้านบาทแล้วมาขายเมืองให้

กับเงินแดง ท่านจะว่าอย่างไร ท่านประธาน ที่ผมวิตกเราสอนไว้เสียตอนนี่ นี่แหละครับเป็นที่
 หนักใจ ผมจึงรู้สึกว่ ถ้ารัฐบาลจะแถลงสัณนิค บอกว่าไม่จริง หลักฐานมันมี ไม่ใช่ ผู้แทน
 หลายจังหวัดละครับไปอธิบาย ถ้ารัฐบาลจะปฏิเสธว่าไม่จริงหรือจะออกหนังสือบอกถึงข้าหลวง
 ทุกจังหวัด ต่อไปนี้เงินพัฒนาภาคอย่าให้ผู้แทนคนหนึ่งคนใดไปเกี่ยวข้อง อย่างนี้ผมสรรเสริญ
 ถ้าจะให้ผู้แทนพัฒนาแล้วละก็ ไล่ข้าหลวงออกไปเสียไม่ดีหรือครับ ไล่ นายอำเภอออกให้ผู้แทน
 พัฒนาไปก็หมดเรื่อง เสียเงินจ้างข้าหลวง เสียเงินจ้างกรมทาง ให้ผู้แทนเขาทำกันไป นี่ละครับ
 ท่านประธาน ผมเกรงว่า รัฐบาลก็เรียกร้องความสามัคคีอยู่เสมอๆ ผมเกรงเป็นอย่างยิ่งว่า
 จังหวัดไหนไม่มีผู้แทนฝ่ายรัฐบาลแล้ว เขาต้องเสียภาษี แต่เขาไม่ได้รับการบำรุง และมันจะ
 อยู่กันได้ สหประชาไทยจะอยู่ได้อย่างนี้หรือ จะอยู่กันได้อย่างมิตรไมตรีร่วมพรคร่วมพวก
 กันได้หรือ นี่แหละครับ ท่านประธาน ด้วยเหตุนี้ เฉพาะอันนี้ผมรู้สึกมันแปดเปื้อนไปหมด
 จึงไม่สามารถที่จะรับงบประมาณนี้ได้ ขอขอบคุณท่านประธาน

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): ผมขอขอบคุณท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายไปเมื่อตะกี้และได้ให้ข้อคิดเห็นและแสดงข้อวิตกอยู่หลายประการ
 แต่ข้อคิดเห็นที่ผมชอบใจที่สุดและตรงกับความคิดและได้เคยเรียนแก่ท่านมาแล้ว ก็คือ
 เรื่องการที่ท่านจะยอมขึ้นภาษีในทางตรงขอขอบคุณไว้ด้วย

ผมจะเริ่มชี้แจงในเรื่องงบประมาณที่ปิดทึบไม่ลงนี้ ท่านประธานครับ จำได้ไหมว่า
 เมื่อปีกลายนี้เราได้เสนองบประมาณมาแล้ว เวลานี้ประชาชนเพิ่มขึ้นอีกเท่าไร อีก ๑ ล้านคน
 นะครับ จากงบประมาณปีก่อนนี้มาถึงจนกระทั่งวันนี้ นะครับประชาชน ๑ ล้านคน เพิ่มขึ้น
 มาอีกแล้ว นี่แหละครับ เป็นเรื่องน่าวิตกเหลือเกิน ผมก็วิตกอย่างเดียวกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 เพราะฉะนั้นการท่างบประมาณนี้ก็จึงท่างบประมาณชนิดที่ว่าเราเรียกว่า ก้าวหน้า คือว่าต้อง
 พยายามระดมทุนและระดมกำลังให้สุดความสามารถ เพราะเหตุว่าเด็กที่เกิดมาในระยะใหม่ ๆ
 นี้จะไม่มีเวลารอได้ เด็กเหล่านี้เมื่อโตขึ้นแล้วก็จะต้องมีโรงเรียน มีโรงพยาบาล และเท่าที่ใน
 ๑๐ ปีแห่งการพัฒนา คือ ๕ ปี ตามแผนพัฒนา นี้ เด็กที่มันเกิดมาเกือบ ๑๐ ล้านคน นะครับ ๕
 ล้านคนนี่แหละครับ คือว่าการพัฒนาที่เราเร่งไล่ติดตามอยู่นี้ มีทั้งเรื่องการศึกษา การโรงเรียน
 เพราะฉะนั้นดังท่านจะเห็นในกระจกเงาอันนี้ว่าเราเร่งการศึกษาเป็นการใหญ่ เพราะเห็นว่า
 ควรจะได้รับพิจารณาในระดับสำคัญอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้ว่า เราเพิ่มกว่าเดิมถึง ๕๐๐ ล้านกว่า
 บาท และนี่ก็เป็นกระจกเงาอันหนึ่งว่ารัฐบาลได้มีความเห็นห่วงถึงเรื่องการศึกษาของประชาชน

และนอกจากนี้ก็ต้องมีการเรื่องการสาธารณสุข การสร้างโรงพยาบาล และการสร้างถนนหนทางต่าง ๆ ซึ่งเพื่อสนองความต้องการของประชาชน มีหลายจังหวัด ซึ่งแต่ก่อนนี้ไม่สามารถติดต่อกับจังหวัดอื่นได้ เวลานี้ก็เรียกว่าเกือบทุกจังหวัดได้มีถนนติดต่อกันได้โดยสะดวกแล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องการที่จะตั้งงบประมาณดังนี้ มันก็เรียกว่าเป็นงบประมาณแบบใหม่ ซึ่งเรียกว่ามันผิดจากตำราเดิมไปหน่อย แต่ว่าผิดจากตำราเดิมนี่ก็เรียกว่า เราไปตามแนวเรียกว่า เศรษฐศาสตร์สมัยใหม่ ผมจะไม่อ้างตำราอีกครับ ประเด็นจะถูกเล่นงานอีก ไม่ใช่อาดัมสมิธละครับ ผมจะอ่านให้ก็ได้นะครับคือ ยอห์นเมนาด เคน หรือว่า ลอร์ด เคน ถ้าท่านสนใจก็ในพรรคประชาธิปไตยมีท่านที่เข้าใจเยอะ คือว่าเป็นการดำเนินการเศรษฐกิจตามแนวใหม่ คือเราพยายามวิ่งไล่ให้ทัน คือเมื่อเราลงทุนไปแล้วเราพยายามก่อสร้างต่าง ๆ ซึ่งตามศัพท์ภาษาใหม่เขาเรียกรวมว่าพัฒนานั้น เราต้องการให้มีรายได้ของประชาชาติ ให้เพิ่มเร็วขึ้น เมื่อเพิ่มเร็วขึ้นเราก็เก็บผลจากรายได้ของประชาชาตินั้น อันจะเป็นผลสะท้อนมายังรายได้ในทางภาษีอากร คราวนี้ถ้าหากรายได้ทางภาษีอากรนั้นท่านจะเห็นได้ว่า มีช่องว่างอยู่อย่างหนึ่ง คือ ช่องว่างที่เก็บภาษีอากรไม่ได้ สำหรับการพัฒนานั้นก็คือที่เราได้ใช้ด้วยเงินกู้ เงินกู้นี้ถ้าพูดกันตามเศรษฐศาสตร์แท้ ๆ แล้วนะครับ มันไม่ใช่อะไรหรอกครับ คือภาษีที่ถอยไปข้างหน้า ไม่ใช่ถอยหลัง ภาษีถอยไปข้างหน้าเอง มันง่าย ๆ อย่างนี้เองครับ เก็บภาษีโดยไม่รู้ตัว แต่ว่ามันจำเป็นต้องทำให้คนเดือดร้อน คือทำให้เขาได้รับประโยชน์เสียก่อน เมื่อเขาได้รับประโยชน์แล้ว และเขาได้ผลจากการพัฒนาและการเพิ่มนั้น ก็เป็นรายได้ซึ่งกลับเข้ามาทดแทน ซึ่งเป็นการที่ปฏิบัติกันในทุกประเทศ เพราะฉะนั้นถ้าเราเร่งการพัฒนาได้มีผลผลิตของประชาชาติได้มากยิ่งขึ้น จนกระทั่งมีในสมัยตอนหนึ่งในสหรัฐอเมริกา มีรายได้ของประชาชาติเพิ่มมากขึ้น รัฐบาลจึงดำริลดภาษีลงมาครับ มันเป็นไปได้ถึงอย่างนั้น แต่ของเรา มันยังเป็นไปไม่ได้ เพราะเหตุว่าเรากำลังอยู่ในช่วงที่ว่ามันต้องสร้างทดแทนทุกอย่าง มันไม่มี ต้องทุกอย่าง เพราะฉะนั้นในเรื่องเงินนี้ ก็เป็นอย่างที่ผมได้กราบเรียนมาว่าการที่เราทำนี้ก็เป็นการทำในอัตราก้าวหน้า คราวนี้มีเงินที่พูดกันอยู่เสมอ คือเรื่องเงินขององค์การรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ นั้นว่า ทำไมเราไม่เอามาใช้เสียบ้าง ปล่อยให้ไปฝากไว้ไปนอนตาย ที่จริงเงินของรัฐวิสาหกิจเหล่านั้นมีโครงการผูกพันอยู่ และเงินเหล่านี้ก็ฝากไว้ในธนาคารแห่งประเทศไทย หรือมีเงินนั้นก็ฝากไว้กับกระทรวงการคลัง เงินเหล่านี้มีโครงการทุกอันที่ผูกพันอยู่และเป็นเงินที่จะต้องใช้จ่าย ถ้าหากว่าเป็นเงินไม่ต้องใช้แล้ว กระทรวงการคลังก็เรียกให้ส่งมาเป็นรายได้ของรัฐ

เวลานี้ก็เรียกร้องอยู่แล้ว แต่ว่าสิ่งที่ท่านสงสัยบางที เช่นองค์การทำเรือ องค์การรถไฟที่มีเงินอยู่ แต่ว่าทำไมไม่ต้องมาใช้ ทำไมไม่เอามาให้รัฐบาลบ้างองค์การสองอย่างนี้ต้องใช้เงินมากครับ มันขยายอยู่ในโครงการพัฒนาเช่นเดียวกัน เช่นท่าเรือก็ต้องมีท่าจอดเรือให้เขา เขามีผู้ร้องว่า การท่าเรือไม่มีท่าเทียบเรือให้พอ เรือต้องมาจอดนาน เสียค่าท่าจอด เลยพาลพาลขึ้นราคาสินค้าที่จะส่งไปขายยังต่างประเทศเสียอีก นี่ก็เป็นผลสะท้อนอันหนึ่งซึ่งการทำเรือนี้ก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน เรื่องการรถไฟก็เช่นเดียวกัน เราจะต้องขยายเส้นทางรถไฟตลอดไปทั่วราชอาณาจักรให้มากยิ่งขึ้น และเพื่อจะได้ประโยชน์ในการที่จะขนสินค้าจากในที่ต่าง ๆ เข้ามาระบายในทางกรุงเทพฯ หรือว่าส่งออกไปยังต่างประเทศ สำหรับในเรื่องการเก็บภาษีนั้น เท่าที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไว้ฉัน ผมเห็นด้วย ในเรื่องภาษีทางตรง แต่ภาษีทางตรงนั้นเป็นภาษีที่ว่าอาจจะต้องเก็บในประเทศที่พัฒนาก้าวหน้าพอสมควร ผมเห็นด้วยทุกอย่าง แล้วก็หวังว่าคงจะได้รับความสนับสนุนจากท่านหัวหน้าพรรคและตลอดทั้งพรรคในเมื่อโอกาสมาตามสมควร สำหรับในเรื่องพรีเมียมชาวนั้น ก็อาจจะเรียนได้ว่าเราจะลดลงไปตามสถานการณ์ ดูตามสถานการณ์ให้เหมาะสม เพื่อจะได้เป็นประโยชน์แก่ชาวนามากยิ่งขึ้น เวลาที่เราได้ดำเนินการพิจารณาอยู่แล้ว หวังว่าคงเป็นที่พอใจของท่านสมาชิกทั้งหลาย สำหรับเรื่องรายจ่ายในเรื่องการปราบปรามนั้น เอมมาตั้งไว้บกลางเป็นจำนวนมาก แล้วก็ท่านก็เป็นห่วงแทนผม ซึ่งผมขอขอบพระคุณว่าผมไม่ใช่ทหาร ไม่ใช่รู้เรื่องทหาร แต่ผมก็ถูกเกณฑ์เหมือนกันละครับ ผมโดนเกณฑ์ไปเป็นทหาร เวลานี้ก็เป็นที่ทหารกองหนุน ทหารมหาดเล็กนะครับ การที่เอามาตั้งไว้เป็นงบกลางนี้ คือว่าเป็นงบที่ใช้หลายกระทรวงด้วยกัน เมื่อมีผู้ใช้หลายกระทรวงด้วยกันแล้ว เราจะเอาไปแยกไว้กระทรวงนั้นกระทรวงนี้ กระทรวงนี้กระทรวงนั้น มันก็ไม่สะดวก และนอกจากนี้ในการบังคับบัญชาก็ต้องมีเจ้าหน้าที่บังคับบัญชาอยู่คนหนึ่ง ซึ่งโดยเฉพาะท่านหัวหน้ารัฐบาลและรองหัวหน้าก็ได้ดูแลในเรื่องนี้ทุกอย่างโดยใกล้ชิด ส่วนในงบพัฒนาภาคนั้น ขอกราบเรียนว่ามีกรรมการพัฒนาภาคประจำอยู่ทุกภาค เพราะฉะนั้นในการที่ใช้เงินนี้ กรรมการพัฒนาภาคนั้นเป็นผู้รับผิดชอบ ผมเข้าใจว่าไม่ใช่ว่าจะเอาไปตามที่ผู้แทนมาขอให้ทำอย่างนั้นอย่างนี้หรอก แต่ว่าเขามีกรรมการว่า ปีนี้จะทำอย่างไร มีใครมาขอร้องว่าจะเอาเรื่องตัวอะไรบ้างจะเอาคืน คุณ นา หรือว่าเอาบ่อ เอาอะไร นี่เขาก็มาบอกไว้ เพราะฉะนั้นในเรื่องการที่ทางผู้แทนก็ดี ราษฎรก็ดี จะมาขอร้องไว้แบบนี้ แล้วก็ในเรื่องงบพัฒนาภาคนี้ ก็เป็นเรื่องที่ว่าสำหรับเงื่อนไขงบประมาณก้อนใหญ่ที่ยังไม่ไปถึง ผมคิดว่าเท่าที่

ผมกราบเรียนมานี้ก็เป็นบทนำสำหรับที่บรรดาท่านสมาชิกทั้งหลายจะได้อภิปรายต่อไป
ขอขอบพระคุณ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนได้ลงจากบัลลังก์ชั่วคราวและได้
มอบให้รองประธานสภาผู้แทนคนที่ ๑ ทำหน้าที่เป็นประธานดำเนินการประชุมต่อไป)

นายโกศล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ที่รัฐบาลได้
เสนอต่อสภาในวันนี้ เมื่อเทียบกับปีที่แล้วจะเห็นได้ว่าได้แสดงรายการค่อนข้างจะละเอียด
มากกว่า ผมเสียดายอย่างเดียวว่ามีเวลาน้อย ไม่มีโอกาสที่จะได้ค้นคว้าได้ทั่วถึง แต่ก็ยังดีที่ว่า
ได้รับล่วงหน้าถึง ๗-๘ วัน จะขอพูดถึงงบประมาณฉบับนี้ที่ตัวเลขต่าง ๆ ในการเป็นหนี้
ความผูกพันต่าง ๆ ที่ในอนาคตของชาติไทยต้องรับผิดชอบ หนี้ตั้ง ๒๖,๐๐๐ กว่าล้านบาท
และเงินคงคลังก็ลดลงไปน้อยไปทุกปี งบประมาณดูที่เอามาเทียบให้เราดูกันทุกวันนี้จะเป็น
การที่ขาดดุลอยู่ตลอดเสมอมา ผมหนักใจเป็นอย่างยิ่ง หนักใจถึงวันข้างหน้า หนักใจถึงอนุชน
รายรับ ปีนี้ที่รัฐบาลคิดว่าว่าจะเก็บได้ประมาณ ๒๑,๘๐๐ ล้านบาท แล้วก็กู้มาได้อีกประมาณ
๕,๓๐๐ ล้านบาท และกระปุกอีก ๑,๕๔๕ ล้านบาท คือเอาเงินคงคลังมาใช้ จะเห็นตัวเลขต่าง ๆ
เหล่านี้ถ้าเป็นบริษัทที่มาค้าขายก็เหมือนว่าได้พึ่งแบงก์ เบิกเงินออกมาจากแบงก์ใช้ทุกปี นี้
หากว่าเป็นรัฐบาล ถ้าเป็นแบงก์ก็อาจจะไม่ยอมใช้ ตัวแดงเดีอกไปหมด แล้วเป็นอย่างนี้แล้ว
ในอนาคตอันใกล้นี้เราไม่มีใครรู้ได้ว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ รอบนอกทั้งรอบในที่มันจะเกิดขึ้น ท่าน
รัฐบาลก็ได้แสดงความเป็นห่วง แต่ว่างบประมาณที่ทำนี้รัฐบาลเป็นห่วง แต่ผมว่าไม่เคยถึง
มือประชาชนทั้ง ๗๑ จังหวัดโดยทั่วถึง เราเห็นกันอยู่แต่ในหมู่ของเขตเทศบาล เห็นแต่คนที่
มีการศึกษา แต่คนอื่นอีก ๒๔ ล้านคนที่เป็นชาวไร่ชาวนา รัฐบาลไม่รู้มีอะไรไปบดบังตา ไม่เคยได้
เหลือบมองดูหรือชำเลื่องดูเลย โครงการต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นเป็นแผนพัฒนาของชาติ ผมเห็นดี
ด้วย แต่ว่ารัฐบาลต้องให้มีความยังคิดว่าถนนทางหลวงแผ่นดินแล้วก็เขื่อนต่าง ๆ ที่ทำไป กู้ไป
เป็นเงินตั้งเยอะแยะสิ่งต่าง ๆ นี้เคยกลับมาถึงชาติบ้านเมืองบ้างหรือยัง เมื่อยังไม่ถึงประชาชน
ยังไม่ถึงชาวไร่ชาวนา มรรคผลต่าง ๆ ที่กลับมาสู่ชาติสู่ประเทศทางอ้อมก็ไม่เกิดขึ้น แต่รัฐบาล
ก็ยังที่จะต้องทำงานสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ออกไป ผมขอให้ข้อสังเกตไว้ว่า ควรจะยุติโครงการ
ใหญ่ ๆ พักการเป็นหนี้ เปรียบเสมือนว่าเร่งรัดสิ่งที่ทำเสร็จต่าง ๆ ที่รัฐบาลทำให้แก่ประชาชน
เช่นคลองส่งน้ำเวลานี้ไม่มี เขื่อนมีอยู่ทุกหนทุกแห่ง แต่ว่าคลองส่งน้ำที่จะไปหาชาวไร่ชาวนา
ไม่มี ถึงหน้านาที่หนึ่งชาวนาต้องเดือดร้อนต้องกู้ต้องยืม ถนนหนทางมีแต่ทางหลวงแผ่นดิน ทาง-

หลวงชนบท ทางหลวงจังหวัด สิ่งต่างๆ เหล่านี้ราษฎรไม่มีโอกาสที่จะได้ใช้ถนนหนทาง ไม่มีโอกาสที่จะเอาพืชผลประจำวันเช่นหัวปลีเอ๋ย ตำลึงเอ๋ย ออกมาสู่ตลาด ท่านรัฐบาลท่านไม่ได้มาจากประชาชน ท่านไม่ได้มาจากผู้แทนราษฎร ท่านไม่มีโอกาสรู้ว่าค่าใช้จ่ายครอบครัวค่าครองชีพของราษฎรบ้านนอกเดือนหนึ่ง ๑๐๐ บาทก็เหลือเฟือแล้วสำหรับชีวิตของเขา แต่ว่าสิ่งต่างๆ ที่เขาจะได้เงินได้ทองจากนี้มาเลี้ยงหมูเลี้ยงคนเลี้ยงครอบครัว เขาไม่มีโอกาสรัฐบาลแม้แต่ไปมองสิ่งใหญ่ๆ ที่เพิ่มความพอกพูนให้เห็นว่าเป็นบ้านเมืองที่เจริญ พยายามแก้ไขข้อความว่าเป็นคนด้อยพัฒนา เป็นชาติที่ด้อยพัฒนา สิ่งต่างๆ เหล่านี้ผมจึงไม่เห็นด้วยในการที่งบประมาณมาอย่างนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านประธานที่เคารพ ผู้แทนราษฎรที่นั่งอยู่ที่นี้ ท่านเคยตระหนักดีถึงปีกลายนี้ว่า เรื่องพืชผลชาวไร่ชาวนา ชาวไร่ชาวยังไม่ต้องพูดถึงเพราะยังไม่เป็นส่วนใหญ่เท่าข้าว แม้แต่ปัญหาการผลิตข้าวราษฎรกว่าจะมีน้ำมาทำนา กว่าจะปลูกข้าวได้แต่ละเม็ด แต่ละกอ เมื่อเกิดผลผลิตออกมาได้แล้ว รัฐบาลเคยเหลียวแลบ้างไหมในการซื้อชื้อขายราคาข้าวของชาวไร่ชาวนา ท่านปล่อยให้คนกลางเกะกินหมด ท่านตั้งเงินไว้จังหวัดละ ๑-๒ ล้านบาท ทุนหมุนเวียน ประทานโทษโรงสีเล็กๆ มันยังซื้อข้าวมากกว่านั้น สิ่งเหล่านี้ผมว่าเป็นเรื่องผักชีโรยหน้า เป็นการทำลายรัฐบาล ข้าตัวเองอย่างทีละน้อยๆ ท่านไม่ได้รู้จักใจของชาวไร่ชาวนา ท่านไม่ได้รู้หัวอกของคนยาก ผมจึงฝากไว้ว่าเมื่อจะทำให้เขาไม่ได้ ท่านก็อย่าไปทำ ท่านหามาตรการอื่นๆ ที่จะสร้างความเป็นอยู่ให้เขาดีกว่านี้ พูดถึงตัวงบประมาณที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้บอกมาว่าพยายามอย่างยิ่งที่ท่านอยากจะเพิ่มเงินทองอยากหารายได้มา ก็อย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านได้พูดมาแล้วว่า ภาษีทางตรงอีกเยอะเยาะ ผมขอให้ท่านได้รวบรวมความกล้าหาญที่จะเก็บ เพราะมันจะกระทบคนที่มียกยสิทธิ์บ้าง หรือคนที่มียกยสิทธิ์พรรคพวกบ้าง รายได้ของประชาชาติเขยิบขึ้นปีละ ๘ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่างบประมาณถ้าจะพูดไป รัฐบาลก็ยังหางบประมาณได้น้อยมาก ก็เป็นข้อที่น่าตำหนิ แต่ว่าการที่รัฐบาลมีงบประมาณน้อยนี้ ไม่ใช่ทำให้หาทางออกกว่าอยากมีงบประมาณมากด้วยการขึ้นภาษี ผมทาเหตุให้ท่านคิดดูว่าการรวบรวมให้ข้าราชการฝ่ายปกครอง หรือเครื่องมือของรัฐบาลได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ภาษีต่างๆ เหล่านี้จะกลับมาถึงมือประชาชนได้โดยเร็วดีกว่าที่ท่านมานั่งหางบประมาณอย่างนี้ นี่พูดถึงงบประมาณพัฒนาภาค บางท่านก็อาจจะเข้าใจว่ารัฐบาลเอาเงินสิ่งเหล่านี้ออกไปช่วยหาเลี้ยงให้แก่สมาชิกของพรรค งบประมาณพัฒนาการภาคที่มี ๘๕ ล้านบาท เท่าที่ทราบว่ามีภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมกันก็ ๔๐ ล้านบาท นอกนั้น

ก็เป็นภาคใต้ ภาคกลางอะไรต่ออะไรไปผมเห็นว่างบประมาณก้อนนี้สร้างขึ้นมามาตั้งขึ้นมาเพื่อสร้างอิทธิพลในวงงานรัฐบาล ต่อข้าราชการปกครองบ้านนอกต่างจังหวัด ผมไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการตั้งงบประมาณซ้อนขึ้นมา ท่านตั้งไปให้ตรงกันหมด เหมือนอย่างปีที่แล้ว ท่านแจกให้ลูกพรรครัฐบาลคนละ ๑ ล้านบาทต่อจังหวัดต่อ ๑ คน แต่ปีนี้ก็น่าขอบคุณ ท่านได้ตั้งตรงเข้าไปในงบประมาณโดยตรง ตามแต่ละกระทรวง ท่านเอาอย่างนี้ก็ยิ่งเป็นการที่แสดงความเปิดเผยไม่ได้เป็นการขโมยกัน เสียเวลาที่เราคั่งงบประมาณออกมาที่จะชี้ให้เห็นว่าจังหวัดไหนที่ผิดปกติ ที่มีรายจ่ายที่รัฐบาลท่านบำรุงเป็นรายย่อย นั้นไม่ใช่โครงการต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ นั้น เป็นเรื่องที่รัฐบาลได้เอาใจพรรคการเมืองของท่าน ผมไม่เห็นด้วยในการที่ท่านจะเอาใจพรรคการเมืองในระบบที่เอาเงินของชาติออกไปใช้จ่ายอย่างนั้น ผมเห็นด้วยที่จะเอาใจสมาชิกนี่ก็ถึงเกียรติสมาชิก ท่านควรเอาใจสมาชิกด้วยการท่านไม่หลู่เกียรติสมาชิก ไม่ใช่ว่าพูดอะไรคำสองคำ ท่านว่าสมาชิกรู้จักหาเสียงต่อประชาชนสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้แหละครับ ที่ผมขอเรียนให้รัฐบาลทราบว่าพรรคอิสระไม่สามารถที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ได้ เพราะท่านทำงบประมาณฉบับนี้ด้วยการเพื่อประโยชน์ของพรรคการเมืองอยู่ด้วย ขอขอบคุณครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณที่ได้รับเลือกจากท่านผู้เป็นประธานให้เป็นผู้อภิปรายในลำดับต่อไป ท่านผู้เป็นประธานข้าพเจ้าก็ในฐานะที่ว่าประชาชนผู้เสียภาษี ขอถือโอกาสนี้ลุกขึ้นมาตำหนิงบประมาณฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าเวลานี้รัฐบาลถนอมนี้ ขอประทานโทษ เสมือนเรือถนอม นาวา กำลังเรือรั่ว ๆ แล้วก็ดูเหมือนจะยิ่งรั่ว น้ำจะไหลเข้าทุกที แล้วก็พยายามพยายามมาอุด ท่านอุดด้วยวิธีไหน ขอประทานโทษ

๑. ท่านอุดด้วยวิธีกู้เงิน เฉพาะกู้เงินภายในประเทศปีนี้ทั้งงบประมาณขาดดุลอยู่เป็นเงินถึง ๖,๘๔๕ ล้านบาท นอกจากนั้นก็ยิ่งปรากฏว่าในการกู้เงินนี้ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่ามีวิตกตั้งที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปไตยได้ชี้แจงมาแล้ว ปรากฏว่าการกู้เงินทั้งในและนอกต่างประเทศเวลานี้ เรามีจำนวนถึง ๒๖,๐๐๐ กว่าล้านบาทหนี้สินที่เขากู้ เรากู้มาตั้งแต่โครงการเชื่อมชัชนาทตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๓ ตามฉบับนี้ เรายังใช้ไม่หมด แล้วเรายังจะกู้เขาไปอีก ครึ่งสุดท้ายนี้ข้าพเจ้าจำได้ว่า คุณแรมณ์ สุวรรณสิทธิ์ ไปติดต่อเจรจาขอเงินจากประเทศเยอรมันตะวันตกมาประมาณ ๓๐ ล้านบาท อันนี้ก็เอาอีกแล้ว เอาลูกเอาหลานเข้าไปพัวพันกับหนี้สินเสียอีกแล้ว อันนี้เป็นหนี้สินภายนอกประเทศ นอกจากนั้นอาศัยเงินกู้นี้ โดยเงินกู้นี้ เราได้ตั้งงบประมาณเพื่อที่จะ

ชดใช้เงินกู้ปีนี้ ๕๗๗ ล้านบาท ใช้ต้นเงินนะครับ ค่าดอกเบี้ยและค่าจัดการเงินกู้อีก ๒,๐๐๘ ล้านบาท จึงรู้สึกวิตก อันนี้สุดด้วยยาวนานที่ ๑

ประการที่ ๒ รัฐบาลพยายามอุดเรือด้วยยาวนานที่ ๒ นั่นคือรู้สึกว่าคุณได้เตรียมในการที่จะออกกฎหมายที่จะทยอยเงิน เรียกว่าสเปคเชียล ดรออิง ไรท์ (special drawing right) เรียกว่า สิทธิถอนเงินจากกองทุนพิเศษ จากเงินทุนสำรองชำระหนี้ระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยมีสิทธิที่จะถอนได้ ๐.๔๕ เปอร์เซ็นต์ หรือเท่ากับ ๔๔๒ ล้านบาท ดังกฎหมายเข้าสภามาแล้ว แต่ทว่าเรากำลังพิจารณากันอยู่ ก็เลยไม่ได้เข้าสภา นี่ท่านเตรียมไว้แล้ว ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านก็เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมาหลายสมัย ท่านได้เขียนเอาไว้ ข้าพเจ้าได้เคยอ่านบทความของท่าน ท่านได้เขียนเอาไว้ว่า เราจะใช้สิทธิถอนเงินพิเศษจากกองทุนเงินสำรองระหว่างประเทศ หรือเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า เราจะใช้สิทธิถอนสเปคเชียล ดรออิง ไรท์ (special drawing right) จากอินเตอร์เนชันแนล มอนีเตอรี ฟันด์ (international monetary fund) คือจากกองทุนสำรองระหว่างประเทศนี้ได้ ก็ต่อเมื่อไทยต้องประสบภาวะการณ์ขาดดุลชำระหนี้ ท่านเขียนไว้ว่าอย่างนี้ ถึงขนาดที่จะเป็นอันตรายต่อเศรษฐกิจของประเทศ นี่ปัจจุบันนี้ท่านได้ยอมรับต่อสภานี้ว่า ปัจจุบันนี้เรากำลังจะทรุดโทรม เรากำลังจะพายนะ แต่ทว่าข้าพเจ้าไปจับข้อเขียนของท่านเอามาไว้แล้วว่า เราจะใช้สิทธิถอนเงินจากกองทุนระหว่างประเทศนี้ เมื่อประเทศเราจะเป็อันตราย ดุลการชำระหนี้จะเป็นภัยต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างถึงขนาด ปัจจุบันนี้ก็ถึงเวลาแล้ว นั่นคือประเทศไทยนี้เราได้ออกกฎหมายใช้สิทธิถอนเงินจากทุนสำรอง เหตุใดเราจึงต้องถอนเงินจากทุนสำรอง ท่านประธาน ทั้งนี้ก็เพราะว่างบประมาณไม่เป็นดุลยภาพ เราส่งสินค้าออกน้อยกว่าซื้อสินค้าเข้า สำหรับปีนี้ข้าพเจ้าก็รู้สึกวิตก ในงบประมาณนั้นปรากฏว่าสินค้าขาเข้ามีจำนวน ๕,๗๔๒ ล้านบาท แต่ทว่าสินค้าขาออกดูในงบประมาณเปรียบเทียบนะครับ สินค้าขาออกมีประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาทเศษนี้มันเป็นอย่างนี้ ซึ่งรวมทั้งค่าพรีเมียมข้าวด้วย นี่เราซื้อมากกว่าขาย ในสภาพเช่นนี้นับแต่วันจะประสบกับความพายนะ และปรากฏในงบประมาณฉบับนี้ ข้าพเจ้าก็ยังไม่เห็นปรากฏว่า รัฐบาลได้แก้ไขโดยวิธีใด ท่านผู้เป็นประธาน เราเคยมีรายได้หลัก ข้าวเราเคยมีรายได้หลัก ปีนี้เราประสบการแข่งขันจากประเทศสหรัฐอเมริกา จากประเทศจีนแดง และจากประเทศญี่ปุ่น ญี่ปุ่นซึ่งเป็นลูกค้าก็ปลูกขึ้นเองแล้วขายได้เองเหล่านี้เป็นต้น เรากำลังประสบการแข่งขัน เราตลาดภายนอกยากเต็มที่ชาวนาเราขายข้าวไม่ได้ ข้าวของชาวนาเรา

ต่ำมาก หมุกก็ตกต่ำ ปอกก็ตกต่ำ ชาวนาของเราซึ่งเป็นกระดุกหลังของประเทศไม่มีอำนาจซื้อ ไม่มีอำนาจซื้อเพียงพอเพราะฉะนั้นก็จะไปเอาเงินเอาทองที่ไหนมาให้รัฐบาลเก็บได้ การที่รัฐบาลเก็บกะว่าจะประเมินภาษีได้เท่าตามในงบประมาณนั้นก็ เป็นเพียงการประเมินคือ ๑๘,๐๐๐ ล้านบาทเศษนั้นเป็นแต่เพียงประมาณ ประเทศเราอย่าลืมเราเป็นประเทศกสิกรรม เราต้องอาศัยข้าว เราต้องอาศัยปอ ปอเราไม่มีเรือพอ ไปตามผู้จัดการเรือก็ได้ ผู้จัดการเดินเรือไทย ปอเราไม่มีเรือพอที่จะบรรทุกออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ เพราะว่าค่าบรรทุกมันถูก แต่ ทว่ารัฐบาลนั้นก็กลับไปสนใจโน่นไปซื้อ ดี.ซี. ๘ (D.C.8) ไปซื้อเครื่องบินโน่นมารับผู้โดยสาร แต่ ทว่าสิ่งที่กระทบกระเทือนถึงภาวะเศรษฐกิจของประเทศเป็นส่วนรวม เช่นบรรทุกข้าว บรรทุก ปอหรือบรรทุกวัตถุอย่างอื่นออกไปขายต่างประเทศ รัฐบาลนี้ทำได้คำนึงไม่ ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าขอตำหนิว่า ในงบประมาณฉบับนี้เป็นงบประมาณเก่า ๆ ซึ่งไม่มีการคิดริเริ่มที่จะแก้ไข ดังข้าพเจ้าว่ามาแล้ว ข้าวของเราขายไม่ออก และนับวันแต่จะประสบการแข่งขันมากทุกที่ รัฐบาลนี้ได้ตั้งงบประมาณทำอะไรบ้าง นอกจากว่าจะส่งเสริมการปลูกข้าว ๆ ขึ้น ปลูกข้าวขึ้น เราจะไม่มีวิธีอันใดอีกหรือที่เราจะสามารถส่งสินค้าขายออกได้ ท่านผู้เป็นประธาน นอกจากข้าว ปอของเราที่ตกต่ำอีกแหละข้าวโพดของเรา กำลังจะประสบผู้แข่งขันและไม่สามารถที่จะหา ตลาดได้ กว่าจะเจรจาขายให้กับประเทศญี่ปุ่นได้แหม ยากลำบากเต็มที่ เต็มไปด้วยเงื่อนไข แล้วก็การบรรทุกเรือก็ไม่อยู่ในสามารถการเรือ การที่จะจัดหาเรือบรรทุกก็ไม่สามารถที่จะ อยู่ในอำนาจควบคุมของเราด้วยเพราะฉะนั้นการที่ประเทศไทยเรา นี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือรัฐบาลนี้ได้ตั้งงบประมาณรายได้ไว้โดยมีภาวะผูกพันอยู่กับสินค้าซึ่งเป็น วัตถุดิบของภายในประเทศเรานั้นข้าพเจ้าจึงรู้สึกวิตกว่า รัฐบาลจะจำหน่ายวัตถุดิบสินค้า ของประเทศเรานั้นไม่ได้ตามนี้ตามที่รัฐบาลได้คาดหมายไว้ อีกประการหนึ่งรายได้ของประเทศไทยนั้นท่านผู้เป็นประธาน ผูกไว้กับการเสียโชค ถ้าปีไหนปรากฏว่าน้ำท่วมทางปากีสถาน ทางอินเดีย ไม่สามารถจะปลูกปอได้นั้นปอเราขายดี ประชาชนเราขายดิบขายดีมีรายได้ ประชาชนมีอำนาจซื้อมากขึ้น อีกประการหนึ่ง ถ้าหากว่าแต่ก่อนนี้เมื่อประมาณสัก ๗-๘ ปีล่วงไปแล้วนะครับ ในขณะนั้นเรามีสงครามเกาหลี อเมริกันส่งทหารมาเกาหลีส่งทหารมาเวียดนาม รายได้ของประเทศเราเพิ่มพูนขึ้น เพราะเรามีรายได้จากการท่องเที่ยว ทหารอเมริกันเข้ามาท่องเที่ยวในนี้ ใช้ระบบ อาร์ แอล อาร์ (R.L.R.) อย่างนี้เป็นต้นเราก็ได้ ปัจจุบันนี้ทหารอเมริกัน กำลังถอนกลับไป ๆ แล้วรายได้ของเราก็ขาดดุลลงกับการค้าของเราเริ่มขาดดุลมาเริ่มตั้งแต่ทหาร

อเมริกันถอนจากเกาหลีและจนกระทั่งมาถอนจากเวียดนามไป จนกระทั่งบัดนี้เรากำลังจะขาดดุลลง ๆ รายได้ของเราผูกพันอยู่กับสิ่งที่ไม่แน่นอน รัฐบาลไม่ได้แสดงภูมิปัญญาไว้ในงบประมาณฉบับนี้เลยว่า รัฐบาลจะแก้ไขอย่างไรในการนี้ ข้าพเจ้าจึงรู้สึกเป็นห่วงยิ่ง เพราะฉะนั้นงบประมาณฉบับนี้จึงเป็นงบประมาณที่ขาดดุล แล้วก็ประเทศไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนไทยนั้นจะต้องเป็นหนี้มากขึ้น ทั้บถมหวีขึ้นทุกปี ๆ งบประมาณของประเทศในด้านการป้องกันก็ปรากฏว่าเพิ่มมากขึ้น แต่ว่าในขณะเดียวกันท้องของประชาชนก็ตี รายได้ของประชาชนก็ตี กำลังผลิตของประชาชนเหล่านี้เสื่อมทรามและต่ำลง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อีก ๑ นาทีนะครับคุณแคว้อีก ๑ นาทีนะครับสรุปลงหน่อย

นายแคว้อ นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านผู้เป็นประธาน กองทัพนี้มันรบด้วยท้อง ถ้าหากว่าประชาชนของเราหอมโซแล้ว กำลังการเศรษฐกิจไม่ดีแล้ว เราจะต่อกรกับประเทศอื่นเขาอย่างไรได้ จะไปต่อกรกับพวกคอมมิวนิสต์อย่างไรได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่จำเป็นก็คือจำเป็นจะต้องอุดหนุนประชาชนส่งเสริมประชาชนของเราให้อยู่ดีกินดี แต่งบประมาณฉบับนี้ทำได้เป็นเช่นนั้นไม่โฉมหน้าของงบประมาณเท่าที่ปรากฏในงบประมาณฉบับนี้ปรากฏว่าพุ่งเล็งไปในทางป้องกันประเทศมากกว่า เป็นอย่างนี้ ไม่ได้ส่งเสริมการผลิต ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณท่านประธาน

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง) : ผมขอขอบพระคุณที่มีโอกาสออกมาอภิปรายงบประมาณเมื่อปีกลาย งบประมาณปีกลายกระผมได้แนะนำไว้ ๒-๓ ประการ แต่มีประการหนึ่งก็รู้สึกขอบคุณที่รัฐบาลได้นำไปใช้คือปีกลายนี้ผู้อำนวยการคนก่อนให้ราชการแต่ละหน่วย ๆ เสนอขึ้นมา แล้วก็มาทะเลาะกันระดับกระทรวง แล้วก็งบประมาณปีกลายได้รับการวิจารณ์กันอย่างมากมาย ที่นี้ปีนี้เริ่มจากข้างบนลงมาแบ่งกันตามไพริอริตี (priority) อันไหนก่อนอันไหนหลัง แต่เมื่อได้พิจารณางบประมาณปีนี้แล้ว ผมก็ยังมีความรู้สึกที่เป็นห่วง รู้สึกเป็นห่วงจริง ๆ ครับ ซึ่งผมจะขอวิเคราะห์ดูเพียงมีลักษณะพิเศษอยู่ ๓ ประการ พูดถึงตัวเลขเสียก่อน ปีนี้ นะครับ ปี ๒๕๑๓ งบประมาณประเทศไทยมีประมาณ ๒๗,๐๐๐ ล้านบาท ปีนี้ประมาณ ๒๘,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็เพิ่มขึ้นจากปีกลาย ๑,๓๕๕ ล้านบาท งบประมาณอันนี้กระทรวงกลาโหมเพิ่มเพียง ๔๒๒ ล้านบาท ๔๒๒ ล้านบาท นะครับ งบประมาณการปราบปรามภายในประเทศมากมายเท่าปีกลาย แล้วก็ยังเพิ่มอีกประมาณเกือบ ๓๐๐ ล้านบาท ไม่นับ

กรมตำรวจ นี่น่าพิจารณาจะครบ เพิ่มขึ้นเกือบ ๓๐๐ ล้านบาท นี่แสดงถึงว่าเราจะต้องปราบปรามภายในจะครบ ภายนอก ๔๒๒ ล้านบาท ไม่ใช่กระทรวงกลาโหม งบประมาณสำหรับการศึกษาเพิ่ม ๑๗๔ ล้านบาท สำหรับการบริหารงานทั่วไป คือ แอดมินิสเตรตีฟ เอ็กเพนดิเจอร์ (administrative expenditure) ไม่ลด แล้วก็เพิ่มขึ้นอีก อย่างยกตัวอย่างกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ขณะที่กรมอื่นลดลง สำนักงานปลัดกระทรวงเพิ่มขึ้นจะครบ นี่น่าคิดมาก ค่าบริหารงานราชการเพิ่มขึ้นจะครบ แล้วสำคัญที่สุดที่นี่ก็คือว่าเมื่อที่นายกรัฐมนตรีท่านบอกว่ารัฐบาลนี้ได้ให้ความสนใจในการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นอันดับหนึ่ง อันนี้ขอยกขึ้นมาเป็นลักษณะอันแรกของงบประมาณปีนี้ก็คือว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ นะครับ รัฐบาลได้กู้เงินเพิ่มเติมอีก ๕,๐๐๐ ล้านบาท บวกกับเงินคงคลังอีกเป็นประมาณ ๗,๐๐๐ ล้านบาท จากปีกลายจากปีกลายอีก ๗,๐๐๐ ล้านบาท แต่การใช้เงินในงบประมาณอันนี้ ตามหลักการที่เรียกว่าเป็น ดีเวลลอปเม้นท์ โปรแกรม (development program) โครงการสำหรับพัฒนาที่มีผลโดยตรง เร็คคิวลาร์ สติมูลัส (regular stimulus) โดยตรงต่อการกระตุ้นการงานกระตุ้นทางเศรษฐกิจ ไม่เพิ่มครับ ไม่เพิ่ม เท่าเดิม อันนี้น่าแปลกมาก ไม่เพิ่ม ไม่เพิ่มก็แปลว่าที่นี้บวกกับภาษีที่ขึ้นไปไม่นานนี้ภาวะการเงินจะเกิดปัญหาละ จะเกิดอีโคโนมิก สแตกเนชัน (economic stagnation) คือการชงก้งนทางเศรษฐกิจทันทีเลย นี่ปีสองปีต่อไปจะเกิดการชงก้งนทางเศรษฐกิจ เพราะว่าเงินที่เราใช้นี้ใช้ในการทำให้เกิดผลิตผลทางเศรษฐกิจไม่เพิ่ม นี่ข้อที่ ๑ ครับ นี่ประเด็นสำคัญมาก ไม่เพิ่ม แต่ไปเพิ่มอย่างอื่น แต่กู้เงินอีก เฉพาะดอกเบี้ยอย่างเดียวปีนี้นะครับ ดอกเบี้ยที่เราต้องเสียค่าดอกเบี้ย ๕๐๐ ล้านบาท กู้เงินไม่ว่า กู้มาอีกแสนล้านบาทไม่ว่า แต่กู้มาขอให้เอามาแล้วมันมาเกิดผลิตผลให้มีรายได้ ให้มันมีงานแล้วให้มันเกิดประโยชน์ ญี่ปุ่นเขาก็กู้ กู้เป็นแสนล้านเป็นล้านล้าน แล้วมันเกิด นี่ข้อหนึ่งจะครบ คือว่าข้อที่ ๑ ว่า งบประมาณปีนี้จะไม่แก้ปัญหาประเทศชาติในปัจจุบันแล้วจะไม่รองรับปัญหาเศรษฐกิจอนาคต คือปัจจุบันเรามีปัญหาค่าข้าวไม่ออก ปัญหาเรื่องดุลการค้าเราเสียเปรียบ ปัญหาคนไม่มีงานทำ จากปีกลายถึงปีหนึ่งล้านคนอย่างท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงว่า ผมยังมองไม่เห็นว่ามันนี่เพราะว่า งบประมาณการใช้จ่ายไม่เพิ่ม นี่มันจะเพิ่มขึ้นอย่างไร แล้วมันจะช่วยแก้ไขอย่างไร ข้อที่ ๑ นี้ที่นี้ข้อที่ ๒ มาดู รัฐบาลนี้บอกให้ไพรออริตี (priority) ทางเศรษฐกิจ ผมมองไม่เห็นหมดเลยว่ามีโครงการใหม่อันไหนที่จะเป็นโครงการกระตุ้นเตือนให้เกิดการทำงาน โครงการกระทรวงเศรษฐกิจก็ไม่มี โครงการตั้งฉางก็ยังไม่อยู่ ท่านรัฐมนตรีบุญชนะกำลังทะเลาะอยู่กับ

สภาพพัฒนา ๑,๓๐๐ ล้านบาท จะซื้อข้าวอะไรนะก็ยังไม่เห็นออกมา ไม่มีงบประมาณ อย่างอื่นก็ไม่มีที่จะทำให้เกิดการทำงาน ทีนี้มาถือเองง่ายๆ มาถึงการอุตสาหกรรม ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปไตยก็ได้มากล่าวเมื่อกึ่งว่าเดี๋ยวนี้เรามองเห็นที่จะแก้ดุลการค้าขณะนี้คือแร่สินค้ำแร่ชนะครับ สินแร่ชนะนี้ชนะครับ ยังอีกสองเดือนยังไม่หมดงบประมาณ ๒๕๑๓ สินค้ำแร่อันดับ ๑ ที่จะได้นั้นก็คือกรมทรัพยากรธรณี กรมทรัพยากรธรณีสำคัญที่สุดก็คือกองรังวัดคือที่จะรังวัดให้เกิดประทานบัตร เมื่อเกิดประทานบัตรขึ้นมาแล้วก็คนนี้จะได้ลงทุนและก็เกิดงานเกิดรายได้สำหรับประเทศชาติ ท่านทราบไหม ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติฟังนี้ครับ เดี่ยวนี้ไม่มีเบี้ยเลี้ยงครับ การรังวัดทั้งหมดในประเทศคนเอาเงินมารออยู่ไม่มีเบี้ยเลี้ยง เบี้ยเลี้ยงเกิน ๓ หมื่นบาท ผมนี้ไปขอจะออกเงินให้ก็ไม่ได้ ผิดระเบียบ ไม่มีเบี้ยเลี้ยง เมื่อไม่มีเบี้ยเลี้ยงก็ไปรังวัดไม่ได้ เมื่อไม่ไปรังวัดก็ไม่สัมปทาน เมื่อไม่มีสัมปทานมันก็ไม่มีการลงทุน ไม่มีรายได้เข้าประเทศ ทีนี้ไม่มีเบี้ยเลี้ยงไม่พอท่าน งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ ตัดงบประมาณกรมทรัพยากรธรณีลงอีกครั้งหนึ่งตัดลงอีก นี่ท่านวางแผนเศรษฐกิจอย่างไรกัน บอกผมหน่อยซิ ปี ๒๕๑๓ กรมทรัพยากรธรณีได้ ๑๒๖ ล้านบาท ซึ่งเป็นขั้นแรกให้เกิดการทำอุตสาหกรรมทำเหมืองแร่ ปีนี้กรมทรัพยากรธรณีได้ ๖๑ ล้านบาทครับ ๖๑ ล้านบาทครั้งหนึ่งนี่มันจะเพิ่มสัก ๔๐๐-๕๐๐ ล้านบาท เอามาสองรายการ ค่าใช้สอยกับค่าวัสดุ ค่าใช้สอยนั่นคือเบี้ยเลี้ยงสำหรับจะไปทำให้เกิดประทานบัตร และทำให้คนมาลงทุนค่าวัสดุก็เช่นเครื่องโยโรสโคป ซึ่งเขาซื้อเครื่องละแสนบาท ถ้าใครรังวัดหับกัน ไม่มีเครื่องนี้ทั้งประเทศ ไม่สามารถจะให้ประทานบัตรแก่ใครได้ อ้ายนี้ก็เครื่องละแสนกว่าบาททั้งประเทศมีเครื่องเดียว ปีกลายค่าใช้สอย ๑๒ ล้านบาท ปีนี้เหลือ ๔ ล้านบาท ค่าวัสดุปีกลาย ๓๓ ล้านบาท ปีนี้ ๑๖ ล้านบาท ท่านนายกรัฐมนตรีท่านรัฐบาล อย่างน้อยวาระ ๒ นั้นะครับ ถ้าคำพูดอันนี้จะมีประโยชน์บ้าง เพิ่มเสียหน่อยเถอะครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติท่านได้แบ่งไปแล้ว แต่ทำไมท่านให้ความสำคัญแก่กรมทรัพยากรธรณีที่จะพัฒนาเหมืองแร่แค่นี้เอง ลดลงกว่าปีกลายนี้ท่านไม่ต้องการพัฒนาเหมืองแร่ใช่ไหม นี่ผมถึงถามว่านโยบายพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาลอยู่ตรงไหน ผมอยากจะถามอยู่ตรงไหน เพราะฉะนั้นเมื่อไม่พัฒนาเหมืองแร่ งบประมาณปี ๒๕๑๔ จะไปกระเทือนถึงการลงทุนปี ๒๕๑๕ กระเทือนถึงการลงทุนปี ๒๕๑๖ คนที่เตรียมเงินมาจะมาลงทุนเหมืองแร่ร่วมกับคนไทย ถอนกลับ เริ่มถอนกลับ แล้วนี่เราจะพัฒนาประเทศอย่างไรกัน อันนี้สำคัญนะครับ เพราะฉะนั้นงบประมาณ

ปี ๒๕๑๔ นี้ไม่แก้ปัญหาเศรษฐกิจและไม่รองรับปัญหาเศรษฐกิจด้วย ๒ ประการ คือทำให้เกิดชงกั๊ง เพราะเงินพัฒนาไม่มี ๒. ไม่มีโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมหรือสิ่งที่แน่นอนที่นี้ประการที่ ๓. ซึ่งงบประมาณนี้ นี่ผมเสียใจมาก ปีกลายผมแนะนำแล้ว และผมก็หวังว่านักวิชาการ ผู้มีมันสมองทั้งหลาย รัฐบาลจะแก้ไขงบประมาณปี ๗๐ เปอร์เซนต์ ก็ยังเป็นเงินเดือนข้าราชการ ไม่มีแม้แต่กรมเดียวที่จะมีการยุบ งานก็ยังช้องงานตามเดิม ข้าราชการก็ยังเพิ่มตามเดิม งบประมาณก็ไม่ได้ตั้งไว้ว่า จะทำการวิจัยเพื่อจะแก้ไขงานช้องงาน ยุบกรมกองทั้งหลาย การพัฒนามีตั้ง ๗-๘ แห่ง พัฒนาวิริย ก.ร.ป. กลาง พัฒนาชุมชน พัฒนาอะไรไปต่ออะไรมากมาย สืบราชการลับมีสัก ๑๐ แห่งได้ เอาตั้งแต่ศูนย์รักษาความปลอดภัย สันติบาล กรมประมวลข่าวกลาง สำนักนายกรัฐมนตรี กองบัญชาการทหารสูงสุด กองทัพบก กองทัพอากาศ มหาดไทย รายงานขึ้นเดี่ยวกกัน ๘-๙ แห่ง แล้วท่านทำไม่ไม่ศึกษา แล้วทำไมไม่ตั้งงบประมาณนี้ไว้ นี่แหละครับทำไม่รัฐบาลนี้ ๑ ปีผ่านมาแล้วนี้ผมก็หวังว่าอย่างน้อยไม่มีอะไร ก็มีงบประมาณสักก้อนหนึ่งว่า จะทำการวิจัยพิจารณาตัดงานช้องงานให้มันมีรายได้ ๗๐ เปอร์เซนต์เอาไปเป็นเงินเดือนข้าราชการเพิ่มเข้าไปอีกหมด ที่นี้ย้ายชาวบ้านก็แย่ ภาษีก็ไม่รู้จะเก็บอย่างไร มันอันเต็มที่แล้ว ที่นี้ทำอะไรครับ คนเกิดปีละล้าน จะเอางานที่ไหนมาทำ เดียวนี้ดิสแปริตี้ (disparity) นะ ดิสแปริตี้ (disparity) คือความเห็นทางความแตกต่างระหว่างคนจนนะมันจนจะตาย อ้ายคนรวยก็รวยมามาก นี่มันมากขึ้นทุกวันนะครับ แสดงว่า ถ้าบ้านเมืองมันลุกเป็นไฟมาอย่าว่าสภานี้ให้โทษ ท่านเองที่มีที่ปรึกษาไม่ดี หรือท่านทำไม่ไม่คิดกัน อ้ายนี้ก็ว่าไปนะ เรื่องกรมทรัพย์สินของฝากไว้ว่า ไม่มีโครงการอะไรก็อย่างไรก็ควรจะทำเสียบ้าง นี่ก็รายการสุดท้าย นี่ผมก็ว่ามาข้อที่ ๑. คือว่าลักษณะไม่ทำให้แก้ปัญาเศรษฐกิจและจะเป็นการทำให้เศรษฐกิจชงกั๊ง ข้อที่ ๒. ก็คือว่าเป็นแบบราชการนะครับ ข้อที่ ๑. (๒) ก็คือว่าไม่มีโครงการอุตสาหกรรมได้เลย แม้อุตสาหกรรมที่มีอยู่ก็ไปบล็อก (block) เขาก็ ไปตัดเขาลงอีก นี่ต่อไปก็เป็นเรื่องทั้งหลายเกือบ ๓๐๐ ล้านบาท อย่างผมเรียนให้ทราบ เงินปราบปรามภายในประเทศอันนี้ผมเป็นห่วงมาก จากที่มีอยู่แล้วนะครับ เงินปราบปรามภายในประเทศ ไม่นับตำรวจ นี่แปลว่าอะไร เงินสืบราชการลับ เงินปราบปรามนั้นปราบปรามนี้เงินสูญเสีย และแสดงให้เห็นว่าเป็นดรชนที่ชี้ให้เห็นว่า เมืองไทยนี้กำลังจะวุ่นวาย ผมเป็นห่วงเสียแล้วนี้ต้องปราบปรามกันมากนัก ไม่ใช่ป้องกันคอมมิวนิสต์กับเขมรนี้ไม่ได้ป้องกันเวียดนาม เพราะกลาโหมเพิ่มถึง ๔๒๒ ล้านบาท อ้ายนี้ปราบปรามภายในบวกกัน

ไปบวกกันมาเป็นพัน ๆ ล้านบาทนี่อะไรกันมากมายเหลือเกิน เพิ่มจากปีกลายนับว่ามากแล้ว ปีนี้มากเข้าไปอีกเกือบ ๓๐๐ ล้านบาท แต่เมืองไทยนี่จะต้องปราบปรามหมด เมืองไทยไม่ได้ความอะไรนี้ บ้านเมืองเรามันไม่น่าอยู่เสียแล้วครับ งบประมาณนี้สะท้อนให้เห็นชัดเลย อ้ายเรื่องจะเอาไปซิกแซก (zigzag) กันอย่างไหนั้น เดี่ยวสมาชิกท่านอื่นคงจะได้พูดกัน ไปแจกกันบ้าง ไปทำอะไรกันบ้าง ก็ว่ากันไป แล้วก็อีกข้อหนึ่ง ขอจบง่าย ๆ อย่างนี้ว่า รู้สึกเสียใจมาก ในนี้ทำไมไม่ควรจะตั้งงบประมาณไว้สักก้อนหนึ่ง ขอให้ประเมินผลงานเสียหน่อยเถอะครับ ตั้งไว้สักก้อนที่ว่าโครงการพัฒนาใหญ่ ๆ ของท่านเขื่อนทั้งหลายนี้ นี่ผมทราบว่าบางเขื่อนนี้ กำลังพังแล้วนี้ ว่าเขื่อนที่สร้าง ถนนที่สร้าง มันเกิดผลทางเศรษฐกิจไหม เกิดอย่างไร เกิดแล้ว ไฟฟ้าถึงไหมปีกลายก็พูดไว้ อ้ายฟีดเดอร์ โรดส์ (feeder roads) มีหรือเปล่า น้ำได้เข้านาไหม เขื่อนใช้ได้ผลหรือเปล่า การพัฒนารีบเร่งกับพัฒนาชุมชนควรจะวิจัย แล้วก็ควรจะเอาอย่างไรรกันตัดทิ้งเสีย อันไหนไม่ได้ก็ไม่ได้ตั้งไว้อีก อันนี้มันงบประมาณครองเมืองกันนี้ เขาเรียกว่า งบประมาณครองเมือง คือว่าอยู่อย่างสบาย ครองเมืองกันต่อไป กูไม่ต้องสนใจ พอหมดภาระเรื่องใครก็เรื่องอนาคต ใช้กันไป ลูกน้องได้อัมหมัฟิมัน ไม่ต้องเอาใครออก แล้วประชาชนก็อดอยากต่อไป นี่ขอสรุปอย่างนี้แหละครับ ท่านประธานที่เคารพ รู้สึกเห็นแล้วเป็นห่วงประเทศชาติ ผมมองไม่เห็น ขอสรุปอีกครั้งหนึ่งว่า เนื่องจากว่ายังรักษาระบบราชการไว้ตามเดิม แล้วยังขยายอีก แล้วก็ยังมองไม่เห็นว่าจะแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจเฉพาะหน้า แล้วจะรองรับปัญหาเศรษฐกิจ ความทุกข์ยากจนประชาชนในอนาคตได้อย่างไรนะครับ ขอบพระคุณมากครับ

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : ทางรัฐบาลขอชี้แจงตามที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายมาแล้ว เรื่องเกี่ยวกับผู้แทนจังหวัดพิษณุโลกได้กล่าวถึงเรื่องงบประมาณที่ได้ตั้งไว้ไม่ส่งผลไปถึงบรรดาชาวไร่ชาวนานั้น เกี่ยวกับเขื่อนเกี่ยวกับถนน ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ในเรื่องเขื่อนนี้ที่เราจะสร้างเป็นโครงการใหญ่ ๆ นั้น ในงบประมาณใหม่นี้เราได้ทำต่อจากสิ่งที่ได้ค้างไว้แล้ว ส่วนโครงการที่เราจะเพิ่มเติมขึ้น ก็คือการขุดคลองส่งน้ำให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อจะได้ถึงชาวไร่ชาวนา ให้ได้ใช้น้ำกันทั่วถึง สำหรับเรื่องถนนนั้น ทางรัฐบาลมีความเห็นว่า เป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะว่าราษฎรทุก ๆ ฝ่ายจะเป็นชาวไร่ชาวนาหรือราษฎรอื่น ๆ ก็ตาม จำเป็นต้องใช้เป็นอย่างมาก แล้วที่เราทำไปก็ได้ประโยชน์ถึงประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวนาซึ่งมีประมาณ ๘๕ เปอร์เซ็นต์ของประเทศก็ได้รับผลอันนี้ด้วย สำหรับในเรื่องการทางนี้

ทางรัฐบาลจะได้ดำเนินการก่อสร้างตามแผนซึ่งในปีนี้ได้เพิ่มงบประมาณขึ้นมากกว่าปี ๒๕๑๓ ถึง ๓๐๐ ล้านบาท เกี่ยวกับการทางทั้งทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงจังหวัด และทางชนบท สำหรับการช่วยเหลือชาวนาที่ท่ำนว่าน้อยเกินไป ข้าพเจ้าขอเรียนว่าที่เราทำโครงการใหญ่ๆ นี้ ก็เป็นการช่วยเหลือถึงชาวนาด้วย ส่วนจำนวนเงินพิเศษประมาณ ๑๐๐ ล้านบาทนั้น เป็นการช่วยเหลือเสริมเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ตรงถึงตัวชาวนา เพิ่มเติมจากที่เราได้ทำโครงการไว้แล้ว สำหรับในเรื่องการหารายได้ การเก็บภาษี ท่านบอกว่าก็รู้สึกว่่าไม่ค่อยจะได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เนื่องจากข้าราชการที่ปฏิบัติงานในหน้าที่การเก็บภาษีน้ันได้ทำงานไม่เต็มที่ ในเรื่องนี้ทางรัฐบาลก็ได้พยายามกวดขันทางด้านกรเก็บภาษีอากรนี้เป็นอย่างมาก จะเห็นได้ว่่าภาษีอากรที่เราเก็บได้ทุก ๆ ปีนั้นได้เพิ่มขึ้น อันเนื่องจากการกวดขันในเรื่องการเก็บภาษีอากรนี้ส่วนหนึ่งด้วย สำหรับงบประมาณที่ดั่งไว้ ๘๕ ล้านบาท ที่ท่านว่าได้เอาไปแจกจ่ายให้บรรดาสมาชิกในพรรคของรัฐบาลเพื่อไปพัฒนาในจังหวัดที่มีผู้แทนราษฎรของพรรครัฐบาลอยู่ หากเป็นเช่นนั้นไม่ ข้าพเจ้าเองก็เป็นประธานกรรมการพัฒนาภาค อยู่ทั้งภาคเหนือและภาคกลาง ภาคอื่น ๆ ซึ่งเป็นประธานอยู่ เราได้พิจารณาโดยอาศัยข้อเสนอจากทางจังหวัด เราไม่ได้ไปเอาเงินไปให้คนไหนคนน้ัน แล้วก็ท่านจะเห็นได้ว่าถ้าพิจารณาดูทุก ๆ จังหวัด แม้แต่จังหวัดที่ไม่มีผู้แทนราษฎรเลย เราก็ได้ให้การพัฒนาไปทั่วถึงเท่าเทียมกัน ไม่ได้ลดน้อยแตกต่างกันเลย ไม่ได้เอาไปให้ผู้แทนราษฎรอย่างที่ท่านว่าหรอก สำหรับที่ท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น คือคุณแคล้ว ได้พูดถึงเรื่องว่่า ถนอมนาวากำลังร่วงอยู่ อันนี้ข้าพเจ้าว่าจะร่วงหรือไม่ร่วงก็แล้วแต่ ท่านจะพิจารณาเอาเอง แต่ว่่าทางรัฐบาลก็พยายามที่จะทำเพื่อให้บ้านเมืองของเราเจริญ ที่ว่ากู้เงินทั้งในประเทศและนอกประเทศเพื่อมาอุดรูว่่านั้น อัยน้ันมันเป็นเรื่องว่่าจำเป็น การที่เรากู้เงินมานั้นเราก้ต้องการที่จะมาพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้รายได้ของประเทศชาติสูงขึ้น การที่เรากู้เงินจากนอกประเทศนั้น เราจะทำโดยสุ่มสี่สุ่มห้าไม่ได้ จะต้องม้โครงการที่แน่นอนและก้แสดงผลทั้งทางเศรษฐกิจและทางวิชาการอย่างว่่าเขาได้พิจารณาโดยถี่ถ้วน แล้วว่่าจะได้ผลคุ้มค้่ากับที่เราด้ต้องลงทุนไป เขาจึงจะให้เรากู้เงินมาได้ เพราะฉะนั้นที่เราสามารถกู้เงินจากต่างประเทศมาได้ ก็แสดงว่่าที่เราก้ไปนั้นเป็นสิ่งที่พอใจของเขาและเป็นว่่าไว้วางใจได้แล้ว การถอนเงินกองทุนการเงินระหว่างประเทศนั้น ในขณะนี้เรายังไม่ได้ทำการขายข้าวและสินค้าอื่น ๆ นั้น ท่านบอกว่่าเวลานี้สินค้าต่าง ๆ ของเราก้กำลังลำบากในเรื่องการที่จะหาตลาดในต่างประเทศ ทางรัฐบาลก้ได้พยายามในเรื่องนี้ โดยส่งเจ้าหน้าที่ไปติดต่อกับประเทศ

ต่าง ๆ ทั้งในตะวันออกกลาง ในยุโรปในเอเชีย เพื่อที่จะหาตลาดข้าวและตลาดสินค้าอื่น ๆ เช่น ปอ ข้าวโพด มันสำปะหลัง อะไรพวกนี้ให้ขายได้มากขึ้น ก็ปรากฏว่าในปีนี้เราขายข้าวได้มากกว่าปีที่แล้วในระยะจนถึงวันที่ ๔ สิงหาคม มาปีนี้ เราขายข้าวไปได้ ๖๖๐,๐๐๐ กว่าตันแล้ว ซึ่งมากกว่าปีกลายนี้มาก ปีกลายนี้ในระยะนี้ได้เพียงประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ ตันเศษ ๆ เท่านั้น ส่วนสินค้าอื่น ๆ อย่างเช่นข้าวโพด เราก็พยายามเจรจาสามารถที่จะขายให้เพิ่มขึ้นมากกว่าปีที่แล้วมาก สำหรับเรือบรรทุกสินค้าในทางรัฐบาลก็กำลังพิจารณาอยู่ที่จะหาเรือเพิ่มเติมขึ้นเพื่อที่จะลำเลียงสินค้าจากภายในประเทศของเราที่ส่งไปขายต่างประเทศให้ได้มากขึ้น แต่ในเรื่องนี้เราจำเป็นที่จะต้องเจรจากับชุมนุมเรือของต่างประเทศซึ่งทางกระทรวงการต่างประเทศกำลังเจรจาและกระทรวงเศรษฐกิจกำลังดำเนินการในเรื่องนี้อยู่ ที่ว่าการขาดดุลของเราเนื่องจากทหารสหรัฐได้ถอนออกไปจากประเทศต่าง ๆ ที่เขาปฏิบัติการรบอยู่นั้น อันนี้รัฐบาลก็ได้ระลึกถึงอยู่ จึงได้พยายามหาทางที่จะแก้ไขในเรื่องนี้ แต่ว่าการกระทบกระเทือนเกี่ยวกับในเรื่องนี้ไม่มีมากนัก เพราะว่าเงินที่เขามาใช้ในประเทศไทยเรานั้นข้าพเจ้าได้เคยชี้แจงในที่ประชุมสภานี้แล้ว ในเรื่องการป้องกันประเทศนั้นเรามีความจำเป็น เพราะว่าข้าพเจ้าได้ชี้แจงหลายครั้งหลายหนแล้วว่า เหตุการณ์ต่าง ๆ มันเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม นอกประเทศเราก็มีทางด้านกัมพูชาเพิ่มขึ้น สำหรับภายในประเทศนั้นเรามุ่งหมายที่จะต้องทำให้ความปลอดภัยแก่พี่น้องประชาชนมากขึ้น เราจะต้องมีตำรวจตำบล มีสถานีตำรวจที่จะให้ความคุ้มครองตามตำบลได้ทั่วถึง เพราะฉะนั้นเราก็จำเป็นต้องเพิ่มงบประมาณขึ้นในด้านนี้ สำหรับของคุณไพฑูริย์ ที่ได้พูดถึงเรื่องงบประมาณว่ามีบางแห่งก็เพิ่ม บางแห่งก็ลด บางแห่งท่านบอกว่าสำหรับทางด้านเศรษฐกิจไม่เห็นเพิ่มเลย ทางรัฐบาลได้พิจารณาในเรื่องทางด้านเศรษฐกิจนี้ว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะฉะนั้นเราจึงได้ตั้งงบประมาณทางด้านเศรษฐกิจนี้เป็นอันดับ ๑ ก็คิดถึงจำนวนเงินแล้วจะเพิ่มจากปีกลายนี้ ๕๕.๒ ล้านบาท เพราะว่าอันนี้ก็เนื่องจากมีโครงการบางอย่างที่เราทำกันเสร็จสิ้นไปแล้ว เราไม่จำเป็นจะต้องไปทำอีก ก็ทำในโครงการที่ยังค้างอยู่หรือโครงการใหม่ ๆ ที่มีความจำเป็น แต่ว่าจำนวนเงินก็ยังคงเป็นอันดับ ๑ อยู่ สำหรับการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สำหรับเงินงบประมาณของกรมทรัพยากรธรณีนั้นไม่ได้ตกอย่างที่ท่านเข้าใจ แต่กลับเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๑๓ คือปี ๒๕๑๓ มีงบประมาณ ๒๕๖.๕ ล้านบาท แต่ปี ๒๕๑๔ นี้กรมทรัพยากรธรณีได้งบประมาณ ๓๓๑.๑ ล้านบาท สำหรับ ๒๕๑๔ เหตุที่ทางกรมทรัพยากรธรณีได้เงินเพิ่มไม่มากดังที่ท่านตั้งใจอยากจะทำให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น ก็เพราะเหตุ

ว่าในปี ๒๕๑๓ นั้น เราได้ตั้งงบประมาณสำหรับหาเครื่องเจาะในปี ๒๕๑๓ เป็นจำนวน ๑๑ ชุด ๔๕ ล้านบาท แต่บัดนี้การหาเครื่องเจาะนั้นเราก็ได้เสร็จสิ้นแล้ว เพราะฉะนั้นงบประมาณอันนี้ก็ไม่ต้องใช้ แต่ไม่ลดลง คือมากกว่าปีที่แล้ว

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาสมาชิกทุกท่านที่อยู่ข้างนอกโปรดเข้ามา วันนี้ผมมีของดีที่จะมาฝากสภาฯ ๗๗ นายกรัฐมนตรี ๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ทั้ง ๓ ท่าน ฟังข้าพเจ้าพูดให้ดี แต่ก่อนที่ข้าพเจ้าที่จะพูดถึงเรื่องที่จะฝากท่าน ข้าพเจ้าจะพูดถึงร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ เล่มนี้ที่บรรดาสมาชิกทั้งหลายถืออยู่นี้ หลักการท่านทราบแล้ว เหตุผล ฟังให้ดีนะครับ เพื่อให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ สำหรับใช้เป็นหลักในการจ่ายเงินแผ่นดิน ท่านดูให้ดีและฟังให้ดี เพื่อให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ข้าพเจ้าจะพบไว้ที่นั่นฝากความสนใจไว้แก่ท่านก่อน แล้วจึงพูดกัน ตามงบประมาณนี้ ทางรัฐบาลเสนอรายได้ ๒๑,๘๐๐ ล้านบาท รายจ่าย ๒๘,๖๔๕ ล้านบาท รัฐบาลต้องกู้เงินมา ๕,๓๐๐ ล้านบาท รัฐบาลใช้เงินคงคลัง ๑,๕๔๕ ล้านบาท จากรายได้ ๒๑,๘๐๐ ล้านบาทนี้เป็นเงินภาษีอากรที่รัฐบาลเพิ่มเมื่อเร็ว ๆ นี้ ๖ ฉบับรวม ๘๐๐ ล้านบาท ปัญหาเรื่องการกู้เงินนี้ได้สร้างหนี้สินทับทวีคูณ ข้าพเจ้าคิดว่าเราท่านทั้งหลายนี้ตายไปอีก ลูกเราตายก็ยังใช้ไม่หมด ทำไมเป็นเช่นนั้น หันมาดูซิครับ เมื่อปี ๒๕๐๑ รัฐบาลในสมัยนั้นว่ากู้หนี้ยืมสินมามากมายก็แค่ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ๑๐ ปีที่ผ่านมา ๑๑-๑๒ ปีนี้ ใครเป็นรัฐบาล ใครเป็นรัฐบาล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคือท่านศาสตราจารย์เสริมผู้นี้แหละ และท่านมีหลักเศรษฐกิจศาสตร์ใหม่ๆ มาว่ากับเราเมื่อกี่นี้ พร้อมทั้งงบประมาณท่านก็ชี้แจง ทั้งท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง บอกว่างบพัฒนาภาคอย่างนั้นอย่างนี้ เดียวผมจะแฉ หันมาว่าเสียก่อนว่าหนี้สินเมื่อปี ๒๕๑๒ เรากู้เงินทั้งในและนอกประเทศรวม ๒๒,๔๔๐ ล้านบาท พ.ศ. ๒๕๑๓ กู้อีก ๔,๔๐๐ ล้านบาท และตั้งใช้หนี้ ๘๔๕ ล้านบาท ก็เท่ากับว่าเรากู้มาพัฒนาจริง ๆ เพียง ๓,๕๕๕ ล้านบาทเท่านั้น และในขณะที่เดียวกัน ปีนี้ะครับ สิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๓ รัฐบาลหรือประเทศไทยนี้กู้เงินทั้งสิ้น ๒๕,๘๕๕ ล้านบาท ปีนี้งบประมาณฉบับที่เรากำลังว่ากันอยู่นี้ กู้เข้ามาอีก จะกู้อีก ๕,๓๐๐ ล้านบาท ในเงิน ๕,๓๐๐ ล้านบาทนี้ ท่านดูให้ดีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตั้งใช้หนี้ ๕๗๗ ล้านบาท เงิน ๕,๓๐๐ ล้านบาท ได้เงินที่จะมาพัฒนาประเทศเพียง ๔,๕๒๓

ล้านบาทเท่านั้น ถ้างบประมาณฉบับนี้ผ่านสภาไปแล้ว ประเทศไทยจะเป็นหนี้ทั้งสิ้น ไม่ใช่ ๒๐,๐๐๐ ครับท่าน หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ผม นายเกียรติ นาคะพงษ์ จะบอกท่าน ๓๐,๖๗๘ ล้านบาท จากตัวเลขที่เราฟิกซ์ (fix) และหาอย่างแน่นอนแล้ว เด็กในท้อง เด็กแดง ๆ ต้องรับภาระหนี้สิน ๓๐,๖๗๘ ล้านบาท ท่านคิดดู และเมื่อหันมองกลับมาอีกว่าปีนี้กู้ ๕,๓๐๐ ล้านบาท นี่เมื่อหักชำระหนี้ ๕๗๗ ล้านบาทแล้ว ดอกเบี้ยของเงินทั้งหมดเงินกู้ที่กู้มานั้น ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท เอาแค่ ๒,๐๐๐ ล้านบาท รวมจะเป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๕๗๗ ล้านบาท เงิน ๕,๓๐๐ ล้านบาทจะเหลือมาเป็นเงินพัฒนาประเทศเพียง ๒,๗๒๓ ล้านบาทเท่านั้น ครึ่งเดียวท่านประธานที่เคารพ ๕,๓๐๐ ล้านบาท จะใช้พัฒนาประเทศเพียง ๒,๗๒๓ ล้านบาท นอกนั้นใช้ดอกเบี้ย ๒,๐๐๐ ล้านบาท ส่งใช้ชำระหนี้ ๕๗๗ ล้านบาท จากอันนี้จะครบลอง คิดดูว่าอีก ๒-๓ ปีข้างหน้า มันจะเป็นอย่างไร ดอกเบี้ยมันจะไม่ไปถึง ๓,๐๐๐ ล้านบาททีเดียว หรือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี ๒๕๑๘ จะต้องใช้เงินต้นเขาทั้งหมดมันจะทบทวีคูณขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งถ้าประเทศไทยเป็นบุคคลธรรมดา ผมว่าล้มละลายแน่ ที่นี้หันมาพิจารณาว่าถึงเรื่องเงินคงคลังของรัฐบาล เงินคงคลังของรัฐบาลในขณะนี้มันไม่มีแล้ว เพราะรายจ่ายมันเกินกว่ารายได้ มันจะมีเงินคงคลังเหลืออยู่เฉพาะ ๑. จากรัฐวิสาหกิจในส่วนราชการที่ฝากไว้ ประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท เงินสะสมประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท เงินขายบิลและธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ ประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาท เงินเบ็ดเตล็ดอีกประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท รวมเป็นยอดเงินคงคลัง ๘,๖๐๐ ล้านบาท แต่รัฐบาลเอาเงินคงคลังนี้มาใช้ตั้งนี้ ปี ๒๕๑๒ ใช้ไป ๒,๖๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๑๓ ๒,๘๘๐ ล้านบาท ปี ๒๕๑๔ ปีนี้จะใช้เงินคงคลังอีก ๑,๕๕๕ ล้านบาท รวมทั้งสิ้นที่ใช้เงินคงคลัง ๓ ปี ๗,๐๒๕ ล้านบาท จะเหลือสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๔ จะเหลือเงินคงคลังเพียง ๑,๖๐๐ ล้านบาท คิดดูครับ ฐานะการคลังของประเทศไทยจะเป็นอย่างไร พอตีผมเหลือไปเห็นท่านปลัดกระทรวงการคลังมาด้วย เงินทุนสำรองจ่ายตามมาตรา ๒๓ ตั้งไว้ ๑๐๐ ล้านบาท แต่รัฐบาลไม่ได้ตั้งชำระหนี้ ไม่ได้ตั้งชำระเงินทุนสำรองจ่าย ๑๐๐ ล้านบาทนี้ ทั้ง ๆ ที่กฎหมายมาตรา ๒๔ ทวิ เขาบังคับไว้ว่า ท่านจะต้องตั้งงบประมาณนี้ ท่านจะต้องตั้งเงินชดใช้เงินสำรองจ่าย แต่แล้วท่านก็ไม่ตั้ง นี่คือข้อผิดพลาดที่รัฐบาลนี้เสนองบประมาณผิดพลาดอย่างร้ายแรง ถามท่านดูก็ได้ว่าเหลือหรือไม่เหลือผิดหรือไม่ผิด เอาข้อเท็จจริงกันว่าเวลามันอาจจะน้อย ข้าพเจ้าจะววกมาหาท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านพูดออกมาได้ในกลางสภาอันทรงเกียรติว่างบประมาณพัฒนาภาค ๘๕ ล้านบาท

อะไรต่างๆ นั้น ได้ใช้จ่ายโดยถูกต้อง ผมเสียใจเหลือเกินท่านนายกรัฐมนตรีครับ ท่านชื่อ
 จนเกือบจะกลายเป็นอย่างอื่น กลายเป็นอะไร เพราะเหตุว่าท่านไม่รู้ข้อเท็จจริงว่างบประมาณ
 พัฒนาภาคท่านกล่าวได้กลางสภา ส.ส. ๒๑๕ คน ท่านว่าทำตามโครงการจังหวัด ทำตาม
 ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นของจังหวัด ส.ส. ไม่มีส่วน พรรค ส.ป.ท. อะไรไม่มีส่วน แม้แต่จังหวัด
 ไม่มีผู้แทนท่านก็ว่า ก็ยังจัดให้ จังหวัดไหนครับไม่มีผู้แทน ข้าพเจ้าจะเอาของจริงว่ากับท่าน
 คอยรับก็แล้วกันครับ ๒ ฉบับ ข้าพเจ้าจะแจก จะให้ท่าน ข้าพเจ้าขอเรียนอย่างนี้ก่อน งบ
 พัฒนาภาค ข้าพเจ้าไม่เจตนาที่จะมาให้ร้ายป้ายสีสมาชิกพรรค ส.ป.ท. แต่ของจริงมันเกิด
 เมื่อกี้ข้าพเจ้าพูดแล้วว่างบประมาณนี้คืองบประมาณเพื่อให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ฟัง
 ให้ดีครับ ไม่มีทางที่จะแก้ข้าพเจ้าตก ทำด้วยก็ได้ แต่เหตุไฉนท่านปล่อยให้ลูกพรรคของท่าน
 พรรค ส.ป.ท. ของท่านได้จ่ายเงินจำนวนนี้ จะจ่ายหรือยังไม่จ่าย แต่ ขบวนการ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงศึกษาธิการ หนังสือของท่านถึงจังหวัดมหาสารคามแล้ว จ่ายไปอย่างไร ได้มาอย่างไร
 รายละเอียดอยู่ที่นี่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมันจ่ายผิดกฎหมาย ข้าพเจ้าจะตะโกนและร้องว่า
 มันจ่ายผิดกฎหมาย ผิดกฎหมายอย่างไร ในรายการที่ ๔๑ สมทบทุนสร้างอาคารเรียนเป็น
 การช่วยเหลืออุดหนุนการศึกษาโรงเรียนมัธยมชาวนิววิทยา อำเภอกันทรวิชัย ๑๐,๐๐๐ บาท ดูใหม่
 ครับ เดี่ยวเอาไปให้ เงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ท่านทำผิดแล้วนี้ โรงเรียนชาวนิววิทยาคือโรงเรียนราษฎร์
 ถามคุณชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง ถามคุณขุนทอง ภูผิวเดือน โรงเรียนราษฎร์ ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของ
 โรงเรียนราษฎร์ ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาเงินอย่างนี้ แต่เหตุไฉนลูกพรรคของท่านเอาไปจ่าย แม้
 จะเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท มันผิดกฎหมาย แล้วงบประมาณนี้จะใช้ได้อย่างไร มันจะใช้ได้
 อย่างไร เอ้า เพื่อไม่ให้เสียเวลา ข้าพเจ้าขอมอบให้คุณติลก เอาไปให้ท่านนายกดู จริงหรือ
 ไม่จริง ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคามเป็นผู้ลงนาม สำเนาอันถูกต้อง นี่แหละท่าน
 สมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านเป็นผู้แทนปวงชนทั่วประเทศ แต่รัฐบาลถนอมนาวานี้กำลังจะลงสู่
 เหวมนางคคิลาเมื่อครั้งก่อนมันกลับฟื้นขึ้นมาอีก ท่านเป็นผู้ปฏิบัติพรรคมนางคคิลาจนล้มสลาย
 พลเอกเผ่าไปตายที่สวิสเซอร์แลนด์เพราะฝีมือท่าน แต่เหตุไฉนท่านเอาระบบเก่ากลับมาอีก
 แล้วเมื่อสิบปีก่อนโรงเรียนนี้ก็ได้รับเงินจากสมาชิกพรรค ส.ป.ท. ๓๐,๐๐๐ บาท นี่เอาให้กัน
 อีกแล้ว และอย่างนี้หรือว่าไม่ผิดกฎหมาย ท่านสมาชิกทุกท่าน ใครรับงบประมาณนี้แยะเต็ม
 ทนครับ แยะ...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เหลือเวลาอีก ๑ นาที

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : แม้จะระบบพรรคแม้จะระบบอะไรก็ตาม ข้าพเจ้าคิดว่ามันไม่ถูกต้อง เพราะมันผิดกับเหตุผลในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ใครอยากจะฟังข้อเท็จจริงบอกข้าพเจ้า ยิ่งไปกว่านั้นสมาชิกพรรคของพรรคนี้เอาเรื่องไม่เป็น เรื่องไม่เป็นสาระ เอาใบปลิว ข้าพเจ้ารู้สึกตัดลอกข้อความในหนังสือพิมพ์พิมพ์ไทย ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ออกกระจายให้ประชาชนทั่วจังหวัดมหาสารคามทราบ ว่า หนังสือพิมพ์เขาลงข่าวอย่างนี้ ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้ คุณชวน หลีกภัย พูดอย่างนั้น คุณดิบก บุญเสริม พูดอย่างนั้น เพื่อต่อสู้กับรัฐบาลในเรื่องขึ้นภาษี แต่แล้วท่านก็สั่งสมาชิกของท่าน สั่งให้ขอให้กระทรวงมหาดไทยเก็บใบปลิวของข้าพเจ้าหมด มันอะไรกันแน่ ท่านปิดหูปิดตา ข่าวหนังสือพิมพ์ทั่วประเทศทั่วจังหวัดมหาสารคาม ท่านปิด นี่คือระบบมันงัดคิลากลับ คินมา ท่านนายก ท่านตอบข้าพเจ้าดูซิว่า จริงหรือไม่จริง หนังสือนั้น ท่านรัฐมนตรีศึกษาธิการ ท่านตอบซิ ถ้าไม่จริง ข้าพเจ้าจะไปเอาหลักฐานมาอีก นี่คือสำเนา ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม ข้าพเจ้าได้มา แล้วมีอะไรบ้างอีกที่มันไม่จริง...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอา ๆ คุณเกียรติ หมดเวลาแล้วครับ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวิน ส.ส.จังหวัดเชียงใหม่ พรรคฝ่ายค้านอิสระธรรมของปวงชนชาวไทย เมื่อกี้ข้าพเจ้าได้ยิน ๆ ผน ๆ นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวว่า มีเพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าผู้หนึ่ง ขอประทานโทษต้องออกนามคือ นายแคล้ว นรปติ บอกว่า นาวาถนอมกำลังจะรั่วอยู่แล้วนั้น ท่านนายกบอกว่า รั่วไม่รั่วก็รั่วกัน แต่ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า นาวาถนอมนั้นไม่รั่วอย่างเด็ดขาด เพราะขนาด ๕ ล้านตัน อันนี้เป็นนาวา เป็นเรือต่อด้วยเหล็กวิลาศแข็งแรง ไม่มีทางรั่วได้ แต่ข้าพเจ้าว่าขนาด ๕ ล้านตัน...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : รีบเข้าประเด็น เพราะเวลาจำกัด เดี่ยวจะว่าไม่บอก

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ขอบคุณมาก แต่งบประมาณอันนี้ ข้าพเจ้าเองรู้สึกเสียใจ ๒๕๑๔ นั้น ข้าพเจ้าบอกว่าข้าพเจ้ารับไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณปราบปรามผู้ก่อการร้าย ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเข้าข้าพเจ้าเคยกล่าวแล้วว่าประเทศชาติไทยเราถูกเป็นไฟแล้วหรือท่านถึงมาเพิ่มงบประมาณแผ่นดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปราบปรามผู้ก่อการร้ายถึง ๓๕๐ ล้านบาท ท่านประธาน ท่านลองคิดดูซิ ข้าพเจ้าเคยกล่าวแล้วว่างบประมาณปราบปรามผู้ก่อการร้าย ๓๕๐ ล้านบาทนั้น ถ้ามามอบให้ทางกระทรวงศึกษาธิการเสีย โรงเรียน

มัธยมแบบประสมนั้นก็ไม่จำเป็นจะต้องมาขอกู้เงินธนาคารชาติเป็นดอลลาร์ ซึ่งทำให้ปวงชนชาวไทยได้รับความเดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับดอกเบี้ย เมื่อก็คุณเกียรติ นาคะพงษ์ กล่าวแล้ว เงินกู้นี้เป็นเงินจำนวนตั้งเกือบ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานที่เคารพ อันนี้แหละชนชาติไทยที่ท่านดอกเตอร์เสริมได้กล่าวเมื่อกี้ที่ว่า เกิดปีละล้านปีละ ๑ ล้านคนนั้นจะต้องช่วยเหลือเขา ท่านจะช่วยเหลือเขาได้อย่างไร เด็กยังอยู่ในอ้อมกอดของบิดามารดา บิดามารดานั้นแหละน้ำตาตก หาเข้ากินค่า หาค่ากินเช่า หาเข้าไปกินเย็น ท่านประธาน ภาษากรีกเพิ่มขึ้น อย่างนี้มันเป็นการขาดหลักยุดิธรรม ท่านประธานที่เคารพ ถ้าท่านไม่เชื่อข้าพเจ้า โปรดไปอ่านราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๔ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๒ ข้อ ๒. คือระบบการปกครองของพรรคอิสระธรรมคือนโยบายพรรคอิสระธรรมนี้แอนตี้คอมมิวนิสต์ เพราะถือว่าลัทธิอุบาทว์ ท่านประธานที่เคารพ แต่ทุกวันนี้หาเป็นเช่นนั้นไม่ ทุกวันนี้คือ เจ้าหน้าที่ของท่านนั่นเองไปก่อกวนให้ราษฎรเป็นคอมมิวนิสต์ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเช้า ๖พณฯ นายกรัฐมนตรีได้กรุณาให้เกียรติตอบกระทู้ถามข้าพเจ้าเรื่องกองพล ๙๓ อันนี้แหละท่านประธาน ยุยงส่งเสริมให้ราษฎรกระด้างกระเดื่องต่อรัฐบาล บางที่ท่านจะบอกว่า เป็นเกี่ยวกับเรื่องการเมือง อันนี้แหละเป็นกันชนลัทธิอุบาทว์หรือคอมมิวนิสต์ที่จะเข้ามาในประเทศไทยให้กองพล ๙๓ อยู่ไปก่อน สภาพทหารก็ไม่มีแล้ว ท่านก็ว่าอย่างนี้ แต่อย่าลืมนะท่านประธานที่เคารพ พวกนี้แหละที่ปลุกผีนตลอดปีเอาผีมาขาย เจ้าหน้าที่ไปได้ผีเขามา ได้ผีมากก็เอาลงลงมากรุงเทพฯ ด้าน ๑ ด้าน ๒ ด้าน ๓ ด้าน ๔ ไม่มีจับ มาจับด้าน ๕ ของ ๖พณฯ พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ ในที่สุดเมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว เงินก็ไม่ส่งคืนให้เขา พวกนี้พวกต่างดาวต่างแดนที่ท่านนายกรัฐมนตรียกบอว่าเป็นผู้ลี้ภัยพวกนี้ คือก่อกวนประเทศชาติไทย เพราะฉะนั้นพรรคอิสระธรรมถึงเกลียดที่สุด คนต่างดาวต่างแดนมาแย่งอาชีพในประเทศไทย ปวงชนชาวไทยเดือดร้อนไปทุกหย่อมหญ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และแม่ฮ่องสอน ท่านประธานนอกจากนี้ข้าพเจ้ารู้สึกว่ายิวนี้กระษะ ท่านประธานครุภัณฑ์ทุกปีใช้จ่าย ใช้จ่ายอื่น ๆ มีทุกปี ท่านนายกรัฐมนตรียกให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์บอกว่าจะตัดแอร์คอนดิชันห้องเย็น จะตัดรถยนต์ประจำตำแหน่ง ข้าพเจ้าไม่เชื่อท่านหรอก ขอประทานโทษ จะเชื่อได้อย่างไร รถยนต์ก็ดี แอร์คอนดิชันก็ดี ไปชุกช่อนอยู่ครุภัณฑ์ ไปชุกช่อนอยู่รายจ่ายอื่น ๆ ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นถ้าเข้าวาระที่ ๒ ข้าพเจ้า ทองดี อิศราชีวิน ตัดทุกกระทรวงทบวงกรมเด็ดขาด

ทุกปีซื้อโต๊ะเก้าอี้ ซื่ออย่างไรกัน เก้าอี้เก้าอี้มันชำรุดหรือเสียหายหรือซ่อมได้เงินค่าซ่อมมี ทำไมท่านไม่ซ่อม นี่ก็ปรากฏว่าขนาดชั้นนายพลตรี พลโท พลเอก ทั้งทหารตำรวจ หรืออธิบดีกรมต่าง ๆ จะเกษียณอายุแล้ว ๓๐ กันยายนนี้ ข้าพเจ้าเชื่อแน่เหลือเกินว่ารถยนต์ประจำตำแหน่งอันนั้นจะต้องติดสอยห้อยตามท่านเกษียณอายุเหล่านี้ไป ท่านก็ต้องตั้งรายการใหม่เข้ามาอีก ชุกชอนอยู่รายจ่ายอื่น ๆ ชุกชอนอยู่ในรายจ่ายครุภัณฑ์ ให้ท่านอธิบดีคนใหม่ นิสัยคนไทยเรานั้น ท่านประธานที่เคารพ รู้สึกว่าสันดานจะฝังอยู่ในจิตใจตัวเองแล้ว ต้องการชอบของใหม่ ของเก่าไม่ชอบ นี่มันเป็นอย่างนี้ แต่บังเอิญไปชอบของเก่าคือพระพุทธรูปเครื่องโบราณวัตถุชอบ แต่รถยนต์ไม่ชอบของเก่า ชอบใหม่ ปีนี้ฉันซื้อเบ็นซ์ ปีหน้าฉันจะซื้อฟอร์ดคองแซ หรืออะไรนี้ หรืออะไรก็ไม่รู้ที่รถราคาตั้ง ๔๐๐,๐๐๐-๕๐๐,๐๐๐ บาท ข้าพเจ้าไม่มีรถยนต์ขี่ ข้าพเจ้ามาทุกครั้งเสีย ๒๕ บาท จากอาคารสงเคราะห์คลองจั่นมา ข้าพเจ้าบอก ข้าพเจ้ามีรถยนต์หลายร้อยยี่ห้อ ข้าพเจ้านั่งมากก็ไม่ต้องรับผิดชอบ ชนคนตาย ข้าพเจ้าก็ไม่รับผิดชอบ ข้าพเจ้าถืออย่างนี้ สะดวกปลอดภัยมาก ท่านประธาน นี่รัฐบาลนี้ตั้งงบประมาณมา ถ้ามีรายรับมากก็ชอบตั้งรายจ่ายมาก และนอกจากนี้ข้าพเจ้าขอติรัฐบาล ติเพื่อก่อ ขอยกพระบรมราโชวาทของรัชกาลที่ ๖ ขึ้นมากล่าว "ถึงล้อก็ล้อเพียงกลเกลี้ยงวิธีสหาย บ่มีจะมุ่งร้าย บ่มีมุ่งประจานใคร ใครออกจะพลาดทำ ก็จะไม่ล้อจะเลียนให้ ใครตีพิเศษไซ้ไร ก็จะไม่ชมสมดี" ถ้าท่านทำถูก ข้าพเจ้าสนับสนุน นืออย่างเมื่อเข้าท่านประธานคิดดู ทำไมข้าพเจ้าถึงลุกขึ้นมายกมือให้ ที่ให้เปลี่ยนแปลงระเบียบวาระเอากฎหมายที่คาราคาซังอยู่ขึ้นมาพูด นี่ข้าพเจ้าเห็นว่าเห็นชอบด้วย เพราะกฎหมายฉบับนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการหรือการคลังก็ต้องการจะให้ประเทศใช้กฎหมายด่วน ข้าพเจ้าก็รู้ว่าท่านก็ตั้งงบประมาณเงินกู้ชุกชอนอยู่ในนี้แล้ว นี่มันเป็นอย่างนี้ เมื่อเข้าข้าพเจ้ารู้เสียตายไม่ได้อภิปรายเรื่องนี้ พอดีลูกพรรคท่านซึ่งขึ้นปิดอภิปรายเสียก่อนขอประทานโทษท่านประธานรวบรัดเพราะท่านเกรงว่างบประมาณจะไม่เข้าสภากันนี้ ข้าพเจ้าเสียตายมาก แต่ข้าพเจ้าจะไม่กล่าวกลับไปหรอก เพราะมันคนละเรื่อง เปล่า มีได้วิพากษ์วิจารณ์ แต่ข้าพเจ้าจะมีเรื่อง คราวหน้าถึงจะได้เสนอในชั้นแปรญัตติขั้นกรรมาธิการ ท่านประธานที่เคารพ นอกจากนี้ข้าพเจ้าอยากขอเตือนรัฐบาลอีกว่า ทำไมข้าราชการต้องมีตำแหน่งใหม่เพิ่มขึ้นทุกปี ๆ ข้าพเจ้าเกรงไปว่า ต่อไปในอนาคตอันใกล้นี้ ข้าราชการประเทศไทยจะเพื่อ จะต้องเพื่อยิ่งกว่านี้ ท่านประธาน จะมาก อ้าว เมื่อเข้านี้มีท่านสมาชิกผู้หนึ่งบอกว่าโรงเรียนแบบประสมนั้นจะสร้างไปให้ฝึกอาชีพไปหาอาชีพต่อไป จะไม่ให้คิดเป็นข้าราชการ

ท่านประธานครับ ความจริงนั้นนิสัยคนไทยเราก็สันดานฝังอยู่ในจิตใจ ข้าพเจ้าขอยกคำกล่าวของครูเทพ ท่านประธานสภา ท่านทราบดีไหม คือ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี ท่านเคยเขียนหนังสือไว้เมื่อ ๓๐ กว่าปี เกือบ ๔๐ ปีแล้ว ข้าพเจ้าเป็นเด็กในบ้านท่าน ท่านว่าอย่างไร ท่านเขียนว่าอย่างไร ตามทนายเถิดทนายผู้เพียร เสร็จจากโรงเรียนแล้วเจ้าจักทำอะไร ฉันเป็นพ่อค้าก็ได้ ให้เตี้ยตัดให้ ตั้งห้างอย่างถึกแก่สง งามทั่วทุกคนก็คงได้คำตอบหลงรอยกัน มีพลันสงสัย จากโรงเรียนจึงไปถามโรงเรียนไทย จักได้คำตอบบ้าน ผมคิดเข้ารับราชการ เช่นท่านขุนชาญเพื่อนบ้านเดียวกันมันหมาย เปลี่ยนนิสัยคนไทยฝังสันดานตั้งแต่ดั้งเดิม ท่านเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรีว่าอย่างไร หนอย่านีกว่าง่ายตาย คิดเข้าค้าขายเถิด เป็นพ่อค้า ไขว่หน้ามั่งมี นี่คนไทยไม่เอาค้าขาย สู้ปวงชนชาวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเชียงใหม่ ไม่ได้ ค้าขายหมทุกลสิ่งทุกอย่าง บางครั้งเจ๊กก็ไม่ทันกิน ท่านประธาน แต่เสียอย่างเดียว ทุนรอนเขาน้อย ทางรัฐบาลไม่คิดช่วยเหลือบ้างหรือที่คนพื้นเมืองชาวเชียงใหม่หรือคนไทย เหนืออื่นนั้นเป็นคนขยันขันแข็ง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เหลือเวลาอีก ๒ นาทีเท่านั้นครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับผม ขอขอบคุณมาก ท่านประธาน และนอกจากนี้ ข้าพเจ้าจะขอใช้เวลาเพียงนาทีครึ่ง ไม่ถึง ๒ นาที ที่ ๆ ๗๗ นายกรัฐมนตรีบอกว่าช่วยเหลือ ชาวนา ช่วยถึง ๑๐๐ ล้านบาทนั้น ก็เท่ากับงบประมาณปีกลาย ๒๕๑๓ ข้าพเจ้าคิดว่า รัฐบาล ทุยุคทุสมัยสุดดีว่าชาวนาคือ กระดูกสันหลังของชาติ ก็ทำไมท่านไม่เพิ่มงบประมาณช่วยเหลือ ชาวนาสัก ๑,๐๐๐ ล้านบาท อัยนี้ท่านให้เขาเพียง ๑๐๐ ล้านบาท ท่านทราบหรือไม่ว่า รัฐบาล ที่เคารพ เวลาที่ปวงชนชาวนาท้าวราชอาณาจักรไทยนั้นเดือดร้อนไปตาม ๆ กัน เป็นลูกหนี้ นายทุนหรือเจ้าของที่ดิน แลนด์ลอร์ด (landlord) โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเชียงใหม่ของ ข้าพเจ้าภาคเหนือท่านาแบ่งครึ่ง อย่างภาษาชาวเชียงใหม่ภาคเหนือเขาเรียกว่า เงี้ยะนาผ่าแก้ง ท่านประธาน เงี้ยะนาผ่าแก้งแบ่งครึ่ง รัฐมนตรีสุกิจรัฐ รัฐมนตรีประภาสรัฐ คนที่เคยไปอยู่ทาง ภาคเหนือรู้ แม้แต่ท่านนายกรัฐมนตรีก็อาจจะทราบ เพราะท่านเคยไปอยู่ทางโน้นเหมือนกัน ชาวนาไปเช่านาเขา ๑๐ ไร่ แต่บังเอิญเชียงใหม่ นั้น น้ำดี ดินดี มีผู้หญิงสวย กลีกรขยันขันแข็ง ไร่หนึ่งทางเชียงใหม่ อย่างต่ำที่สุด ๖๐-๗๐ ถึงขึ้นไป ตรงกันข้ามกับภาคอีสาน น้อยอย่างขึ้นเอก ๓๐ ถึงต่อไร่ เชียงใหม่อย่างต่ำ ๖๐ ถึงขึ้นไป อย่างอำเภอเชียงดาว ๑๐๐ กว่าถึงต่อไร่ อำเภอฝาง ๑๐๐ กว่าถึงต่อไร่ อำเภอสันป่าตอง ๑๐๐ กว่าถึงต่อไร่ แต่ราษฎรเหล่านี้ไม่ได้รับความเป็น

ธรรม ท่านประธานที่เคารพ ได้มา ๑,๐๐๐ ถึง ถูกเศรษฐกิจนายทุนเจ้าของที่ดินแบ่งไป ๕๐๐ ถึงแล้ว นี่นอกจากนี้ยังหักวักควายอีก ถ้าไปเช่าควายของเศรษฐกิจ ควายตัวหนึ่งไถนา ๑๕ ถึงต่อไร่ เอาไปกินแล้ว ถ้าเป็นควายส่วนตัวของผู้เช่าไม่ได้ถูกหัก นี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อ้าว หมดเวลาแล้วนะครับ หมดแล้วครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอประธานต่ออีกนิดดีกระมังครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอนิดเดียว นิดเดียวได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ คือมันเป็นอย่างนี้ ท่านประธาน ข้าพเจ้าอยากจะสอบถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ท่านยังคิดจะแก้ไขกฎหมายควบคุมค่าเช่านาหรือไม่ เพราะข้าพเจ้าเคยแพ้กกลางสภา ๒ ครั้ง สมัยจอมพล ป. เป็นนายกรัฐมนตรี ระหว่างปี ๒๔๙๓ หรือ ๒๔๙๔ ข้าพเจ้าจำไม่ค่อยได้ ตอนนั้นท่านก็มีอำนาจมีอิทธิพลอยู่ในกระทรวงมหาดไทยเป็นรัฐมนตรีช่วย แต่ว่าพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นคนโต้ตอบแทน ข้าพเจ้าก็แพ้ไป และมาสมัย ฯพณฯ สมัยนั้น ขอโทษ ยศของท่านยังต่ำอยู่ พลโท ถนอม กิตติขจร ข้าพเจ้าเสนอกฎหมายควบคุมค่าเช่านา แก้ไขฉบับที่ ๒ เข้ามา ฯพณฯ พลเอก ประภาส ได้ตอบ ข้าพเจ้าก็แจ้งไปอีก นี่มันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นน่าจะยอมแพ้ไฟ...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เห็นจะพอได้แล้ว หมดเวลาแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้น ท่านที่เคารพ เมื่อกี้ใครเอาคำพูดของพรรคอิสระธรรมไปกล่าว อ้อ หัวหน้าพรรคประชาธิปไตยบอกว่า ปชาสุข์ มหุดม คือความผาสุกของปวงชนเป็นส่วนใหญ่ นะ นั่นเป็นของพรรคอิสระธรรม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอ้า เชิญนั่งได้

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนคนที่ ๑ ได้ลงจากบัลลังก์ชั่วคราว และได้มอบให้รองประธานคนที่ ๒ ทำหน้าที่เป็นประธานดำเนินการประชุมต่อไป)

นายเหลื่อม พันธุ์ฤกษ์ (สุรินทร์) : กระผมได้ฟังประเด็นทั้งสองฝ่ายแล้ว ก็ใครอยากจะขอทราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ในประเด็นแรกก็คือว่า ทางฝ่ายค้านเห็นว่าฝ่ายรัฐบาลนี้ กู้เงินมาเป็นจำนวนมาก อันนี้กระผมอยากจะทราบเรียนว่า ในการกู้เงินนั้นเราสมควรจะกู้หรือหาไม่ กระผมคิดว่าถ้าฝ่ายตรงกันข้ามมาเป็นฝ่ายรัฐบาลบ้าง ความรู้สึกกับผิดชอบต่อ

ประชาชนมีเปี่ยมล้นหัวใจเหมือนกับท่าน คนนอกจะไม่รู้เลยว่าในครอบครัวของเรามีความจำเป็นอะไรบ้าง แก่มีความเดือดร้อนอะไร คนทางนอกไม่รู้ภายในครอบครัวของเราเลย ฉันทิดก็ดี รัฐบาลนี้เองก็มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อประชาชนเหมือนกับท่าน ก็มีความจำเป็นจะต้องกู้เพราะเหตุความเจริญของลูก ความเจริญแก่ต้องการจะเรียน แต่เราไม่มีเงินให้แกเรียนอะไรเหล่านี้ ความจำเป็นจะต้องรักษาไข้แก่ ถ้าไม่รักษาแก่ตาย ความจำเป็นเหล่านี้รัฐบาลก็ต้องกู้เขามา เมื่อกู้เขามาแล้วเราก็จะได้มีโอกาสชดใช้เมื่อเวลาแก่เติบโตขึ้น เมื่อแก่เติบโตขึ้นสามารถที่จะมีอาชีพอะไรได้แล้วแกก็อาจจะชำระหนี้ไป เพราะฉะนั้นกระผมนึกว่าในปัญหาที่ว่าควรกู้หรือไม่นี้ ถ้าท่านเป็นฝ่ายบริหารเหมือนกับรัฐบาลนี้ กระผมนึกว่าท่านก็คงจะกู้ยืมเหมือนกัน เพราะความรับผิดชอบมันมีอยู่เต็มหัวใจเหมือนกันอย่างนั้น แต่ที่นี้ในปัญหาต่อไปว่าการกูนี้นะจะมากหรือน้อยประการใดหรือไม่นี้ กระผมเองในฐานะที่เป็นฝ่ายรัฐบาลก็มีความเห็นว่าการกูนี้นั้นไม่เป็นของดี สำหรับประเทศไทยของเรา นี้กระผมก็ยอมรับ ท่านทั้งหลายผู้มีเกียรติแห่งสภานี้ก็ยอมรับว่าการกูนี้นั้นไม่ดีแน่ แต่ที่นี้ท่านทั้งหลายจะเห็นว่าพรรคสหประชาไทยไม่รับผิดชอบในข้อนี้ อย่างนั้นหรือ กระผมนึกว่าพรรคสหประชาไทยก็รับผิดชอบเหมือนกันครับ ว่าไม่ต้องการที่จะกู้มากนัก เพราะฉะนั้นในการกูนี้นั้น กระผมคิดว่า พรรค ส.ป.ท. เองก็รู้สึกเหมือนกัน และจะพยายามจะกูน้อยที่สุดในอนาคตต่อไปนั้น ที่นี้ในประเด็นต่อไปที่ว่า เมื่อกู้มาแล้วไม่ได้ทำประโยชน์เหมือนกับท่านที่ฝ่ายค้านว่า กระผมคิดว่าในเรื่องนี้กระผมนึกว่าท่านที่อยู่ภายนอกก็อาจจะเห็นเป็นเช่นนั้น แต่ว่าที่พวกกระผมที่อยู่ภายในนี้ก็เห็นว่าการกู่เงินมานั้นก็ได้บริหารไปทำถนนหนทางที่ดี โรงพยาบาลที่ดี โรงเรียนที่ดี ท่านทั้งหลายก็เห็นอยู่แล้ว กิจการเหล่านี้ก็เพื่อประโยชน์ของประชาชนทั้งนั้น เพราะฉะนั้นในการที่ว่ากู่เงินมาเพื่อประโยชน์ใหญ่ หรือประโยชน์ที่ยังห่างไกลอยู่หรือไม่นั้น กระผมนึกว่ารัฐบาลนี้จะมุ่งต่อประโยชน์ที่จำเป็นอันดับ ๑ อันดับ ๒ อันดับรองต่อไปเป็นลำดับ ที่ท่านกรุณาเตือนบอกว่าจะผิดเป้าในความจำเป็นนั้น กระผมนึกว่ากระผมเองก็ยอมรับฟังไว้ ณ ที่นี้เหมือนกันครับ นี้ในปัญหาเรื่องกู่เงิน ในปัญหาเรื่องพัฒนาภาค อันนี้รู้สึกว่าคุณผู้มีเกียรติจิตใจมาก คล้าย ๆ ว่าพรรคนี้เอาเงินไปใช้จ่ายอิหลุยฉุยแจกหรือไปใช้จ่ายโดยพลการอย่างนั้นหรือ กระผมคิดว่าเงินของรัฐบาลนี้เป็นเงินที่ต้องใช้จ่ายตามกฎหมาย ผู้แทนราษฎรที่ดี ทำได้มีอำนาจใช้จ่ายผิดระเบียบของรัฐบาลไม่ ดังนั้นกระผมขอรับว่าการใช้จ่ายเงินนี้ย่อมเป็นตามระเบียบ ที่นี้ปัญหา ท่านผู้มีเกียรติคนหนึ่ง

บอกว่าได้จ่ายเงินไปให้แก่โรงเรียนราษฎรอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติทางมหาสารคามว่า กระผม
 นึกคิดว่าอย่างนี้ เพราะเหตุว่ากระผมเคยจำได้ว่าระเบียบของทางราชการนั้น สำหรับโรงเรียน
 ราษฎรนี้เขามีเงินให้กู้ตั้งแต่พรรครัฐบาลเสริมนังคศิลาก็มีเงินให้กู้ เงินของสำนักนายกรัฐมนตรี
 มาในรัฐบาลต่อมาหรือรัฐบาลปัจจุบันนี้ก็ยังมีเงินให้กู้เหมือนกัน คือเรียกว่าเงินอุดหนุนโรงเรียน
 ราษฎร ประเภทก็ยังไม่ไปสร้างสถานที่แล้วก็กำหนด ๑๐ ปี ก็ใช้ไปปีละหมื่นสองหมื่นอะไร
 จนหมด กระผมนึกว่าระเบียบนี้เป็นระเบียบของทางราชการเช่นนั้น ทาใช้ว่าผู้แทนคนนี้
 เอาเงินนั้นไปให้โรงเรียนราษฎรนั้นโดยเอกเทศ กระผมนึกว่าเป็นไปไม่ได้ โครงการอันนี้
 แม้แต่ธนาคารออมสินซึ่งเป็นธนาคารของรัฐบาลก็ให้เงินอุดหนุนแก่โรงเรียนราษฎรเหมือนกัน
 เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนต่อสภานี้ว่า ที่ท่านผู้มีเกียรติพูดไปเมื่อก่อนนั้นก็คล้ายๆ
 จะเข้าใจว่าผู้แทนนี้เอาเงินของประชาชนนี้ไปใช้จ่ายโดยพลการ กระผมจึงขอกราบเรียน
 ต่อสภานี้ให้ทราบไว้ด้วยในเงินพัฒนานั้น ที่นี้กระผมนึกว่าท่านผู้มีเกียรติไม่ควรจะ หรือว่า
 ไม่ใช่ไม่ควรครับ กระผมนึกว่าควรจะเป็นใจฝ่ายบริหารบ้าง ท่านทั้งหลายถ้ามาเป็นฝ่ายบริหาร
 ก็คงเป็นไปอย่างที่กระผมเป็นเดี๋ยวนี้ คือมีหน้าที่รับผิดชอบต่อประชาชน บอกว่าเมื่อผม
 เป็นฝ่ายบริหารแล้วผมจะรับใช้ประชาชนอย่างนั้น ประชาชนเดือดร้อนอย่างนั้นผมจะพยายาม
 มารับใช้ท่าน อันนี้เป็นความจำเป็นที่ต้องอย่างนั้น เพราะฉะนั้นงบประมาณพัฒนาที่ได้ไป
 โดยทางภาคเป็นคนจำกัดก็ดี หรือก็ทางฝ่ายที่ความต้องการของประชาชนอย่างที่กระผมกราบ
 เรียนแล้วก็ดี ก็เป็นความต้องการที่จำเป็นอย่างที่กระผมว่าเมื่อกี้ ก็เป็นฝ่ายบริหาร ทาง
 ท่านเป็นฝ่ายค้านก็ค่อยมาดูแลว่าการสร้างบ้านหรือการสร้างความต้องการที่ประชาชนต้อง
 ขอร้องมาให้ใช้จ่ายไปถูกหรือผิด กระผมนึกว่าอย่างนี้ แล้วก็การใช้จ่ายนี้จะถูกหรือผิดอย่างไร
 นั้นประชาชนจะเป็นผู้คอยตัดสินเองในอนาคตว่า ถ้าจ่ายวิธีนี้ไม่ถูกใจ ยามประชาชนเวลา
 เลือกตั้งภายหลัง ท่านฝ่ายค้านก็ได้มาเป็นรัฐบาล เพราะว่ารัฐบาลนี้จ่ายไปผิดความต้องการ
 ของประชาชน เพราะฉะนั้นในเงินงบประมาณนี้กระผมก็อยากจะขอให้ท่านได้เห็นใจในความ
 ต้องการของประชาชนนั้น ทาได้เอาไปใช้อี้อะไรอย่างนั้นที่ท่านว่า หรืออย่างที่ท่านได้
 เข้าใจอย่างนั้น ก็กระผมขอกราบเรียนต่อสภานี้เพื่อให้เข้าใจในเหตุการณ์นั้นด้วยครับ

นายอ่ำ รongเงิน (พัทลุง) : กระผมนายอ่ำ รongเงิน ส.ส. จังหวัดพัทลุง ตามงบประมาณ
 ที่ได้เสนอเข้ามาในครั้งนี้ก็รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ท้วงติงกันเป็นอย่างยิ่ง
 ด้วยเหตุผลที่ไม่เห็นด้วยบ้าง เหตุผลที่ผิดพลาดบ้างอะไรหลายๆ อย่าง แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ผมดูแล้วก็รู้สึกว่ามันเป็นไปได้ ความจริงการกู้เงินกู้ของมานะผมเองก็เห็นใจ เห็นใจ
 รัฐบาลว่ากู้มาเพื่อประโยชน์อันใดให้ถูกเป้าหมาย แต่การกู้เงินมาแล้วก็ทำอะไรไม่ได้ เงินที่เรา
 เก็บมาได้หรือภาษีอากรของประชาชนในประเทศของเราเมื่อรวมกับเงินกู้แล้วทุกคนก็เอามา
 คละกันแล้วเอาไปหยิบใช้จ่ายโดยบางสิ่งบางอย่างเงินกู้นี้ไม่มีความจำเป็นอะไรเลย เรายก
 ตัวอย่างได้ว่าในครอบครัวหนึ่งนะครับ นี่เรายกตัวอย่างว่ารัฐบาลนี่ก็คือหัวหน้าครอบครัวหนึ่ง
 ทีนี้ถ้าสมมติว่ารายได้ของเราในครอบครัวของเราไม่พอเลี้ยงชีพ เราหัวหน้าครอบครัวผู้เป็น
 หัวหน้าครอบครัวจะไปยืมเงินเขามาซื้อข้าวสารกินทุกมื้อ ๆ เป็นปี ๆ เป็น ๑๐ ปี เป็น ๒๐ ปีนี้
 แล้วครอบครัวนั้นจะอยู่ได้อย่างไร นี่ผมยกตัวอย่าง ทีนี้เงินที่กู้มาทั้งหมดนี้ครับ เสร็จแล้ว
 ก็ผิดเป้าหมายในการที่ไปพัฒนาประเทศชาติก็ดี ในการที่จะต้องไปช่วยเหลือสิ่งที่ประชาชน
 ต้องการก็ดี เมื่อเราดูงบประมาณทั้งหมดแล้วก็จะรู้สึกว่างบประมาณนี้เลี้ยงอันเดียว คือ
 ระบบราชการ นี่เป็นเรื่องที่ถูกต้องที่สุด แล้วทุกคนก็ต้องยอมรับว่าเลี้ยงระบบราชการจริง ๆ
 งบประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวไว้แล้วว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของ
 งบประมาณทั้งหมดนี้เลี้ยงระบบราชการ ทีนี้คนส่วนใหญ่ชาวไร่ชาวนา ซึ่งเวลานี้ ๘๐ เปอร์เซ็นต์
 กำลังว้ายทะเลชีวิตอยู่ ท่านไม่ได้คำนึงถึงเหมือนอย่างกับว่างบประมาณที่ช่วยเหลือชาวนานะ สมาชิก
 ผู้มีเกียรติก็เคยกล่าวมาแล้ว แต่ท่านก็ยังได้เถียงอยู่ตลอดเวลา ถึงมือชาวนาและก็ช่วยเหลือ
 ชาวนาตลอดเวลา แต่ความจริงนั้นไม่ใช่ ท่านจะช่วยในบางกรณี ท่านจะช่วยในบางจังหวัด
 ที่ท่านอยู่ใกล้ชิดเท่านั้นเอง จังหวัดที่อยู่ชนบทที่ห่างไกลความเจริญไม่เคยได้รับอันนี้เลย
 เดียวนี้ประเทศไทยเรามีกรุงเทพมหานครกับจังหวัดชลบุรีสองจังหวัดเท่านั้นหรือที่เป็น
 ประเทศไทย รัฐบาลไม่เคยคิดว่าจังหวัดที่มันอยู่ห่างไกลความเจริญเหล่านี้ไม่ได้รับสิ่งตอบแทน
 จากรัฐบาลเลย เหมือนอย่างกับสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อเข้าพูดมาตอนหนึ่งว่า ประชาชนคนไทย
 เหมือนอย่างกับไม่มีรัฐบาลเสียแล้ว เพราะอะไร งบประมาณที่ท่านกล่าวไว้ ไม่เคยได้รับเท่าที่ควร
 ท่านไปดูซีทีเรดแทร็กเตอร์ก็ดี เครื่องมือจักรกลต่าง ๆ ก็ดี ท่านช่วยไปในงบประมาณสามารถ
 เอาไปจอดตั้งเฉย ๆ ไว้เป็นปี ๆ เอาไปให้ประชาชนดูเล่นใช้ไหม เอาไปให้ประชาชนดูเล่น
 และท่านไปดูกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ทุกกระทรวงทบวงกรม รถ เครื่องมือจักรกลต่าง ๆ
 จอดทิ้งไว้เป็นปี ๆ มันมีความหมายอะไร ไม่ถึงมือประชาชน บางครั้งประชาชนไปขอร้อง
 บอกเจ้าอายรถจักรกลเหล่านี้ไปพัฒนาให้เขาบ้างซิ โดยจะต้องเสียค่าน้ำมันเอาเองก็ยังไม่ได้ แต่
 ท่านก็ไม่เคยรู้ ไม่เคยรับรู้ ไม่เคยช่วยเหลือเขา นี่มันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องต่าง ๆ

เหล่านี้ ผมเองก็มีความคิดอยู่อย่างหนึ่ง มีความคิดที่แปลกและไม่ซ้ำแบบใครเสียด้วย ความคิดอันนี้คือต้องการหวังให้ถึงมือประชาชนโดยแท้จริง ไม่ต้องการให้มันเป็นเรื่องที่เรียกว่า เอาไปเพื่อการหาเสียงหรือเอาไปเพื่อพวกเพื่อพ้องกัน เดียวนี้ใคร ๆ ก็จรรู้ว่างบต่าง ๆ ที่เราจ่ายเช่นการพัฒนาภาค เร่งรัดพัฒนาชนบท หน่วย ก.ร.บ. หน่วยทุกอย่างที่ออกไปเดี๋ยวนี้ มันงานซ้อนงานที่ท่านก็รับทราบอยู่แล้ว และเรื่องนี้ไม่ถึงมือประชาชนคล้าย ๆ กับว่างบนี้ นั้นตั้งขึ้นเสมือนหนึ่งกับว่าเป็นสินค้าผูกขาดนะครับ เป็นสินค้าผูกขาดไปอย่างหนึ่ง อย่างลืมน่าจะต้องผ่านคนกลางนี้ต้องผ่านคนกลาง ผ่านใคร ผู้มีอำนาจที่ไหนในแผนกไหน ก็พยายามผ่านคนนั้น นี่แสดงว่าเป็นสินค้าผูกขาดแล้วผ่านคนกลาง ในที่สุดถึงมือประชาชนน้อยเหมือนอย่างกับน้ำแข็งกระบอคนั้นแหละ เวลาเราลอกออกมาจากกระบอคนั้นเต็ม แต่ไปถึงมือประชาชนมันเหลือแต่ก้านไม้ไผ่ มันเป็นอย่างนี้ มันผ่านคนกลางกันไป ท่านพอจะเข้าใจไหมครับ และเพราะฉะนั้นวิธีการที่ผมอยากจะเรียนให้สภานี้ทราบ เราเลิกกันไปหมด เร่งรัดพัฒนาก็เลิกกันไป ก.ร.บ. ก็เลิกกันไป พัฒนาชุมชนก็ให้เลิก ท่านจะทำได้ไหม ท่านรัฐบาลนี้จะทำได้ไหม วิธีการที่จะทำนี้เป็นความคิดที่แปลก คือท่านจะต้องเฉลี่ยประชากรของพลเมือง ในเมืองไทยมีกี่จังหวัด จังหวัดละเท่าไร เอาหัวประชาชนทั้งจังหวัดมาเฉลี่ย แล้วก็ให้ผู้ว่าการจังหวัดไปรับผิดชอบ โดยผ่านสภาจังหวัดนี้ จังหวัดนั้น ๆ เป็นผู้ควบคุม ประชาชนจะรู้ว่าต้องการอะไรบ้าง เหมือนอย่างที่ท่านทำอยู่เดี๋ยวนี้รู้สึกรว่าจะไม่ได้ผล และเป็นการทำงานอย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวมาแล้ว นี่แสดงให้เห็นถึงว่า การพัฒนาไม่ถึงมือประชาชน หรือท่านที่จ่ายเงินไป และมันไปผ่านคนกลาง จึงเป็นสินค้าผูกขาดกันไปเสียแล้ว ที่นั่งบต่าง ๆ ที่กระผมข้องใจอยู่เป็นอย่างยิ่ง ก็คือความช่วยเหลือชานา ๑๐๐ ล้านบาท เรื่องช่วยเหลือชานาท่านก็บ่นอยู่ตลอดเวลาว่า ชานาเป็นกระดุกสันหลัง แต่เวลานี้การช่วยเหลือชานา ๑๐๐ ล้านบาทไม่ถึงมือ เช่น ในจังหวัดพัทลุง ไม่เคยได้รับ อาจจะได้รับอยู่ตามแถวนี้แหละครับ ตามแถวภาคกลางนี้ จะได้รับกันอยู่บ้าง แต่ในจังหวัดภาคใต้ไม่เคยได้รับการประกันราคาข้าวให้ชานาชาวไร่ก็ไม่เคย ชานาจะต้องช่วยตัวเองตลอดเวลา จะขายข้าวก็ไม่มียราคา แล้วจะเอาอย่างไร แล้วนอกจากนั้นเงินราชการลับที่ท่านตั้งไว้ทุกปี ๆ ยิ่งปีนี้มากขึ้นกว่าทุกปีนะ อย่าลืมนะครับ เงินก้อนนี้แหละเป็นก้อนที่ไปสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน ไม่ใช่ไปช่วยปราบ ไม่ใช่ไปช่วยเหลือประชาชนให้ดีขึ้น นี่กระผมจะยกตัวอย่างมาสัก ๒-๓ ตัวอย่าง เช่นสมมติว่าในจังหวัดพัทลุง เวลานี้เพราะเงินก้อนนี้เองที่ทำให้คนมัน

เป็นคอมมิวนิสต์ขึ้นมา เดียวนี้เจ้าหน้าที่เต็มบ้านเต็มเมืองปราบคอมมิวนิสต์กันทั้งนั้น เงินราชการลับกันทั้งนั้น แต่ว่าท่านรู้ใหม่ว่า จับคอมมิวนิสต์เพราะเงินนี้ไม่ได้สักตัวเดียวไม่เคยปรากฏการณ์เช่นนั้นมา และนอกจากนั้นท่านไปเอาเงินราชการลับนี้ไปเข้าบ้านไว้ตามแถวกรุงเทพมหานครนะเป็นสิบ ๆ หลัง หลังละ ๒,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท แล้วจับใครต่อใครมากักกันไว้ว่าเป็นคอมมิวนิสต์ แล้วก็เอาเงินเบี้ยเลี้ยงไปกินเลี้ยงอีก นี่มันเรื่องอะไรกัน ได้ประโยชน์อะไรบ้าง นี่หรือเงินราชการลับของท่านที่ท่านมั่นใจว่าถึงมือประชาชนและไปช่วยเหลือเขาได้จริง ๆ ไม่มี นี่เวลานี้ยังมีอยู่ครบในกรุงเทพฯ ไม่ต้องไปพูดที่อื่น ใครที่เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายลับเรื่องคอมมิวนิสต์ จะได้รับผลประโยชน์ในเรื่องนี้ ยกตัวอย่างที่เห็นอยู่ในกรุงเทพฯ ไม่ต้องไปพูดที่อื่น และก็ในท่านเองเดียวกันนี่เงินก้อนนี้มันไม่มีประโยชน์อะไรเลย กระผมคิดว่าบ้านเมืองนี้ก็ของคนไทย ๓๖ ล้านคน ทุกคนก็มีสิทธิเป็นเจ้าของ เดียวนี้ยังเพิ่มเจ้าหน้าที่ขึ้นมากเท่าไร คอมมิวนิสต์ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ไม่มีการลดลง ลดลงไม่ได้ ทุกคนจะต้องเขียนรายงานจังหวัดนั้นจะต้องเขียน เพราะเจ้าหน้าที่เข้าไปอยู่ สั้นเดือนจะต้องรายงานว่ามีไหม เอ้ามีข่าว มีข่าว ข่าว ๆ มีตลอดเวลา หาเงินมาอีกก้อนหนึ่งมาเพิ่มเข้าอีก มันไม่มีความหมายอะไรเลย ยิ่งให้ไปเท่าไรยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ยิ่งมากขึ้นทุกที คอมมิวนิสต์จะเต็มบ้านเต็มเมือง นี่หรือเงินราชการลับของท่านตั้งไว้มากมายเหลือเกิน และไม่ได้ประโยชน์อะไรมา ไปสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนเสียด้วยซ้ำไป ประชาชนบางคนไม่รู้เรื่อง ไม่รู้ว่าเรื่องคอมมิวนิสต์คืออะไร แต่ท่านก็เอาเงินก้อนนี้ไปสร้างคอมมิวนิสต์ขึ้นมาทั่วประเทศ เวลานี้มันเป็นเรื่องที่ทางรัฐบาลนี้คำนึงหรือเปล่าว่ามันได้ผลอะไรขึ้นมาบ้าง นอกจากนี้ชลประทานของกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ เรื่องนี้กระผมเคยพูดมาก่อนเมื่อสมัยงบประมาณครั้งที่แล้วมาแล้วว่า เรามาดูงบประมาณของกรมชลประทาน ถ้าย้อนหลังไปอีก ๑๐ ปี จะต้องใช้เงินไม่ต่ำกว่า ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็นโรงงานที่ใหญ่ที่สุดในโลก เป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในโลก และท่านรู้ไหม ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทที่ผ่านไปแล้วนั้น มันถึงมือประชาชนหรือเปล่า...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณอ่าเหลือเวลาอีก ๒ นาที

นายอ่า รongเงิน (พัทลุง) : มันถึงมือประชาชนหรือเปล่า เวลานี้มันกันทั่วทุกหนทุกแห่งนี่ไม่ถึงมือชาวบ้าน อะไร ๆ ก็ไม่ช่วย ช่วยไม่ถึงประชาชน และก็อีกอย่างหนึ่ง บางโครงการชาวบ้านไม่ต้องการบอกว่า ชลประทานไม่ต้องมาทำตรางนี้ แต่ยังคงต้อง เอ้า เซอร์เวย์ (servey)

ไปแล้ว ต้องจ่ายเงินให้หมด ต้องทำ ถึงขนาดนี้ บางคนร้องเรียนเข้ามา มีรายชื่อร้องเรียนมา ถึงผมเองนะเป็นพัน ๆ รายชื่อ นี่มันเป็นอย่างนี้ บอกว่าตรงนี้ไม่ต้องการ แต่ว่าตรงนี้ต้องการ ทำไม่ช่วย ทำไม่เคยช่วยเขาที่เขาเรียกร้องไปช่วยสิ่งที่เขาไม่ต้องการ นี่มันเป็นเสียอย่างนี้ เพราะฉะนั้นวิธีการเหล่านี้ได้โปรดเชื่อว่ารัฐบาลนี้คงจะไม่ตื้อตึงคงจะฟังความคิดเห็นของผู้แทนฝ่ายค้านกันบ้าง แล้วทำอย่างน้อยที่สุดก็ต้องมีน้ำยาในการบริหารประเทศให้มันคง อยู่เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเป็นใหญ่ ขอขอบคุณ

นายบุญช่วย อรรถากร (มหาสารคาม) : ผมได้สดับตรับฟังคำอภิปรายของท่านทั้ง ฝ่ายค้านและฝ่ายสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือฝ่ายค้านมาตั้งแต่เช้า เรื่องพระราชบัญญัติ ก่อนจนกระทั่งพระราชบัญญัติปัจจุบัน ก็ได้ฟังคณะสมาชิกฝ่ายค้านได้อภิปรายไปแล้ว หลายท่าน ผมเห็นใจท่านจริง ๆ ว่าฝ่ายค้านนั้นท่านต้องปฏิบัติอย่างนั้น ถ้าไม่ปฏิบัติอย่างนั้น แล้วผมก็คิดว่าท่านปฏิบัติในทางมิชอบ เพราะวาทะที่ท่านจะต้องทำนั้นก็คือมาคัดค้าน มา ให้ความคิดเห็น มาให้แสดงผลงานต่าง ๆ อันจะควรให้รัฐบาลนำไปปฏิบัติจัดทำ แต่ว่าการ ค้านนั้นตามหลักของการฝ่ายค้าน ผมเคยเป็นฝ่ายค้านมาสองสมัย และก็เคยเป็นฝ่ายรัฐบาลมา ตั้งหลายสมัยและก็ได้รู้จักใจรู้หัวอกของฝ่ายค้านดีว่าจำเป็นจริง ๆ ที่จะต้องทำเช่นนั้น อย่าง ที่ผมได้ก่อกำเนิดพรรคขึ้นเป็นครั้งแรกพร้อมกับท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านที่ใหญ่ในประเทศไทย มีท่านผู้ใหญ่นคนหนึ่งซึ่งมิใช่หัวหน้าพรรคได้เคยสอนว่าการอภิปรายหรือการกระทำใด ๆ ของสมาชิกฝ่ายค้านนั้นจะต้องทำให้ตรงข้ามเสมอ ขาวต้องเป็นดำ ดำต้องเป็นขาวอย่างนี้ เป็นเรื่องธรรมดา อย่าไปถือศีลธรรม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นั้นไม่ได้ กระผมบอกว่าผมทำอย่างนั้น ผมทำไม่ได้ เพราะว่าเมื่อมีความจริงเขatikก็ต้อยยกย่องเขา ถ้าเขาทำผิดเราก็ต้องทักท้วง เหมือนอย่างที่เคยกระทำอย่างคริสโตเฟอร์ เมื่อปี ๒๔๘๘ ขอประทานโทษที่ต้องกล่าวไป แล้ว ก็อยากจะกล่าวเข้ามาหาประเด็นที่ควรจะกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมได้ฟังคำอภิปรายของ ท่านหัวหน้าฝ่ายค้าน คือพรรคประชาธิปัตย์ ผมรู้สึกเห็นใจท่านจริง ๆ ในการที่บอกว่าพระราช บัญญัติฉบับนี้ปิดหีบไม่ลง (ขาดดุลตั้ง ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท) (หรือ ๑,๘๐๐ ล้านบาท) แล้วเราก็มี ทุนเพียง ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท แต่เราไปตั้งรายจ่ายตั้ง ๒๘,๐๐๐ ล้านบาทอะไรอย่างนี้เป็น การขาดดุล จำนวนตั้งมากมาย ไม่สามารถจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ได้ ท่านได้ เปรียบเทียบถึงเรื่องกายเดียวขามหนึ่งจะต้องหอบเงินไปเป็นบั้งก็ ๆ เพื่อไปซื้อกิน ถ้าหาก ฟังดูผิวเผินประชาชนก็จะรู้สึกว่าอนาคตอันใกล้หรือไกลนี้ เมืองไทยช่างเป็นเมืองที่แสนจะ

น่ากลัวเสียเหลือเกินว่าประเทศไทยจะต้องลำบากยากจนอย่างยิ่งในการที่จะต้องหอบเงินไปเป็นบั้งก็ ๆ ไปซื้อถ้วยเตี้ยวกินเป็นชาม ๆ เท่านั้นเอง แล้วก็จะทำให้เกิดความเข้าใจผิดคิดไปในทางว่ารัฐบาลนี้มุ่งร้ายต่อประชาชน แต่ความจริงแล้วผมเป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล จริงอยู่ผมเคยค้านในที่ประชุมพรรคหลายครั้งหลายหน แต่ในบางเรื่องผมก็ต้องเห็นด้วย โดยเฉพาะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมได้ร่วมมือในการร่าง ในการคลำมาตั้งแต่ต้นเกือบจะเรียกว่าตั้งแต่ต้นในเมื่อเข้าสู่ที่ประชุมพรรคเป็นเวลาตั้งเกือบเดือนครึ่ง ได้รู้เห็นทุกอย่างที่พอจะรู้ได้ทุกประการว่าที่ท่านเคยค้านร่างงบประมาณฉบับนี้ส่วนใหญ่ไม่ได้ถึงมือประชาชน ขอให้ท่านดูให้ดี ให้เปิดทุกหน้าทุกบรรทัดทุกตัวอักษรทุกอย่างทุกแห่งนั้นถึงมือประชาชนทั้งนั้น และก็ยังมีการโจมตีจากพรรคฝ่ายค้านหลายท่าน โดยเฉพาะท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ได้พูดถึงร่างจะสร้างบ่อน้ำกีดสร้างถนนหนทางก็ดีไม่ขัดข้อง ไม่เป็นไร คือไม่เห็นด้วยแต่ส่วนในการที่เอาเงินไปหาเสียงเป็นอามิสสินจ้างให้แก่ประชาชนเหมือนอย่าง ส.ส. พรรค ส.ป.ท. ท่านนั้นไม่เห็นด้วย ท่านบอกว่าท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และอีกประการหนึ่งถึงงบประมาณนี้เป็นงบประมาณที่แปดเปื้อนสกปรกไม่สามารถจะรับหลักการได้ คือท่านพูดมากผมก็จำไม่ได้ ผมก็ยกเอาประเด็นสำคัญ ๆ มาพูดแต่เพียงเท่านั้น โดยเฉพาะท่านหัวหน้าพรรคคือสระนั้น ท่านก็ได้กล่าวถึงเรื่องว่าไม่สามารถจะรับหลักการได้เช่นเดียวกัน เพราะว่างบประมาณนี้ไม่เห็นหัวอกคนยากคนจนและกิจการพัฒนาภาคก็ให้ ส.ส. พรรค ส.ป.ท. เอาไปหาเสียง เอาเงินไปหาเสียง เป็นการกระทำที่ผิดพลาดอย่างร้ายแรงจึงไม่สามารถจะรับงบประมาณนี้ได้ และอีกประการหนึ่งการกระทำเช่นนั้น ถือว่าเป็นการทำเพื่อพรรคการเมือง ไม่ใช่ทำเพื่อประชาชน นี่คำพูดที่ท่านพูดไป ผมจำได้เป็นประเด็นสำคัญอย่างนั้น แล้วผมก็ได้ชี้แจงแต่พอสมควรโดยสังเขป แล้วที่นี้ท่านสมาชิกแห่งจังหวัดเดียวกับผมได้ลุกขึ้นมาชี้แจงถึงเรื่องว่ามีของดีมาอวดมีของดีมาชี้แจง ในที่สุดก็ได้ชี้แจงถึงเรื่องว่ารัฐบาลต้องกู้หนี้ยืมสินเป็นทับทวีคูณ เราตายไปแล้วลูกหลานอีกก็ชั่วโคตร ๆ ก็ไม่รู้ละ จะต้องมารับภาระใช้หนี้นี้คือพูดเป็นเรื่องที่น่ากลัว นี่ผมก็เห็นใจเหมือนกัน ในการที่ต้องทำเช่นนั้น อีกประการหนึ่งได้พูดถึงเรื่องเงินโรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนราษฎร์ ๑๐,๐๐๐ บาท ที่ได้มีการจัดสรรให้แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้มีคำสั่งไปทางศึกษาธิการ เรื่องนี้ผมขอเรียนว่า เรื่องนี้ผมไม่รู้ด้วย และก็ไม่ทราบ และผมเองผมก็ไม่ได้ทำ แต่ถึงผมทำก็ไม่เป็นการผิด เป็นการชอบที่จะทำได้โดยชอบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ โรงเรียนราษฎร์เป็นโรงเรียนที่ช่วยเหลือภาระจากรัฐบาลเป็น

อันมาก รัฐบาลให้เงินค่ารายหัว ให้เงินเดือนครู ให้เงินช่วยนั้นช่วยนี้อะไรร้อยแปดแก่โรงเรียน-
 ราษฎร ต่อไปยังจะช่วยโรงเรียนราษฎรให้มากกว่าเดี๋ยวนี้อีก ช่วยเท่านี้ยังไม่พอ เพราะ
 โรงเรียนราษฎรจะเป็นของใครก็ตาม เพราะว่า ส.ส.ที่อยู่ในที่ประชุมนี้เป็นผู้มีเกียรติ และ
 ก็เป็นเจ้าของโรงเรียนราษฎรเห็นจะไม่น้อยกว่า ๒๐ เปอร์เซนต์ ผมคิดอย่างนั้นและก็ทำ
 เหล่านั้นได้ทำประโยชน์ให้แก่การศึกษาของชาติ แบ่งเบาภาระของชาติ แบ่งเบาภาระของ
 รัฐบาลในการที่จะให้เงินไปช่วยโรงเรียนราษฎร จึงไม่เป็นการผิดแต่ประการใด โดยเฉพาะ
 โรงเรียนชาวนิวยานั้น แม้ผมมิได้ให้ก็ตาม แม้ผมมิได้จัดสรรให้ก็ตาม ผมยังเห็นความดี
 อย่างหนึ่ง ซึ่งควรจะกล่าวเป็นข้อสรรเสริญเพื่อประกาศเกียรติคุณของเขา ผู้จัดการคนนี้
 ไม่ใช่คนฐานะดีอะไรเลย เป็นคนฐานะปานกลาง พอมีพอกินไปวันหนึ่ง ๆ โรงเรียนชั้นประถม
 ไม่ได้เก็บเงินค่าเล่าเรียนแม้แต่บาทเดียว ไปเก็บ ชั้น ม.ศ. แล้วก็ไปเก็บชั้นสูงขึ้นไป เมื่อ
 ประมาณ ๕ ปีก่อนไม่ได้เก็บด้วยซ้ำ ทุกชั้นไม่เก็บเลย ให้ฟรี เป็นโรงเรียนที่พลิกาย พลีทรัพย์
 พลีกำลังสมอง กำลังทุกอย่างเพื่อประเทศชาติในการศึกษาโดยแท้ ผมจึงขอสรรเสริญ ผมยัง
 คิดว่าภายหลัง ผมจะจัดสรรให้ด้วยซ้ำไป ๑๐,๐๐๐ บาทมันน้อยเสียอีก ผมจะให้มากกว่านั้น
 โรงเรียนอื่นก็ควรให้เช่นเดียวกัน และอีกประการหนึ่ง ที่ท่านสมาชิกบางท่านโจมตีถึงว่าการ
 ที่ให้เงินแก่สมาชิกไปคนละหนึ่งล้านไปจัดสรรนั้นนะครับ ประชาชนบางคน แม้บางที่เป็น
 ข้าราชการชั้นเอกเสียด้วยซ้ำ วันหนึ่งมาคุยกับผมที่บ้าน บอกว่า เอ๊ะ ผมสงสัย ว่าให้ผู้แทน
 ฝ่ายรัฐบาลไปคนละหนึ่งล้าน ๆ ให้ไปอย่างไร ก็เรียกว่าผู้แทนฝ่ายรัฐบาลนี้รวยละซิ คนละ
 ล้านนะ ผมบอกว่าเข้าใจผิดทั้งนั้น มันไม่ใช่ ไม่ใช่ให้เงินส่วนตัวไปให้โอกาสในการจัดสรรเงิน
 จัดสรรเกี่ยวกับเรื่องนี้ เรื่องถนนหนทาง เรื่องการศึกษา การศาสนา ไปฟังเสียงประชาชน
 ตามท้องถื่นบ้านเล็กบ้านน้อยทุกหย่อมหญ้าเพื่อที่จะเอาเงินจำนวนนั้นมาช่วยให้ประชาชน
 ถึงมือประชาชน ข้อนี้เป็นเรื่องจริง จะเป็นประการใดก็ตาม จะไปปิด ๆ บัง ๆ นะไม่มีประโยชน์
 อะไร แล้วอีกประการหนึ่ง ผมมีแฟ้ม มีหลักฐานอยู่ในมือ นะครับ มีหลักฐานอยู่เนี่ย มีหลาย
 ประเภทไม่ต่ำกว่า ๒๐ ประเภทครับ ทั้งปกเหลือง ปกแดง ปกขาว อัดโรเนีย ก็มี พิมพ์ดีดก็มี
 ฝ่ายค้านก็เช่นเดียวกัน ฝ่ายค้านปัจจุบันสมัยนี้หรือฝ่ายค้านสมัยก่อนก็ตาม ได้ไปติดต่อกอง
 ติดต่อกอง ทัดต่อกอง ทรวง ขอให้ช่วยเรื่องท่านบเหมืองฝ่ายที่โน่นที่นี้ ร.พ.ช.บ้าง พัฒนา
 ชุมชนบ้าง นี่หลักฐาน มาคุยกับผมได้เลย มาดูว่า ส.ส.ฝ่ายค้านอยู่นี้ประมาณ ๖๐ คนไปเสนอ
 ที่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติในเรื่องขอทาง ถนนสายจังหวัดบ้าง ทางหลวงแผ่นดินบ้าง

แล้วก็มีขอเรื่องอื่น ๆ อีกก็มี มีรายชื่อ ส.ส.อยู่เป็นจำนวนมาก แต่ไม่จำเป็นจะต้องมา
 เผยแพร่ หากอยากดูมาได้เลยในเมื่อปิดประชุมวันนี้ ว่า ส.ส.ฝ่ายค้านได้รับการช่วยเหลือจาก
 กระทรวง จากกรม จากกอง มีเป็นอันมากไม่น้อยกว่าฝ่ายรัฐบาลเลย ฝ่ายรัฐบาลได้ไป อย่า
 ว่าจัดสักหนึ่งล้านบาท นี่หนึ่งสตางค์หนึ่งบาทก็ไม่เคยแตะต้อง เป็นเรื่องที่เสนอรายการขึ้นไป
 เหมือนอย่างฝ่ายค้าน ฝ่ายค้านเสนอบอกว่าขอให้สร้างทางสายนั้นให้หน่อยเถอะ ๓ แสนบาท
 ๒ แสนบาท ฝ่ายค้านมีรายการอยู่ที่ผม ๆ แล้วก็รัฐบาลก็ให้ไป อย่างนี้วิธีอย่างนี้เป็นวิธีที่ทำ
 คล้ายคลึงกัน แต่ผมว่าอย่างไรก็ตาม ฝ่ายค้านก็เป็นผู้แทนจากรัฐ ราษฎรเลือกมา ฝ่าย
 รัฐบาล ส.ส. ส.ป.ท. ราษฎรเขาก็เลือกมาเช่นเดียวกัน ฉะนั้นในการที่รัฐบาลอาจจะให้ความ
 อุปถัมภ์ อุปถัมภ์ไม่ใช่ให้เงินประโยชน์ส่วนตัว ไม่ใช่เข้ากระเป๋านายบุญช่วย ไม่ใช่เข้ากระเป๋
 นายอายุทธหรือใคร ๆ ทั้งนั้น แต่เป็นเงินเข้ากระเป๋าถึงมือประชาชนอย่างใกล้ชิดที่สุด วัด ก.
 วัด ข. วัด ค. ปีนี้วัดต่าง ๆ ได้ไปตั้ง ๒๐๐-๓๐๐ วัด วัดละ ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐ ๔,๐๐๐ บาท โอยดีใจ
 อนุโมทนาสาธุ พวกมรรคทายกก็พอใจ เขาก็พอใจนะครับ เขาพอใจ ใครจะมาพูดต่อหน้า
 มหาเศรษฐีฉัตรนี้ว่า ประชาชนไม่พอใจเป็นเบี้ยหัวแตกหัวแหลกเป็นอามิสสินจ้าง อย่าพูด
 เลยครับ คือพูดผิว ๆ ผืน ๆ ประชาชนคนอื่นเข้าใจผิดหมด เข้าใจผิดหมด การกระทำนั้น
 เป็นการกระทำที่ชอบแล้ว เราไปพูดกับเขาว่าอย่างไร เวลาหาเสียงเลือกตั้งในการจะหาเสียงนี้
 อยู่ต่อหน้าประชาชนนับเป็นพัน ๆ คนเราบอกว่า ผมไปคราวนี้ผมจะไปทางภาษีจากรัฐบาล
 คินมาให้ท่าน ทุกคนพูดอย่างนี้ แล้วก็ใครอยากจะตำรัฐบาลก็ตำไป ใครไม่อยากจะตำรัฐบาล
 ก็ชมไป เป็นเรื่องของแต่ละคน แต่เรื่องมีอยู่ว่าจะต้องพยายามพัฒนาท้องถิ่นนี้ อำเภอนี้
 จังหวัดนี้ให้เจริญ ภาคนี้ให้เจริญ การศึกษา การศาสนา การหนทาง การน้ำ การชลประทาน
 ทุกอย่างจะต้องพยายามทำให้มากขึ้นที่สุดที่จะทำได้ ทุกคนปรารถนาเช่นนั้น แต่เมื่อฝ่าย
 ค้านทำได้น้อยกว่า ทำได้น้อยกว่าฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่าย ส.ป.ท. ท่านอย่าน้อยใจ ๆ เพราะท่านมี
 โอกาสพูด จะตำฝ่าย ส.ป.ท. ตำได้เต็มที่ ตำผิด ๆ ถูก ๆ ตำถูกบ้างผิดบ้าง ประชาชนเขาไป
 วิจารณ์ ตำฝ่าย ส.ป.ท. เสียปนเปื้อนยา บางทีไม่จริงสักนิดเดียวก็เป็นจริงขึ้นมา อย่างนี้เป็นต้น
 ท่านได้เปรียบอยู่แล้วในการพูด ผมได้เปรียบอยู่แล้วในการทำให้ผมทำเถิด อย่างว่าแต่ ๑ ล้าน
 บาทเลย ต่อไปภายหน้ารัฐบาลให้มาปีละ ๕ ล้านบาทยิ่งจะสาธุ ประชาชนพอใจนะครับ
 ประชาชนพอใจ ๓๕ ล้านคนอยู่เบื้องหลังของเรา เขาพอใจในการเอาเงินไปให้เขาแห่งละ
 ๒,๐๐๐-๕,๐๐๐ บาท เขาพอใจครับ ฉะนั้นไม่ต้องไปปิดบัง เปิดเผยได้เลย ไม่ต้องไปบุง ๆ ิบ ๆ

ลับเฉพาะ ลับดวงที่สุด อะไรไม่ต้องมีอีกแล้ว ผมว่าเปิดเผยได้เลย ขอขอบพระคุณครับ

นางสุนมา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ดิฉัน สุนมา นิตยสุทธิ ส.ส.ศรีสะเกษ ไม่สังกัด พรรคการเมืองใด ดิฉันลุกขึ้นมานี้ก็เพื่อไม่สนับสนุนการเสนองบประมาณฉบับนี้ เราจับไม่ได้ งบประมาณฉบับนี้เป็นงบประมาณที่ไม่สะอาดนัก เพราะว่าเสนอเข้ามาเพียง ๔-๕ วัน เราไม่มีโอกาสได้อ่าน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งมหาสารคามบอกว่าให้อ่านทุกหน้าทุกอักษร จะได้รู้ว่าเป็นอย่างไรแหม ดิฉันเสียใจเหลือเกินคะ หนังสือตั้ง ๑๐ กว่าเล่ม ๆ ละหนาเป็นตั้ง ๆ จะอ่านทุกฉบับเล่มเดียวก็ไม่ทั่วแล้วคะ รัฐบาลเสนองบประมาณแบบนี้ไม่สุจริตแน่ ดิฉันว่าคือมองผ่าน ๆ จะซ่อนไว้ตรงไหนบ้างเราก็ไม่ทราบนะคะ เหมือนเจ้าหน้าที่ให้ลูกหนี้เซ็นชื่อนั้นแหละไม่อ่านอะไร อ้าว เซ็น ๆ แทนที่ว่าหนี้ ๕,๐๐๐ บาท มันจะกลายเป็น ๕ แสนบาท เราก็ไม่ทราบ ซึ่งเราก็ไม่กล้าเซ็นใช้ไหมคะ อันนี้ขอฝากผู้อำนวยการสำนักงบประมาณไว้ด้วยค่ะว่า ในปีต่อไปนั้นให้ท่านเสนอเข้ามาอย่างช้าอย่าให้ต่ำกว่า ๑๕ วัน เราจะได้มีโอกาสดู เราเป็นผู้แทนปวงชนมีหน้าที่รักษาผลประโยชน์ของประชาชน ฉะนั้นเงินทุกบาททุกสตางค์ที่รัฐบาลจะเอาไปใช้นั้น เรายินยอมที่จะต้องดูแทนเขา รัฐบาลจะอ้างว่า ประทานโทษ ส.ส.สุรินทร์ ท่านบอกรัฐบาลนั้นเหมือนพ่อบ้าน ไม่มีเงินก็ต้องไปกู้เขา ท่านอ้างน่ารักเหลือเกินนะคะ พ่อบ้าน ที่ไม่มีความสามารถ ทาแต่เรื่องเดือดร้อนให้ลูกเมียเอาไว้ทำไม ลาออกไป พิจารณาตัวเองเสีย เลี้ยงลูกเลี้ยงเมียไม่ได้ จะแต่งงานก็กู่เขามาแต่ง จะเลี้ยงลูกเลี้ยงเมียก็กู่เขามา จะเลี้ยงอาหารทุกวันก็กู่เขามา ลูกมันโตขึ้นจะเรียนหนังสือ กู่เขามาอีก แหม น่าสมเพช พ่อบ้านอย่างนี้ยังมีอีกในโลกนะคะ ใครจะรับเป็นพ่อบ้าน ดิฉันไม่รับละ ดิฉันไม่เอา ฉะนั้น ดิฉันจึงไม่รับงบประมาณชุดนี้นะคะ นอกจากนั้นงบประมาณเหล่านี้ เท่าที่ดิฉันสำรวจดูแล้ว ดิฉันจดไว้ ขอประทานโทษ ท่านประธานที่เคารพ รายการหลายรายการไม่มีรายละเอียด ทำให้เราพิจารณาไม่ได้ นั่นประการหนึ่ง ตั้งงบประมาณ งบช่วยเหลือข้าราชการก็ตั้งบดอบแทนด้วย ค่าตอบแทนมีทุกรายการทุกกระทรวงทุกกรมะคะ ตั้งไว้ทำไมเออะเอะ งบพัฒนาภาคไม่มีรายละเอียดว่าพัฒนาภาคไหน อย่างปีกลายนี้เป็นต้น ๘๕ ล้านบาท แล้วเมื่อพัฒนาภาคผ่านไปแล้ว ๑ ปี จังหวัดศรีสะเกษของดิฉันไม่เห็นได้อะไร ที่ได้ไปก็มีแต่บอกว่าลูกพรรค ส.ป.ท. ขอ ที่รัฐบาลให้ไปโดยจงใจไม่มีนะคะ นี่ก็น่าสงสัยเหมือนกัน แล้วเงินสำรองจ่าย เงินสำรองจ่ายตามกฎหมายนั้นงบประมาณมีสิทธิได้แล้ว ๑๐๐ ล้านบาท และมาตั้งไว้อีก ๑๒๐ ล้านบาท เป็นงบสำรอง เรียกว่าตั้งเอาไว้เพื่ออะไร ตั้งไว้เพื่อจะกินกัน เงินเหล่านี้ถ้าเรา

ทำให้มันถูก จะได้เงินเป็นงบประมาณภาคเพิ่มขึ้นนะคะ ดิฉันยังสงสัยอยู่ข้อหนึ่งว่า ท่านเดียวจะลืมนะคะ ท่านผู้แทนมหาสารคามท่านบอกว่าเราด่า ๆ ท่านช่างไม่ลืมนะคะ เหลือเกินนะคะ สัปดาห์ก่อนก็พูดกันแล้ว เราเป็นฝ่ายค้านท่านบังอาจพูดเมื่อกี้ว่าเรากันด้วยความจำเป็นขอประทานโทษคนอย่างพวกเราไม่ได้ค้านด้วยความจำเป็นแต่ค้านด้วยหน้าที่ ค้านด้วยหน้าที่ท่านเข้าใจไหมคะ หน้าที่ของผู้แทนปวงชน ซึ่งต้องค้านเพื่อความสุจริตใจของปวงชน ไม่ได้ค้านเพื่อความจำเป็นเหมือนอย่างท่าน ท่านสนับสนุนด้วยความจำเป็น ดิฉันขอพูดเท่านี้แหละ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นางสุนหา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ): ท่านสนับสนุนด้วยความจำเป็น การที่ท่านบอกว่าค้าน อีกประการหนึ่งท่านบอกว่าค้านเพื่อหาเสียง ขอประทานโทษ เมื่อหลายสัปดาห์ก่อน ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศคนใหม่ท่านก็ได้พูดคำนี้ ดิฉันยังเสียใจอยู่ ดิฉันนอนเมื่อไรก็คิดถึงคำพูดของท่าน ท่านบอกว่าฝ่ายค้านนะค้านเพื่อหาเสียง ท่านคงไม่ลืมนะคะ ท่านพูด ท่านพูด ณ ที่นี้ แสดงว่าท่านนั้นไม่ใช่ นักประชาธิปไตยคะ คนที่ค้านนั้นค้านตามระบอบประชาธิปไตย ท่านเป็นรัฐมนตรีนะคะ ท่านไม่ใช่ ส.ส. ท่านใหญ่กว่า ส.ส. อีก ท่านเป็นผู้บริหาร ท่านบอกว่าเรากันเพื่อหาเสียง ดิฉันยกมือจนเกือบแย้ ท่านประธานไม่ยอมชี้ ดิฉันอยากจะพูดให้ท่านเข้าใจ ว่าท่านยังไม่ใช่นักประชาธิปไตย ก็ขอให้ทราบไว้เสียว่าเรากันนั้นเพื่อระบอบประชาธิปไตย ค้านเพื่อประชาชนชาวไทยทุกคน แหม เสียตายเหลือเกิน ท่านเป็นรัฐมนตรีใหม่ ๆ เสียด้วย ค่าใช้จ่ายช่วยเหลือชานาเพียง ๑๐๐ ล้านบาท จังหวัดศรีสะเกษก็ไม่มี ไม่ได้รับเลยสักสตางค์หนึ่ง เหลี่ยมง่าไม่มีเงินจะซื้อยา ท่านประธานที่เคารพ ชานาต้องออกเงิน แล้วก็มาขอจากผู้แทนฝ่ายค้านเสียด้วย ผู้แทนก็สละเงินเดือนไป นี่ละคะเป็นอย่างนี้ รัฐบาลไม่ได้เหลียวแลเลย เพราะว่าเราเป็นผู้แทนฝ่ายค้านหรือเปล่าไม่ทราบ แล้วก็รายงานของกระทรวงต่าง ๆ นั้น ดิฉันจะได้ตัด แปรญาติตัดตัดทุกกระทรวงนะคะ นอกจากกระทรวงสาธารณสุขซึ่งดิฉันจะสนับสนุนให้เพิ่ม

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น): ขอบพระคุณมากครับ ที่ได้ชี้ให้ผมพูด เพราะยกมือมานานแล้ว เมื่อกี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดมหาสารคามได้พูดถึงเรื่องการค้านเรื่องนี้ผมใคร่ที่จะขอชี้แจงให้เข้าใจด้วย เรื่องลักษณะของการค้านในระบอบประชาธิปไตย ย้ำหัวตะบูนี่ให้คุณสุนหาอีกครั้งหนึ่ง ขอภัยที่ได้เอ่ยชื่อ คือการที่ท่านได้บอกว่าฝ่ายค้านนี้

ก็ค้ำส่งเดช ไม่ใช่เช่นนั้น ฝ่ายค้านทุกคนเดี๋ยวนี้นั้นเป็นปัญญาชน มีความรู้ความสามารถ พอสมควรที่จะทำหน้าที่แทนปวงชนได้ เพราะฉะนั้นในการที่ค้านหรือไม่ค้านก็ตาม ท่านจะสังเกตเห็นได้ว่าในพระราชบัญญัติหรือมติใด ๆ ก็ตามที่รัฐบาลเสนอมานี้ ฝ่ายค้านก็ยกมือให้บ่อย ๆ ไป เห็นด้วยบ่อย ๆ ไป รอมชอมกับท่านบ่อย ๆ ไป ไม่ใช่ว่าค้านตะบึงตะบันอย่างชนิดที่คนไม่มีความรู้ความสามารถ หรือไม่มีความรู้สึกรับผิดชอบแต่ประการใด เพราะฉะนั้นขอให้ท่านพิจารณาเรื่องนี้ให้ดี อย่าดูถูกผู้แทนด้วยกัน ท่านก็เป็นผู้แทนปวงชน ท่านก็บอกว่าเคยอยู่ฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาลมามากมาย ก็แสดงว่าท่านไม่มีอุดมการณ์ ไม่มีอุดมคติแต่อย่างใด ๆ เลย

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายสนั่น ตีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : อยากจะอยู่ฝ่ายไหนก็ไป ใครเขาว่าดี ใครเขาว่าบ๊อง ๆ ๆ ที่นั่นท่านก็ไป อะไรท่านเองนี้ ผมรู้สึกว่าคุณไม่มีอุดมการณ์มากกว่า เอาละครับ เอาพอหอมปากหอมคอ นอกจากนั้น ท่านประธานที่เคารพ ผมได้รับใบปลิวจากสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง ดูเหมือนจะเป็นสมาชิกจังหวัดเชียงราย พรรค ส.ป.ท. หรือพรรคไหนผมไม่สนใจ แต่ผมสนใจแต่เพียงรายการต่าง ๆ ที่มีการกระแทะกระแทนหรือมีการให้สินบนนำสืบ ๑๐,๐๐๐ บาท ว่าผู้แทน ๗ คนแห่งจังหวัดนั้น ๆ ใครบ้าง ได้มีการช่วยเหลือประชาชนอย่างไรนอกรอบนี้ มีรายการเยอะเยอะนี้ครับ วันนี้ผมต้องขอภัยที่ต้องเอาใบปลิวสาธารณะนี้มาชี้แจงต่อสภาอีกครั้งหนึ่ง หวังว่าคงจะไม่เกิดเหตุร้ายอย่างคราวที่แล้ว ท่านประธานที่เคารพในนี้แสดงแล้วว่ารัฐบาลชุดนี้ได้แนะนำลูกพรรคของท่านหรือพรรค ส.ป.ท. ให้ปฏิบัติผิดคลลลงในระบอบประชาธิปไตย สอนให้ประชาชนห่างไกลจากประชาธิปไตยเข้าไปทุกที อย่างนี้เป็นอามิสสินจ้างหรือไม่ ขอให้สภานี้รับทราบไว้ด้วย สินจ้างเพื่อไปจ้างให้ราษฎรเลือกเขาอีกต่อไป ไม่ให้ประชาชนได้มีความสำนึกในความรู้สึกอันแท้จริงว่าควรจะต้องเลือกใครเป็นปากเสียงของเขาให้มาเป็นนายแก่ต่างแก่เขาในรัฐสภานี้ ให้มาชี้แจงถึงความเดือดร้อนตามความเป็นจริงให้แก่รัฐบาล และรัฐบาลควรจะทำให้ความเป็นจริงเอาความเดือดร้อนของทั่วประเทศนี้มาวางบนโต๊ะที่ท่านที่เคารพ แล้วมาพิจารณาว่าตรงไหนมันเดือดร้อนจริง ๆ ที่จะจัดสรรงบประมาณเอาไปช่วยเหลือตรงนั้น ควรจะเป็นเช่นนั้นมากกว่า หาได้ควรที่เชื่อถือหรือหาได้เอาอกเอาใจแก่สมาชิกพรรค ส.ป.ท. ที่มาเสนอว่าผมขอตรงนั้นเถอะครับ ผมขอตรงนั้นเถอะครับ เกรงใจกลัวเขาจะไม่ยกมือให้ กลัวเขาจะไม่เข้าพรรคของตน กลัวเขาจะลาออกจากพรรคก็ให้ไป ให้ไป แล้วมีหน้าเข้ามาออกใบปลิวเยาะเย้ยฝ่ายค้านเสียอีก มันเข้าใจ

สักเท่าไร ท่านประธานที่เคารพ ในขณะที่นั้นะ แล้วนอกจากนั้นมีใบปลิวธรรมดานะเอาไปพูด กระแทะกระแทนกระซิบกระซาบว่า เห็นไหม ผมไปอยู่ฝ่ายรัฐบาลได้ผลดีอย่างไรอย่างนั้น นี่แหละครับ ผมเข้าใจ แม้ในจังหวัดของผมก็เช่นเดียวกัน ผมก็ยังไม่เคยอยากจะพูด แต่ผมได้รับใบปลิวอันนี้ แหม มันมากมายเหลือเกิน รายการ เอาละครับท่านที่เคารพ ผมก็ได้ว่า พอหอมปากหอมคอแล้ว ทีนี้มาถึงวงเข้าประเด็น ท่านประธานที่เคารพ ผลแห่งการตั้งบ ขาดดุลมันจะเกิดอะไรขึ้น ท่านผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณก็นั่งอยู่ที่นี้ รัฐบาลจะชี้แจง ให้สภานี้ทราบได้ไหมว่า เหตุใดจึงตั้งบขาดดุล ผลเสียหายในการตั้งบขาดดุลและผลดี ในการตั้งบขาดดุลนั้นได้ผลดีและเสียหายประการใด เท่าที่ผมทราบมาอย่างงู ๆ ปลา ๆ ก็ทราบ แต่เพียงว่าการตั้งบขาดดุลนั้นก็เพื่อต้องการจะเร่งรัดพัฒนาบ้านเมือง เพื่อต้องการให้บ้านเมืองมีโรงงานอุตสาหกรรม มีช่องทางในการทำผลิตผลทางเกษตรให้เพิ่มขึ้น คนจะได้มีงานทำ คนจะได้มีรายได้ เมื่อคนมีรายได้ก็จะได้ขึ้นภาษีอากร เอาจากผู้ที่มีรายได้เหล่านั้น ผมทราบว่า อย่างนั้น แต่ว่าผลแห่งการพัฒนาตั้งบขาดดุลมา ๑๐ กว่าปีนี้ ท่านได้สำรวจผลของท่านไหม ท่านมีแต่แสดงว่ารายได้ประชาชาติในขณะนี้สูงขึ้นเท่านี้เท่านี้ ซึ่งท่านเอาส่วนเฉลี่ยของคน ที่มั่งมีเงินจำนวนน้อยคนแต่มีจำนวนเงินมากเอาไปเฉลี่ยแก่คนจำนวนมากที่ยากจน ผลเฉลี่ย อันนี้มันมีสูตรตัวเลขไปให้ความภูมิใจแก่เขาหรือมันแสดงออกแก่รัฐสภานี้เท่านั้น แต่ข้อเท็จจริงนั้นตัวเลขอันนั้นมันไม่ได้เอาเงินไปประกอบให้แก่ชาวนาผู้ยากจน นี่ผมใคร่ขอ ย้ำให้ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณและรัฐบาลนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้สำรวจผลของการที่ท่านมีโครงการพัฒนาเศรษฐกิจโดยวิธีตั้งบขาดดุลนี้ ว่าท่านได้สำรวจผลแล้วเอามาประเมินผล แล้วได้ตรวจสอบให้ละเอียดลออเพียงใด ว่ารายได้ประชาชาติของท่านนั้นหรือผลิตผลเกษตรที่เพิ่มขึ้นเป็นเปอร์เซ็นต์ที่สูงที่น่าภูมิใจที่ท่านได้ แถลงในสภานี้เป็นความจริงเพียงใด แล้วนี่ละครับเป็นเหตุผลอันหนึ่งที่ท่านเอาตัวเลขที่ท่านมานั่งอยู่บนโต๊ะของท่านนี้ เอาตัวเลขเหล่านั้นมาประเมิน แหม รายได้ประชาชาติดีเหลือเกิน ในการที่เราตั้งบขาดดุลนี้ ภูเงินเขามาลงทุน แหม สร้างชลประทานต่าง ๆ นานา ให้มีการตั้ง โรงงานอุตสาหกรรมขึ้นมากมาย คนงานมีงานทำนี้กว่าเขามีรายได้เพียงพอ แต่เปล่าครับ เปล่า ไม่เป็นไปตามนั้น ราษฎรยังยากจนอยู่ตามเดิม แต่ท่านไม่คิดถึงความยากจนของราษฎร กลับตัดตัดสินใจตกลงขึ้นภาษีอากรทันที ซึ่งเป็นการขึ้นภาษีอากรอย่างที่ท่านได้รับความ กระทบกระเทือนอยู่ในขณะนี้ ดีไม่ดีสมาชิกในพรรค ส.ป.ท. จะขับท่านออกเสียด้วยซ้ำไป

อย่างนี้เป็นต้น นี่ครับผลของการที่ท่านไม่ละเอียดยุทธวิธี ท่านประธานที่เคารพ เอาละผมให้ข้อสังเกตไว้แค่นั้นก่อนในระยะต้น

อันต่อไปเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณปรามปราม นี่ผมก็ขอยกจะพูดอีกทีหนึ่ง เพราะว่าผมก็รู้สึกมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อยู่มาก คำว่า "ปรามปราม" นี้ กับคำว่า "ป้องกัน" นี้ มันมีความหมายแตกต่างกัน คำว่า "ป้องกัน" หมายความว่ามันยังไม่เกิดขึ้นเลย เราก็ป้องกันกันไม่ให้มันเกิดขึ้น แต่ว่าถ้าปรามปรามก็หมายความว่า มันเกิดขึ้นแล้ว แต่ในนี้ผมไม่เห็นมีงบประมาณเลยครับ แต่มีงบประมาณ เพราะฉะนั้นก็แสดงว่าคอมมิวนิสต์มันเต็มบ้านเต็มเมืองแล้วจริง ในขณะที่ แล้วคอมมิวนิสต์นั้นนะหรือ ผู้ก่อการร้ายนั้นนะ มันเป็นคำสมมติชื่อเหมือนกับอัมพพาล ท่านที่เคารพทั้งหลายคำว่า "อัมพพาล" นี้ สมมติว่าผมไม่ชอบมาพากลคนใดคนหนึ่งที่มามองหน้าผมบ่อย ๆ นี้ ผมก็บอกว่า "อ้ายท่านี้ เดี่ยวพ่อเล่นอัมพพาลเสียนี้" แล้วก็เล่นไปถามว่า เออ ลีนหรือเอียว อย่างนี้ คอมมิวนิสต์หรือผู้ก่อการร้ายที่ตั้งชื่อขึ้นมานี้ก็เช่นเดียวกัน ตั้ง อ.ส. ขึ้นมา ตั้งเจ้าหน้าที่ขึ้นมาอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติก็ได้กล่าวไว้แล้ว แต่ว่าข้าพเจ้าขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า เป็นการจับหรือเป็นการแต่งตั้งผู้ก่อการร้ายขึ้นมา เพื่อเอาเงินงบประมาณนี้คงอยู่ถ้าไม่มีรายงานผลงานว่ามีผู้ก่อการร้าย งบประมาณนี้จะต้องถูกตัด ตัวก็จะไม่มีงานทำ ดูจะเป็นทำนองนั้นมากกว่า เพราะว่าเห็นปรามมานานแล้ว ผู้ก่อการร้าย ปรามไม่ได้สักที บางที่ท่านเอาเครื่องบินไปทิ้งระบ่งระเบิด บางทีไปถูกผู้สุจริตตายไปเสียก็มากมาย แต่ก็ไม่สามารถที่จะปรามปรามให้ราบคาบลงได้ แล้วภายในประเทศของเราอย่างปรามปรามไม่ได้แล้ว แล้วท่านยังจะอุตสาหะส่งทหารไปรบในเขมร หรือว่าดาร์หรืออะไรก็สุดแล้วแต่ หรือว่าจะมีการส่งไปแล้วเห็นว่าทหารเลือด่า จงอางศึก อะไรพวกนี้เป็นต้น ทราบข่าวว่า ส่งไปแล้ว ไม่ส่งไปแล้ว แหมผมไม่ใช่สันหัดกรณีในเรื่องนี้เลย ไม่ทราบข้อเท็จจริง อีกคนหนึ่งพูดอย่างหนึ่ง อีกคนหนึ่งพูดอย่างหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามการที่จะส่งไปสนับสนุนไปรบในเขมรนั้น ผมเห็นว่าอย่างนี้ครับ เราที่จะบอกว่ารบ ข้าพเจ้าจะขอจบจนสุดใจขาดดิน เพื่อแหมเพื่อผืนแผ่นดินไทย ถามว่ามีกำลังรบอยู่เท่าไร เท่าที่ผมทราบมีประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คนรบกับใคร รบกับคอมมิวนิสต์ คอมมิวนิสต์ตัวตั้งตัวตีมันคือใคร ทราบว่าเป็นเงินแดง เอ๊ะ ผมมาพิจารณาตัวผมเองว่า เงินแดงมีพลเมืองถึง ๗๐๐-๘๐๐ ล้านคน กำลังพลของเขา คงไม่น้อยกว่า ๒๐๐-๓๐๐ ล้านคน เอา ที่นี้เอาเพียงแค่ว่าเอาสนามกว้าง ๆ ให้ทหารไทยเราเดินไป ๓๐๐,๐๐๐ คน ให้ทหารคอมมิวนิสต์เดินมาด้านหนึ่ง โดยไม่ต้องใช้อาวุธเลยจะเป็นอย่างไร

จะสู้เขาได้หรือเปล่า เพราะฉะนั้นในขณะนี้มันยังไม่มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น ท่านก็พยายามที่จะตั้งขึ้นภาษีอากร ตั้งงบประมาณนี้เพิ่มขึ้นเพื่อที่จะป้องกันหรือว่าจะจัดการส่งทหารไปรบเขมร หรือไปรบเวียดนามอะไรสุดแล้วแต่ สร้างสถานการณ์สร้างอาณาจักรแห่งความกลัวให้แก่ประชาชนชาวไทยทั้ง ๆ ที่มันก็ยังไม่มีอะไรที่น่ากลัวนักอย่างนี้เป็นต้น เขารบกันนะ ลาวรบกันมานานแล้ว เวียดนามก็รบกันมานานแล้ว ก็ยังไม่บุกเข้ามาสักทีที่บุกเข้ามาก็เห็นจะจับได้ทีไรเป็นคนไทยทุกที ว่าเป็นผู้ร้ายกลับใจ ผู้ก่อการร้ายกลับใจ ผมยังไม่เห็นตัวเขมรหรือว่าตัวเวียดนามเหนือ หรือตัวคอมมิวนิสต์แท้ ๆ แต่ผมก็ไม่รู้จักเสียด้วยคอมมิวนิสต์นะ ไม่ได้ศึกษาโดยละเอียด ว่ามันเป็นอย่างไร ประชาชนบ้านผมไม่รู้จักคอมมิวนิสต์เลย มีแต่สมัยก่อนเห็นเขียนเป็นรูปยักษ์รูปมารให้กลัว ก็เลยเชื่อว่าเป็นเช่นนั้น ท่านประธานที่เคารพ เอละ อันนี้ก็เป็นอย่างนั้นไป แต่ว่าข้าพเจ้าขอตั้งงบประมาณนี้ออกทั้งสิ้น ข้าพเจ้าคัดค้าน ไม่ใช่ข้าพเจ้าไปกลัวว่า เขามาตั้งข้อหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ก็เลยกลัวไปไม่ใช่อย่างนั้น ขอให้สภานี้รับทราบไว้ด้วย วันต่อไปเมื่อเข้านี้ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงเรื่องรัฐวิสาหกิจไปแล้วก็ขอภัยท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมขอกล่าวอีกประเด็นหนึ่ง ปรากฏว่าในเรื่องรัฐวิสาหกิจนั้น ในพระราชบัญญัติหน้า ๔๒ พระราชบัญญัติงบประมาณปีใหม่นี้ นะครับ ท่านได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจไว้เป็นจำนวน ๒๔๓ ล้านบาทเศษ ในจำนวนนี้มีให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเสียบ้าง การไฟฟ้าฝ่ายผลิต การท่าเรือแห่งประเทศไทย การรถไฟแห่งประเทศไทย องค์การสวนยาง สุดแล้วแต่ ในจำนวนนี้ปรากฏว่าให้เงินไปถึง ๒๔๓ ล้านบาท ผมขอยืนยันว่า เงินของเขาก็มีตั้งมากมายอยู่แล้ว ดังที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนให้ที่ประชุมทราบเมื่อเข้านี้ อย่างท่าเรือนี้ เขามีเงินอยู่ถึง ๒๗๗ ล้านบาท ก็ทำไม่เอาของเขาละครับ และมาตั้งงบประมาณอีก ๒๔๓ ล้านบาท ให้มันสิ้นเปลืองไปทำไม องค์การท่าเรือ องค์การไฟฟ้าต่าง ๆ เขามีของเขายู่แล้ว องค์การไฟฟ้าเขามีเท่าไร ๒๗๑ ล้านบาท องค์การโทรศัพท์เขาก็มีของเขาอยู่แล้ว โทรศัพท์มีเท่าไร ๒๔๓ ล้านบาท เขามีของเขาอยู่แล้ว นี่เอาเงิน ๒-๓ ล้านบาทเท่านั้นมาตั้งให้มันรบกวนพระราชบัญญัติทำไมครับ ก็เอาของเขาซิ เขามีเงินรองรับอยู่เป็นเงินฝากสำรองของเขาอยู่แล้วนะ เอาหมุนเวียนก่อสร้างเสียมิดีกว่าหรือ ให้มันสิ้นเปลืองงบประมาณซึ่งเป็นภาษีอากรของราษฎรทำไม เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็ขอคัดค้านขอให้สภานี้รับทราบและช่วยกันคัดค้านด้วย ขอขอบพระคุณครับ

(ขณะนี้ประธานสภาผู้แทนได้กลับมาในที่ประชุมและขึ้นบัลลังก์ทำหน้าที่เป็นประธาน

ที่ประชุมต่อไป)

จำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เขียนราย): ข้าพเจ้าจำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดเชียงราย พรรคประชาธิปัตย์ ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนใหม่ ไม่ค่อยจะมีความรู้ในด้านหน้าที่ผู้แทนเท่าไร ได้ยื่นท่านสมาชิกแห่งมหาสารคาม พรรค ส.ป.ท. ท่านพูดเมื่อก็เห็นว่าพรรคฝ่ายค้านมีความจำเป็นที่จะต้องค้าน ฟัง ๆ ดูแล้วคล้าย ๆ กับว่าพรรคฝ่ายค้านนี้จะต้องค้านเพื่อหาเสียงอะไรทำนองนี้ แต่ข้าพเจ้ามีความคิดในฐานะที่เป็นผู้แทนใหม่ มีความเข้าใจอย่างนั้นนะครับ ว่ารัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลที่สืบเนื่องมาจากรัฐบาลคณะปฏิวัติ ๑๐ ปีที่ท่านบริหารบ้านเมืองมานั้น ท่านไม่เคยรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนเลย ท่านได้รับฟังความคิดเห็นจากข้าราชการประจำที่รายงานมาถึงท่าน ท่านถูกปิดหูปิดตามาเป็นเวลา ๑๐ ปี แต่ขณะนี้ผู้แทนของปวงชนชาวไทยได้เข้ามานั่งแล้วเต็มสภา เราจะเสนอความคิดเห็นอะไรต่าง ๆ ให้ฝ่ายบริหารทราบนั้น เป็นการค้านเพื่อหาเสียงหรืออย่างไร ข้าพเจ้ารู้สึกสงสัยเหลือเกิน ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนใหม่ ถ้าข้าพเจ้าคิดผิดก็ขออภัยด้วย แต่ก่อนจะอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าขอขอบคุณรัฐบาลที่ท่านมีความสำนึกในหน้าที่เป็นอย่างดีที่ท่านได้ตัดงบประมาณเพื่อต่าง ๆ ออกไป เช่นเป็นต้นว่า งบซื้อรถยนต์ประจำตำแหน่ง ซื้อเครื่องปรับอากาศ ดังที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ไปแล้ว แต่ท่านจะตัดจริงหรือไม่นั้น เรามีเวลาน้อยอ่านไม่ทัน เรามีเวลาอ่านงบประมาณไม่กี่วัน แต่กระนั้นในงบที่ข้าพเจ้าพอจะเจียดเวลาอ่านได้ ก็มีงบที่แสดงถึงความฟุ่มเฟือยที่รัฐบาลยังมองไม่เห็นอยู่อีกหลายประการ โปรดพลิกดูร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๑๔ ในงบกลาง ท่านได้ตั้งจ่าย ค่าใช้จ่ายไว้เกี่ยวกับการดูงานการศึกษาต่างประเทศในพรรค ๑๐ การดูงานและการศึกษาต่างประเทศนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกสงสัยเป็นอย่างยิ่งว่า ปีหนึ่ง ๆ นั้น เราส่งคนของเราไปดูงานก็ดี ไปศึกษาในต่างประเทศก็ดี เป็นจำนวนเงินเท่าไร แล้วเราส่งกันมากี่ปีแล้ว แต่แล้วคนที่เราส่งไปนั้นได้กลับมาทำงานให้แก่ประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองได้หรือไม่ ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่ได้ เพราะเหตุใดข้าพเจ้าถึงเชื่อเช่นนั้น เหตุที่ข้าพเจ้าเชื่อเช่นนั้นก็เนื่องจากว่า ขณะนี้ทุกกระทรวงทุกทบวงกรมมีผู้เชี่ยวชาญจากฝรั่งมาประจำ แสดงว่าคนไทยเราไปเรียนเสียเงินเปล่า กลับมาใช้งานอะไรไม่ได้ ผู้เชี่ยวชาญไปอยู่เมืองไทย ผู้เชี่ยวชาญฝรั่งมาอยู่เมืองไทย เบี้ยเลี้ยงวันละเท่าไร ค่าเบี้ยเลี้ยงวันละ ๑๐๐ บาท ค่าเช่าบ้านวันละ ๑๐๐ บาท ข้าพเจ้าทราบว่าคุณเหมือนจะวันละ ๖๐๐ บาท ฝรั่งทำงานวันเดียวเท่ากับข้าราชการชั้นสัญญาบัตรขั้นต้น ๖๐๐ บาทต่อ ๑ เดือน เขากินวันเดียว

ต่อราชการของเราใน ๑ เดือน ข้าพเจ้ามีเรื่องซำซันที่จะมาเล่าให้ท่านประธานฟัง ข้าพเจ้าได้พบกับหัวหน้ากองคนหนึ่งเล่าให้ข้าพเจ้าฟังด้วยความน้อยเนื้อต่ำใจของหัวหน้ากองคนนั้น หัวหน้ากองคนนั้นไปเรียนต่างประเทศไปเรียนที่สหรัฐอเมริกา สอบได้เกียรตินิยมอันดับ ๑ หลังจากที่ได้เกียรตินิยมอันดับ ๑ กลับมาประเทศไทย ไปทำปริญญาเอก กลับมาประเทศไทย มารับราชการเป็นหัวหน้ากองและในกรมนั้นได้จ้างผู้เชี่ยวชาญมาประจำกองที่หัวหน้ากองที่เรียนมาจากต่างประเทศทำงานอยู่นั้น ปรากฏว่าผู้เชี่ยวชาญคนนั้นเคยเรียนอยู่ด้วยกันกับหัวหน้ากองคนนั้นที่ต่างประเทศ แต่สอบไม่ได้คะแนนเกียรตินิยมอันดับ ๑ ทำงานไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ ทำอะไรก็ต้องถามหัวหน้ากอง ในที่สุดเราจ้างเขามาวันละ ๖๐๐ บาท ๖ เดือน ๓ ก็ ๑๘ เดือนละ ๑๘,๐๐๐ บาท หัวหน้ากองเงินเดือนเท่าไร แต่ว่าผู้เชี่ยวชาญคนนั้นต้องถามหัวหน้ากอง อย่างนี้เป็นต้น ก็แสดงว่าที่เราส่งไปเรียนกันเมืองนอกเมืองนา ทำปริญญาโท ปริญญาเอก ได้ดอกเตอร์ดอกแตะอะไรมานะไม่ได้ผล ไม่เกิดประโยชน์ เสียเงินเปล่า คนไทยเราไม่ยอมรับนับถือคนไทยด้วยกันไม่ยอมเชื่อคนไทยด้วยกัน อันนี้แหละครับ คนไทยก็ต้องเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจที่ว่าเห็นฝรั่งดีกว่า อะอะอะไรก็ผู้เชี่ยวชาญฝรั่ง ๆ แก้วจางก็ฝรั่ง ประปากี่ฝรั่ง อีกหน้อยข้าพเจ้าคิดว่าคงจะหาผู้เชี่ยวชาญมาเมืองไทย ฝรั่งเศสมาเมืองไทย มาวิจัยดูว่าทำไมเมืองไทยนี้คอร์รัปชันมาก ทำไมเมืองไทยถึงโสเภณีมาก อะไรเหล่านี้ก็เป็นได้ ท่านประธานที่เคารพ นอกจากนั้นงบอีกงบหนึ่งก็คืองบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเจรจาธุรกิจและการประชุมนานาชาติ ประชุมกันอย่างไรครับ ตั้งไว้ตั้ง ๑๐ ล้านบาท ประชุมไปประชุมมาเราก็เสียเปรียบดุลการค้าทุกปี ยิ่งประชุมตลาดข้าวหายไปทุกที ชาวนาแยะไปทุกทีอย่างนี้ อ้ายนี้แหละครับ เราจะประชุมหรือจะไปทัศนารกัน ตั้งงบไปเพื่อทัศนารกันใช่ไหมครับ อ้ายนี้แหละ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยครับท่านประธานที่เคารพนอกจากนั้นก็ขอพูดถึงเงินสืบราชการลับ ท่านตั้งบสืบราชการลับไว้ เดียวข้าพเจ้าจะขอเปิดให้ท่านดูในกรมสรรพากรมีงบสืบราชการลับ ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าทำไมกรมสรรพากรถึงมีงบสืบราชการลับ ก.ต.ภ.ก็มีสืบราชการลับ ก.ป.ช. คณะกรรมการป้องกันการค้าลอบนำข้าวออกนอกราชอาณาจักร ก็มีงบสืบราชการลับ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ อะไรก็เป็นราชการลับ มันลับเสียจนเราไม่รู้ว่ามันลับอย่างไรกัน แต่ทว่าเราตั้งงบประมาณสืบราชการลับไว้เป็นเวลาที่ปีมาแล้ว แล้วก็ร้อยล้านบาทมาแล้ว รัฐบาลเพิ่งแถลงมาเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม นี้ ว่าจับนายประเสริฐ เอี้ยวฉาย หัวหน้าคอมมิวนิสต์ใหญ่กบดานอยู่ในกรุงเทพฯ นี้เองและดำเนินงานมา ๗ ปีแล้ว นายประเสริฐ เอี้ยวฉาย ดำเนินงาน

มา ๗ ปีแล้ว แล้วเราตั้งบสปราชการลับมานั้นจะได้ผลหรือเปล่า ท่านประธานที่เคารพ ไม่ได้ผล แสดงว่าไม่ได้ผล ถ้าได้ผลทำไมนายประเสริฐ หัวหน้าตัวการคอมมิวนิสต์ใหญ่ถึงได้มาดำเนินการถึง ๗ ปีในกรุงเทพมหานคร ข้าพเจ้าจึงสงสัยเป็นยิ่งนัก ท่านประธานที่เคารพ อีกเรื่องหนึ่งที่ ข้าพเจ้าอยากจะพูดในวันนี้ก็คือบปราบปรามผู้ก่อการร้าย รัฐบาลมองผิดไป รัฐบาลตั้งงบประมาณปราบผู้ก่อการร้าย แต่รัฐบาลมองข้ามว่าตัวการที่ทำให้เกิดผู้ก่อการร้ายนั้นอยู่ที่บนโน้ตะอำเภอ อยู่ที่บนโน้ตะโรงพัก อยู่บนศาลากลาง อยู่แขวงทางนั้นแหละคือตัวการที่ก่อให้เกิดผู้ก่อการร้าย ตำรวจจับผู้ต้องหาма ถ้าหากผู้ใดไม่ต้องการจะติดคุกติดตะราง มีเงินเสียอย่างเดียวกันนั้นท่านประธาน หลุดออกไป ไม่ต้องติด ความยุติธรรมไม่มี กำหนดผู้ใหญ่บ้านจับขโมยลักวัวลักควายมาส่งให้ตำรวจ ตำรวจรับเงินจากผู้ต้องหาไปปล่อยผู้ต้องหา กลับ ผู้ต้องหา กลับไปยังกำหนดผู้ใหญ่บ้านตายนี้แหละครับ ผู้ก่อการร้ายอยู่ที่บนโน้ตะของราชการนั้นท่านสอดส่องให้ดี ท่านสอดส่องให้ดี นอกจากนั้นบนอำเภอก็มีผู้ก่อการร้ายในเครื่องแบบทำตัวเป็นผู้ก่อการแล้ว ที่ดินอำเภอ ราษฎรต้องการจะได้หลักฐานที่ดิน กรรมสิทธิ์ที่ดิน การทำ น.ส. ๓ คีดีไปร้องขอยกมือกราบไหว้ขอให้ทำให้ เอามาซิ อัตราค่าธรรมเนียม ๘๐ บาท แต่ฉันจะทำก็ต่อเมื่อ ๕๐๐ บาท จะให้หรือไม่ ถ้าไม่ให้ก็ยังไม่มีความหมาย นี่แหละครับ ตัวการของผู้ก่อการร้าย ละครับ ถ้าเราปราบผู้ก่อการร้ายบนโน้ตะให้หมดไปเสียเมื่อไหร่ ก็เมื่อนั้นแหละครับ ผู้ก่อการร้ายถึงจะไม่มี ท่านประธานที่เคารพ นอกจากนั้นข้าพเจ้าเคยถามกระที่ในวันนั้นว่าผู้ชายไม่ออก แต่รัฐบาลก็อ้างโน้แ้างนี้ ประกาศจะซื้อข้าวราคาเท่านั้นเท่านั้น แต่เสร็จแล้วไม่ได้ซื้อ ประชาชนเฮโลมาขาย ข้าวเฮโลมาขาย ๓๘,๐๐๐ เกวียน ซื้อได้เพียง ๑,๐๐๐ กว่าเกวียนเท่านั้น อย่างนี้เป็นต้น แล้วรัฐบาลก็ประกาศเอาเพลงมาปลุกใจทางสถานีวิทยุ ไทรทัศน์ รักเมืองไทย ตันตระกูลไทย ให้รักชาติ ทุกคนมันรักชาติครับ คนไทยมีสายเลือดแห่งความเป็นไทยที่รักชาติด้วยกันทั้งนั้น แต่ที่นี้ท่านประธานที่เคารพ ท้องหิว ท้องกิว จะรักได้อย่างไรครับ เมื่อความหิวโหยกำลังอยู่ในท้องจะรักได้อย่างไร ใครก็ตามไม่ว่าจะเป็นผีทำชาตานหรือเทวดาแม้กระทั่งคอมมิวนิสต์ มากหยิบยื่นอาหารให้บำบัดความหิวโหยให้แก่ราษฎร ราษฎรก็ต้องเป็นหนี้บุญคุณให้แก่คนที่มาบำบัดความหิวโหยนั้น โปรดฟังไว้จะครับ นี่เสียงประชาชนเชียงรายมาพูดครับ เลือกว่าข้าพเจ้าเข้ามาพูดให้เขาฟัง แล้วเมื่อกี้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่หัวหน้าพรรค ส.ป.ท.ท่านบอกว่าเงินที่ให้ลูกพรรคไปแจกนะ หรือไปบูรณะพัฒนาจังหวัดไม่มีแต่ลูกพรรคกลับมาว่ามี เอออย่างไรงั้นนี้ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ อ้ายนี้แหละครับที่เขาเอาไปพิมพ์แจกที่เชียงราย เขาบอกว่าเขา

ไม่ได้คุยไว้หรอก เขาขอเสนอผลงานดังนี้ เขาได้ขอเงินไปสร้างส้วมซึมบ้านขุนราว ๒,๐๐๐ บาท แล้วมีรายการสร้างส้วมไม่รู้จักก็แห่ง อะไรกันนี้ผู้แทน ผู้แทนราษฎรจะไปสร้างส้วมแล้วหรือนี้ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าทำไมแม้กระทั่งสร้างส้วมก็ต้องให้ผู้แทนไปสร้างแล้วหรือเดี๋ยวนี้ รัฐบาลกำลังมอมยาพิษให้แก่ประชาชนกำลังสร้างรอยต่างปรอยให้แก่ระบอบประชาธิปไตย รัฐบาลไม่สนับสนุนระบอบประชาธิปไตย การใช้จ่ายเงินนี้ไม่มีโครงการ สุดแท้แต่ว่าตามใจฉันเอาไปทำอะไร ทำให้ผู้แทนกลายเป็นพวกทางการเมือง ต้องไปเที่ยวได้อื้อฉวนขอเงินไปทำโน่นไปทำนี่ นี่แหละครับข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้ฟังที่จังหวัดเชียงรายนั้นมีผู้แทนคนหนึ่งได้ขอเงินจากรัฐบาลไปทำถนนเข้าตำบลต๋อม ตำบลต๋อม อำเภอพะเยา เป็นจำนวนเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ปรากฏว่าเมื่อเงินจำนวนนี้ถูกเบิกไปแล้วปรากฏภายหลังว่าผู้ว่าราชการจังหวัด อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดนายประสิทธิ์ สงวนน้อย ขอภัยที่ขอเอ่ยนามในที่นี้เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง ได้หักเอาไป ๒,๐๐๐ บาท เอาไปบูรณะหนองหลวง แต่เงินยอดนี้เป็นเงินทำถนน นี่แสดงว่าทำโดยไม่มีโครงการ ทำตามใจฉัน ที่นี้เมื่อไปถึงอำเภอพะเยา ผู้แทนผู้ที่หาเงินมานั้นก็ไปบอกกับราษฎร บอกว่าฉันนี้แหละขอเงินมา ได้หรือเปล่า ราษฎรก็ฟ้องผู้แทนบอกว่าขณะนี้ปลัดอำเภอซื้อหินคิวละ ๖ บาท แต่ทำไปเบิกคิวละ ๒๔ บาท เกิดแจ้งความตำรวจ แจ้งความตำรวจจับปลัดอำเภอขอดำเนินคดีในข้อหาว่าทุจริตต่อหน้าที่ และปรากฏว่าเรื่องนี้นายอำเภอคนนั้นเพิ่งย้ายไปใหม่ได้เดือนเศษ ๆ ก็สอบถามปลัดอำเภอปลัดอำเภอก็บอกว่ากำลังทำอยู่ แต่ตอนนั้นฝนมันตกชนไม่ได้ดินลูกรัง เมื่อผู้แทนคนนั้นแจ้งตำรวจเสร็จแล้ว ให้ข่าวแก่หนังสือพิมพ์ภาคเหนือทั้งหมด ๗-๘ ฉบับ พาดหัวหมดว่าผู้แทนแจ้งจับปลัดอำเภอข้อหาทุจริตต่อหน้าที่ เสร็จแล้วนายอำเภอก็ออกแถลงการณ์ ไม่ใช่ออกแถลงการณ์ออกชี้แจงข้อเท็จจริงในหนังสือพิมพ์ชี้แจงให้หนังสือพิมพ์ทราบ ผู้แทนคนนั้นก็เอาที่แจ้งหนังสือพิมพ์เข้าไปที่ประชุมพรรค ส.ป.ท. ท่านประธานที่เคารพ เสนอย้ายนายอำเภอคนนั้น ทั้ง ๆ ที่นายอำเภอคนนั้นข้าพเจ้าเคยทราบประวัติเป็นคนดีมาก เป็นนายอำเภอพัฒนา เคยอยู่อำเภอดอกคำใต้มาก่อน การกระทำ-เช่นนี้แสดงว่านายอำเภอคนนั้นกำลังจะถูกนักการเมืองหรือพรรคการเมืองเข้าไปก้าวก่ายในงานประจำของข้าราชการ ทำให้ข้าราชการประจำที่มีความปรารถนาดีมีความซื่อสัตย์สุจริตตั้งใจจะทำงานเพื่อประเทศชาติเพื่อประชาชนวันไหนไปตาม ๆ กันกลัวว่าถ้าไม่ทำตามใจลูกพรรคของท่าน ก็จะถูกย้ายถูกกลั่นแกล้งอะไรต่าง ๆ นานาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องหนึ่งที่ข้าพเจ้าจะได้มาชี้แจงให้ในที่สภานี้ทราบว่า ขอเถอะครับ ขออย่าได้ไปย้ายนายอำเภอคนนั้นเลย

นายอำเภอคนนั้นเป็นคนดีจริง ๆ ถ้าท่านย้ายนายอำเภอคนนี้ไปแล้ว ท่านจะรู้สึกเสียใจภายหลัง
 ประธานสภาผู้แทน : เอา เข้าเรื่อง

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : เข้าเรื่องครับ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินที่
 ท่านส่งไปนี้ท่านเชื่อได้ไหมว่าจะถึงมือประชาชนอย่างแท้จริง ท่านประธานที่เคารพ เงินที่ไป
 ถึงอำเภอก็ดี จังหวัดก็ดี จะถูกยักย้ายถ่ายเทเข้ากระเป๋าผู้มีอำนาจ สมมติว่าหมู่บ้านนี้จะได้เงิน
 ๕,๐๐๐ บาทสร้างส้วม สมมติว่าอย่างนั้นนะครับ ทีนี้เมื่อเงินไปถึงอำเภอ ปลัดอำเภอจะต้อง
 เอาก่อนเลยครับ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เอา ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของเงิน ๕,๐๐๐ บาท ถ้าไม่ได้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์
 เงินนั้นข้าไม่ตกมาง่าย ๆ

ประธานสภาผู้แทน : นี่ไปว่าเขาทั่วไป เห็นจะไม่ถูกหรอกครับ

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ไม่ใช่ครับ นี่ผมยกอุทาหรณ์ให้ท่านประธานฟัง

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ มันอาจจะมึบ้าง.....

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : อาจจะมีบ้างแต่ว่านี้แหละครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : คือพูดไปมันทั่วไปเกินไป.....

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : คือว่าถ้ามันมีอย่างนี้แล้วมันเป็นผลดีหรือ
 ผลเสีย ท่านประธาน.....

ประธานสภา : เหลือเวลาอีก ๒ นาที

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : เอาละครับ เหลืออีก ๒ นาที ผมจะพูดให้
 ครบ ๒ นาที เอาละครับเมื่อไปถึงปลัดอำเภอเอา ๒๐ เปอร์เซ็นต์ไปก่อน กำหนดเบิกถ้ากำหนด
 ดีก็ดีไป ถ้าผู้ใหญ่บ้านดีก็ดีไป กำหนดเบิกเอาอีกแล้ว ๒๐ เปอร์เซ็นต์เหมือนกันไปถึงผู้ใหญ่บ้าน
 เหลือไม่กี่เปอร์เซ็นต์ครับ ท่านประธานผู้ใหญ่บ้านเอาอีกแล้วทีนี้เงิน ๕,๐๐๐ บาท ไปสร้างส้วม
 จะเหลือ ๒,๐๐๐ บาท นี่แหละครับท่านประธาน มันจะกลายเป็นเบี้ยหัวแตก กลายเป็นต้ำ
 น้ำพริกละลายแม่น้ำ ถ้ารัฐบาลเอาเงินนี้ไปรวมเป็นโครงการใหญ่ ๆ ข้าพเจ้าจะไม่พูด ข้าพเจ้า
 จะยกสองมืออย่างว่าสนับสนุน เอาโครงการใหญ่ ๆ ซึ่ครับ อย่างจังหวัดเชียงใหม่เขาต้องการ
 ฝายอิงรอดหรืออะไรต่าง ๆ นี่ทำอะไรที่มันเป็นผลงานใหญ่ ๆ เป็นโครงการใหญ่ ๆ นี่ไม่มีโครงการ
 เป็นรายย่อยแตกเป็นรายย่อย แต่ราษฎรของข้าพเจ้าเขาเข้าใจดี ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้ ข้าพเจ้าไป
 ทุกหนทุกแห่งข้าพเจ้าพูดอย่างนี้ ข้าพเจ้าไม่เสียใจที่ข้าพเจ้าไม่ได้เงินแต่กระนั้นก็ดีข้าพเจ้าก็
 อยากจะเตือนไว้ว่าการทำอย่างนี้เป็นการเอาเงินไปละลายแม่น้ำ จนกลายเป็นเบี้ยหัวแตก ไม่

ถึงมือประชาชน เอาละครับ ขอขอบพระคุณมาก

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กพสสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมรู้สึกขอบคุณท่านประธานที่กรุณาให้พูดเป็นครั้งที่ ๒ ในวันนี้ แต่เป็นที่น่าเสียใจที่ยากจะกล่าวถึงความถึงเรื่องการโต้เถียงกันระหว่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทางด้านโน้นกับพวกฝ่ายค้าน การที่เราได้มาโต้เถียงกันในวันนี้ เราหาได้มาพูดกันเป็นการส่วนตัวไม่ เราต่างก็ได้รับมอบหมายจากประชาชน การที่บอกว่าฝ่ายค้านมาพูดด้วยความจำเป็นเพื่อการทำเสียนั้น เราไม่เข้าใจว่าเอาเรื่องอย่างนั้นมาพูดในสถาบันสูงสุดเช่นนี้ได้ได้อย่างไร ถ้าเช่นนั้นก็นัยกลับกัน การที่ท่านมาพูดเช่นนั้นก็เพื่อต้องการเงิน ถ้าเราพูดอย่างนี้ท่านจะไม่เสียใจหรือ มันเป็นเรื่องที่เอาสินเสกงสอดจ้วงแข็งดั่งเหล็กเงินง้างอ่อนได้โดยใจ พูดเพื่อเงิน แต่ที่เราพูดเพื่อประชาชน ผมไม่เข้าใจเลยว่า การที่ท่านอยู่สภามานานนั้น จะมีการเราพูดเพื่อประชาชน ผมไม่เข้าใจเลยว่า การที่ท่านอยู่สภามานานนั้น จะมีการหลุดปากหลุดคำออกมา ต่อว่าต่อขานในท่านองว่า การค้านเพื่อหาเสียง เราขอกราบเรียนว่ารัฐบาลชุดนี้ ผมไม่เคยมีเรื่องส่วนตัวกันเลย แต่ว่ารัฐบาลชุดนี้ตั้งขึ้นโดยเพื่อบริหารประเทศชาติ ในอันจะก่อประโยชน์สุขให้แก่ประชาชน ถ้าอันใดไม่ดีเราจำเป็นจะต้องทักท้วง แต่การจะฟังหรือไม่เป็นเรื่องหิริและมานะของรัฐบาลเอง เรามีหน้าที่ป้องกันผลประโยชน์ประชาชน ถ้าการใดจะเป็นที่เสียหายต่อประเทศชาติ เราจะนิ่งดูตายอยู่ได้ฉันใด ถ้าเช่นนั้นเราจะมาเป็นผู้แทนให้หาประโยชน์อันใดเล่า ฉะนั้นการที่เราจะพูดไปนี่ขออย่าถือว่าเป็นเรื่องชนะคะคาน เรามาพูดกันด้วยเหตุด้วยผล งบประมาณที่ตั้งขึ้นนี้ ตั้งด้วยหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่ออะไร หลักเกณฑ์ของงบประมาณถูกต้องหรือไม่ รัดกุมและประหยัดพอสมควรหรือไม่ ที่เราอภิปรายกันนี้เป็นเรื่องของหลักการ งบประมาณที่ทำกันอยู่นี้ตัวท่านก็รับว่าเป็นการขาดดุลก็เมื่องบประมาณเป็นการขาดดุล ในข้อต่อไปรัฐบาลจะทำอย่างไร รัฐบาลก็ว่าจะกู้หนี้ยืมสินเขามา ท่านสมาชิกนั้นก็บอกว่าการกู้หนี้ยืมสิน ท่านนายกรัฐมนตรีเองก็ถือว่าการกู้หนี้ยืมสินนั้นเป็นการมีเกียรติ ทำให้ประเทศชาติอื่นเขาเห็นว่าเรามีเครดิต แต่ทางฝ่ายค้านก็บอกว่าการกู้หนี้ยืมสินนั้นเป็นการพอกพูนมรดกหนี้สินให้แก่ลูกหลาน เป็นการทำลายอนาคตของชาติทางหนึ่ง นำฟุ้งไหม ของท่านบอกว่าถ้ารัฐบาลจะอยู่ต่อไปก็ต้องกู้หนี้ยืมสิน แต่ฝ่ายค้านเขาบอกว่าการกู้หนี้ยืมสินนั้นเป็นการพุกพูนมรดกหนี้สินให้แก่ลูกหลาน นำฟุ้งอันไหนมีน้ำหนักท่านฟังดู ก็รัฐบาลนี้จะอยู่ได้ก็เพราะประชาชนกำบัลลังก์ ถ้าประชาชนเดือดร้อนเสียแล้ว ประชาชนหนีไปอยู่ที่อื่น รัฐบาลจะเป็นรัฐบาลของใคร เราพูดกับท่านเพื่อให้ท่าน

ได้เข้าใจเหตุผลที่ทางงบประมาณมาไม่ถูกต้อง ไม่ตรงตามเป้าประสงค์ของงบประมาณ ท่านประธานที่เคารพ เราเห็นแล้วว่ารายจ่ายต่าง ๆ ที่อยู่ในนี้เป็นรายจ่ายหลักอันเดียวกันที่ท่านทำมาทุกปี ๆ แต่ว่าเพราะเหตุใดถึงได้เพิ่มขึ้นมา ท่านประธานที่เคารพ ผมกับท่านอยู่สภามาตั้งปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ในปีนั้นงบประมาณสูงที่สุด ๘,๐๐๐ ล้านบาทเศษ เคยอยู่มาตั้งแต่ ๓,๖๐๐ ล้านบาท มา ๘,๐๐๐ ล้านบาท สูงที่สุดในปี ๒๕๐๐ เดียวนี้ ๒๘,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าอีก ๑๐ ปีมันจะไม่เป็น ๑,๐๐๐,๐๐๐ ล้านขึ้นไปหรือครับ เป็นล้านล้านหรือโกฏิ โกฏิขึ้นไปแล้ว ทำไมท่านไม่ให้ตัวเลขมันถอยลงมา สิ่งใดมันพุ่งเพือย ทำไมไม่ตัด สิ่งใดที่มันรั่วทำไมท่านไม่อุด พ่อบ้านที่ตั้งแม่บ้านเทศบาลนครเรื่อนั้น ย่อมเป็นการทำให้สถานการณ์ของบ้านหรือครอบครัวนั้นได้รับความเดือดร้อน คุณสุมนาพูดจาเปรียบเทียบได้สวยเหลือเกินว่า ถ้าจะแต่งงานกับชายที่มีแต่ยืมหนี้ยืมสินมาแต่ง แม้แต่ค่าสินสอดแล้วละก็ เธอปฏิเสธ นายชาญยุทธก็อาจจะปฏิเสธ ถ้าหากว่ามีแม่ครัวเรือนเป็นแบบนี้ มันเป็นภาวะที่เรายอมไม่ได้ ที่รัฐบาลชุดนี้จะก่อกวนให้แก่คนของเรา ซึ่งเรารับผิดชอบอยู่ จริงท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ที่สะอาดซื่อสัตย์ แต่ว่าความซื่อสัตย์และสะอาดของท่านนั้น เมื่อตัวเลขมันปรากฏอย่างนี้จะให้เราพูดว่าท่านสะอาดได้อย่างไร เพราะมันฟ้องตัวเอง ผมนิยมท่านนายกรัฐมนตรีมาก และเคยอยู่ในรัฐบาลชุดนั้นด้วย คือเป็นผู้ช่วยเลขาฯ อยู่ ไม่ได้กับอยู่กับรัฐบาล แต่ว่าความนิยมอันนั้นเดี๋ยวนี้มันไม่เหมือนเมื่อก่อนเสียแล้ว ท่านนายกถูกใครสักใครจูงผมไม่ทราบ เพราะว่างบประมาณที่ผ่านมานี้มันเป็นงบประมาณที่มีใครคนหนึ่งพูดว่า เพื่อรัฐราชการเพื่อค้ำบัลลังก์ เขาว่าอย่างนั้น คือ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณ มันเป็นเงินเดือน เมื่อเป็นเงินเดือนแล้วเงินเดือนนี้เป็นอินเวสต์เมนต์ (investment) หรือเปล่าครับ ท่านประธาน คือการที่เราตั้งงบประมาณนั้นมันจะต้องเป็นการลงทุนอยู่ด้วย และกลับผลกำไรของประชาชนมา การออกงบประมาณไปนั้น เพื่อบับลิก เวลเฟร์ (public welfare) คือการอยู่สุขกินดีของประชาชน แต่ว่าสิ่งที่ประชาชนได้รับคืออะไร ท่านประธานคงเคยไปอยู่แถวชลบุรี ท่านเห็นไหมตาสีตาสา ซึ่งเคยมีความเป็นอยู่แร้นแค้นอย่างไร เดียวนี้มีผู้ใดที่ยกฐานะให้เขาสูงขึ้น มีอยู่อย่างเดียวคือว่า สินค้าแพงขึ้น คอส ออฟ ลิฟวิง (cost of living) หรือเรียกว่าค่าครองชีพมันสูง แต่รัฐบาลนี้ก็พยายามที่สุดที่จะขึ้นภาษีให้สินค้านั้นแพง แล้วจะให้เราสันับสนุนท่านได้ลงคอหรือ จะมิเป็นการโหดร้ายไปหรือที่เราจะสนับสนุนให้บุคคลหนึ่งกตราษฏรนี้ต้องรับภาวะภาษีมากขึ้น ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะชี้ให้เห็นว่า ทางฝ่ายรัฐบาลนี้ประกอบไปด้วยแต่คนดีทั้งนั้น

ซึ่งผมเองก็ไม่กล้าที่จะลามปามท่าน แต่อยากจะชี้ให้เห็นว่า เมื่อปีกลายนี้ เรามีข้อตกลงกัน อันหนึ่งว่า ในข้อสั่งเกตของงบประมาณเมื่อปีกลายนี้ คณะกรรมาธิการของสภาฯ ประกอบ ด้วยคณะกรรมาธิการที่มาจากฝ่ายรัฐบาลเป็นส่วนมาก ได้ตั้งข้อสั่งเกตขึ้นหน้า ๔๓ ของงบประมาณปีกลายนี้ ท่านโปรดไปเปิดดูว่ารัฐบาลของท่านได้ปฏิบัติจัดทำและแก้ไขเหตุการณ์ ที่ท่านตั้งข้อสั่งเกตอย่างใดบ้างไม่มี มีแต่ว่าข้อสั่งเกตนี้คือหนังสือตัวหนึ่ง พวกหนึ่งที่ทิ้งไว้ ผ่านๆ ไป และแล้วในปีนี้ ก็ได้มบกวกรายการต่างๆ นั้นเข้ามาให้มันสูงขึ้น ถ้าจะยกย่องรัฐบาล ชุดนี้ก็ยกย่องได้ว่าเป็นผู้ที่สามารถทำให้ตัวเลขงบประมาณสูงขึ้นได้เรื่อย ๆ ส่วนว่ามันจะได้ เป้าประสงค์ของประชาชนหรือความต้องการประชาชนหรือไม่นั้น ไม่มีผู้ใดคาดหมายได้เลย อนาคตต่อไปนั้นไม่มีผู้ใดคาดหมายได้ว่า ตัวเลขเหล่านั้นจะเป็นตัวเลขที่บันทึกเศรษฐกิจ ของชาติหรือเป็นตัวเลขที่จะให้ความสุขของประเทศชาติ แต่เรากล้ายืนยันด้วย เวลาที่ ประชาชนหาได้ผิดจากเมื่อสมัย ๒๐ ปีก่อนเลยไม่ กลับมีหน้าซ้ำความยุ่งยากของประชาชน จึงเกิดขึ้น ฉะนั้นท่านจึงต้องเสียเงินปราบปรามคอมมิวนิสต์อย่างมากมาย เพราะมีคนจำนวน หนึ่งคอยสะกิดท่าน ไม่ให้ฟังเสียงฝ่ายค้าน จะเป็นผู้ใดผมก็ไม่ทราบ ทว่าฝ่ายค้านคือฝ่าย เสียงนกเสียงกา ส่วนฝ่ายอื่นนั้นอาจจะกลายเป็นฝ่ายเสียงเหวตาก็ได้ เรื่อยๆ ไปก็อย่างนั้น เพียง แต่ว่าจึงจกหัก นายทัพนายกองที่จะออกไปรบ เขายังต้องชะงัก ก็นี้เสียงคนแก่ๆ ที่มาจาก ประชาชน เขาเตือนเขาตืเขาบอกให้ท่าน ท่านทำไม่เปิดดูหน้า ๔๓ นี้ อย่างสำนักงาน ก.ต.ภ. ที่ทางคณะกรรมการเขาตั้งเงินให้ ๖ เดือนเท่านั้น ให้อยุบไปรวมกระทรวงการคลัง เฉย เฉยเลย แล้วยังมีข้อ ๒ ให้โอนงานของคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าออกไปรวมกับกระทรวงเศรษฐกิจ เฉย แล้วยังมี ๓, ๔, ๕, ๖, ๗ เยอะแยะ เฉยทั้งนั้น ก็เมื่อพวกผมพูดก็ยังไม่เฉย คุณพูดก็ยังไม่เฉย นี้จะไปนั่งยกมือสไลดเพื่อหาอะไรกัน ผมก็ไม่เห็นว่ามันมีเหตุผลอะไร ก็เมื่อท่านไม่ฟังเรา เราก็จำเป็นต้องตำหนิ ฉะนั้นการที่เราทำอะไรในสภาฯนี้เรากระทำด้วยความสุจริตใจทั้งสองฝ่าย ท่านก็สุจริตใจ แต่ความสุจริตของท่านมันฟ้องตัวเอง ที่ท่านผู้หนึ่งบอกว่าการที่เอาเงินไป แจกแก่โรงเรียนราษฎรนั้นเป็นการชอบดีเหมือนกัน โปรดสนับสนุนรัฐบาลชุดนี้ต่อไป เอาไป แจกให้ทั่วประเทศ อย่าลืมนะโรงเรียนราษฎรเป็นของเอกชน ถ้าการใดที่ไปสนับสนุนเอกชน ให้เกิดเป็นเศรษฐกิจขึ้นมา นั้นนะผิดไหม ผิดวิธีการคลังใหม่ ถ้าไม่เช่นนั้นก็รัฐบาลช่วยตั้ง โรงเรียนราษฎรขึ้น แล้วก็สนับสนุนกันไป ไม่นานนักเงินของงบประมาณแผ่นดินจะไหลไป สูโรงเรียนราษฎรฝ่ายของรัฐบาลหมด ฝ่ายที่เห็นชอบหมด ส่วนฝ่ายเรานี่จำเป็นจะต้องกัด

ก่อนเกลือกิน อย่างนี้เป็นวิธีการที่ชอบหรือ ถ้าเป็นการชอบผมก็ยินดี ทำไปเถอะ มันอยู่ในประเทศไทยไม่ไปไหนละ พูดอย่างรวมๆ ว่าวัตถุประสงค์ทั้งหลายเกิดมาแล้วย่อมดับ แล้วมันก็อยู่ในประเทศไทย พูดอย่างกำปั้นทุบดินมันไม่ไปไหนหรอก ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลนี้ไม่เคยที่จะตัดความฟุ่มเฟือย ผมขอกราบเรียนให้ทราบนะครับ คือรัฐบาลนี้ใช้โครงการใหญ่หลวงขึ้นเพื่อเอาใจประชาชน ได้แก่โครงการชลประทาน โครงการชลประทานนี้ได้ทราบว่าจะมีการสร้างแควน้อยและแควใหญ่ขึ้น แต่บังเอิญพรรครัฐบาลจี้กันเองก็เพียงแค่เสนอโครงการเข้ามาดไว้ก่อน แต่ว่าโครงการที่เป็นอยู่มีมันกินเงินงบประมาณไปเท่าไร ผมเคยเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติว่า เงินมันรั่วไหลอยู่ ชลประทานนี้แหละผมจะเอาหลักฐานอันหนึ่งที่มาจากศาลกาฬสินธุ์ให้ดูครับ อันนั้นนะครับ ผมเคยเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติว่า มีการบัญชีผีเกิดขึ้นที่เขื่อนลำปาว แต่เขื่อนอื่นผมไม่ทราบ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถ้ามีก็โปรดเสนอท่านรัฐมนตรีด้วย เป็นเงินไม่ใช่เงินน้อยเลยครับ แต่คนที่จับได้เป็นเสมือนเงินเดือน ๗๐๐ บาทครับ แต่นายช่างผู้อนุญาตให้เบิกเงินได้ที่ตีตราประทับไว้ว่า ขอโทษนะครับ นายช่างชลประทานลำปาวหรือว่า ช.ค.ส. นี่จ่ายได้ไม่ติดตะรางครับ คนนี้บอกว่าจ่ายได้ไม่ติดตะราง เพราะอะไร เพราะเขาไปแจ้งความจับพวกนี้ รัฐมนตรีก็เห็นชอบว่านายนี้เป็นโจทก์ แทนที่รัฐมนตรีจะมอบให้ปลัดกระทรวงเป็นโจทก์หรืออธิบดีเป็นโจทก์ กลับให้อัยทมนี่เป็นโจทก์ ทมนี่เลยย้ายเข้ามาอยู่กรมสบาย และท่านก็ป้องกันไม่ให้มีการทุจริตนี้บัญชีเหล่านี้มันจะผ่านไปได้อย่างไร ในเมื่อ ช.ค.ส. ไม่ได้เซ็นผ่านออกมา ผู้ทุจริตมันจะทุจริตจากเสมือนไปไม่ได้ ถ้า ช.ค.ส. ไม่เบิกมา นี่แหละเขาเรียกว่าพยายามป้องกันลูกน้อง ถ้าหากว่าเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นทุกเขื่อนแล้ว ประเทศไทยจะเสียเงินให้แก่ผีเหล่านี้ก็พันล้านบาท ท่านประธานที่เคารพ ก็ยังมีอยู่อีกหลายอันที่ผมจะพูด แต่ว่าเวลานั้นน้อย ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับ รัฐบาลนี้ต้องการให้ประชาชนอยู่ดีกินดีจึงได้ตั้งองค์การพัฒนาการขึ้นหลายอันนะ ร.พ.ช. ครับ พตท. ก.ร.ป.กลาง ป.จ.ว. และพัฒนาชุมชน ผมจะพูดถึง ร.พ.ช. นะ อันนี้มีเงินสมทบอยู่ ๓๖๐ ล้านบาท เงิน ๓๖๐ ล้านบาท ท่านประธาน ถ้าหากว่าท่านได้เข้าไปถึงใจ ร.พ.ช. คืออะไรแล้ว ท่านจะเห็นได้ว่า ผมตั้งกระทู้ถามนะ อย่างจังหวัดกาฬสินธุ์ได้เงินไป ๑๗ ล้านบาทนะครับ ๑๗ ล้านบาทเป็นเงินจ้างพนักงานเจ้าหน้าที่เฉพาะวิสามัญ ๔๒ อัตรา เป็นเงินตั้งแต่ ๕๕๐ บาท ขึ้นถึง ๗๕๐ บาท นอกจากนั้นเป็นชั้นตรี ชั้นโท ทั้งนี้ เวลานี้หากเงินจ่ายไม่ได้แล้ว สร้างสะพานไว้ไม่มีเงินจ่าย เพราะเงิน

เหล่านั้นมันไหลออกไปเป็นค่าเบี้ยเลี้ยง เขาเรียกว่าค่าเบี้ยเลี้ยงในสนาม และที่นี้ ก.ร.ป. กลางนี้
 ก.ร.ป. กลาง เป็นหน่วยทหารที่ออกไปช่วยเหลือประชาชนพวกเหล่านี้จ่ายเงิน จะมีผู้ตรวจ
 บัญชีหรือไม่ ผมก็ไม่ทราบ แต่ว่าทุกส่วนที่ ก.ร.ป. ไปนั้นจะมีปรากฏผลรายงานออกมาเหมือนกัน
 แต่ว่าสิ่งเหล่านั้นมันเต็มไปด้วยเบี้ยเลี้ยงพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยงในสนาม และค่านอกเวลา ค่าอยู่กิน
 ทำนุปรชาน พ่อแม่เราเคยทำงานด้วยความอุตสาหะพยายาม เบิกเบี้ยเลี้ยงด้วยความจำใจ
 และจำเป็น แต่เวลานี้มีวิธีการอย่างหนึ่งใครไปทำงาน พตท. ได้เงินเดือน ๒ เท่า ได้เงินล่วง
 เวลาได้เบี้ยเลี้ยง ล้อรถหมุนที่ได้ที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีเบี้ยเลี้ยงดังนี้ ตอนเช้าไปตรวจราชการ
 การเบิกในนามผู้ว่าราชการจังหวัด ตอนบ่าย พตท. ออกตรวจท้องที่ได้เงิน พตท. ตอนบ่าย
 ไปอีก กลางคืนไปอีกได้เงิน ร.พ.ช. และหากว่ามี การเข้าไปถึงประชาชนตามแบบจิตวิทยา ได้เงิน
 ป.ช.ว. แล้วมันจะไปไหนหรือเงินพ่อเงินแม่ของเรา มันก็หลยจุกแจกไปหมดแล้ว ผม
 ไม่ได้พูดเพื่อจะให้รัฐบาลนี้เสียหาย ไม่มีใครเขาจะมาเชื่อผม ไม่มีใครจะมาเชื่อผม ถ้าหากว่า
 เขาไม่เห็นหลักฐาน แต่ว่าที่ผมพูดนี้ผมเอาคอบเป็นประกันว่าท่านนายกรัฐมนตรีท่านไม่มี
 โอกาสไปดูหรอก น้ำมันสามทหารซึ่งพ่อค้าเขาเป็นคนผูกขาดไปจำหน่ายแก่ ร.พ.ช. กรมทาง
 พตท. ไบเสรีจปลอมทั้งนั้น มีเรื่องเกือบทุกแห่ง รถไม่ออกก็ไปเบิกเงินมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ที่กรมเชื้อเพลิงก็ยังมีเรื่องอยู่ อ้ายเงินรั่วไหลเหล่านี้ ท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพ ท่านเป็น
 ผู้ที่สะอาดดังที่ผมได้กราบเรียนมาแล้ว แต่ว่าความสะอาดของท่านถูกลูกน้องเอาโคลนสาด
 อยู่ตลอดเวลา ท่านน่าจะขอใบใจผม ขอใบใจหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ขอใบใจท่านสมาชิกเหล่านี้
 พยายามเอาสบู่ฟอกให้ท่านขาวสะอาด เราไม่พยายามที่จะสาดโคลน เพราะเราไม่มีเรื่องกัน
 แต่เราก็มาจากสถาบันของประชาชน ที่เราพูดนี้พูดด้วยหัวใจต้องการให้รัฐบาลรับฟังและ
 พยายามที่สุดที่จะให้งบประมาณนี้ได้ให้ประโยชน์และตรงเป้าประสงค์ของประชาชน แต่ว่า
 เมื่องบประมาณนี้ไม่สุดลงงบประมาณนี้เต็มไปด้วยการผูกพันหนี้สิน งบประมาณนี้ไม่ถึง
 มือประชาชนจะให้ฝ่ายค้านรับได้อย่างไรเขาก็ว่าฝ่ายค้านนี้ชูเอี้ย เราเคยผ่านพระราชบัญญัติ
 ไปหลายครั้ง ผมเองก็ยกมือแม้แต่เรื่องเมื่อเข้านี้ก็ยกมือ แต่ร่างพระราชบัญญัติปีนั้นผมยก
 ไม่ได้เพราะอยู่ ๆ ก็มาขึ้นงบประมาณใหม่ ๑,๓๐๐ ล้านบาท ขึ้นมาใหม่ และทุกส่วนได้ตั้งตาม
 ที่เคยตั้งมาแล้วทั้งนั้น ขึ้นก็มีเก็บ ๑๐ เปอร์เซ็นต์เป็นเงินเดือน ข้าราชการทุกวันนี้ หัวเราะแสะ
 สบาย แต่ว่าคนหลังขดหลังแข็งและกำลังจะแบนแต่เดี๋ยวนั้น คือประชาชนโปรดได้รับฟัง
 ท่านนายกรัฐมนตรี

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ก่อนที่ ผมจะอภิปรายตอบข้ออภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีความเห็นอื่น ๆ นั้น ผมขอตอบข้อสงสัยของท่าน สมาชิกฝ่ายสตรี ผมถือว่าเป็นการให้เกียรติแก่ท่านที่ได้ยกข้ออภิปรายของท่านมาตอบเป็นครั้งแรก ตามที่ท่านสมาชิกสตรีผู้มิได้กล่าวว่า ผมได้บังอาจใช้ถ้อยคำประณามสมาชิกผู้แทนราษฎร ฝ่ายค้าน ว่ามีหน้าที่แต่ค้านเพียงเพื่อหาเสียงนั้น ผมจำได้ว่า ผมวันนั้นที่เราพูดกันถึงเรื่องการ ออกพระราชบัญญัติรับรองพระราชกำหนดพิกัตอัตราภาษีนั้น ผมได้เรียนว่า รัฐบาลก็ตระหนัก ดีว่า การที่ออกกฎหมายเพิ่มพิกัตอัตราภาษีแต่ละครั้งนั้น รัฐบาลมีทางถูกวิพากษ์วิจารณ์ และถูกโจมตีนับตั้งแต่จากบรรดาผู้แทนราษฎรไปจนกระทั่งถึงประชาชนทุกระดับชั้น เพราะ การเพิ่มพิกัตภาษีแต่ละครั้งนั้น ไม่มีครั้งใดเลยที่จะไม่มีผู้ที่เดือดร้อน แต่รัฐบาลจำเป็นจะ ต้องทำด้วยความสำนึกแห่งความรับผิดชอบ สำหรับการค้านของสมาชิกผู้มีความเห็นทุกท่าน ที่แสดงออกนั้นก็มีความรับผิดชอบส่วนหนึ่ง แล้วก็เป็นทางออกอย่างเดียวกันที่จะทำให้ ประชาชนมีความพึงพอใจ ผมสรุปคำอภิปรายของผมได้อย่างนี้ ผมเรียนยืนยันว่า ผมไม่เคย พยายามที่จะใช้ถ้อยคำที่หยาบคายเลย แต่อย่างไรก็ดี ถ้าหากว่าท่านเข้าใจอย่างนั้น หรือมีสมาชิก ได้ยินอย่างนั้นหรือผมได้พูดไปอย่างนั้นจริง ผมก็ถือว่าเป็นคำพูดที่หยาบคาย ผมก็ขอประทาน อภัยและขอถอน ณ ที่นี้ด้วย

ต่อไปนี้ ผมอยากจะเข้าสู่ประเด็นถึงข้ออภิปรายของท่านสมาชิกทุกท่านที่ได้กรุณา อภิปรายมาตั้งแต่เข้าจนกระทั่งถึงบัดนี้ ผมสรุปคำอภิปรายของท่านสมาชิกทุกท่านที่ได้อภิปราย มาแล้ว ผมเรียนด้วยความสัตย์จริงว่า ทุกครั้งที่พูดถึงเรื่องราวพระราชบัญญัติงบประมาณ ครั้งใด เวลาดอกเตอร์ ไพฑูรย์ เครือแก้วพูด ขอประทานโทษที่ผมเอ่ยนาม ผมตั้งใจฟังด้วย ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะท่านผู้นี้ได้พูดด้วยหลักการและเป็นหลักการที่ถูกต้องตามที่ ท่านได้กล่าวว่า การที่รัฐบาลจะทำงานงบประมาณในปีนี้นั้นควรจะถือบทเรียนในความผิดพลาด หรือบกพร่องของการทำงานงบประมาณปีที่แล้ว และควรจะปรับปรุงเป็นงบประมาณก้าวหน้า งบประมาณที่ จะแสดงให้เห็นว่ามีเป้าหมายและโครงการที่จะสู่ประชาชน อันนี้เป็นความรู้สึกนึกคิดและ เป็นหลักที่ถูกต้องอย่างยิ่ง แต่ผมขอประทานโทษที่จะต้องเรียนให้ท่านเข้าใจว่า ขณะนี้เรา กำลังทำอยู่ ไม่ใช่ไม่ทำเลย การที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศซึ่งท่านทั้งหลายจะเห็นว่าสิ่งที่ยกพร่องอยู่ข้างนั้น เป็นเรื่องที่ไม่ใช่ทำได้โดย ฉับพลันง่ายตายเหมือนอย่างที่เราต้องการจะเปลี่ยนแปลงรองเท้าหรือเปลี่ยนเสื้อเปลี่ยนกางเกง

เพราะเหตุว่าแผนการพัฒนาของชาตินั้นเป็นแผนที่เราต้องทำต่อเนื่องมา และส่วนใหญ่เป็นแผนที่มีความผูกพันอยู่กับหลายเรื่องหลายประการซึ่งไม่อาจจะแก้ไขหรือปรับปรุงได้โดยฉับพลัน เพราะฉะนั้นงบประมาณที่เราเสนอมานี้ แม้ว่าจะไม่มีสิ่งที่แน่ชัดลงไปถึงเป้าหมายและแนวความคิดในการที่จะใช้งบประมาณนี้เข้าไปสู่ประชาชนอย่างแท้จริงตามความรู้สึกนึกคิดของท่านและของผมที่ตรงกันแล้ว แต่เราก็ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะก้าวไปสู่จุดอันหนึ่งที่ละน้อย ดังจะเห็นได้ว่า รัฐบาลนี้ได้ตระหนักเป็นอย่างดีว่ารายได้ของแผ่นดินซึ่งแต่โบราณกาลมานั้น ประเทศไทยมีรายได้ที่สำคัญจากผลิตผลทางเกษตร เราเข้าใจดีว่าในขณะที่รายได้จากผลิตผลทางเกษตรกำลังจะมีอัตราลดลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าว แต่ก่อนนี้เราเคยภาคภูมิใจว่าข้าวไทยเป็นข้าวที่ดีเลิศ ประเทศไทยเป็นประเทศที่ปลูกข้าวได้มากที่สุดในเอเชียหรือในโลก ประเทศไทยได้เคยเป็นผู้ผลิตและขายข้าวออกไปสู่ต่างประเทศได้มากที่สุด แต่ภาวะการณ์เดี๋ยวนี้ไม่เป็นเช่นนั้น เพราะเหตุว่าวิทยาศาสตร์ได้ก้าวหน้า ความตื่นรนของบางประเทศ ที่ไม่เคยผลิตข้าวเลย แต่เขาก็ต้องผลิตทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้กินข้าว อย่างประเทศออสเตรเลียซึ่งไม่เคยผลิตข้าวไม่มีความรู้เรื่องผลิตข้าวเลย แต่เดี๋ยวนี้ออสเตรเลียก็ผลิตข้าว ญี่ปุ่นก็เหมือนกัน เคยซื้อข้าวจากประเทศไทยและประเทศข้างเคียงกินหมดโดยตลอด แต่เดี๋ยวนี้ประเทศญี่ปุ่นก็ผลิตข้าวแล้วมีหน้าข้ากลับเอ็กซ์พอร์ต (export) ข้าวไปขายในบางประเทศเสียอีก แม้ว่าจะมีประเทศที่เคยผลิตข้าวบางประเทศ เช่น พม่า หรือเวียดนาม หรือกัมพูชา ซึ่งอัตราการผลิตข้าวต่ำลง แต่ก็อัตราที่ต่ำลงนั้นไม่ได้ดูละกับอัตราที่ประเทศต่าง ๆ ได้ผลิตเพิ่มขึ้น เราตระหนักอันนี้ดี เพราะฉะนั้นเราจะหวังรายได้หลักจากการผลิตข้าวที่เป็นมาแล้วนั้นย่อมไม่ได้ โดยเหตุนี้รัฐบาลจึงได้เร่งผลักดันให้มีการผลิตพืชทางเกษตรอย่างอื่นอีกหลายอย่าง ถ้าท่านมีจิตใจเป็นธรรมแล้ว ผลิตผลบางอย่างซึ่งเราจะไม่สู้จะค่อยได้เคยเห็นนัก และไม่เห็นว่าเป็นการกระทำที่เป็นล่ำเป็นสันนัก เช่น ข้าวโพด ข้าวโพดนี้ได้มาต้นตัวเพียงไม่กี่ปีที่ผ่านมาเท่านั้น นี่ก็เป็นตัวอย่างอันหนึ่งที่เราได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงผลิตผลทางเกษตร ฝ่ายซึ่งแต่ก่อนนี้เราก็ไม่ค่อยได้ปลูกอย่างเป็นล่ำเป็นสัน แต่เดี๋ยวนี้ก็มีหลายจังหวัดที่ปลูกฝ้ายเป็นล่ำเป็นสัน มันสำปะหลังซึ่งก็นับว่าเป็นผลิตผลทางเกษตร และเป็นสิ่งที่เราเอ็กซ์พอร์ต (export) ออกไปได้มากอย่างหนึ่ง น้ำตาลซึ่งเป็นผลิตผลมาจากอ้อยเหล่านี้เป็นต้น และในเวลาเดียวกันเราก็ไม่ได้หวังพึ่งผลิตผลทางเกษตรเหล่านี้มากนัก เพราะเหตุว่าการเติบโตของประชากรของประเทศไทยนั้นได้ทวีขึ้นอย่างรวดเร็ว คือ

มีอัตราภาษีขึ้นประมาณ ๓.๒ หรือ ๓.๔ ต่อปี เพราะฉะนั้นเราจะต้องแสวงหารายได้ทางเศรษฐกิจ ในทางอื่น ๆ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการรบนั้นจะต้องไปด้วยห้อง หรือทุกสิ่งทุกอย่างที่จะ กระทำให้สำเร็จผลนั้น ถ้าไม่มีสตางค์แล้วทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นเศรษฐกิจเป็นปัจจัยอันสำคัญ สำหรับชาติในการที่จะดำเนินทุกสิ่งทุกอย่างไปได้ด้วยความเรียบร้อย โดยเหตุนี้รัฐบาลจึงได้ แสวงหารายได้ใหม่ ๆ ท่านจะเห็นได้ว่าในระยะ ๔-๕ ปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้เร่งรัดผลักดันให้ มีการอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นในประเทศเป็นอันมาก นี้ถ้าหากว่าท่านได้พิจารณาติดตาม ด้วยความเที่ยงธรรมแล้ว ในช่วงชีวิตของเราที่ผ่านมา ท่านจะไม่เห็นว่ายุคใดที่เราได้ผลักดัน อุตสาหกรรมเกิดขึ้นมากเท่าในยุคนี้ ถ้าหากว่าท่านที่เคารพทุกท่านได้เคยนั่งเครื่องบินผ่าน กรุงเทพมหานครและซานเมื่อนี้ จะเห็นได้ว่ามีป้อมโรงงานขึ้นเป็นอันมาก การส่งเสริมให้ มีอุตสาหกรรมเกิดขึ้นในประเทศก็เพื่อจะให้มียาได้ชดเชยกับความสูญเสียทางผลิตผลทาง เกษตรและนอกจากนั้นยังเป็นการประหยัดเงินตราต่างประเทศที่เราจะต้องเสียไปเพื่อการ อิมพอร์ต (import) สิ่งต่าง ๆ อันจำเป็นต่อการครองชีพของเราในอดีตให้ดีขึ้น การส่งเสริม กาวอุตสาหกรรมนี้ท่านก็ย่อมทราบอยู่แล้วว่า ในประเทศที่เป็นประชาธิปไตยหรือเสรีประชาธิปไตย นั้นจะกระทำโดยตรงโดยรัฐบาลนั้นย่อมจะเป็นการลำบากมาก แม้ว่าอุตสาหกรรมบางประเภท รัฐบาลยังกระทำอยู่ในขณะนี้ แต่เราก็มีนโยบายที่จะปล่อยออกไปให้ไปสู่มือของเอกชนในโอกาส ข้างหน้า เพราะฉะนั้นวิธีส่งเสริมอุตสาหกรรมเราจึงได้ดำเนินการโดยให้มีการเชื่อเชิญ โดยมี การจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนขึ้น คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนนี้ แม้ว่าจะ ถูกวิพากษ์วิจารณ์ไปในทางไม่สู้ดีนานาประการ รวมทั้งตัวผมเองด้วยก็เคยได้วิพากษ์วิจารณ์ คณะกรรมการชุดนี้ แต่อย่างไรก็ดี ผลงานของคณะกรรมการชุดนี้ก็ได้ผลักดันให้มีกิจการ อุตสาหกรรมใหม่ ๆ เกิดขึ้นในระยะ ๔-๕ ปีนี้เป็นอันมาก ถ้าหากว่าเราได้ติดตามและพิจารณา ด้วยความเป็นธรรมจะเห็นได้อย่างนั้น นี่เป็นก้าวใหม่ที่เรากำลังเปลี่ยนแปลงปรับปรุงแผน พัฒนาเศรษฐกิจของชาติเพื่อจะให้มียาได้หลักเกิดขึ้น นอกจากนั้นผมอยากจะกราบเรียน ชี้แจงถึงข้อข้องใจ และผมเห็นตรงกับท่านไม่มีผิดเลยทีเดียว เรื่องการส่งเสริมกิจการเหมืองแร่ ในฐานะที่ผมได้เป็นกรรมการพัฒนาภาคต่าง ๆ ซึ่งได้มีโอกาสไปเห็นความกระตือรือร้นความ ดันรนของประชาชนหรือที่เราเรียกว่าไพรเวท เซ็คเตอร์ (private sector) ต้องการที่จะหารายได้ มากเพิ่มพูนเศรษฐกิจของตัวเองและของประเทศ ด้วยการแสวงหาแหล่งแร่ต่าง ๆ ในประเทศไทย เรานั้นเป็นที่ทราบว่ามีแร่อยู่นานาชนิดและเป็นแร่ที่โลกกำลังต้องการเสียด้วย เป็นต้นว่า

แร่ฟอสเฟตซึ่งกำลังมีค่าอยู่ในขณะนี้ โดยเหตุที่กิจการเหมืองแร่นี้เพิ่งมาบูม (boom) เอาเมื่อ
 ระยะเวลาเพียงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ฉะนั้นทั้งกรมทรัพยากรธรณีของทำนุรัฐมนตรีพจน์ สารสิน
 ไม่อาจที่จะปรับตัวได้ทัน เมื่อวันก่อนนี้มีคณะกรรมการกิจการเหมืองแร่ได้ไปขอพบ ฯพณฯ
 นายกรัฐมนตรี และท่านได้ให้พบ ทำนุรัฐมนตรีพจน์ สารสินกับผม เราได้มีแนวความคิด
 ร่วมกันในการที่จะปรับปรุงให้ประชาชนผู้ชวนชวยหาแหล่งแร่นี้ได้รับความสะดวกนับตั้งแต่
 การยื่นคำร้องขอ การรังวัด การทำแผนที่ และการให้ประทานบัตรในการทำเหมืองแร่ในที่สุด
 แต่โดยเหตุที่กำลังคนของกรมทรัพยากรธรณีมีน้อย ไม่อาจจะขยายได้ทันกับความตื่นตัว
 ของกิจการเหมืองแร่นี้ได้ เพราะฉะนั้นทำนุรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
 และผมมีความเห็นร่วมกันเห็นพ้องกับสมาคมผู้ผลิตแร่ ว่าเราควรส่งเสริมให้มีบริษัท
 เอกชนที่มีความรู้ในทางรังวัดหรือกิจการต่างๆ ที่เป็นโปรซีดูเออร์ (procedure) ของการทำ
 เหมืองแร่ เช่นเดียวกันกับที่กรมที่ดินได้กำลังมีสำนักงานรังวัดที่ดินอยู่ในขณะนี้ เพื่อสนอง
 ความต้องการของผู้ทำเหมืองแร่ในทันทีทันใดเป็นการแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้า แต่อย่างไรก็ดี
 ทางกระทรวงพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติก็จำเป็นจะต้องรับแนวความคิดของทำนุสมาชิก
 ผู้มีเกียรติไว้เพื่อปรับปรุงงานของกรมทรัพยากรธรณีต่อไป ก็ควรจะได้มีสาขาในภาคต่างๆ
 และในจังหวัดต่างๆ ให้กว้างขวางยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ผมเชื่อว่าทำนุรัฐมนตรีคงจะ
 เห็นชอบด้วยและไม่ขัดข้องในเรื่องนี้ อีกอันหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องที่เราหวังใหม่ๆ เช่น การปศุสัตว์
 เรื่องนี้ผมได้เคยพูดกับรัฐบาลในฐานะที่ผมเป็นกรรมการผู้หนึ่ง ในคณะกรรมการปรับปรุง
 แผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติในระยะที่ ๓ ซึ่งได้ทำสำเร็จไปแล้ว และได้ยุบไปแล้ว ผมได้
 เสนอแนวความคิดว่า ทางด้านการปศุสัตว์นั้น กรมปศุสัตว์ของกระทรวงเกษตร นับตั้งแต่
 ตั้งมาจนกระทั่งถึงบัดนี้ เรามุ่งไปในทางผลิตสัตว์แพทยมากไปกว่าสัตว์บาล อันนี้เป็นแนว
 ความคิดที่ล้าสมัยอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่าเวลานี้เราต้องการส่งเสริมให้มีการเลี้ยงสัตว์ใหญ่ขึ้น
 ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อสมารถที่จะผลิตเนื้อสัตว์ออกมาสนองความต้องการของ
 ประชาชนและถ้าหากว่าเราผลิตเกินก็สามารถจะเอ็กซ์พอร์ต (export) ไปได้ ในขณะนี้เราก็มี
 เนื้อจำนวนมากที่เอ็กซ์พอร์ต (export) ออกไปในต่างประเทศอยู่แล้ว ถ้าหากว่าเราได้กลับ
 แนวความคิดของกรมปศุสัตว์นี้จากสัตว์แพทยให้มาเป็นสัตว์บาลเสีย ผมเชื่อว่ากรมนี้จะ
 เป็นพลังอันหนึ่งที่จะเร่งรัดให้เกิดรายได้เพื่อผลทางเศรษฐกิจของแผ่นดินในอนาคตอันใกล้
 นี้ได้ ผมได้ฝากแนวความคิดอันนี้ไว้เมื่อไม่กี่วันมานี้เอง เพราะฉะนั้นก็คงจะกระทำปรับปรุง

โดยทันทีทันใดดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและผมปรารถนาไม่ได้ เรากำลังจะต้องค่อยทำค่อยไป เพราะการผลิตสัตว์บาลแต่ละคนนั้นต้องใช้เวลาและใช้จำนวนเงินมากพอสมควรต่อไปอีกประการหนึ่งคือเรื่องการส่งเสริมการประมง แต่ก่อนนี้ท่านจะเห็นได้ว่าคนไทยเรานั้นมีความรู้และความต้องการที่จะกินแต่ปลาหน้าจืด หรือปลาทะเลที่อยู่ตื้น ๆ ผิวน้ำเท่านั้น แต่ในระยะที่ผ่านมารัฐบาลนี้ได้เร่งรัดด้วยความร่วมมือขององค์การต่างประเทศ บางประเทศได้พยายามแสวงหาปลาทะเลน้ำลึก และขยายส่งเสริมการประมงน้ำจืดโดยทั่วไปอย่างกว้างขวาง อันนี้ก็เป็นการหวังของชาติอีกประการหนึ่ง นี่เป็นตัวอย่างเพียงบางประการที่ผมได้หยิบยกมาเพื่อแสดงให้ท่านเห็นว่าเป้าหมายและนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจของชาตินั้นไม่ได้มีอยู่หนึ่ง แต่เราต้องค่อยทำค่อยไปเพราะเหตุว่าเรายังมีข้อผูกพันอยู่ สำหรับการก่อสร้างโครงการใหญ่ ๆ ซึ่งท่านผู้มีเกียรติหลายท่านได้อภิปรายว่าหาได้ก่อประโยชน์ให้เกิดขึ้นโดยตรงต่อประชาชนไม่ อันนี้ผมขอคัดค้าน และผมขอเรียนและยกตัวอย่างให้ท่านเห็น ยกตัวอย่างเช่น แนวความคิดในการที่จะเร่งรัดพัฒนาประเทศที่เราทำมาแล้วนั้น เราจะต้องทำในขั้นมูลฐานก่อน ซึ่งผมจำได้ว่าผมเคยพูดมาครั้งหนึ่งแล้ว แต่ต้องขอประทานโทษเท่าความไปอีก เช่น การสร้างทางสายประธานใหญ่ ๆ ก็ดี การสร้างเขื่อนพลังน้ำใหญ่ ๆ ก็ดี หรือการสร้างมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยใหญ่ ๆ ก็ดี สิ่งเหล่านี้เป็นการพัฒนาขั้นมูลฐานทั้งสิ้น ถ้าหากว่าเราไม่ทำการพัฒนาขั้นมูลฐานนี้แล้วเราจะไปทำกิจการอื่นที่ท่าล้าตั้นนั้นผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ท่านจะเห็นได้และคงจะไม่ปฏิเสธว่า ถนนที่เราสร้างเป็นสายประธานจากกรุงเทพฯ ไปภาคเหนือก็ดี กรุงเทพฯ ไปภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็ดี หรือภาคใต้ก็ดี หรือภาคใด ๆ ก็ตาม ท่านจะปฏิเสธได้ไหมว่าถนนเหล่านั้นไม่ได้ก่อประโยชน์ให้แก่สังคม แม้แต่ตัวท่านเอง หรือท่านจะปฏิเสธว่าถนนเหล่านั้นไม่ได้ประโยชน์แก่ทางเศรษฐกิจเลย อย่างน้อยถนนเหล่านั้นก็เป็นทางเชื่อมระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด อย่างน้อยก็ทำให้ประชาชนในจังหวัดต่าง ๆ ที่ไม่เคยเห็นถนนใหญ่ ๆ เหล่านั้นมีความเฉลี่ยฉลาดยิ่งขึ้น อย่างน้อยก็ทำให้ผลิตผลทางเกษตรในแนวเส้นทางสายประธานนั้นออกมาสู่ตลาดได้มากขึ้น ชลประทานก็เช่นเดียวกัน การใช้เงินเป็นจำนวนพันล้านสร้างเขื่อนพลังน้ำ เช่นเขื่อนพลังน้ำที่เขื่อนภูมิพลหรือเขื่อนยันฮี ซึ่งใช้เงินสร้างไปประมาณ ๑,๖๐๐ ล้านบาท และใช้เวลาสร้างถึง ๖ ปี ซึ่งในระยะแรกก็มีคนกล่าวตำหนิติเตียนว่าโครงการอันนี้จะไม่คุ้มค่า แต่ผมขอเรียนว่า โครงการเงินกู้อันนี้ธนาคารโลกมีความพึงพอใจมากที่สุด เพราะเป็นโครงการที่เพ (pay) เร็วที่สุด โครงการเขื่อนภูมิพลนี้เราถือว่าเป็นโครงการ

เกิดประโยชน์แก่ประชาชนเป็นอันมาก ไม่ใช่แนวความคิดในการหาเสียงทั้งสิ้น ถ้าท่านคิดว่าการหาเสียงเป็นเงินงบประมาณก้อนนี้แล้ว การหาเสียงคงจะไม่หาเริ่มต้นกันมาตั้ง ๑๐ ปีหรอก และผมยืนยันว่าผมจะไม่ยอมให้ใช้เงินก้อนนี้ไปเพื่อประโยชน์ของการหาเสียงของผู้แทนราษฎรในพรรคของรัฐบาลอย่างเด็ดขาด ต่อไปเป็นงบประมาณป้องกันประเทศ ผมขอเรียนว่าการป้องกันประเทศนั้น หรือท่านผู้ใดจะเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมิกองกำลังป้องกันประเทศ ในเมื่อเรามีประเทศเราวมกันเป็นประเทศเป็นชาติมันก็ต้องมิกองกำลัง ไม่ใช่มีกองกำลังไว้เพื่อเดินสวนสนามในพิธีต่างๆ อย่างที่บางท่านคิดว่าควรจะเป็นอย่างนั้น ผมคิดว่า การป้องกันประเทศนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่ง และศัตรูที่เราคิดว่าเราจะใช้กองกำลังนี้เพื่อทำการต่อสู้ นั้น เราไม่เคยคิดเลยว่าเป็นคอมมิวนิสต์แต่ผู้เดียว เพราะเหตุว่าการตั้งกองทหารนั้น เราตั้งมาตั้งแต่เมื่อเรามีชาติขึ้นมา มีประเทศขึ้นมาเราก็มีกองกำลังแล้ว เพราะฉะนั้นข้าศึกในอดีตของเราไม่ใช่คอมมิวนิสต์เลย ในขณะที่เราไม่ต้องการที่จะใช้กำลังของเราต่อต้านแต่เฉพาะคอมมิวนิสต์อย่างเดียว จะเป็นใครก็ตามที่คิดที่จะทำลายเอกราชอธิปไตยของเรา หรือเบียดเบียนเรา เราจะต้องต่อสู้ ต่อต้านทั้งนั้น เพราะฉะนั้นตามที่สมาชิกผู้มีเกียรติได้ยกอุปรมาอุบไมย หรือเปรียบเทียบกองกำลังของเราว่ามีเพียงขยิบมือเดียว มีเพียงไม่กี่แสนคน แต่เงินแดงอาจจะมี ๒๐๐ ล้านคน อันนั้นถูก ถ้าหากว่าการตั้งกองกำลัง หรือตั้งหน่วยทหารขึ้นเพื่อจะต่อสู้กับเงินคอมมิวนิสต์ ผมคิดว่าไม่ควรตั้ง แต่ที่เราต้องตั้งไว้เพื่อทุกกรณี เพราะฉะนั้นงบประมาณในการป้องกันประเทศนั้นยังมีความจำเป็นอยู่ และผมคิดว่าประเทศน้อยๆ อย่างเรา กองกำลังที่มีอยู่นี้ ถ้าหากว่าเรามีสมรรถภาพที่เข้มแข็งแล้ว เราก็สามารถที่จะป้องกันเอกราชอธิปไตย จากประเทศที่มีกำลังไล่เลี่ยกับเรา หรืออย่างน้อยก็เป็นการหน่วงเหนี่ยวการรุกรานของประเทศที่มีกำลังมหึมามากกว่าเราได้นานเท่าที่ สมควรจะทำได้ ยกตัวอย่างอย่างประเทศอิสราเอลมีกองทัพนิดเดียว ทำไมเขาสู้ศึกได้รอบตัว เพราะเหตุว่ากองกำลังอิสราเอลนั้นมีสมรรถภาพเป็นเลิศ เราไม่ประเมินค่ากองกำลังของเราว่าจะเลิศอย่างประเทศอิสราเอลหรอก แต่ว่าผมคิดว่าตราบไคที่เรายังเป็นประเทศอยู่ การมีกองกำลังและการปรับปรุงกองกำลังนั้นยังมีความจำเป็นอยู่มาก ประการสุดท้าย ผมขอประทอนโทษ อยากจะพูดถึงเรื่องงบประมาณกู้ซึ่งทุกครั้งที่เราเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเข้ามาครั้งใดก็จะต้องถูกโจมตีเรื่องงบประมาณกู้ทั้งนั้น ผมอยากจะเรียนว่าการพัฒนาประเทศนั้น เราจะต้องกระทำอย่างไร้หยุดยั้ง เพราะเหตุว่าความเติบโตของสังคมในโลกนี้มันก้าวไปทุกวัน ความเติบโตของประชากรของ

อเนกประสงค์ คือมีผลประโยชน์ได้จากพลังไฟฟ้าร่วมกับการเกษตร การพลังไฟฟ้านั้นท่าน จะเห็นได้ว่าเราสามารถส่งกระแสไฟฟ้าจากจังหวัดตากมาสู่ภาคกลางและขึ้นไปสู่ภาคเหนือ หลายจังหวัด การที่มีพลังไฟฟ้ามากขึ้นนี้ก็ทำให้พอซิมิลิตี (possibility) ของประชาชนใน จังหวัดต่าง ๆ ที่ได้รับพลังไฟฟ้านั้นดีขึ้น การอุตสาหกรรมที่ต้องการพึ่งกำลังไฟฟ้าก็ทำได้ โดยสะดวกขึ้น อันนี้ก็เป็ประโยชน์อย่างแน่ชัด ซึ่งใครจะปฏิเสธลำบาก ผมขอยอมรับ ประการหนึ่งว่า อเนกประสงค์ ประการที่ ๒ เกี่ยวกับการเกษตรนั้น สำหรับเขื่อนนี้ยังได้ ผลน้อยเต็มที เพราะโครงการอันนี้จะต้องเกี่ยวเนื่องกับโครงการเจ้าพระยาใหญ่เกี่ยวเนื่อง กับโครงการเขื่อนชัยนาทอันนี้เรากำลังจะทำคลองส่งน้ำเพื่อสนองรับเขื่อนอันนี้ต่อไป แต่ อย่างน้อยผลที่ได้รับจากพลังไฟฟ้านี้ก็เห็นจะคุ้มค่าสำหรับเงินที่ลงทุนไปแล้ว สำหรับโครงการใหญ่ๆ อื่น ๆ เช่น การสร้างโรงพยาบาลที่ดี การสร้างสถาบันการศึกษาที่ดี ผมเชื่อว่าท่านคงจะปฏิเสธ ไม่ได้ว่า โครงการเหล่านั้น ล้วนจะมีประโยชน์ แต่การทำท่านพูดว่าไม่ตรงต่อประชาชนนั้น ท่านคงจะหมายความว่าประชาชนที่อยู่ตำบลที่อยู่ห่างไกลมาก จากแนวที่ถนนอันนี้จะผ่าน จากแนวที่สายไฟฟ้าแรงสูงจะผ่าน อันนั้นแน่ละเป็นความจริง แต่อย่างไรก็ดีเรากำลังจะแผ่ขยาย โครงการพัฒนาชาติย่อยๆ นี้ เข้าไปสู่ประชาชน อย่างที่ท่านได้ให้ข้อสังเกตและให้แนวความ รู้สึกนึกคิดไว้ ต่อไปผมอยากจะกราบเรียนถึงเรื่องงบประมาณ งบประมาณนี้ท่านคงหมายความว่า ถึงงบ ๘๕ ล้านบาท อันนี้เราได้เคยพูดกันตั้งแต่ปีที่แล้ว และผมได้เคยเรียนยืนยันต่อหน้า เศวตฉัตรนี้ว่างบ ๘๕ ล้านบาทนี้จะไม่ยอมให้เป็นงบประมาณเสี่ยงของผู้แทนราษฎรคนใดทั้งสิ้น และผมขอยืนยันในขณะนี้ก็เป็นอย่างนั้น ทำไมผมกล่าวเช่นนั้น งบประมาณพัฒนาภาคต่างๆ เหล่านี้ มีเป้าหมายผิดแผกไปกว้างงบประมาณในแผนพัฒนาเศรษฐกิจระดับชาติ งบประมาณ ก่อนนี้เป็นงบประมาณที่เอาไปใช้ในเหตุการณ์เฉพาะหน้าที่ประชาชนมีความต้องการเร่งด่วน เช่นว่าในปีใดจังหวัดใดเกิดความแห้งแล้งขาดแคลนข้าวปลูกหรือข้าวบริโภค เราก็ใช้เงิน งบประมาณก่อนนี้หรือในปีใดที่เหมืองฝายในจังหวัดหรืออำเภอใดมันแตกชำรุดไป เราก็ใช้ เงินก่อนนี้ ในปีใดที่ประชาชนประสบความขาดแคลนน้ำบริโภค เราก็ใช้เงินก่อนนี้ ถึงแม้ว่า จะไม่เป็นก้อนใหญ่หนักแต่ก็เป็นก้อนที่ได้ปลดเปลื้องความทุกข์ของประชาชนในขณะหนึ่งได้ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่อาจสลัดแนวความคิดในการตั้งงบประมาณของคณะกรรมการพัฒนา ภาคต่างๆ ออกไปเสีย ถึงแม้ในปีต่อไป เราก็ต้องตั้งมาอย่างนี้และก็ต้องมาพูดกันอย่างนี้ อีก เพราะฉะนั้นผมขอเรียนยืนยันว่าเงินงบประมาณก่อนนี้เราได้ทำมาแล้วถึง ๑๐ ปี และ

ชาติได้ทวีขึ้นทุกวัน เพราะฉะนั้นเราจะหยุดนิ่งไม่ได้ บางทีรายได้ของแผ่นดินนั้นอาจจะใช้ไม่ทันต่อแผนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพราะฉะนั้นแผนการกู้เงินนี้ ไม่ใช่แต่จะประเทศไทยเท่านั้น ประเทศอื่นๆ ก็ได้มีการกู้เงินซึ่งกันและกัน แม้แต่ประเทศหลายประเทศในยุโรปก็กู้เงิน ประเทศอังกฤษซึ่งเป็นประเทศที่ใหญ่ยิ่งมาก่อนก็กู้เงิน ประเทศฝรั่งเศสก็กู้เงิน แต่ที่นี้ปัญหาว่ากู้เงินมาแล้วเราจะใช้คุ้มค่าหรือไม่ ได้ผลตอบแทนหรือไม่ คุ้มค่ากันหรือไม่ อันนี้เป็นปัญหาที่ท่านทั้งหลายคิด และผมก็คิด แต่ผมขอเรียนว่า เงินกู้ที่เราได้กูนานี้ เราได้ใช้ไปในการพัฒนาขั้นมูลฐานต่างๆ เช่นสร้างทางสายประธาน สร้างเขื่อนพลังน้ำ สร้างคลองชลประทานต่างๆ เหล่านี้ รวมทั้งการศึกษาของชาติด้วย และผู้ที่ให้กูนั่นคือธนาคารโลก เป็นส่วนใหญ่ที่เรากู้ เขาจะต้องพิจารณาว่า ผู้ที่จะเป็นลูกหนี้ต่อเขานั้น มีกำลังพอที่จะใช้ได้หรือไม่ อย่างเช่นโครงการเขื่อนภูมิพลนี้ที่ผมกล่าวนั้นธนาคารโลกที่ให้เรากู้เงิน ที่แรกเขาก็ท้วงว่าเราจะไม่สามารถที่จะใช้เงินได้ตามเวลาที่กำหนด แต่ในบัดนี้เราสามารถจะใช้เงินให้แก่ธนาคารโลกได้เร็วกว่ากำหนดเสียด้วยซ้ำไป นี่แสดงให้เห็นว่าเราได้ใช้เงินที่กูนีมาจากแหล่งต่างๆ เพื่อมาพัฒนาประเทศนั้น ได้ใช้ไปคุ้มค่าและเกิดประโยชน์ แต่แน่ละเมื่อเราจะมาพูดถึงความทุจริตคอร์รัปชันทั้งหลายของบรรดาทาจาร์ของรัฐบาลนั้น จะไม่มีรัฐบาลใดที่ปฏิเสธ แม้แต่ตัวท่านนายกรัฐมนตรีก็คงจะไม่ปฏิเสธ ผมเองก็ไม่ปฏิเสธ และผมเองก็ชิงชังสิ่งเหล่านั้นเหมือนกัน แต่สิ่งที่พูดกันมานั้นเป็นเรื่องของรายละเอียด เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าท่านผู้ใดที่มีหลักฐาน เช่นท่านผู้แทน ชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง ที่แสดงว่าได้มีบัญชีผิดขึ้นมานั้น โปรดเอามาให้ผม และผมขอทุกรายที่มีอย่างนั้น ผมจะเสนอต่อรัฐบาลนี้ และผมจะดำเนินการเท่าที่สามารถที่จะขจัดความชั่วร้ายสิ่งเหล่านี้ได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ประชาชนไม่ปรารถนา ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทน : ขอพักการประชุม เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๙.๔๕ นาฬิกา

พักการประชุมเวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา.

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๒๐.๐๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : บัดนี้มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไปครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : งบประมาณของรัฐบาลฉบับนี้ก็ได้ออกมาแล้ว ในเรื่องว่างบประมาณนี้ไม่สมดุล คือขาดไปจากดุลเป็นเงิน ๖,๘๔๕ ล้านบาท ก็คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ในต่างประเทศที่งบประมาณขาดดุลเพียง ๕ เปอร์เซ็นต์เขาก็ตกใจกันแล้ว แต่ของเราถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งจะต้องกู้เงินเป็นเงินถึง ๑,๕๐๐ หรือ ๑,๓๐๐ ล้านบาท ได้มีผู้อภิปรายแล้วว่าหนี้สินทั้งหมดของรัฐบาลนั้นก็เป็จำนวนประมาณถึง ๒๖,๐๐๐ ล้านบาท จะกู้ต่อไปอีกก็จะเป็นจำนวนถึง ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท เมื่อสิ้นปีงบประมาณใหม่ คิดเป็นดอกเบี้ยก็กว่าปีละ ๒,๐๐๐ ล้านบาท แล้วในปี ๒๕๑๘ เป็นต้นไปรัฐบาลจะต้องชำระต้นเงินกู้ปีหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท ในที่สุดก็ต้องใช้หนี้ในงบประมาณปีหนึ่งประมาณ ๓,๐๐๐ ล้านบาทขึ้นไป ในที่สุดจะต้องกู้เงินมาชำระหนี้ แล้วก็กลายเป็นว่าหนี้ใหม่มาชำระหนี้เก่าโดยไม่มีโอกาสที่จะนำเงินไปพัฒนาเลย ข้าพเจ้าก็มีความเห็นด้วยเหมือนกันว่าในการพัฒนาบ้านเมืองนั้น ถ้างบประมาณไม่พอจ่ายจำเป็นต้องกู้ แต่เราได้กู้กันมาประมาณ ๑๐ กว่าปีแล้ว แล้วก็กู้มาเรื่อยๆ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ หนี้สินก็เพิ่มพูนมากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเราควรระงับยั้งการกู้เงินไว้เสียบ้าง คืออย่าให้มากเกินไป ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณนั้น รัฐบาลสามารถจะกู้เงินมาใช้จ่ายได้ไม่เกิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณรายจ่าย จำนวนถ้าเทียบงบประมาณปีใหม่นี้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ก็เป็นเงินประมาณ ๕,๗๐๐ ล้านบาทเศษ นี่ก็ยิ่งต่ำกว่าการขาดดุลของงบประมาณฉบับนี้ แต่รัฐบาลไม่อาศัยเงินคงคลังเสีย ๑,๕๔๕ ล้านบาท เงินคงคลังนี้ความจริงถ้าจะพุดกันไปแล้วรัฐบาลได้ใช้หมดไปนานแล้ว เหลือแต่เงินของคนอื่น คือไม่ใช่เงินของแผ่นดินโดยเฉพาะ เป็นเงินฝากของกระทรวง ทบวง กรม ของรัฐวิสาหกิจ เป็นเงินสะสมของข้าราชการที่เก็บไว้ก็เป็นเงินกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท การที่เอาเงินคงคลังมาใช้อยู่ทุกปีนั้นก็ทำให้ฐานะเงินคงคลังร่อยหรอลงไปเป็นลำดับเมื่อสิ้นปีตามค่าแถลงของท่านนายกรัฐมนตรี เงินคงคลังสิ้นพฤษภาคมเหลือเพียง ๓,๕๑๙ ล้านบาท แต่เงินนี้ต้องกระจายกระจายอยู่ในคลังจังหวัดทั่วประเทศ ต้องมีไว้สำหรับใช้จ่าย เพราะฉะนั้นก็เป็นเงินจำนวนน้อยและถ้าหากว่าเจ้าของเขามาเบิกก็ต้องให้เขาไป ก็ต้องลดลงไปอีก ผมคำนวณดูตามงบประมาณที่จะใช้ก็คงจะเหลือเพียง ๑,๖๐๐ ล้านบาท เมื่อสิ้นปีงบประมาณใหม่

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังยอมรับว่าเป็นของส่วนราชการหลายส่วน เป็นต้นว่าเงินบำเหน็จบำนาญนั้นก็เป็นส่วนราชการทุกกระทรวงทบวงกรม หรือเงินบริกาการค้าโทรศัพท์ก็เป็นเงินของส่วนราชการทุกกรมที่ใช้โทรศัพท์ไปรษณีย์ก็เช่นเดียวกัน สมัยก่อนนั้นเราตั้งไว้ในของแต่ละกรม แต่ตอนหลังเพื่อความสะดวกก็ย้ายเป็นการเหมาให้เป็นงบกลาง ก็เป็นส่วนราชการทุกกระทรวงทบวงกรม ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณนั้นการโอนเงินของส่วนราชการใดไปสู่อีกส่วนราชการหนึ่งต้องทำเป็นพระราชบัญญัติ แล้วกฎหมายวิธีการงบประมาณเขียนไว้ชัด มาตรา ๓ ว่า กฎหมายใดที่ขัดแย้งกับกฎหมายวิธีการงบประมาณนี้ให้นำกฎหมายงบประมาณมาใช้ แต่ถึงแม้เราจะเขียนไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีว่าให้โอนกันได้ก็เป็นการขัดต่อกฎหมายวิธีการงบประมาณ กฎหมายนี้ก็ใช้ไม่ได้โดยเฉพาะส่วนนั้น ส่วนที่ให้โอน แต่ผมทราบว่าได้มีการโอนกันจากรายการหนึ่งไปสู่อีกรายการหนึ่ง ในงบกลางนี้เป็นจำนวนมากซึ่งผมเห็นว่าเป็นการผิดต่อพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณก็จะได้ว่ากันไป ผมได้เคยพูดไว้แล้วว่าเท่าที่ปรากฏเป็นหลักฐานก็จะมีทางฟ้องร้องกันตามกฎหมายวิธีการงบประมาณ ก็จะได้ทำต่อไป ในบัดนี้งบประมาณฉบับนี้เขียนไว้อีก ในกรณีจำเป็นสำนักงบประมาณอาจจะโอนรายการงบกลางรายการใด รายการหนึ่งไปให้อีกรายการหนึ่งได้ ผมว่าเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ เช่นเดียวกับที่ผมเคยท้วงไว้แล้ว ที่นี้มาพูดเรื่องเงินสำรองจ่าย ได้มีสมาชิกกล่าวเมื่อเช้าแล้วว่าได้จ่ายเงินจากเงินทุนสำรองจ่าย หรือกองทุนสำรองจ่ายไปแล้ว ๑๐๐ ล้านบาท ในงบประมาณปัจจุบัน ปี ๒๕๑๓ เงินสำรองจ่ายมีแล้ว ๑๒๐ ล้านบาท เอาไปจ่ายจากกองทุนอีก ๑๐๐ ล้านบาทหมดไปแล้วหมดไปแล้ว และรายละเอียดก็ไม่ได้มีไว้ในพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณบังคับไว้ว่าต้องตั้งรายจ่ายไว้ในงบประมาณรายจ่ายตามจำนวนที่ได้เบิกใช้ไปเพื่อสมทบกองทุนให้ครบ ๑๐๐ ล้านบาท ในพระราชบัญญัติในร่างนี้ก็เขียนแต่เพียงว่า ให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังเข้ากองทุนสำรองจ่าย ๑๐๐ ล้านบาท แต่ผมยังมองไม่เห็นเลยว่าเอาเงินที่ไหนมาจ่าย ๑๐๐ ล้านบาท อันนี้ ซึ่งได้ทำกันมาหลายปี ปีที่แล้วผมก็ไม่ได้ทักท้วงเพราะมาไม่ทัน แต่ว่าที่นี้ผมเห็นว่าที่ ทำอย่างนี้ไม่ถูกต้อง จะต้องตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายก้อนหนึ่ง เมื่อตั้งมาอีก ๑๐๐ ล้านบาท ก็หมายความว่าดุลที่ขาดไป ๖,๘๔๕ ล้านบาท ก็เพิ่มเป็น ๖,๘๔๕ ล้านบาท แล้ว ๑๐๐ ล้านบาทนั้นจะเอามาจากไหน ผมเห็นว่าในที่สุดก็จะบอกว่าเอามาจากเงินคงคลังอีก ๑๐๐ ล้านบาท ก็อัญยาศัยขอมมาย แต่อย่าไม่ว่าทรอก แต่ว่าขอให้ทำให้มันถูกมันต้อง เพราะว่า

เป็นเงินที่น้อยมาก แล้วก็รัฐบาลไม่เคยตั้งงบประมาณขอใช้เงินคงคลังเลย คือเงินที่ขาดดุลนี้มีสองอย่าง กู้ยืมหนึ่ง ยืมอย่างหนึ่ง กู้ยืมแต่ธนาคารชาติหรือธนาคารพาณิชย์หรือออมสิน แต่เงินยืมนั้นก็เงินยืมจากเงินคงคลัง แต่ไม่เคยใช้เลย เว้นแต่ว่าบางปีบังเอิญมีรายได้สูงกว่ารายจ่ายอย่างนี้ ก็ใช้ไปในตัว แต่ว่าผมเห็นว่ารัฐบาลควรจะหาเงินรายได้นี้มาขอใช้เงินคงคลังเป็นปี ๆ ไป เพราะว่าไม่แน่ว่ารายได้ที่เก็บได้แต่ละปีนั้นจะเกินงบประมาณเสมอไป ก็เหมือนเงินกู้เหมือนกัน เมื่อเรากู้ไว้ ๕,๓๐๐ ล้านบาท ตั้งไว้เราก็ใช้หนี้ไปตามลำดับ แต่เงินยืมนี้ไม่เคยใช้หนี้เลย เท่าที่ผมสอบถามเมื่อสิ้นปี ๒๕๑๒ รัฐบาลได้ใช้เงินเป็นหนี้เงินคงคลังอยู่ ๒,๖๐๐ ล้านบาทซึ่งไม่ได้ใช้เลย ที่นี้ใช้วิธีนี้คือว่ากู้ส่วนหนึ่ง ใช้เงินคงคลังส่วนหนึ่ง ต่อไปอย่างนี้แล้วต่อไปไม่มีเงินใช้ ต่อไปข้าราชการไม่มีเงินเดือน ไม่รับเงินเดือนเพราะมันหมด เพราะฉะนั้นรัฐบาลควรจะคิดให้เจ้าหน้าที่ในเรื่องนี้ คือถ้าจะกู้กันก็กู้ไปถ่ายเดียว ไม่ควรจะเอาเงินคงคลังมาใช้ คือผมคิดว่าอย่างมากที่สุดทั้งเงินกู้และเงินยืมไม่ควรเกิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ คือประมาณ นี้มันถึง ๖,๘๔๕ ล้านบาทก็ประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เกินไปถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ที่นี้มาดูรายละเอียดในงบประมาณในหลักการการมีปัญหาในการพิจารณางบประมาณปีที่แล้วคืองบประมาณปีปัจจุบันนี้ ๒๕๑๓ นี้ เรืองบกลาง เงินบกลางนี้เป็นเงินประมาณถึง ๔,๖๐๐ ล้านบาท เมื่อปีที่แล้วโดยพิจารณากันก็ว่าเงินบกลางนี้ไม่สมควรที่จะโอนกันในระหว่างรายการต่อรายการ ผมได้ชี้ให้เห็นว่าการทำเช่นนั้นก็เท่ากับเรา คือสภานี้จ่ายเช็คเพียงแต่เซ็นชื่อไม่บอกจำนวนเงิน ให้รัฐบาลไปรอกเงินเอาตามชอบใจ หมายความว่ารัฐบาลสามารถที่จะโอนเงินงบใดงบหนึ่งที่เหลือจ่ายไปให้จ่ายในอีกงบหนึ่ง สมมติว่างบที่สำคัญก็คืองบสำรองจ่ายหรือพัฒนาภาค คือเมื่อรายการใดรายการหนึ่งเหลืออยู่ในงบนี้ใช้ไม่หมดก็เอามาปะไว้ในเงินสำรองจ่าย แล้วก็สามารถจะจ่ายไปได้หมดเลย ไม่ว่าจะกรมไหนหรือไม่ก็เอามาใส่ในพัฒนาภาค แล้วก็สามารถจะพัฒนากันคนละล้าน ๆ ได้หมดเหมือนกัน อันนี้ที่ท่านนายกรัฐมนตรีหรือท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศบอกว่างบ ๘๕ ล้านบาท ไม่แต่จะต้องผมเชื่อไม่แต่ต้อง แต่แต่ต้องอย่างว่านี่คือเงินโอนมาจากรายการใดรายการหนึ่งมาสู่งบพัฒนาภาค แล้วก็จ่ายไป ๑ ล้าน ๆ ตามระเบียบหรือไม่ก็เป็นเงินสำรองจ่าย ๑๒๐ ล้านบาทที่จากนั้นก็จ่ายจากสำรองจ่ายไปสู่กรมต่าง ๆ วิธีการอย่างนี้ผมคิดว่าเป็นการโอนเงินในงบประมาณของส่วนราชการใดราชการหนึ่ง สมัยเมื่อปีที่แล้วนี้ปลัดกระทรวงการคลังบอกว่าเงินไม่ใช้ส่วนราชการใด เพราะฉะนั้นไม่ต้องการโอน ไม่ต้องทำเป็นพระราชบัญญัติ แต่วันนี้เองท่าน

กฎหมายเขาเขียนไว้ชัดว่าเงินคงคลังที่จ่ายไปจะโดยจ่ายตามกฎหมายเงินคงคลังก็ดี หรือจ่ายตามกฎหมายอื่นก็ดี ต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้ต่างหาก ต่างหากจริง แต่ว่าต้องให้ปรากฏเป็นงบประมาณรายจ่าย นี้เขียนไว้เฉยๆ ให้ตั้งรายจ่ายไว้ ไม่ใช่งบประมาณ ทั้งฉบับนี้เราเรียกว่างบประมาณรายจ่าย แต่ ๑๐๐ ล้านบาทที่ขอใช้นั้นไม่ได้ตั้งไว้ อาจจะได้ไม่ได้คิด เพราะฉะนั้นก็ต้องทำให้ถูกต้องต่อไป แต่ก็อย่าลืมน่าว่าดุลที่ไม่ได้ดุลนี้มันต้องเพิ่มขึ้นอีก ๑๐๐ ล้านบาทและความจริงเท่าที่ผมคิดดูแล้ว ไม่ต้องตั้งงบประมาณสำรองจ่าย ๑๒๐ ล้านบาท เพราะรัฐบาลมีสิทธิที่จะใช้เงินจากกองทุนสำรองจ่าย ๑๐๐ ล้านบาทอยู่แล้วแต่ละปี ไม่จำเป็นต้องตั้ง มาตั้งงบประมาณขอใช้เอาตอนปีใหม่นี้ ๑๐๐ ล้านบาท เมื่อสมัยก่อนนี้งบประมาณสำรองจ่ายอย่างเมื่อฉบับสุดท้าย เมื่อ ๒๕๐๑ งบประมาณสำรองจ่ายมีเพียง ๔ ล้านบาท ในงบประมาณทั้งหมด ๖,๓๐๐ ล้านบาท งบประมาณเทียบตามส่วนก็ไม่ควรเกิน ๕๐ ล้านบาท แต่เมื่อให้กองทุนสำรองจ่ายถึง ๑๐๐ ล้านบาท ก็มากเกินไปแล้ว งบประมาณเหล่านี้สภาควบคุมได้ยาก เพราะว่าจ่ายไปก่อนแล้ว แต่ต้องมาขออนุมัติจากสภาฯ นี้ขออย่างไร สภาไม่มีโอกาสรู้ เพราะมาตรา ๒๓ เขียนแต่ว่าตั้งไว้ ๑๐๐ ล้านบาทแล้วจะไปรู้ได้อย่างไรว่า ๑๐๐ ล้านบาทนั้นจ่ายอะไรบ้าง ถูกต้องตามกฎหมายคือว่าเป็นของจำเป็นจริง ๆ หรือเปล่า อันนี้เราก็ไม่รู้ เพราะไม่มีรายละเอียดความจริงรัฐบาลหรือกระทรวงการคลังหรือผู้ทำงบประมาณควรจะแถลงลงไปว่า ๑๐๐ ล้านบาทนี้ มีรายการอะไรบ้าง อย่างนั้นเราจะรู้ได้อย่างไรนะครับ ที่นี้มาพูดถึงรายได้ รายได้รัฐบาลตั้งไว้ ๒๑,๘๐๐ ล้านบาท ผมก็คิดว่าจะได้ถ้าหากว่าสถานะเศรษฐกิจ ต่อไปข้างหน้ายังอยู่ในระดับเดิม คือว่าความเติบโตทางเศรษฐกิจเจริญในอัตราประมาณ ๗ เปอร์เซ็นต์ ๘ เปอร์เซ็นต์นี้ เราก็มีทางจะได้รายได้ตามที่กำหนดที่เขียนไว้นี้ รวมทั้งภาษี ๘๐๐ ล้านบาท ที่เพิ่มมา แต่ที่นี้ทำไมเราไม่คิด รัฐบาลทำไมไม่คิดที่จะหาทางเพิ่มรายได้ให้สูงขึ้น นอกเหนือจากที่ปรากฏในเอกสารงบประมาณ มันมีรายได้อีกหลายประเภท ซึ่งกระผมก็คิดว่าควรจะนำส่งคลังตามกฎหมาย โดยเฉพาะก็คือรายได้สลากกินแบ่งนะครับ ในงบประมาณที่เอกสารงบประมาณเสนอมานี้ รัฐบาลหรือว่าสำนักงานสลากกินแบ่งหรือกระทรวงการคลังนี้ส่งเพียงสองในสาม อีกหนึ่งในสามนั้นประมาณ ๘๑ ล้านบาทเศษ ทำได้นำส่งไม่ แต่เอาไว้จ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะเช่นสร้างแฟลตสร้างอะไรพวกนี้ ผมเห็นว่าอย่างนี้เป็นกรณีกฎหมายถึง ๒ ฉบับคือผิดพระราชบัญญัติเงินคลังฉบับหนึ่ง และพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณอีกฉบับหนึ่ง กฎหมายเขียนไว้ชัดทั้งสองฉบับว่ารายได้ทั้งปวงนี้จะต้องนำส่งคลังเข้าเป็นรายได้

ของแผ่นดิน โดยไม่หักไว้เพื่อการใดเลย วันแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น นี้กฎหมายก็ไม่มีกำหนดไว้ เพราะว่าสลากกินแบ่งไม่ได้ออกโดยการมีกฎหมายบังคับไว้ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑ นี้ผมก็ได้บอกว่่าให้นำมาส่งให้หมด ก็นำมาส่งหมด แต่ว่่าเกิดเรื่องคือว่่าไม่เป็นที่พึงพอใจของประธานสลากกินแบ่ง ก็ไม่ให้เป็นกำลัง ก็ในที่สุดก็เลยถอนออกไปเสียอีก มันส่งไม่หมด ผมเห็นว่่ารัฐมนตรีว่่าการกระทรวงการคลังนี้รักษาการตามพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนั้น ควรที่จะรักษาการตามกฎหมาย ทำไม่ถึงปล่อยให้ ไม่มีการนำส่งคลังให้ถูกต้อง เมื่อสองในสามส่งได้ หนึ่งในสามทำไม่จะส่งไม่ได้แล้ว ก็ส่งมาแล้วจะจ่ายไปสร้างแพลตฟอร์มสร้างอะไรก็ได้ โดยทำเป็นงบประมาณให้สภานี้รับรู้ ในที่สุดก็จะกลายเป็นงบประมาณหลายฉบับ คือฉบับหนึ่งสภารับรู้ แต่ฉบับอื่นๆ สภาไม่รับรู้หรอก ซึ่งสภาไม่มีโอกาสรับรู้ด้วยซ้ำไป อันนั้นผมเห็นว่่าอย่างนี้เราจะได้เงินอีก ๘๑ ล้านบาท ก็จะได้อีกเงินน้อยลง และนอกจากนั้นเงินของรัฐวิสาหกิจต่างๆ ซึ่งสมาชิกได้เคยกล่าวไว้เฉพาะรัฐวิสาหกิจใหญ่ๆ มีจำนวนถึง เงินฝากณะครับ เงินสดเงินฝากประมาณ ๓,๐๐๐ ล้านบาทๆ ไม่ใช่เล็กน้อย ท่านรัฐมนตรีว่่าการกระทรวงการคลังบอกว่่าเงินพวกนี้สำหรับหมุนเวียนดำเนินกิจการอย่างนี้ไม่ขัดข้อง เพราะว่่าพวกนี้เป็นรัฐวิสาหกิจ ต้องมีเงินสดหมุนเวียนเพียงพอ แต่ว่่าอย่างโรงงานยาสูบนี้มีตั้ง ๑,๐๐๐ ล้านบาท หมุนเวียนอะไรมากมายนัก และรายได้ก็กำไรสุทธิปีหนึ่งประมาณ ๗๕๐ ล้านบาท นำส่ง ๕๕๐ ล้านบาท อีก ๒๐๐ ล้านบาทก็น่าจะส่งได้ ถึงไม่เอา ๒๐๐ ล้านบาทมาส่ง ก็ยังเหลืออีก ๘๐๐ ล้านบาท หมุนเวียนได้อย่างสบาย หรืออย่างการค้าข้าวต่างประเทศนี้ ผมดูกำไรแล้วปีที่แล้วกำไรถึง ๒๗๐ ล้านบาท ไม่ได้นำส่งเลย หมุนเวียนก็หมุนเวียนไม่ว่่า แต่ว่่าควรนำส่งอย่างน้อยสัก ๑๐๐ ล้านบาท แต่ไม่มีนำส่ง ถ้าเราเอาเงินพวกนี้มาส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน เราก็จะได้อีกเงินน้อยลง และเงินพวกนี้บางส่วนได้ฝากไว้กับธนาคารเอกชน ซึ่งผมเห็นว่่าไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งต่อประชาชนหรือต่อรัฐบาล เพราะไปฝากกับประชาชน ส่วนใหญ่เป็นเงินฝากกระแสรายวัน ไม่มีดอกเบี้ยๆ แต่ว่่ารัฐบาลต้องใช้เงินต้องไปกู้เขาเสีย ๗ เปอร์เซ็นต์ เป็นอย่างน้อย นี่ทำที่ไหน รัฐบาลควรจะให้รัฐวิสาหกิจถอนเงินเหล่านี้มานะครับ เพื่อที่จะทำให้ส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน เงินมันจะได้กูน้อยลง ขออีกสัก ๒ นาทีครับ อีกประการหนึ่ง รายจ่ายมีหลายรายการ ซึ่งไม่มีรายละเอียดรายจ่าย ๑,๐๐๐ ล้านบาทก็มี ๓๐๐ ล้านบาทก็มี รายละเอียดไม่มีเลยสักตัวเดียว นอกจากยอดเดียวอย่างนี้สภาจะไปรู้ได้อย่างไร เขาไปจ่ายอะไรบ้าง จะไปควบคุมได้อย่างไรครับ อย่างงบประมาณกรมตำรวจนี้ ๑,๕๐๐ ล้านบาท หรือเท่าไรก็ไม่ทราบ มากมายเหลือเกินทั้งกรมเลย

เว้นแต่ที่เพิ่มขึ้นใหม่ มีรายละเอียด แต่เงินเก่าเรียกกว้างประจำรายละเอียดไม่มีเลย ไม่เคยปรากฏในสภาซึ่งในสภาสมัยก่อนว่าการตรวจมีงบเป็นก้อนอย่างกระทรวงกลาโหม เขาต้องแยกมาเป็นเงินเดือน ค่าใช้สอย การจร สมัยนี้ก็ควรจะเป็นเงินเดือน แล้วค่าก่อสร้าง ค่าอะไร เหมือนอย่างกระทรวงทบวงกรมทั้งหลาย แต่ปรากฏว่าไม่มีรายละเอียด ผมมองไม่เห็น ความจำเป็น ผมเข้าใจว่าที่เกิดเป็นเช่นนี้ เนื่องมาจากสมัยที่อธิบดีกรมตำรวจเป็นนายกรัฐมนตรี หรือนายกรัฐมนตรีเป็นอธิบดีกรมตำรวจ ก็เลยบอกย้ายยอดนี้เป็นยอดกรมไม่ต้องมาพิจารณา รายละเอียดกัน อย่างนั้นมันไม่ถูกหลักของงบประมาณที่ดี งบประมาณที่ดีมันต้องละเอียดชัดแจ้ง จะได้ควบคุมกันได้สะดวก เมื่อเป็นยอดกรมอย่างนี้จะคุมกันได้อย่างไรครับ ก็โอนไปโอนกันมา หรือว่าการก่อสร้างอาจจะสร้างอย่างมโหฬารอย่างที่เคยเห็นมาแล้ว ซึ่งงบประมาณตำรวจ ผมเห็นว่ารัฐบาลควรจะได้แยกออกมาเป็นอย่างเช่นกระทรวงทบวงกรมทั้งหลาย และก็มีเงินอื่น ๆ เช่นเงินเดือน เงินปราบปรามนี้ ๓๕๐ ล้านบาท ไม่มีรายการละเอียดสักตัวเดียวครับ แล้วอนุมัติไปอย่างไร ๓๕๐ ล้านบาท ไม่มี เท่ากับให้เช็ค เช็คไม่ลงเงิน แล้วมีอีกอันหนึ่ง อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีคลังชี้แจงว่าทำไมถึงมาตั้งไว้เงินเดือนตั้งใหม่ ๔ ล้านบาท ก็ในทุกกระทรวงทบวงกรมมันมีอยู่แล้วในอัตราใหม่ มีอะไรบ้าง ๆ นี่หมากลุม ๔ ล้านบาทอีก ไม่รู้ว่าเงินอะไร ๔ ล้านบาทตั้งใหม่ อัตราใหม่มีอยู่แล้วทุกกระทรวงทบวงกรม อันนี้ขอให้นั้นด้วย แล้วก็ยังมีอีกงบทหนึ่งผมอยากจะเรียนถามทางรัฐบาลว่า มีความคิดเห็นอย่างไร คือปีที่แล้วนี้ได้มีการแปรญัตติตั้งงบประมาณซื้อที่ดินสำหรับช่วยเหลือชาวนา หรือว่าเป็นกองทุนช่วยเหลือชาวนาสำหรับที่ดินนี้เพื่อให้ชาวนามีที่ดินเป็นเงิน ๗ ล้านบาท หรือ ๕ ล้านบาทนี้ ปีนี้ไม่ได้มี อยากจะทราบรัฐบาลมีนโยบายอย่างไรในเรื่องที่ดิน คือว่าในโลกทุกวันนี้ประเทศที่กำลังพัฒนานี้เขามีนโยบายอันหนึ่งซึ่งเรียกว่าปฏิรูปที่ดิน เพื่อหาโอกาสให้ชาวนามีที่นาของตนเอง แม้แต่เวียดนามใต้ แล้วก็เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ไต้หวัน เขามีกันแล้วทั้งนั้น อินเดียไม่มี เวลานี้ก็เกิดจลาจลแย่งที่ดินของเจ้าของที่ดินเป็นจำลหวั่นตั้งหลายพันคน รัฐบาลมีนโยบาย ควรจะมีนโยบายในเรื่องนี้ไว้ให้ชัดแจ้ง ว่าเราจะทำอย่างไรกับชาวนา ซึ่งไม่มีที่นาของตัวเอง เมื่อเร็ว ๆ เมื่อ ๒ อาทิตย์ก่อนนี้ รัฐบาลเสนอข้อตกลงระหว่างองค์การกรรมกรระหว่างประเทศ เกี่ยวกับนโยบายที่ดินเหมือนกันว่า จะจัดการให้ชาวนาผู้เช่าได้มีสิทธิในที่ดินเป็นของตัวเอง แล้วรัฐบาลก็ตกลงไปแล้ว เพราะเป็นภาคีขององค์การกรรมกรระหว่างประเทศ นโยบายอย่างนั้นนะมีบ้างไหม หรือจะเคยคิดกันบ้างไหม

นายบุญเรือง กิจกล้าศวล (เขียนราย) : กระผม บุญเรือง กิจกล้าศวล เขียนราย พรรค ประชาธิปัตย์ งบประมาณในคราวนี้ผมอยากจะเรียนว่างบประมาณหาเสียงเลี้ยงข้าราชการ เพราะมีข้อสังเกตได้ว่างบประมาณต่าง ๆ นี้ ๖๐-๗๐ เปอร์เซ็นต์ ไปบำรุงบำเรอข้าราชการ ผม มีข้อคิดเห็นว่ารัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เท่าที่เรามีอยู่ ณ บัดนี้เราจะขายไปเสียไม่ได้หรือครับ แล้วก็นำเงินมาซื้อที่ดินให้แก่ประชาราษฎร์ซึ่งเป็นชาวไร่ ชาวนาทั่วประเทศ ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติ ทุก ๆ ท่าน ท่านก็คงจะทราบดีว่าชาวนานี้เป็นกระดูกสันหลังของประเทศ เราไปเยี่ยม ราษฎรทุกหนทุกแห่ง ชาวนาที่แท้จริงนะรู้สึกว่ามันไม่ค่อยจะมีที่ดินเป็นของตนเอง ต้องไปเช่า ที่นาเขา อย่างสมาชิกเชียงใหม่บอกว่าทำนาแบ่งครึ่งทำนาฝากครึ่งกัน ถ้าเราขายรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เหล่านี้แต่การกระทำอย่างนี้รัฐบาลต้องมีความแน่ใจและก็มี ความเชื่อมั่นและเป็นคนตรง คนซื้อถึงจะทำได้ เมื่อขายรัฐวิสาหกิจอย่างนี้ไปแล้วก็นำเงินจำนวนนั้นไปผ่อนซื้อที่ดินและ ก็ค่อย ๆ ให้ราษฎรได้นำเงินมาใช้ในภายหลัง ผมได้ยื่นท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง การต่างประเทศ ท่านได้มาอ้างบุญอ้างคุณอะไรหนักหนา ว่าสร้างนั่นสร้างนี่อะไรหลายอย่าง หลายประการ คือมันเป็นหน้าที่ครับ ท่านประธานที่เคารพหน้าที่ที่รัฐบาลซึ่งรับจะบริหาร ประเทศอยู่แล้วก็ไม่ควรจะมาอ้างบุญอ้างคุณ ภาชีอาการทุกบาททุกสตางค์ที่เก็บไปจากประชาชน จะมากก็ดี จะน้อยก็ดี เก็บไปแล้วต้องทำให้เขา ถนนหนทางทุกหนทุกแห่งต้องทำให้เขา จะ ไปอ้างบุญอ้างคุณไม่ได้ เหมือนกับขโมยควายเขาตัวใหญ่ ๆ ไปฆ่าตัวแล้วเอาเนื้อนิดเดียวมา ให้เขา แล้วไปอ้างบุญอ้างคุณ อ้ายนี้ผมเห็นว่าไม่ค่อยจะถูกนัก และอีกประการหนึ่งงาน ทั้งหลายต่าง ๆ เหล่านี้มันเป็นงานซ้อนงานกันมากมายหลายประการ อย่างอาทิเช่น ร.พ.ช. ขึ้นกับสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านไปดูเถอะครับ ท่านคณะรัฐบาลทุก ๆ ท่าน ท่านประธาน เครื่องไม้เครื่องมือต่าง ๆ ทั้ง ๆ ข้าง ๆ กันไม่ได้ทำ มันก่อให้เกิดการคอร์รัปชันได้อย่างมากมาย กายกอง น้ำมันก็ต้องใช้ รถไม่ได้เดินหรือครับ ไปดูหลายจังหวัด รถไม่ค่อยได้เดิน ถนน หนทางไม่ค่อยดีขึ้น อ้ายนี้ก็เป็นอีกประการหนึ่งทำให้เกิดการคอร์รัปชัน แม้กระทั่งบางครั้ง ไปเบิกน้ำมันมา รถไม่เดิน แต่เอาไปขายให้พระในวัดก็มี อย่างนี้เป็นต้น อ้ายนี้ผมกลัวยืนยัน แล้วจะนำท่านไปดูด้วย ถ้าหากไม่เชื่อ นี่ละครบบงบประมาณอย่างนี้ งบประมาณหาเสียงเลี้ยง ข้าราชการ เราจึงไม่อยากจะยอมรับอีกประการหนึ่งท่านรัฐมนตรีหลายท่านที่ออกมาปฏิเสธ เมื่อตะกั้ก็ว่างบต่าง ๆ จะเป็นงบประมาณภาคที่ดี ไม่ได้เอาไปช่วยผู้แทนในพรรค ส.ป.ท. หาเสียง เอกสารมันมีนี่ครับ เอกสารมีอยู่แล้ว ไม่ใช่โกหก พวกฝ่ายค้าน คือ เราเป็นผู้แทนของปวงชน

เช่นเดียวกัน เราภาติรัฐบาลนี้ ไม่ใช่จะทำลาย อยากจะให้รัฐบาลเป็นประชาธิปไตย ให้ความอบอุ่นเป็นสุขแก่ประชาชน อย่างผมไปช่วยหาเสียงที่จังหวัดชัยนาทเมื่อ ๒-๓ วันนี้นะครับ ผู้สมัครผู้แทน ส.ป.ท. ท่านหนึ่งนะครับ เอาเงินไปให้วัดโน้นบ้างวัดนี้บ้าง ทายกทายิกาหลายแห่งที่ได้เงินหมื่นก็มี ทำพันก็มี สองหมื่นก็มี นำเอากลองยาวออกมาครับ แห่กันเลี้ยงเหล้าเมายกันไป บอกเราไปบ้านผู้สมัครผู้แทนพรรค ส.ป.ท.กันเถอะ เราไปขอบคุณเขา เขาเอาเงินมาให้เรา คนอื่นไม่ต้องเลือก มันมีประจักษ์พยานอย่างนี้ครับ แล้วจะแก้ตัวว่าอย่างไรในฐานะที่ท่านจอมพล ถนอม ท่านเป็นหัวหน้าพรรครัฐบาล ท่านกำลังบริหารประเทศ แล้วการกระทำอย่างนี้ มันเป็นการบ่อนทำลายประชาธิปไตยหรือไม่ ผมอยากจะเรียนถามอีกประการหนึ่ง ท่านผู้แทนจะเป็นฝ่ายค้านก็ดี หรือจะเป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลก็ดี เราต่างก็ได้รับเลือกมาจากประชาชน ประชาชนไว้น้ำใจเชื่อใจ ถ้าการกระทำอย่างนี้ เอาเงินไปแจก ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านมาปฏิเสธว่า ท่านจะไม่ยอม หรือไม่ให้อำนาจเงินจำนวนทั้งหลายเหล่านี้ไปให้ผู้แทน ส.ป.ท.หาเสียง แต่ทำไม่ละครับ หลักฐานปรากฏพิมพ์ไปปลิวแจกไปทั่วบ้านทั่วเมือง แล้วได้ทราบจากผู้แทนของพรรคสหประชาไทยมีจำนวน ๑๔๔ คน มันมีต้องหมดไปตั้ง ๑๑๔ ล้านบาทหรือครับ เงินจำนวนนี้เมื่อไม่เอาไปจากพัฒนาภาคนี้ เอาไปจากที่ไหนครับ เอาไปจากที่ไหน ผมอยากจะทราบ การกระทำอย่างนี้ ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ พรรคประชาธิปไตยได้รับการเลือกตั้งเข้ามาในสภาไม่มากหรือครับ เพียง ๕๗ พรรคสหประชาไทย ๗๕ แต่เมื่อเทียบเสียงกันแล้ว พรรคประชาธิปไตยมีคะแนนมากกว่าตั้งล้านกว่า นอกจากนั้นก็เป็นผู้แทนพรรคฝ่ายค้านอื่น ๆ แล้วก็นำเงินอะไรชุก ๆ ซ่อน ๆ ซึ่งเราจะยอมรับนับถือไม่ได้ ในเมื่อคณะรัฐบาลยังไม่ชี้แจงอย่างชัดแจ้งว่า ผู้แทนราษฎรพรรค ส.ป.ท. เดียวนี้ อ้างโน้นอ้างนี้ ไปสร้างที่นั่นที่นี้ มันเป็นการบ่อนทำลายประชาธิปไตยใหม่ครับ แล้วจะทำให้ผู้แทนทั่ว ๆ ไปหรือประชาชนที่ไม่มีผู้แทนฝ่ายรัฐบาลนะ จะมีความรู้สึกอย่างไรครับ ท่านประธาน มันเป็นการบั่นทอน ทำให้แบ่งแยก ใครเป็นผู้ทำให้แบ่งแยก การที่ทำให้แบ่งแยก ทำให้ขวัญของประชาชนเสีย ว่าไปเลือกพรรคฝ่ายค้านนะ จะไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย ขอเงินมากก็ไม่ได้ ผู้แทนไม่ใช่ขอทานนี้ครับ ท่านประธาน ผู้แทนมีหน้าที่ออกกฎหมาย แก้กฎหมาย ควบคุมเงิน ช่วยติ ช่วยคุมเงิน ไม่ให้รัฐบาลทำไปในสิ่งที่ผิดที่พลาด เมื่อมันเป็นเช่นนี้ ยังไม่มีรัฐมนตรีท่านหนึ่งท่านใดออกมาครับเลย มีแต่สมาชิกผู้ทรงเกียรติของ ส.ป.ท.ออกมารับว่า เงินได้เอาไปจ่ายจริง มันเป็นเรื่องดี ทำไม่ละครับ เมื่อจ่ายให้ผู้แทน

ราษฎร ซึ่งราษฎรเลือกตั้งมาก็จ่ายไปทุกคนซิคครับ คนละ ๑ ล้านบาท แล้วไม่ต้องทำอะไรกันหรอกครับ ไม่ต้องพัฒนาอะไรกันอีกแล้ว มันไปไม่ได้ อย่าง รพ.ช.ก็เหมือนกัน เร่งรัดพัฒนาชนบท ตลอดจน กร.ป.กลางไปตุ๋นที่จังหวัดเชียงใหม่ด้วยครับ ไม่มีทำอะไรกันเลย ทำน้อยมาก อย่าง กร.ป.กลางนี่ละครับ มีประจักษ์พยาน แล้วก็นายพันคนหนึ่งกินเงินเดือนอยู่แล้ว ไปช่วยดูแลไปช่วยปลอบชาวบ้านว่า คอมมิวนิสต์มันร้ายอย่างนั้นอย่างนั้นนะ อย่าได้เชื่อมั่น และไปนั่งกินนอนกิน เสร็จแล้วเอานายอำเภอไปอีก นายอำเภอก็เป็นกรรมการในที่นั้น ศึกษาธิการอีก อonomyอำเภออีก ไม่ได้มกเลย ไม่ได้มกรวมอะไรกันทั้งนั้น เสร็จแล้วสิ้นเดือน เบิกเบี้ยเลี้ยง พาชนะ เงินมันสูญเสียไปอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านก็นั่งอยู่ที่นี้ นี่เป็นหน่วยของท่าน ท่านส่งคนตีๆ ที่ชื่อสัตย์ ไปตรวจสอบสวนได้ ผมกลับยืนยัน แต่ว่าไม่ต้องไปประกาศนะ บอกว่าวันนี้นั้นฉันจะไป ไม่มีทางครับ ไม่มีทาง เป็นไปไม่ได้ จะตัดเสียได้ไหมครับ เงินงบประมาณภาค ถ้าหากว่าไม่ได้เงินงบประมาณภาค ตัดเสียได้ไหม เงิน ๑ ล้านบาท ๑ ล้านบาทที่เขาเล่าลือกัน นี่ว่าเอาไปให้ผู้แทน ส.ป.ท.หาเสียง เอามาจากที่ไหนกัน ปีงบประมาณ ๒๕,๖๔๕ ล้านบาท รายรับมี ๒๑,๘๐๐ ล้านบาท ไปกู้เขามา ๕,๓๐๐ ล้านบาท แค่ว่าเอาเงินคงคลังมาอีก ๑,๕๔๕ ล้านบาท ขาดดุลไปอีก ๖,๘๔๕ ล้านบาท ผมจึงเห็นว่ารัฐบาลนี้ขาดทุนทุกเมื่อเชียววัน เป็นยอดนักกู้ สร้างหนี้สินไว้ให้ลูกหลานอย่างมากมายกายกอง ชี้แจงอะไรก็ไม่แน่ชัดออกมา แล้วก็มาต่อว่าพวกผู้แทน ฝ่ายค้านว่าไม่เห็นมีความจำเป็นอย่างไร จะต้องตัดค่านอย่างนั้นอย่างนี้ ยังไม่ได้ชี้ชัดลงมา ทำอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรีหลายท่าน บอกว่าไม่ได้จ่ายเงินไปให้พรรค ส.ป.ท.หาเสียง แต่ท่านผู้แทน ส.ป.ท.ยอมรับว่ามันดีนี้ เอาเงินมาให้แล้วยังไม่ดีอีกหรือ มันเอาไปอย่างไม่ถูกต้องตามกฎหมาย มันจะไปดีได้อย่างไร ท่านประธานครับ ผมก็ไม่อยากจะพูดอะไรมาก แต่ว่าจะยอมรับนับถือจริงอยู่ครับ รัฐบาลใดบ้างที่เป็นรัฐบาลแล้วจะไม่จ่ายเงิน ต้องจ่าย แต่ว่าขอให้จ่ายในสิ่งที่จำเป็น ไม่ใช่จ่ายอย่างเบี้ยหัวแตกหัวแตก อย่างที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้จ่ายไปทุกหนทุกแห่ง กลัวหรือครับ กลัวว่าผู้แทนพรรคสหประชาไทยจะไม่ได้เข้ามาในสภา ใช้ความดีซิคครับ เลือกตั้งที่เป็นโมฆะนั้นนะ มันเพราะอะไร ลูกพรรคของใคร ใครเป็นหัวหน้าพรรค ทำไม่ไม่จัดการไม่ดูแล เมื่อมันเป็นไปอย่างนี้ก็มาตอบอ้อมๆ แอ้มๆ แล้วก็มิกันอีกละครับ นี่ครับอยากจะเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไปนั่งนัก ไปดูสักที่เถอะ ว่าการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรซ่อมชยันนาครั้งนั้นนะ จะมีอะไรกันบ้าง มันจะมีอีกแล้วครับ มันจะฟ้องโมฆะกันอีกนี่แหละครับ งบประมาณอะไรต่างๆ เราก็เห็นใจรัฐบาล ทำไม่จะไม่เห็นใจรัฐบาล เมื่อ

ไม่มีเงินจะไปสร้างบ้านสร้างเมืองได้อย่างไร แต่ว่าเงินที่เอาไปทุกบาททุกสตางค์ควรจะคิดให้รอบคอบ คิดให้รอบคอบว่า เอาไปใช้ไปจ่ายอะไร ไปกู้ไปยืมเขามาตลอดกาล เครื่องครุภัณฑ์อะไรต่าง ๆ มันควรที่จะซ่อมแซมกันได้ก็ไม่ซ่อม แล้วไปบอกให้รัฐบาลให้ประชาชนเขาประหยัด แต่รัฐบาลซึ่งเป็นกลจักรอันใหญ่ไม่ประหยัด ไม่ประหยัดแล้วจะทำอย่างไร ท่านประธานครับ มันเป็นอย่างนี้ เราจึงมีความทวงโยแล้วไม่อยากจะทิ้งงบประมาณประเภทนี้ มันออกไปได้ มันขายขึ้นหน้า มันไม่ถึงมือประชาชน ผมจึงอยากจะให้ข้อคิดเห็นแก่รัฐบาลนี้ว่า รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ อย่างที่ว่า ถ้าโอนไปได้ ขายไปเลย เอาเงินมาจุนเจือ แล้วเงินราชการลับอีกตั้ง ๑๖๕ ล้านบาทในกระทรวงกลาโหม น่าจะนำเอาไปใช้ในบงต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ เพราะเหตุก็คือหัวหน้าสืบราชการลับโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว แล้วก็เงินค้างจ่ายทั้งหมด เงินคืนคลังก็ดี ตั้งจ่ายแล้วในบงประมาณ แล้วก็กักเก็บทำงานไม่ทันตามกำหนดพอจวนสิ้นบงประมาณ ก็ใช้วิธีสืบราคาเพื่อตัดยอดเงินให้หมด ถ้าไม่หมดก็ต้องคืนคลังวิธีการอย่างนี้ ท่านผู้เป็นประธาน มันแบบที่ว่าสุกเอาเผากิน ไม่มีหลักเกณฑ์อะไรเลย ผมขอฝากข้อคิดเห็นไว้เท่านี้ครับ ท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายบุญเลิศ ชินวัตร (เชียงใหม่) : ผม บุญเลิศ ชินวัตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ผมขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสได้มาอภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณของรัฐบาลในวันนี้ คือ ผมยังสงสัยอยู่หลายข้อเกี่ยวกับงบประมาณงบกลาง ตั้งแต่ปี ๒๕๐๘ จนถึงปี ๒๕๑๓ ซึ่งเราได้เสียดอกเบี้ย ซึ่งมีปีหนึ่งปี ๒๕๑๓ ยังสงสัยว่ารัฐบาลเสียดอกเบี้ย ๔ เปอร์เซ็นต์ แต่ตามปกติเราเสีย ๗ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๘ เปอร์เซ็นต์ แต่เมื่อปี ๒๕๑๓ นี้เสียถึง ๔ เปอร์เซ็นต์ เพราะเหตุใดถึงเสียไม่เท่ากัน แล้วในปี ๒๕๑๔ เสีย ๘ เปอร์เซ็นต์ เสียดอกเบี้ยประมาณ ๒๐๐ กว่าล้านบาท แล้วอีกอย่างหนึ่งก็มีเงินที่เราเสียดอกเบี้ยแล้วแล้วยังมีค่าจัดการเงินกู้ ซึ่งเราเสียทุกปีมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๐ จนถึง ๒๕๑๔ นี้ซึ่งเสียทุกปี ผมยังสงสัยว่าค่าธรรมเนียมการกู้เงินนั้นะครับ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำไมต้องเสียทุกปี เสียเพราะเหตุใด แล้วเงินจำนวนนี้ใครเป็นผู้รับ และเสียเพราะเหตุใดนะครับ แล้วอีกอันหนึ่งผมยังสงสัยเรื่องค่าจัดการเงินกู้ในหน้าที่ ๖ ที่ ๗ นะครับ คือการทางหลวงชนบทและปากท่อ ๓,๖๒๒,๕๐๐ บาทนี้กู้มาจากประเทศไหน เขาว่าในประเทศหรือนอกประเทศ ดูรายการละเอียด แล้วก็ไม่มีประเทศไหนที่จะให้กู้ นี้ครับผมสงสัยอยู่ แล้วผมยังข้องใจอยู่หลายอย่างครับ หลายกระทรวง ซึ่งมี คือเกี่ยวกับกระทรวงพัฒนาการแห่งชาตินะครับ กระทรวงพัฒนาการ

แห่งชาติก็ยังคงสงสัยว่าเศรษฐกิจซึ่งเป็นแหล่งที่ทำเงินให้แก่รัฐบาล แล้วยังไม่มีการของเศรษฐกิจโดยแท้จริง ไปเช่าที่เขาอยู่ซึ่งไม่เหมาะสมในการที่ว่าเป็นสำนักงานของรัฐบาลเลย นี่ครับผมขอฝากหน่อย นี่เศรษฐกิจนี้ครับยังไม่มี แล้วก็การที่ทางรัฐบาลได้เพิ่มเงิน แล้วตัดเงินเกี่ยวกับงบประมาณนี้ มีอยู่ สำนักงานนายกรัฐมนตรีนะครับ คือการตัดงบประมาณซึ่งมีความจำเป็นมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งก็รับนักเรียนวิศวกรรมศาสตร์ ปีนี้ ๑๒๐ คน คือปีที่ ๑ ๖๐ คน แล้วปีที่ ๒ ๖๐ คน แล้วตั้งงบประมาณการใช้จ่ายเฉพาะครูอาจารย์เท่านั้น แล้วส่วนโรงฝึกงานไม่มีเลย นักเรียนที่ได้รับการศึกษาในปีนี้จะได้รับการศึกษาได้วิธีใดแล้วประการที่ ๒ ก็คือมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เหมือนกันครับ คือไม่มีห้องบรรยาย วิทยะนี้ ก็อาศัยตงตึงมุงอยู่ นักเรียนฟังการบรรยาย เมื่อเวลาฝนตกก็เดือดร้อนไม่ฝนตกก็ถูกแดด นี่ยังไม่พอครับ การฟังบรรยายของมหาวิทยาลัยยังไม่พอ เพราะฉะนั้นรัฐบาลตั้งงบประมาณสร้างห้องประชุมหรือห้องบรรยายของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่นี้ รู้สึกว่าเป็นการไม่ยุติธรรม และส่วนอื่น ๆ เช่นเร่งรัดพัฒนาชนบทก็ยังมีแก่งแย่งกันระหว่างปลัดจังหวัดกับปลัดพัฒนา ซึ่งทั้ง ๒ คนนี้ก็ยังคงสงสัยและเข้าใจตนเองว่าตนนี้มีอำนาจ และอยากจะขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งการว่า ปลัดทั้ง ๒ คนนี้ใครจะมีอำนาจในการดำเนินงาน เพราะว่าเป็นอยู่ทุกวันนี้ สมมติว่าเครื่องจักรเสียเพียงเล็กน้อย จะเอาเงินไปซื้อของหรือซื้อเครื่องอะไหล่มาซ่อมรถซึ่งจะเสียเวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมง แต่ว่าจะต้องไปรอปลัดจังหวัดสั่ง ถ้าหากว่าจะให้ดีแล้ว คืองานนี้ควรจะเข้าไปอยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการก็จะดีมาก เงินพัฒนาภาคเหนือผมก็ได้ยื่นท่านรัฐมนตรีและท่านประธานพัฒนาภาคเหนือได้กล่าวแล้วว่าเงินพัฒนาภาคเหนือที่พร้อมที่จะช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนโดยกะทันหัน และท่านทราบไหมว่าในจังหวัดเชียงใหม่ ในอำเภอพร้าวระยะนี้ทางไม่ดี ข้าราชการที่จะไปมาติดต่อราชการในจังหวัดเชียงใหม่ไม่ได้รับความสะดวก จะต้องเดินทางไปนอนคืน ๒ คืน นี่แหละครับ ทางไม่ดี แล้วเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคมนี้ จังหวัดเชียงใหม่ฝนตกมาก ซึ่งทำให้น้ำป่าไหลคั้นดินของแม่พวงอยู่ในเขตอำเภอดอยสะเก็ด ทำให้คันดินขาด น้ำไหลป่าเข้าไปท่วมตำบลห้วยทราย อำเภอสันกำแพง แล้วทำให้ทางไปมาหาสู่ไม่ได้เกี่ยวกับทางรถยนต์ แล้วประการที่ ๒ ก็คือสะพานที่ข้ามแม่น้ำกวางซึ่งเขตระหว่างติดต่ออำเภอสันกำแพงและอำเภอสารภีขาดเสียหาย ท่านทราบไหม แล้วท่านจะกรุณาไปดูแล้วช่วยขอเงินงบประมาณด่วนให้แก่ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ ผมก็จะขอขอบคุณมาก ในระยะนี้ก็ยังมีคนที่เปิดอภิปรายหลายคน

เพราะฉะนั้นผมขอขอบคุณแค่นี้ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนได้ลงจากบัลลังก์ชั่วคราวและได้มอบให้รองประธานสภาผู้แทนคนที่ ๑ ทำหน้าที่เป็นประธาน ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมไกรสร ตันติพงศ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนที่จะเลิกประชุมเมื่อกี้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ น้องชายท่านนายกรัฐมนตรี ไม่ใช่รองนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีแล้ว ขึ้นมา พูดเมื่อกี้ ผมฟังปลื้มใจ ปลื้มใจ ท่านประธาน เมื่อกี้หรือเมื่อวานนี้เป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ผมได้ขับรถตระเวนไปตามถนนต่างๆ เพื่อนสมาชิกทราบไหมว่าศักดิ์ศรีของผู้แทนเราไม่ใช่เฉพาะพิจารณางบประมาณเท่านั้นนะครับ คนทั่วไป ที่เขาดูไฟเฉลิมพระชนมพรรษา เขาเห็นว่าสภาผู้แทนนี้ทำไม่มาติดไฟ สถาบันผู้แทนทรุดลงขนาดหนักเพราะเรามัวทะเลาะกัน ผมอยากจะขอร้องเพื่อนผู้แทนค่อยๆ พูดค่อยๆ จากัน พิจารณาดูดี ๆ นะ ที่ผมพูดนี้มีความหมาย ส่วนราชการอะไรต่างๆ ติดไฟหมดงบประมาณปีนี้เป็นสถาบันผู้แทนถูกรุกรานตัด เพื่อนผู้แทน ถูกตัดครับ เปิดดูได้ ตัดไปเกือบ ๑๐ กว่าล้านบาท เพราะเรามัว ทะเลาะกัน อย่างทะเลาะกันเลย มาทะเลาะกับรัฐบาลดีกว่า ท่านนายกท่านแถลงต่อสภาเมื่อเช้านี้ว่ารัฐบาลชุดนี้ว่ารัฐบาลชุดนี้ได้ตั้งอกตั้งใจที่จะพัฒนาประเทศ เพราะว่างบประมาณที่เข้าสู่สภานี้ไม่เป็นไปตามที่ท่านนายกแถลงต่อสภาเลยครับ การตั้งงบประมาณนี้ ปีนี้ ๒๘,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้น เป็นงบประมาณที่ลงสู่ประชาชนจริง ๆ ไม่เป็นไปตามที่ท่านแถลง ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ

๑. กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ กระทรวงนี้มีหน้าที่ที่จะควบคุมกรมต่างๆ เช่น กรมชลประทาน กรมสหกรณ์ที่ดิน กรมทางหลวง กรมพัฒนาที่ดิน การพลังงานแห่งชาติ ถูกตัดไปเกือบ ๓๐๐ ล้านบาท ถ้าหากรัฐบาลนี้จะทำให้งบประมาณนี้ เพื่อเกิดผลแก่เศรษฐกิจของชาติ ทั้งๆ ที่ตามรายงานของสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ การพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ ผิดเป้าหมายมา ๒ ปีแล้วครับ ท่านผู้เป็นประธาน ที่ท่านนายกรัฐมนตรี ขอประทานโทษแถลงต่อสภาเมื่อเช้าไม่ใช่ความจริง ประเทศไม่ได้มีการก้าวหน้า ๘.๕ เปอร์เซ็นต์ เมื่อปี ๒๕๑๒ เราก้าวหน้าเพียง ๔.๒๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้ารายงานนั้นเท็จ ผมก็น่าเสียใจ เป็นรายงานของธนาคารกรุงเทพ ซึ่งมี ๖ หน่วยงาน รองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน นี่จะเห็นว่ารัฐมนตรีที่ไม่มีกำลังทหาร ไม่มีอำนาจถูกกดขี่ ทรุด ผมรู้สึกสงสาร ๖ หน่วยงาน รองนายกรัฐมนตรี พจน์ สารสิน รัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ แหม่ท่านทนเหลือเกิน เห็นใจ นอกจากนั้นแล้ว กระทรวงที่สำคัญเกี่ยวพันกับประชาชน ๆ วนๆ น้องชายท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าต้องการให้อุตสาหกรรมก้าวหน้า ขอประทานโทษข้อเท็จจริงไม่เป็นเช่นนั้นครับ กระทรวงอุตสาหกรรม นายพล ซึ่งไม่มีกองทัพ งบประมาณน้อยกว่าปีกลายไป ๓-๔ ล้านบาท ท่านผู้เป็นประธานผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ไกรสร ตันติพงศ์ ไม่ใช่พูดส่งเดช ตัวเลขมีครับ ท่านผู้เป็นประธาน ทั้ง ๆ ที่บอกว่าส่งเสริมอุตสาหกรรม ปรากฏว่าการโรงงานอุตสาหกรรมและกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ถูกลดตั้ง ๔ ล้านบาท ไม่จริงครับ สภาที่ไม่ใช่สภาที่มาตีواهرตัวเลขมี ท่านน้องชายนายกรัฐมนตรี ขอโทษ ไม่น่าจะพูดใช้วาจาโน้มหัวสภา และอีกประการหนึ่งกระทรวงคมนาคมนี้ แหม่ผมสงสาร ดวงจู้เหลือเกินครับถูกตัด กระทรวงนี้รับผิดชอบจริง ๆ ทำไมนะ ใคร ๆ ก็โจมตีท่าน พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ รัฐมนตรีผู้น่ารักจริง ๆ ผมสงสารจริง ๆ ถูกตัดไปก็ร้อยล้านครับ ท่านรู้ยู่แก่ใจ ปีกลายนี้ท่านได้เงินมากกว่าปีนี้ถึง ๔๓,๒๘๗,๕๐๐ บาท ช่มเหงหน้าใจกัน รัฐมนตรีที่ไม่มีมือทองพลก็อย่างนี้และกระทรวงใหญ่ ๆ ท่านประธาน ปีนี้เพิ่มมหาดลาก็สมควรแล้ว เพราะใน ค.ร.ม. ก็ต้องเอาเสียงส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นที่ท่านพูดบอกว่าเพื่อประเทศชาติเพื่อกระทรวงต่าง ๆ มันเป็นไปได้ไหมมันไม่เป็นไปอย่างนั้น การเกษตรซึ่งเป็นหัวใจ ปัญจะเอ๊ย ปัญจะ เอ๊ย ไม่อยู่ ไทรทัศน์ได้เพิ่มปีนี้ ๒๐ ล้านบาท เงินช่วยเหลือชวานา ๑๐๐ ล้านบาทตามเดิม นี้หรือครับ งบประมาณแผ่นดินของชาติถึงใหม่ประชาชน ไม่ถึงครับท่านผู้เป็นประธาน ผมมีความรู้สึก ถ้าหากคงปล่อยให้รัฐบาลชุด ๆ วนๆ จอมพล ถนอม กิตติขจรนี้เป็นนายกรัฐมนตรีตลอดไปโดยไม่มาฟัง ส.ส.ทั่วตึง ชาติวิบัติ เพราะตามตัวเลขที่เพื่อนสมาชิกอ้างต่อสภานั้น ยังไม่ใช่ตัวเลขจริง ตัวเลขจริงนั้นนะปรากฏว่ารัฐบาลไทยเรานี่ซึ่งมีท่านเป็นนายกรัฐมนตรีติดต่อกันมา ๓ สมัย เอาสมัยสั้น ๆ นี้ ๒ ปี แคร่ระยะ ๒ ปีนี้ครับ ท่านผู้เป็นประธาน รัฐบาลชุดนี้กู้เงิน ปีกลาย ๔,๕๐๐ ล้านบาท ปีนี้ ๕,๓๐๐ ล้านบาท รวมแล้วเกือบ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่สำคัญหรอก สำคัญปมที่ซ่อนไว้ ทุกคนพูดถึงเป็นหนี้สาธารณะหนี้สาธารณะนั้น ท่านประธานเราไม่ใช่เป็น ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนะครับ เราเป็นถึงปัจจุบันนี้ ๓๑,๐๐๐ กับ ๒ ล้านบาท ถ้าปีงบประมาณ ๒๕๑๔ กู้อีก ๕,๓๐๐ ล้านบาท เราเป็นหนี้ ๓๖,๓๐๒ ล้านบาท จากรายงานการคลังเล่มสุดท้าย ฉบับที่ ๕ ถ้าขึ้นปล่อย ปีหน้ากู้อีก ตัวรัฐบาลชิดรับสุชี ตัว ๆ วนๆ นายกรัฐมนตรีนั้นละสบาย แต่ประชาชนชิดรับ และการตั้งงบประมาณนี้ครับ ไม่ถูกจุด ๆ วนๆ นายกรัฐมนตรีท่านไม่ได้แก้ความเดือดร้อนของประชาชน ในปัจจุบันใจ

ผู้ร้ายชุกชุม กำลังตำรวจน้อย ท่านไม่เพิ่ม ที่ไม่เพิ่มก็เพราะไม่ไว้ใจกันกระมัง ถ้าตำรวจมาก ชักจะอย่างไร อย่างคิดอย่างนั้น สถิติมันบอกครับ เมื่อปี ๒๕๐๖ เรายังคิดออกจากรัฐทั่วประเทศ ๕๙๕,๔๒๓ ราย จับได้ ๒๘.๖ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานอีก ๗๐ เปอร์เซ็นต์จับยังไม่ได้ คนร้าย ไม่ได้ใจอย่างไรครับปี ๒๕๐๗ จับได้น้อยลง ๒๗.๗ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๐๘ จับน้อยลงไปอีกได้ ๒๗.๕ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๐๙ น้อยลงไปอีก ๒๖ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๑๐ จับได้น้อยลงไปอีก ๒๔ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๑๑ ๖๗.๖ เปอร์เซ็นต์ จับได้ ๒๓.๒๗ เปอร์เซ็นต์ ท่านผู้เป็นประธาน ในจำนวนที่จับ ได้ตัดสินจริง ๆ เอาความผิดจริง ๆ ได้ ๒๘.๑ เปอร์เซ็นต์ ๒๗ เปอร์เซ็นต์ ๒๖ เปอร์เซ็นต์ ๒๓.๔ เปอร์เซ็นต์ ถ้าท่านต้องการความผาสุกประชาชน ท่านนายกรัฐมนตรีโปรดแก้แอะครับ เพิ่มตำรวจครับ จัดสมรรถภาพตำรวจครับ เปอร์เซ็นต์ต่าง ๆ นี่มันฟ้อง ฟ้องอยู่ตลอดเวลา นอกจากท่านก้อหนี้สินมหาศาล ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทแล้ว ท่านไม่จ่ายงบประมาณ กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ กรมชลประทานที่โจมตีกัน โจมตีในแง่คอร์รัปชัน แต่แะโครงการ แผนงานเศรษฐกิจของชาติ ท่านต้องการเสียงสภา หยุด หยุดกิดแม่แดง กิดแม่แดงนี้จะส่ง ผลถึงชลประทาน แม่แดง ไม่แปลก แม่ปิงเก่า แล้วเป็นลูกคลื่นระลอกไปถึงเขื่อนยันฮี ท่าน หยุด เอาไปพัฒนา จึงทำให้งบประมาณนี้เหลวแหลกลิ้นดีท่านประธาน ยกตัวอย่างเช่นเงิน พัฒนาที่แจก ส.ส. จังหวัดเชียงใหม่ ขอประทานโทษต้องออกชื่อ เจ้าบุญเลิศ ณ เชียงใหม่ คุณปริตตา พัฒนถาบุตร เมื่อเอาไปจ่ายวันละ ๔,๐๐๐ บาท เป็นอย่างไรครับ เวลาไปเซ็นรับมี ๔,๐๐๐ บาท ได้รับเงินจริง ๆ ๒,๙๘๐ บาท ใช้ใหม่ท่านเจ้าบุญเลิศ ข้าพเจ้าพูดความจริงกลางสภา หายไปไหน ๑,๐๐๐ กับ ๒๐ บาท นี่ครับโกงกัน แต่ไม่ใช้ท่านเจ้าบุญเลิศ ใครล่ะครับโกง รัฐบาลนี้ สนับสนุนงบประมาณให้มีการคอร์รัปชันกันเหลวแหลกลิ้นดี ท่านผู้เป็นประธาน ผมนี้มีความลำบากใจที่จะมาพูด ผมไม่เชื่อความสามารถรัฐบาลที่จะเก็บเงินภาษีอากรได้ ปีกลาย รัฐบาลบอกว่าเงินงบประมาณ ๒๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท เก็บภาษี ๑๙,๑๐๐ ล้านบาท แต่ผลที่สุด เก็บไม่ได้ จึงเพิ่มภาษี ๒๒๕ ชนิด แล้วกะประมาณได้ ๑,๒๐๐ ล้านบาท จะเห็นว่าการเก็บภาษี ปี ๒๕๑๓ จะได้จริง ๆ ประมาณไม่เกิน ๑๗,๕๐๐ ล้านบาท แต่ปี ๒๕๑๔ ตั้งงบประมาณ ๒๘,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้ ท่านผู้เป็นประธานทราบไหมกะจะเก็บภาษี ๒๑,๘๐๐ ล้านบาท ถ้าดูความสามารถ เก็บภาษีที่จะได้ในปีนี้ประมาณ ๑๗,๕๐๐ ล้านบาท การเก็บภาษีจะได้น้อยกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ ประมาณ ๓,๒๐๐ ล้านบาท เป็นแนวโน้มแสดงให้เห็นว่า ปี ๒๕๑๔ รัฐบาล ๖๗.๖ จอมพล ถนอม กิตติขจร จะต้องขึ้นภาษีอะไรอีก แล้ววันนี้ ๖๗.๖ รัฐมนตรี เสริม วินิจฉัยกุล

ก็บอกว่าดีใจที่หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ต้องการขึ้นภาษีทางตรง นั่นเท่ากับท่านไม้ต่อสภา
 นี้ว่า ๒๑,๘๐๐ ล้านบาท ปีหน้าไม่ได้ ต้องเพิ่ม ต้องขึ้น และขึ้นคือภาษีทางตรง ท่านผู้เป็น
 ประธาน ความสามารถของคนไทยซิครับ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติรายงานว่
 คนไทยหรือรายได้ประเทศชาติปีนี้เราต้องเอาตัวเลขเมื่อปีกลาย จะได้ประมาณ ๑๓๖,๐๐๐
 ล้านบาท ถัวเฉลี่ยคนไทยมีรายได้ต่อหัวประมาณ ๓,๒๐๐ บาท รัฐบาลตั้งงบประมาณ ๒๘,๐๐๐
 กว่าล้านบาท ถัวเฉลี่ยหัวเท่ากับคนไทยคนละ ๕๐๐ บาท ท่านประธานถ้าไม่เอาสมมตรอง
 โปรดเอาฝ่าเท้าพิจารณาคนหนึ่งมีรายได้ ๓,๒๐๐ บาท จ่ายค่าบำรุงงบประมาณแผ่นดิน ๕๐๐
 บาทต่อหัว คิดแล้วเกือบ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ สงสารคนไทยไหมครับ ๆพณฯ จอมพล ถนอม
 กิตติขจร คนไทยหารายได้ ๓,๒๐๐ บาท รัฐบาลตบพกเอามา ๕๐๐ บาท แล้วท่านกลับคืนอย่างไร

๑. หักการพัฒนาประเทศปีนี้ คือกระทรวงพัฒนาการนี้ร้อยละเกือบ ๓๕๐ ล้านบาท

๒. ชุมชนน้ำใจกระทรวงคมนาคม ลดลงไปเกือบ ๕๐ ล้านบาท

๓. อุตสาหกรรมไม่จริง กดลดลงไป ๔-๕ ล้านบาท

๔. รักษาขนาดเดิม ๑๐๐ ล้านบาท แต่รักโทรทัศน์เพิ่มขึ้น

ท่านผู้เป็นประธาน เมื่อที่ผมบอกว่าเมื่อคืนนี้ผมบอกว่าผมดู ดูไฟเฉลิมพระชนมพรรษา
 พอดีท่านประธานยกเวลาเหลือนาทีอาจจะเลือนาทีบ้างขอกรุณาหน่อย ไฟสภาไม่มีไม่เชื่อ
 ท่านออกไปดู ใครทำลายสถาบันนี้ สั่งให้เจ้าหน้าที่นี้ไม่ติดไฟเฉลิมพระชนมพรรษา ให้
 ประชาชนคนไทยดู แล้วบอกว่า แหม สภาไม่เคารพ องค์พระมหากษัตริย์ องค์สมเด็จพระ
 พระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ แล้วทำไมไฟของบ้านสะพานเกศโกมลสว่างไสวจริง ๆ แล้วไฟ
 กระทรวงมหาดไทย แหม ปีนี้ไม่ค่อยจะสว่าง สมแล้วครับเป็นน้องชายนายกรัฐมนตรี สวัสดี
 ครับ ขอขอบคุณ

นายสุจินต์ เชาววิศิษฐ (ศรีสะเกษ) : ผมได้ฟังเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งพรรคที่
 เขาเรียกว่าพรรคประชาธิปัตย์อภิปรายนั้น ผมก็มีความรู้สึกว่ที่ท่านอภิปรายมานั้น ท่านว่า
 นี้ก็ไม่สมควร โน่นก็ไม่สมควร ผมคิดว่าสิ่งใดที่ไม่ควรนั้นนะ รัฐบาลคงไม่เสนอมาสู่สภานี้แน่
 แล้วท่านก็ตำหนิไปว่ากระทรวงนี้ถูกตัดกระทรวงโน้นถูกตัด ผมว่ารัฐบาลได้พิจารณาด้วย
 ความรอบคอบแล้ว ท่านก็รู้อยู่แล้วว่าเวลานี้ เศรษฐกิจของบ้านเรานั้น เริ่มมีความตั้งตัวขึ้น
 การกระทำใด ๆ ทำเฉพาะสิ่งจำเป็นจริง ๆ ท่านจะเห็นได้ว่าในงบประมาณแผ่นดินของปีที่
 เสนอสู่สภานี้ นั้น เช่น ตึกบริหารกิติ เครื่องแอร์กิติ รถยนต์กิติ ไม่ให้มีเลย สิ่งก่อสร้างที่มี

ก็คือโรงเรียน โรงพยาบาล และของที่ผูกพัน ถนนหนทางที่จำเป็นในการคมนาคมเท่านั้น การที่ท่านว่า พัฒนาก็ถูกตัด อุตสาหกรรมก็ถูกตัด คมนาคมก็ถูกตัด แต่ก้เงินมากขึ้น ผมว่าการก้เงินนั้นเป็นการกระทำของรัฐบาลที่กล้ารับผิดชอบ กล้าทำเพื่อความเจริญของลูกหลานเรา เราก้เวลานี้ทำภายใน ๕ ปีก็ดี ๓ ปีก็ดี ลูกหลานเราใช้เสร็จภายใน ๒๐ ปี แต่เราเก็บผลประโยชน์ไปอีก ๑๐๐ ปี ถ้าเป็นรัฐบาลที่ไม่กล้ารับผิดชอบ มีเท่าไรทำเท่านั้นค่อยทำค่อยไป อีก ๒๐ ปี ถึงเสร็จ บ้านเมืองเราจะเจริญเข้าไปอีก ๒๐ ปี การที่ท่านเอาความสามารถมาเทียบกับรัฐบาลนั้น ผมขอโทษครับ ท่านประธาน ถ้าเปรียบเทียบปลานั้นนะ ต้องขอโทษเพื่อนสมาชิกท่านด้วย ท่านเหมือนปลาในบ่อ รัฐบาลนี้เหมือนปลาอยู่ในทะเล ถึงปลาตัวเล็กก็เห็นอะไรมากกว่าที่ท่านเห็น เพราะว่ารัฐบาลนี้อยู่ในที่ทำงานได้มองทุกอย่างลงไปเห็นหมด มองจากข้างบนลงมา การที่ท่านบอกว่าโกงทั้งนั้นนะ ผมฟังมาปีกว่า สองปีแล้วสภาพนี้ ท่านอภิปรายที่ไร มีแต่เรื่องโกง ผมก็ชักจะเชื่อ ๆ แล้วผมก็อยากที่จะเสนอทางรัฐบาลต่อท่านประธานสภาเลย ครับว่า

๑. แต่จะไปหากรัฐบาลจะบรรจุข้าราชการแล้วก็ขอให้ต้องเป็นลูกพรรคประชาธิปไตย ครับท่าน ถึงจะไม่โกง

๒. ก่อนสมัครเข้ารับราชการต้องให้เซ็นใบลาไว้

ถ้าอย่างนี้ละผมรับรองครับ ท่านประธานที่เคารพ ข้าราชการเราจะไม่โกง ถ้าโกงผมจะลาออกครับ ขอขอบคุณ

นายวิมพ์ วิมลมาลย์ (นครราชสีมา) : กระผมก็บังเอิญเป็นพรรคชาตินิยม ก็เป็นพรรคกลาง ๆ ไม่รู้จะเหน็บแนมใครครับท่านประธาน ก่อนอื่นผมก็ขอกราบเรียนว่างบประมาณนี้ที่กระผมยังมีข้อข้องใจก็คือเกรงว่าจะไม่สุจริตยุติธรรม จะไม่ประหยัด ทำไมกระผมถึงพูดเช่นนั้น อันนี้บางสิ่งบางอย่างกระผมก็เห็นด้วยกับพรรคประชาธิปไตยพูด บางอย่างกระผมก็เห็นด้วยที่พรรครัฐบาลพูด กระผมเสียอีกลำบากอัดใจ เพราะกระผมออกจากพรรค ส.ป.ท. ซึ่งถ้าพูดแล้วบุญคุณน้ำพริกน้ำแกงก็มีอยู่มาก คนไทยเราถือ แต่ว่ากระผมเองเมื่อออกแล้วกระผมก็คิดว่าอุดมการณ์ของพรรคเป็นเรื่องใหญ่ ส่วนความรักความเคารพความกตัญญูนั้นก็ขอเอาไว้ในใจ ฉะนั้นกระผมค้านนี้ไม่ใช่ด้วยความทรยศ กระผมยังรักเคารพเป็นห่วงแม้ท่านนายกรัฐมนตรีไม่สบาย กระผมก็เข้าไปถามท่าน เป็นห่วงอยู่เสมอในทางส่วนตัว ที่กระผมข้องใจก็คือว่า ทำไมนะที่ท่านรองนายกรัฐมนตรี ขอประธานโทษ ท่านน้อง

นายกรัฐมนตรีสาบานต่อหน้าเสวตฉัตรเมื่อปีที่แล้ว กระผมจำได้ว่าจะไม่ซ่อนเร้นงบประมาณ
 ให้เป็นงบบพัฒนาผู้แทนไปหาเสียง แต่แล้วท่านผู้แทนมหาสารคามก็รับเองว่าเงินจำนวนนั้น
 ให้จริง ใครโกหกกันแน่ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองนั้นก็ถือว่าไม่มีความผิดอะไร เมื่อ
 ออกจากพรรค ส.ป.ท. ก็ถูกตัดเงิน ๓ แสนบาท กระผมก็ไม่น้อยใจ เอาละครับตัดไป แต่ว่า
 เมื่อท่านมารับอีก ๑ ล้านบาท ก็ทำให้กระผมคิดว่า เอ๊ะ บ้านเมืองเราเป็นอย่างไรสมัยนี้ เราหา
 เสียงกันอย่างไร นี่หรือคือประชาธิปไตย ท่านผู้แทนจะไปบอกกับราษฎรอย่างไร ขนาดจะ
 บอกว่าเลือกผมซิ ผมเป็นพรรครัฐบาลได้เงินมา ๑ ล้านบาท หรือ ๓๐๐,๐๐๐ บาทนะท่านพูด
 ได้หรืออย่างนี้ ท่านไม่อายเขาบ้างหรือ แล้วรัฐบาลจะไปสอนประชาธิปไตยให้แก่ประชาชน
 อย่างไร นี่เวลาทำผิดระบอบแบบแผนที่ตั้งงามเหล่านี้ กระผมไม่ใช่ไม่ได้เงินแล้วก็มาแก่ง
 เหน็บแค้นรัฐบาล คุณสุวรรณ ธนัญญาเป็นพยานอยู่ดี กระผมเคยยื่นหนังสือบอกใน
 พรรคคราวประชุม ส.ป.ท. ว่ากระผมไม่เห็นด้วยที่ให้ผู้แทนเอาเงินมหาเสียงแบบนี้ คุณสุวรรณ
 เป็นพยานกระผมครับ แล้วไม่ใช่พูดว่าเข้าใจหรืออะไรที่กระผมพูดนี้ แต่กระผมเห็นว่าไม่
 เหมาะไม่ควร ที่ว่ากระผมเห็นด้วยกับรัฐบาลนั้น กระผมก็เห็นคำพูดของท่าน ขอประทานโทษ
 คุณสง่า อีกละครับ เห็นด้วยในการปราบปรามคอมมิวนิสต์ และกระผมก็ต้องค้านเพื่อน
 อีกหลายคนที่คล้าย ๆ กับศึกมาประชิดบ้านแล้วย่อท้อเสียแล้ว มันเป็นไปได้ ถ้าศึกไกล
 บ้านเราย่อท้อได้ ศึกมาประชิดถึงบ้านไม่มีทางเราต้องสู้ ท่านผู้แทนที่รักและเคารพทุกท่าน
 เพียงแต่เข้าใจคำถามแล้วก็จะวางอาวุธขอสันติภาพเช่นนั้นหรือ ท่านกลัวถึงขนาดนั้นหรือ
 คอมมิวนิสต์เข้ามา ก็จะยอมเป็นคอมมิวนิสต์เช่นนั้นหรือ กระผมบอกว่าเลือดไทยเราไม่เคย
 พรรคชาตินิยมจะสู้ สู้ตายกับรัฐบาล ถ้าแบบนี้กระผมสนับสนุน ยังมีอีกประการหนึ่งที่
 กระผมขอกราบเรียนให้พี่น้องทราบ ที่เกรงว่าจะไม่สุจริตยุติธรรมนั้น ทาเสียงครับพี่น้อง
 ขอประทานโทษที่กระผมว่าไม่สุจริตยุติธรรม เพราะว่าทำไมนะพวกเราถึงชอบเป็นกรรมาธิการ
 กันนัก อันนี้กระผมอ่านหนังสือพิมพ์นะครับ มีการแย่งตำแหน่งกรรมาธิการกันในพรรค
 พรรคหนุ่มพรรคแก่เหล่านี้ เมื่อแย่งอย่างนี้กรรมาธิการอาจจะได้มีส่วนมีอะไรสักอย่างหนึ่ง
 มันทำให้กระผมข้องใจดูเหมือนกระผมจำได้ว่ากรรมาธิการชายกระโปรง เขาเรียกกันอย่างนั้น
 หนังสือพิมพ์ลงหรืออย่างไรไม่ทราบ มันเป็นอย่างไรงัน มันคงจะมีเงินซ่อนเร้นอะไรถึงต้อง
 แย่งกันนัก และปีนี้อาจจะได้อีกคนละ ๑ ล้านบาท กระผมคิดว่าผู้อำนวยความสะดวกงบประมาณ
 คงจัดสรรแล้ว แต่ไม่บอกว่าซ่อนเร้นงบบไหน อันนี้มันทำให้กระผมคิดว่าไม่สุจริตไม่ยุติธรรม

และก็ไม่เป็นการประหัตต์ที่เราจะหาเสียงให้พรรครัฐบาลฝ่ายเดียว กระผมจึงขอประทาน กราบเรียนเพื่อท่านประธานได้โปรดทราบไว้ด้วย

นายล้วน เวชชาลีگانน (นครปฐม) : วันนี้กระผม นายล้วน เวชชาลีگانน ส.ส. จังหวัดนครปฐม จะได้มาทำความเข้าใจกับท่านนายกรัฐมนตรีหัวหน้ารัฐบาลที่ได้เสนอ งบประมาณต่อสภาผู้แทนมาวันนี้ว่างงบประมาณฉบับนี้นั้นนะ เหมาะสมหรือไม่ประการใด สมด้วยเหตุผลในการเสนอขึ้นมาหรือไม่ประการใด ท่านทราบดีหรือไม่ว่าประเทศไทยนี้เป็น ประเทศกสิกรรมหรืออุตสาหกรรม ถ้าหากว่าท่านจะไม่ได้รับทราบ ในฐานะที่ท่านหัวหน้า รัฐบาลท่านก็มีผู้เชี่ยวชาญอยู่รอบข้าง นักวิชาการมากหลายด้วยกัน ถ้าท่านทราบท่านได้ตั้ง งบประมาณไว้วันนี้จะต้องหรือไม่ ประการใด แม้ตลอดในด้านการศึกษาที่ท่านจะให้ การ ศึกษาแก่นุชนั้นท่านจะเบี่ยงไปด้วยเหตุผลประการใด แม้แต่ว่าเงินก็จะได้ผ่านไปแล้ว ก็ตาม ซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้พูดในวันนี้ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ท่านได้โปรดพิจารณาเหตุผลและ สารสำคัญ เราจะถือหลักนโยบายเขตประเทศไทยให้มีเอกราชอยู่คงไปด้วยดีนั้น เรา อาศัยแรงจากเพื่อนมนุษย์ร่วมชาติคือชาวไร่ชาวนาใช่หรือไม่ หรือว่าท่านมีเอกราชด้วยเพราะ รัฐบาล อารุญย์โธปกรณ์อย่างนั้นหรือ ข้าพเจ้าใครที่จะได้เรียนท่านอย่างนี้ ถ้าหากว่าท่าน เห็นว่าในการที่เราจะดำรงเอกราชไปได้นั้น ต้องอาศัยคนยากคนจน ประชาชนชาวไร่ชาวนา ๓๕ ล้านคน มาตะล่อมรวมเป็นกลุ่มก้อนผนึกกำลังเข้าต่อสู้ราชศัตรูทั้งภายในและภายนอก ถ้าท่านเห็นด้วยอย่างนี้แล้ว งบประมาณที่เจ้าหน้าที่เสนอและท่านรับมาเสนอต่อสภานั้น มันเป็นการถูกต้องหรือไม่ประการใด ท่านทราบหรือว่าอีกก็ปีข้างหน้าประเทศไทยจะต้อง อดอาหารและอดข้าว ท่านได้พิจารณาหรือเปล่าในด้านการเศรษฐกิจท่านรื่องว่าบัดนี้ประเทศไทย ชาติตุลการต่ำ และก็อยากจะถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งเป็นแม่ครัวที่ดี ท่าน จัดอาหารอย่างไร ท่านโปรดพิจารณาดู เพราะเหตุว่าท่านได้จัดอาหารมานั้นนะให้มันถูกต้อง ตามควรแก่กาลเทศะว่าประเทศไทยนี้เป็นประเทศกสิกรรม ทำไมเราไม่เร่งผลิตผลและสินค้า หลักของประเทศไทยที่เป็นเอกราชอยู่มาได้จนทุกวันนี้ เพราะข้าวหรือไม่ ถ้าหากว่าท่าน รับว่าข้าวแล้ว ทำไมเราไม่เร่งผลิต ปล่อยให้ข้าวเสียหัวราชอาณาจักร นำอับอายขายหน้าหรือ ไม่ประการใด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรก็ดี ขอประทานอภัย ที่ข้าพเจ้าต้องพูดไปหลาย กระทรวงหรือทางกระทรวงมหาดไทยก็ดีกว่า ข้าวเสียท่านได้เสียแล้วหรือไม่ประการใด เหตุผลที่ข้าวเหลือโอบเหลืออ้อมเป็นเพราะอะไร เป็นเพราะฝีมือข้าราชการที่ไม่ดูแลใช้ไหม

ท่านรู้ไหมสาเหตุมาจากอะไร บัดนี้รัฐบาลยังไม่รู้ เราซื้อปุ๋ยที่แรกซื้อปุ๋ยอะไร ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ของเทศบาล เทศบาลซื้อปุ๋ยจากญี่ปุ่น เขาใช้ฟอสเฟตกับฟอสฟอรัสมา มันได้ประโยชน์ ต่อจากนั้นเราดันอยากจะได้เงินทองหลายๆ กัน ไปซื้อจากฝรั่งไม่มีเสร็จแล้วมาซื้อจากญี่ปุ่น ญี่ปุ่นผ้าใส่ในเตาเผาให้ ข้าวเสียหายยับเยินจนทุกวันนี้รู้ไหม ในเตาหมั้นซีคังคาว เมื่อเอาไปสกัดแล้วมันจะเป็นอะไร ดินประสิว ข้าวร้อนจนไม่ได้ตาย เรารู้อันบ้างหรือเปล่า แล้วเกิดดินนั้นเป็นปฏิกิริยาเป็นศิลาแลงไปเลย ไปเหยียบอย่างนี้เจ็บ ท่านรู้บ้างหรือเปล่า ๔-๕ ปีข้าวเสียหาย บัดนี้ประชาชนในประเทศไทยไม่ได้ทำนาตั้งล้านไร่ ในจังหวัดนครปฐม มีจำนวนเท่าไร ทำนาทราบไหมเป็นหมื่นๆ ไร่ ที่ไม่ได้ทำ เพราะว่าขาดทุนรอบไป ๔-๕ ปี ท่านรู้หรือเปล่านั้นว่าไร่หนึ่งลงทุนเท่าไร ๒๐๐ กว่าบาท เพราะฉะนั้นอย่านึกว่านาไร่หนึ่งไม่กี่สตางค์ ท่านคิดให้หมด เพราะฉะนั้นท่านได้โปรดระลึกนึกว่า เรานี้จะรวมและผนึกกำลังเพื่อต่อสู้อาชคัตราภายในและภายนอกนั้น เราต้องไปช่วยคนจนไปช่วยคนชาวไร่ชาวนาให้มีหน้าที่การงานจะได้ทำ เราก็บอกว่าบัดนี้เราได้ช่วยแล้ว ช่วยเหลืออย่างมากในการชลประทาน ข้าพเจ้าก็เห็น ทุกท่านก็เห็น ถ้าผ่านไบนครราชสีมา ซึ่งได้ทำแหล่งน้ำโครงการลำตะคองยาวตั้งเกือบ ๑๐๐ กิโลเมตร น้ำเอาไปใช้อะไร มีอยู่ในที่นั้น ทำไมท่านไม่ลงทุนขุดหรือว่าใช้ท่อเมน ไลน์ (main line) ใหญ่ๆ สูบน้ำเข้าไปในที่สูง แล้วปล่อยไปในที่ราบ จะได้นาหลายแสนไร่ ทำหรือเปล่า ถ้าทำจะเกิดผลิตผลขึ้น เร่งผลิตผลก็สมควร แต่แล้วก็ไม่ได้ทำ นี่แหละมันน่าใจหาย เพราะฉะนั้นการที่ตั้งงบประมาณจะใช้จ่ายเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและเพื่อประเทศชาติบ้านเมืองนั้น ให้มันถูกทางที่จะไปใช้ ไม่ใช่สักแต่ว่านี้จะลงในด้านการศึกษาประเภทนี้ประเภทนั้นนั้นเป็นเรื่องเปล่าประโยชน์ จะเกิดโทษในอนาคต เพราะฉะนั้นการที่เราพูดอะไรหรือพิจารณาอะไรนั้น ต้องค่อยพิจารณาดูให้ดี แต่อย่างเมื่อก็นี้ท่านนายกยังตอบบอกว่ากรมทรัพย์สินธรณีนั้น ท่านตอบเขามาโดยเจ้าหน้าที่เขียนมาให้ว่าไม่ได้ลดเดิมตั้งไว้ ๑๒๑ ล้านบาท ลดไปตั้ง ๖๒ ล้านบาท ดูได้นี่รายการง่าย ๆ อย่างนี้ประเดี้ยวเท่านั้นแหละ ท่านนายกท่านก็เชื่อเจ้าหน้าที่ของท่าน นี่อย่างนี้ตอบผิดพลาดมาแล้ว เขาไปเปิดดูว่าอย่างไร และข้าพเจ้าก็เห็น เปิดดูซิในนั้นที่เสนอมานี้หมดไป ๖๒ ล้านบาท แล้วบอกว่าไม่ได้ลด นี่แหละเอาแต่ง่าย ๆ ใกล้เคียง ๆ อยู่ในสภาพอย่างนี้ยังผิดเพี้ยนไปอย่างนี้เลย ที่ดอกเตอร์ ไพฑูรย์ เขาพูดมาว่าลด ท่านบอกว่าไม่ได้ลด เพราะเจ้าหน้าที่จดผิดพลาดมา ดูตัวเลขให้ดี ๆ ดูบรรทัดให้ถูกต้อง นี่การเสนอมะไรกับผู้ใหญ่ ก็เสนอเอาแต่ตามสบายใจ แล้วผู้ใหญ่ก็ไม่ทันจะดู เพราะงานมันมาก ข้าพเจ้า

เห็นใจท่านนายกรัฐมนตรี ความจริงนะเห็นใจ ท่านอยากจะถูกก็ได้ จะบอกให้ฟังนี่แหละครับ กระทรวงพัฒนาการแห่งชาตินะ กรมทรัพยากรธรณีนะ เดิมทีเดียว พ.ศ. ๒๕๑๓ ตั้งไว้ ๑๒๓ ล้านบาทเศษ ข้าพเจ้าไม่นับละ ลดไป ๖๒ ล้านกว่าบาท นี่แหละครับ ดูก็แล้วกัน แล้วบอกว่าไม่ได้ลด เพราะฉะนั้นตัวเลขมันก็มี ประเดี๋ยวเดียวเท่านั้นยังผิดพลาดไปได้ ไม่ต้องนอกสภา ในสภาประเดี๋ยวเดียวก็ยังคงทำให้ท่านผิด นี่แหละครับทำให้ผู้หลักผู้ใหญ่เสีย เพราะฉะนั้น ท่านนายกครับ เจ้าหน้าที่เสนออะไรมาท่านอย่าเอียงซ้ายๆ ผมขอประทานอภัยด้วย ไม่ได้สอนท่านหรอก ถ้าเชื่อมั่นพลาดอย่างนี้ นี่เขาจับกันได้คาหนังคาเขา แต่ด้วยเจตนาดีของท่านนายกรัฐมนตรี ทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อจะทำดี แต่ท่านนี่แหละครับ เพราะว่าสมุนใกล้ๆ ระวังให้ดี หอกข้างแคร่ของท่านมันจะเล่นท่านแน่ ที่ผมกราบเรียนนี้ไม่ได้มีเจตนาและมุ่งร้ายต่อรัฐบาลนี้ แต่มุ่งประโยชน์สุขร่วมกันทั้งชาติ และเราจำเป็นจะต้องพูด เราเป็นประเทศกสิกรรม ให้เร่งผลิตผล และเราจะได้ดุลการค้ากลับมา แม้ข้าวจะถูกลงไปก็ไม่เป็นไร แต่เรามีมาก เราก็จะได้ขายออกไป เพราะรู้ว่าเป็นสินค้าหลัก แต่ว่าท่านไปส่งเสริมอะไร ส่งเสริมฝ้ายบ้าง ส่งเสริมปอบ้าง พุทโธ่ฮ้ายนิดๆ หน่อยๆ แล้วไปทำมาได้ นี่แหละครับเอาเสนอมาย่างนี้ ผมเห็นว่า มันไม่เหมาะสมเลย ที่จะทำเช่นนี้ นี่เราพูดด้วยเหตุผลและสารสำคัญ แต่ว่าท่านเองอาจจะไม่ค่อยเชื่อฟัง แต่ท่านระวังๆ ว่าคนของเราจะอดข้าว ท่านรู้ไหมว่าที่นามันหมดเท่าไรแล้ว และคนไม่ทานาเท่าไรแล้ว ทีนี้ก็ยังมียอกบอกว่าเงินนี้เราขาดดุล แต่ท่านใช้จ่ายไม่ถูกต้อง งบประมาณที่ตั้งมาไม่ถูกทาง งานซ้อนงาน แต่ท่านบอกว่าไม่ซ้อน แต่ผมก็มีความจำเป็นที่จะต้องกราบเรียนต่อรัฐสภาให้ทราบว่างานซ้อนงานนั้นนะ เช่นในด้านการศึกษาประชาชนนี้ ท่านได้โปรดพิจารณาว่า เรามีศึกษาธิการจังหวัด ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดอยู่แล้ว และเรายังมีศึกษานิเทศที่จะสอนพืชคณิต เรขาคณิต และก็ประวัติศาสตร์ภูมิศาสตร์และภาษาอังกฤษอะไรเหล่านี้ เรามีอีกตั้งจังหวัดละ ๗ คน เราก็น่าจะพอแล้ว แต่เมื่อแยกการศึกษาประชาชนออกมาเช่นนี้แล้ว ไปตั้งหัวหน้าส่วนศึกษาจังหวัดขึ้นอีก และผู้ช่วยหัวหน้าส่วนศึกษาจังหวัด และหัวหน้าหมวดศึกษาอำเภอ ผู้ช่วยหัวหน้าหมวดศึกษาอำเภอ ตั้งงานซ้อนงาน เพราะฉะนั้นบางจังหวัดท่านจะเห็นได้ว่าศึกษาธิการจังหวัดนั้น จะดูแลเพียงไม่กี่โรงเรียน อย่างในจังหวัดข้าพเจ้านี้ไม่เกิน ๗ โรงเรียนที่ศึกษาธิการอำเภอ ศึกษาธิการจังหวัดจะดูแล นอกจากนั้น เป็นประชาชน และบัดนี้ก็ฝากกันเอาไว้ ฝากไว้กับศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอและก็ได้มีมติคณะรัฐมนตรีให้ตั้งหัวหน้าส่วนจังหวัดขึ้นแล้วเกี่ยวกับการศึกษานี้ ตั้งหัวไปแล้ว

เงินจำนวนนี้จะต้องหมดเข้าไป ตั้ง ๘-๙ ล้านบาท ถ้าคิดยอดหมดแล้วประมาณตั้ง ๑๐ ล้านบาท ถ้าค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เข้าในราว ๓๐ ล้านบาท นี่จะไม่ควรที่จะเสียหายไปเปล่า ๆ เพราะฉะนั้น การตั้งงบประมาณไม่ได้ประหยัด ไม่ได้ตัดทอน แม่ครัวไม่ดี ซ้ำพเจ้าไม่โทษใคร แม่ครัว เท่านั้นแหละ เพราะแม่ครัวนี้ไปแกงสกปรกมาให้ใครจะไปรู้ ถ้าสะอาดก็ดีหน่อย นี่เป็นที่ แม่ครัว ถ้าแม่ครัวดีจะไม่เป็นอย่างนี้ คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นละครับ เพราะ ฉะนั้นการกระทำอะไรนะไม่ได้เจตนาร้าย แต่เราพูดด้วยความจริง ผมพูดนี้ไม่ได้เจตนาร้าย ไม่ได้เกลียดไม่ได้ชังท่านผู้ใด แต่ก็อยากจะพูดให้รู้กันให้เข้าใจกัน เรามาจับมือประสานงาน ไม่ต้องมาทะเลาะกัน ถ้าเมื่อท่านได้หันหน้ากันเข้ามาพูดกันอย่างนี้แล้ว พรรคสหประชาไทย ก็ดี พรรคอะไร ๆ ก็ดี ไม่ว่าพรรคทุกพรรคดีหมดทั้งนั้น ให้ไปช่วยกัน ที่นี้ท่านบอกว่าอ้าย เรื่องปัญหาเรื่องงบประมาณภาคไม่ได้ให้กับผู้แทนของท่านไป ขอประทานอภัยนะครับ ท่าน นายกรัฐมนตรีครับ ท่านได้โปรดทราบเถอะครับ ท่านอย่าไปปฏิเสธเลยครับ ความผิดพลาดนี้ เป็นจากลูกพรรคของท่านเอง ท่านคิดดูซิครับ และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ด้วย ความจริงลูกพรรคไม่ควรจะไปประกาศนะครับ งบประมาณ ๒๕๑๔ ยังไม่ทันออกเลย ประกาศให้เงินกับโรงเรียนวัดหนองกระโดน ๒๕,๐๐๐ บาท ว่าได้ให้แล้วในงบประมาณ ๒๕๑๔ ยังไม่ทันผ่านสภาเลย นี่ครับลูกพรรคนำความเสื่อมเสียมาสู่ให้ท่านเข้าใจไว้ด้วย เพราะเรื่อง ขาดตกบกพร่องอย่างนี้รัฐบาลยังไม่รู้เรื่อง ยังไม่ทันอะไรเลย ลูกพรรคเอาไปขายอย่างนี้ ใน จังหวัดผมนี้แหละโรงเรียนวัดหนองกระโดน แล้วก็ผู้ที่ไปอ่านก็นั่นละครับ อธิบดีกรมการ- ปกครอง และจะรู้ได้อย่างไร นี่มันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นรับกันเถอะว่างบประมาณ ๒๕๑๔ ยังไม่ทันจะออกเลย เป็นอย่างนี้แล้ว ถ้าหากงบประมาณนี้ผ่านไปทั้งดุ้นอย่างนี้ ผมก็บอกกัน เป็นงบประมาณลัทธิเผด็จการโดยรัฐสภา เพราะว่รัฐบาลมีเสียงข้างมากจะทำอะไรก็ไปประกาศ ได้สบาย ผมก็เห็นด้วยตามระบบแบบแผนมันเป็นอย่างนั้นก็เห็นด้วย ไม่รู้จะว่าอย่างไรนี้ และความอับอายขายหน้าอยู่กับรัฐบาล อยู่กับรัฐมนตรีแต่ละท่านแต่ละนาย ไม่ควร จะกระทำอย่างนี้ ควรจะตักเตือนสั่งสอนกันเสียบ้าง นี่ละครับ ผมพูดเสียตรง ๆ เลย แต่อย่าง ที่ท่านเอามาอ่านนะมันเลย นี่ปี ๒๕๑๔ แล้วเมื่อ ๒-๓ วันนี่เอง ผมรู้สึกกระดากใจไม่ควรจะ เป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นก็ต้องมาพูดให้เข้าใจเสีย ประเดี๋ยวก็หาว่าอย่างนั้นอย่างนี้ และที่นี้ ในโอกาสที่เราจะได้ดำเนินการกันต่อไป บ้านเมืองเพื่อความสงบเรียบร้อยก็มีเสียงอะไร ต่าง ๆ นานาเข้ามาเป็นการชุกกันบ้าง กรรโชกกันบ้างต่าง ๆ นานาร้อยแปดจิปาอะ แต่ผมก็

ขอไปทำงานพรรคฝ่ายค้านทั้งหมดและพรรค สปท. ด้วย เพราะว่าบางท่านก็บอกว่าเอาอย่างไร ก็ยอมทั้งนั้น เพราะว่า เป็นสมาชิกสภาผู้แทนด้วยกันทั้งนั้น อยู่ในรัฐสภาเดียวกันก็ยอมทั้งนั้น ว่ามันจะเป็นอย่างไร ผมไม่มีเจตนาร้ายจะให้ใครเสื่อมเสียทรอก นี่ละครบก็ไม่ควรใช้ถ้อยคำ ที่ไม่ค่อยเหมาะสมมาชุมนุมอะไรต่ออะไรให้มันเสียสถาบันและก็เป็นที่น่าสลดใจ ตามที่ท่าน สมาชิกกล่าวว่ารัฐสภานี้เราถูกตัดไป ที่ไม่มีพื้นไฟมันน่าอับอาย ซึ่งไม่เคยปรากฏอย่างนี้ การกระทำเช่นนี้ไม่เหมาะสม เพราะฉะนั้นอย่างนี้นะครับ ขอประทานกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรี ท่านอาจจะไม่ทราบ เพราะท่านนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีที่แหละพูดตรงๆ เลย ที่เดียวแหละ ท่านก็เคารพองค์ประมุขของชาติ องค์พระมหากษัตริย์พระบรมราชินีนาถ แต่ว่าด้วยเหตุผลที่ทาดังนี้ ท่านจะรู้อย่างไร ลูกน้องท่านตัด ท่านไม่รู้จริงๆ ไม่เชื่อให้ท่านยื่น มาพูดคุย ว่าจริงไหม นายกรัฐมนตรีก็ไม่รู้ แต่ผมเองไม่เคยเข้าไปใกล้นายกรัฐมนตรี แต่ว่านายกรัฐมนตรีไม่รู้แน่ อ้ายนี้เราต้องให้ความเป็นธรรมแก่นายกรัฐมนตรีไปรู้อะไร เสร็จแล้วเขาก็ เลื่องานนายกรัฐมนตรีเข้าไปซิสบาย นี่แหละลูกน้องของท่าน มันหอกข้างแคร่ มันจะแทง ท่านเอง ท่านเห็นหรือยังละครบ ท่านเชื่อไหมละ เหตุการณ์อย่างนี้ นายกรัฐมนตรีจะเป็น อย่างนี้ ผมว่าไม่เป็น แต่นี่แหละเหตุผลอย่างนี้ ที่ผมเรียนนี่นะ ต้องการว่า การที่ตั้งงบประมาณ ถ้าท่านไม่เชื่อผมละครบ ในประเทศไทย ชาวภาคใด ๒๖ ล้านคนใน ๓๕ ล้านคนนี่ที่ขาย ข้าวได้เกวียนละ ๑,๕๐๐ บาท ไม่มี นอกจากเจ้าหน้าที่รัฐบาลขายได้เกวียนละ ๑,๕๐๐ บาท ที่ขายได้เกวียนละ ๑,๕๐๐ บาท ข้าวปลูกที่เอาไปแจกแก่ราษฎร ซื้อมา ๙๐๐ บาทเกวียนหนึ่ง แล้วขาย ๑,๕๐๐ บาท คือถึงละ ๑๕ บาท ข้าวตัวอย่างอยู่นี้ละครบ ดูได้ครับ นี่แหละพันธุ์ข้าวปลูก เชิญดูได้ พันธุ์ข้าวปลูกนี่แหละละครบ ผมไปพบโดยบังเอิญ บอกว่า ๑,๕๐๐ บาท นี่ถึงละ ๑๕ บาท แล้วผมเป็นคนหาเงินไปให้จังหวัดอีกแสนหนึ่ง แล้วก็ขายกันอย่างนี้ ไม่ควรเลย เงินประชาชน ก็มี ควรจะแจกฟรี เพราะข้าวเสียมาตั้ง ๔ ปีแล้ว นี่ในจังหวัดนครปฐมละครบ แล้วใครขายได้ นอกจากฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐบาล ผมมาพูดกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณล้วนครับ หมดเวลาแล้ว

นายล้วน เวกชาลีگانน (นครปฐม) : แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรปฏิเสธ เลยตั้งกระทู้ถามไว้ด้วย นี่เป็นอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นขอเรียนว่า ให้ช่วยชวาทหนักๆ มีอ หน้อยละครบ มีฉะนั้นบ้านเมืองมันจะเป็นอย่างไร คนยากคนจนนะประคบประหงมให้ดี หน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เตียวครับ ผมขอชี้แจงเล็กน้อยเกี่ยวกับเรื่องไฟนะครับ นี่ผมก็ได้รับทราบจากเลขาธิการรัฐสภาเตียวนี้ว่าพระที่นั่งกำลังซ่อม ไม่สามารถจะติดไฟได้ จึงได้ติดธงทิวแทนและก็นอกจากนั้นก็ใช้ไฟฉายใหญ่ส่องขึ้นตัวพระที่นั่ง เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เพื่อความเข้าใจอันดี ก็ขอเรียนให้ทราบ ไม่ใช่ทางนี้ไปตัดฟงตัดไฟอะไร เพราะพระที่นั่งกำลังซ่อม ไม่สามารถที่จะทำได้

นายเสริม โลกเลื่อง (อุตรดิตถ์) : ในขณะที่เรากำลังอภิปรายในเรื่องหลักการของงบประมาณว่า เราจะรับหลักการกันอย่างไร ผมได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้กล่าวถึงเรื่องการตั้งงบประมาณไว้ในลักษณะของงานซ้อนงานอยู่หลายประเด็น ผมอยากจะขอทราบเรียนชี้แจงในเรื่องงานซ้อนงานสักเรื่องหนึ่งว่า ไม่ใช่เป็นงานซ้อนและซ้ำกัน นั่นคืองานที่ท่านพูดกันเป็นส่วนใหญ่ คือ งาน ก.ร.ป. ร.พ.ช.และหน่วยพัฒนาชุมชน อันนี้ผมขอทราบเรียนว่า ไม่ใช่งานซ้ำซ้อนกัน คือเป็นงานคนละขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่นอกเหนือจากงานประจำที่ตั้งไว้ งานของ ก.ร.ป. นี้ก็สืบเนื่องมาจากวารัฐบาลในชุดก่อน ๆ นี้ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะจำได้ เขาเรียกว่าหน่วยผึ้งทะเลหรือซีบี (sea bee) นะครับ เข้ามาช่วยทำถนนหนทางให้ในประเทศไทยสายหรือสองสายแล้วด้วยความช่วยเหลือจากต่างประเทศ อันนี้ที่เขาช่วยเราโดยตรง มาฟรี ๆ นี้ก็เกิดผลว่าเราเป็นเจ้าของบ้าน ทำไม่ไม่คิดริเริ่มที่จะพัฒนาประเทศของเราบ้าง หน่วย ก.ร.ป.ของรัฐบาลในสมัยนั้นจึงถูกตั้งขึ้นมาเพื่อให้ออกไปยังถิ่นทุรกันดารเพื่อไปสำรวจตรวจสอบความต้องการอันแท้จริงของประชาชนในถิ่นเหล่านั้น ถิ่นที่ยังไม่ได้พัฒนา อันนี้ก็ป็นขั้นตอนอันหนึ่งในการที่จะไปสำรวจความเรียกร้องต้องการของประชาชนในถิ่นทุรกันดารเหล่านั้น เมื่อได้ความต้องการอันแน่นอนแล้ว จึงตั้งเป้าหมายเพื่อจะเร่งรัดพัฒนาชนบท โครงการอีกโครงการหนึ่งสำหรับเข้ามารับช่วงงานจากหน่วย ก.ร.ป. นี้จึงเกิดขึ้น เรียกชื่อว่าหน่วยเร่งรัดพัฒนาชนบท โดยได้รับการร่วมมือจากกองทุนต่างประเทศ เมื่อหน่วยเร่งรัดพัฒนาชนบทนี้เข้าไปพัฒนาชนบทที่อยู่ในถิ่นกันดารเสร็จเรียบร้อยแล้ว ในเรื่องที่ทำนั้นส่วนมากจะเป็นถนนหนทางและบ่อน้ำหรือเหมืองฝาย เมื่อเราทำเช่นนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ประชาชนที่อยู่ในละแวกนั้นเดิมเขาไม่เคยมีถนนหนทางและไม่มีเหมืองฝาย เขาก็ไม่มีความรู้ในอันที่จะพัฒนาอาชีพ เพราะฉะนั้นหน่วยพัฒนาชุมชนของกระทรวงมหาดไทยจึงต้องมีหน้าที่เข้าไปรับช่วงเพื่อพัฒนาคนในละแวกนั้นให้รู้จักไปพัฒนาอาชีพของเขาให้เข้ากับเหตุการณ์ที่ว่า มีทางคมนาคม

เข้าไปเพื่อจะได้นำผลผลิตผลในทางเกษตรออกมาสู่ตลาดเพื่อพัฒนาชีวิตของเขาในละแวกนั้น ให้เจริญขึ้นเท่าเทียมกับในเขตที่พัฒนาแล้ว อันนี้เป็นงานคนละชั้นตอน ไม่ใช่งานซ้ำไม่ใช่ งานซ้อนงาน อันนี้เป็นลักษณะคนละชั้นตอน เป็นระยะแห่งการทำงาน อันนี้ผมขอทราบเรียน สั้น ๆ เพื่อความเข้าใจ หวังว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะเข้าใจดี สำหรับอีกยอดหนึ่งที่เพื่อน สมาชิกผู้มีเกียรติได้พยายามอภิปรายกันเป็นส่วนมาก ก็ได้แก่งบประมาณภาค ซึ่งดูเหมือนจะมี ยอดอยู่ ๘๕ ล้านบาท ยอดอันนี้เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติจะเป็นด้วยความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน หรือว่าเข้าใจถูกต้องของท่าน ท่านจึงอภิปรายไปว่าเงินบนี้ได้ตั้งไว้เพื่อเป็นการเอื้อเพื่อสมาชิก ฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล เพื่อเอาไปหาเสียง ในฐานะที่ผมได้เป็นกรรมการพิจารณางบประมาณ เมื่อคราวที่แล้ว เราก็ได้พูดได้ทักท้วงและได้เห็นข้อเท็จจริงรวมทั้งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่มี โอกาสไปแปรญัตติเข้ามาในงบเงินยอดนี้ ซึ่งตั้งไว้เหมือนกันเมื่อปีที่แล้ว ก็คงจะได้รับคำชี้แจง อย่างดีว่า มีคณะกรรมการพัฒนาภาค ซึ่งตั้งไว้ทุก ๆ ภาค จะได้เอาเงินจำนวนนี้ไปพัฒนา ร่วมกับจังหวัด อันนี้ผมก็คิดว่าคงจะไม่เป็นปัญหา เพราะเราตั้งไว้ ๘๕ ล้านบาท แต่สมาชิก ที่สนับสนุนรัฐบาลมีตั้ง ๑๐๐ กว่าคน ที่ท่านโจมตีกันว่าเอาเงินไปแจกคนละล้านบ้างอะไรบ้าง มันก็คงจะไม่พอนะครับ อันนี้ผมเชื่อด้วยเกียรติว่าคงจะไม่ใช่งบที่ตั้งไว้เพื่อไปช่วยสมาชิก ที่เป็นฝ่ายสนับสนุนของรัฐบาลเป็นแน่

อีกประการหนึ่งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดเชียงใหม่ อันนี้ผมอยากจะขอ ชมเชยว่าท่านเป็นนักสถิติที่ยอดเยี่ยมที่สามารถเอาตัวเลขมาอ่านให้สมาชิกในสภานี้ได้คิด และก็อ่านตามเข้าใจตามที่ท่านอภิปรายไปนั้นได้เป็นอย่างดี อันนี้ผมขอชมเชยว่าท่านเป็น ผู้ที่มีความคิดอ่านเฉียบแหลมรอบคอบดี แต่ผมอยากจะให้ข้อสังเกตอีกสักนิดหนึ่ง ถ้าท่าน ผู้มีเกียรติดังกล่าวนั้น ได้มีความสุขละเอียดอ่อนอีกสักนิดเดียว ท่านจะตอบได้ด้วยตัว ของตัวเองว่าทำไมงบของกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติหรือกรมทรัพยากรธรณีจึงถูกตัดหรือ ลดยอดงบประมาณลง ถ้าท่านอ่านดูเปรียบเทียบกันจริงอย่าไปเทียบกับยอดตัวเลขที่ตั้งไว้ ปีที่แล้วกับปีนี้นั้น ถ้าท่านดูในรายละเอียดก็จะรู้ได้ทันทีว่า กรมทรัพยากรธรณีนี้นปีที่แล้ว ตั้งไว้สำหรับซื้อเครื่องเจาะน้ำบาดาลตั้ง ๑๐ เครื่อง ซื้อเครื่องสำรวจอะไรต่ออะไรเป็นเงินตั้ง เกือบ ๑๐ ล้านบาท เยอะแยะทีเดียวนะครับ ทินี่ปีนี่ซื้อแล้ว ปีที่แล้วนี่เขาซื้อไปแล้วปี ๒๕๑๓ นั้นนะครับ ปีใหม่นี้ไม่ซื้อ เงินที่ไม่ต้องซื้อมันก็หายไป ยอดมันก็ลดลง อันนี้ไม่ใช่เรื่องที่มา คำนวณจากตัวเลข ผลต่างของยอดแต่ละปี แล้วก็มาประเมินผลเอาว่าเป็นเสื่อมความเจริญ

ผมก็คิดว่าถ้าท่านเป็นนักสถิติที่มีความสุขุมรอบคอบอีกสักนิด อ่านรายละเอียดเทียบกันเสียทั้งสองปี ท่านก็จะตอบตัวท่านเองได้ อันนี้อีกประการหนึ่ง ท่านพูดถึงเรื่องโครงการพัฒนาที่จะถึงมือประชาชน ดูเหมือนผมจะจำไม่ได้ ก็คือว่า ท่านพูดถึงเรื่องโครงการฝายแม่แตง อันนี้ในฐานะที่ผมก็มีความเข้าใจและรู้ข้อมูลอันนี้ ได้เคยพูดคุยกันในคณะกรรมการมาธิการเมื่อปีที่แล้ว ได้พูดคุยกันถึงเรื่องโครงการกีดด้วย ซึ่งต้องระงับมาตั้งแต่ปีที่แล้ว อันนี้เป็นขั้นตอนของการทำงาน เจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิคได้ชี้แจงว่า ถ้าทำขั้นตอนอันนี้ไม่สำเร็จแล้ว ฝายขั้นต่อไปนั้นทำขึ้นมาก็ไม่ได้ประโยชน์อะไร เพราะว่าต้องขั้นตอนอันที่ ๑ นี้ โครงการที่ ๑ นี้เสร็จเสียก่อน น้ำมันถึงจะไหลไปสู่เขื่อนหรือฝายอันที่ ๒ ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วกรรมการจึงตัดสินใจว่า สิ่งใดที่ทำไว้รวมกันยังไม่เกิดผล แล้วก็อันนี้ก็ยังไม่แน่ว่าจะทำสำเร็จในปีนี้ จึงให้ระงับเสีย เอาไว้ต่อเมื่ออันนี้เสร็จแล้ว อันนั้นจึงค่อยทำต่อเพื่อรับช่วงงานต่อไป อันนี้ก็เป็นการที่รอบคอบเพื่อไม่ให้เงินที่เราต้องการจะนำไปพัฒนาประเทศชาติบ้านเมือง ต้องมาจมอยู่ในสิ่งที่เราเรียกว่าโครงการด้าน คือมันไม่ก่อดอกออกผลอะไร เพราะฉะนั้นในวิธีการทำนี้ได้กล่าวว่ สิ่งที่จะไปถึงมือประชาชนก็ไประงับเสียไปดเสีย ถ้าหากว่าท่านพยายามศึกษาข้อมูลและข้อเท็จจริงสักเล็กน้อย ในเรื่องเหล่านี้ ท่านก็จะไม่ตำหนิติติงว่ารัฐบาลนี้ไม่เหลียวแลไม่เอาใจใส่จริงจัง เชื่อถือไม่ได้ ไม่มีความสามารถ ไร้ฝีมืออะไรทำนองนี้ ผมกราบเรียนนี้ก็เนื่องจากว่าผมบังเอิญเข้ามาเป็นสมาชิกฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล ก็จึงต้องศึกษาข้อมูลข้อเท็จจริงพอสมควรเท่าที่รู้มานี้ก็อาจจะมีความรู้ที่เล็กน้อย แต่ว่าเมื่อได้มาพูดเสียแล้ว ผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็คงจะคิดไตร่ตรองได้ทันและคิดว่าคงจะเป็นที่พอใจของท่านพอสมควร

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : ในการอภิปรายร่างพระราชบัญญัตินี้ มีท่านสมาชิกหลายท่านตั้งข้อสังเกตและสงสัยในข้อเท็จจริงบางประการเกี่ยวกับกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ผมจึงขอประทอนชี้แจงข้อเท็จจริง ข้อแรกเรื่องเบี้ยเลี้ยงผู้ที่ทำการรังวัดที่กรมทรัพยากรธรณีนั่น กรมทรัพยากรธรณีได้ตั้งงบประมาณไว้ให้เหมาะสมกับปริมาณของข้าราชการที่ปฏิบัติงานอยู่ และในปีนี้ได้รังวัดเร็วขึ้นและมากขึ้นเป็นพิเศษ เงินค่าเบี้ยเลี้ยงนั้นได้หมดไป แต่ก็กระทรวงจะได้ย้ายงบประมาณในประเภทอื่นเข้ามาให้เหมาะสมกับความจำเป็น กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติก็ขอเรียนว่า เป็นความจริงอยู่ที่การรังวัดที่เพื่อจะออกอาชญาบัตรผูกขาดตรวจแร่ นั้นล่าช้ามาก และยังมีค้างอยู่เป็นจำนวนมากอยู่ ผมขอเรียนว่ากระทรวงพัฒนาการแห่งชาติกำลังพิจารณามาตรการอื่น มาตรการอื่นที่จะทำ

คำทำไร โครงการต่าง ๆ ที่จะสร้างขึ้นนั้นจะต้องกระทำได้รับประโยชน์ในทางเศรษฐกิจจริง ๆ เขาต้องส่งทีมมาสำรวจทั้งหมด แล้วก็เมื่อเห็นว่าผลตอบแทนจะได้คุ้มค่ากับการลงทุนแล้ว จึงจะยินยอมให้กู้เงิน โครงการธนบุรี-ปากท่อนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของโครงการครั้งที่ ๕ ซึ่งมีหลายสายด้วยกัน ในระยะข้างหน้าที่จะสร้างต่อไป รายงานของธนาคารโลกก็เป็นที่ยินดีว่าได้ยกย่องว่ากรมทางหลวงนี้เป็นตัวอย่างที่ได้กู้เงินไปแล้วไปพัฒนาก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ บ้านเมืองจริง ๆ ในเรื่องที่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติลดจากงบประมาณเดิมที่ตั้งไป ๓๖๐ ล้านบาทนั้น คือเมื่อปรากฏว่ารัฐบาลต้องถอนพระราชบัญญัติต้องถอนภาษีเรื่องน้ำมันและปูนซีเมนต์ ซึ่งถ้าหากว่าไม่ถอนแล้วจะรวมเป็นเงิน ๓๖๐ ล้านบาทนั้น ก็เป็นความจำเป็นที่รัฐบาลต้องตัดรายจ่าย ในการตัดรายจ่ายนั้น กระทรวงซึ่งใช้เงินมากก็มีหน้าที่ต้องไปพิจารณา กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติก็ได้มาพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่หากว่าเลื่อนไปอีกปีหนึ่งจะเสียหายน้อยที่สุด ก็จึงได้เลือกโครงการบางโครงการให้เลื่อนไปอีกปีหนึ่ง เช่นกับโครงการที่มีลูกรังแล้ว และกำหนดจะลาดยางก็เลื่อนไปอีกปีหนึ่ง หรือโครงการที่มีถนนไปมาสัญจรได้แล้ว แต่คิดจะขยายก็เลื่อนไปอีกปีหนึ่ง และโครงการอันหนึ่งที่เลื่อนไปก็ที่จะทำสะพานที่ลาดพร้าวที่กำลังพิจารณาอยู่ บางทีอาจจะเอาเข้ามาใส่อีกด้วย เพราะว่าก็มีสมาชิกหลายท่าน แสดงว่าให้ความคิดเห็นว่ายังมีความจำเป็นอยู่มาก เพราะรถยนต์คับคั่งมากในระยะในทางนั้น อีกข้อหนึ่งที่ท่านสงสัยว่า เหตุใดกรมทรัพยากรธรณีในปีนี้จะลด ลดไป ๖๐ ล้านบาทนั้น ความจริงปีกลายนี้ได้ตั้งค่าสูบน้ำและเครื่องประกอบทั้งหลายสิ้นเงินไป ๕๘ ล้านบาท เรียกว่าเงินพิเศษ งบประมาณที่ต้องซื้อเครื่องเจาะน้ำที่จะเอาไปเจาะตามภาคต่าง ๆ และเมื่อได้ซื้อในปีนี้แล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องตั้งในปีหน้าอีกต่อไป

นายทองมาก จันทะลือ (อุบลราชธานี) : กระผม ทองมาก จันทะลือ จังหวัดอุบลราชธานี งบประมาณปีนี้ ต่างคนก็ให้ชื่อว่าต่าง ๆ กัน ผมก็อยากจะตั้งเหมือนกันว่า งบประมาณตายทั้งไม้ ตายทั้งลิง ตายทั้งไม้ ตายทั้งลิงครบ ไม่มีทางอยู่ พูดอย่างนี้ ท่านประธานเข้าใจดี เพราะว่าเป็นภาษาอีสาน ผมจำได้ที่ ๆ พบๆ พูดตอนหนึ่งว่า การพัฒนาจังหวัดแต่ละจังหวัดเท่า ๆ กันนะครับ ถึงแม้ว่าจะไม่เป็นผู้แทนพรรค ส.ป.ท. ก็พัฒนาเช่นกัน อันนี้ผมคิดว่าไม่จริงครับ เพราะว่าผมเคยขอมาเหมือนกัน ในงบ ๓๐๐,๐๐๐ บาท เอกสารยังอยู่ในมือนี้ครับ ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดอุตรดิตถ์พยายามเชิญไปประชุมแล้วก็แนะนำให้ผม ว่าไปบอกราษฎรได้แล้ว เพราะคำสั่งตกมาแล้ว ผมก็ไป ได้แล้วเงิน ได้แล้วสภายผลสุดท้ายเป็นอย่างไร ลิงก็ตาย

การร้งวัดให้รวดเร็วขึ้น วิธีการแก่นั้นไม่ใช่จะเพิ่มคนแล้วก็ไปทำการวัดโดยวิธีนี้ กำลังพิจารณา อาจมีความจำเป็นจะต้องทำการวัดทางอากาศก็ได้ กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติจะได้สำรวจ และก็พิจารณาวิธีการที่ประเทศอื่น ๆ ที่ผลิตปริมาณมากนั้นดำเนินการอย่างไรเปรียบเทียบดู ผลผลิตของทรัพยากรที่ได้ในปี ๒๕๑๒ ปีกลายนี้ได้สินแร่ ๓๑,๒๐๐ ตัน แล้วก็ได้เป็นราคา ประมาณ ๒,๕๐๐ ล้านบาท ปีนี้ก็จะได้ประมาณ ๒,๗๐๐ ล้านบาท ได้สินแร่ ๓๒,๐๐๐ ตัน รัฐบาลตระหนักดีถึงความจำเป็นที่จะต้องผลิตทรัพยากรและขายให้มากขึ้นเพื่อจะได้เงินมาชดเชยกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และแก้ดุลการชำระเงินดุลการค้าของประเทศด้วย อีกข้อหนึ่งที่ท่านตั้งข้อสงสัยว่าเหตุใดสำนักงานปลัดกระทรวงจึงเพิ่มขึ้น ส่วนการพัฒนานั้นลดลง การบริหารเพิ่มขึ้นนั้น แท้จริงเพิ่มขึ้น ๑,๓๐๐ ล้านบาท ก็เพิ่มขึ้นอย่างปกติเพียง ๓ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง เป็นค่าเงินเดือน ค่าเงินเดือนเพิ่มอย่างปกติกับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มิได้เพิ่มขึ้นในปริมาณคน และเพิ่มขึ้นในการบริหารเป็นพิเศษ กระผมขอประทานกราบเรียนต่อไปว่า กรมชลประทานที่ท่านสมาชิกสงสัยว่าคลองส่งน้ำมิได้ทำ ทำแต่เขื่อนอย่างเดียว นั้น ในปี ๒๕๑๓ ได้สร้างคลองส่งน้ำไป ๘๗๗ กิโลเมตร แล้วก็ในปี ๒๕๑๔ จึงได้ตั้งงบประมาณทำ ๑,๐๕๒ กิโลเมตร ส่วนงานก่อสร้างใหญ่ ๆ นั้นก็ยังไม่ทำในปีงบประมาณ ๒๕๑๔ จะดำเนินการหนักไปในทางขุดคลอง แล้วก็โครงการต่าง ๆ ที่กำลังทำอยู่แล้วก็จะดำเนินการให้เสร็จลุกลงไป โครงการชลประทานที่ท่านดำเนินการมาแล้วนั้นจนถึงสิ้นปีนี้ก็ได้ ๑๒.๒ ล้านไร่ และสิ้นปี ๒๕๑๔ คาดว่าจะได้ ๑๔ ล้านไร่ พื้นที่แผ่นดินไทยทั้งหมดก็ประมาณ ๓๐๐ ล้านไร่ แต่ว่าที่ทำไร่ทำนา ประมาณ ๔๗.๘ ล้านไร่ เพราะฉะนั้นโครงการชลประทานก็ได้ทำสำเร็จไปแล้วเพียง ๑ ใน ๔ เท่านั้นเอง เรื่องที่ท่านถามว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดให้ชาวไร่ชาวนาถือกรรมสิทธิ์คือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินของตนเองหรือไม่ นั้น สหกรณ์ที่ดินก็มีส่วนรับผิดชอบในด้านนี้อยู่ คือถ้าในกรณีที่มีที่ดินว่างเปล่า คือหมายความว่าเอกชนจะขายหรือผู้ที่ถือกรรมสิทธิ์เป็นจำนวนมากขาย แล้วสหกรณ์ที่ดินก็ดำเนินการพิจารณาจัดซื้อมาโดยตั้งงบประมาณ แล้วก็ให้ผู้ที่เขานั้นเช่าซื้อต่อไปโดยผ่อนให้หนี้ในระยะยาว เรื่องโครงการก่อสร้างสายธนบุรี-ปากท่ออันแหล่งกู่เงินคือธนาคารโลก ธนาคารโลกนี้เป็นองค์การชำนาญพิเศษของสหประชาชาติ และการกู่เงินมาสร้างถนนหนทางก็ใช้การกู่เงินเฉพาะธนาคารโลกแห่งเดียว ที่อื่นก็ไม่ได้กู่ ในการที่กระทำเช่นนี้เพราะเหตุว่าธนาคารโลกก่อนที่จะให้กู่ นั้น ธนาคารโลกตั้งขึ้นเพื่อที่จะบูรณะและพัฒนาประเทศที่กำลังพัฒนาอยู่ เขาไม่ได้สนใจหรือมีผลประโยชน์ในการที่จะ

ไม่ก็ตาย ไม่ได้เลยครับ มันเป็นอย่างนั้น ที่นี้อีกอย่างก็รายการ همینนี้ก็เหมือนกันครับ ลิงก็
จะตายไม่ก็จะตายเหมือนกัน ไปทำส้วมซึมบ้าง โรงเรียนบ้าง อะไรต่ออะไรอีกจิปาตะ ผมว่า
อันนี้มันเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารนะครับ ตั้งแต่สมัยยังไม่มีผู้แทนราษฎร ฝ่ายบริหารก็ทำ
แต่ตัวอย่างหนึ่งว่า ถนนจากจังหวัดอุบลราชธานีมาถึงจังหวัดร้อยเอ็ดมันเสร็จไปเสียก่อน ถ้า
ไม่เสร็จ ก็จะอยู่ในงบนี้ ก็ข้าขอมมา ข้าทำเอง เป็นอย่างนั้น ผมคิดว่าประชาธิปไตยนั้น ผมคิด
ว่ามีแล้วทุกอย่าง อย่างหน่วยเร่งรัดพัฒนาชนบทหรือว่าอะไรจิปาตะนี้ครับ เป็นหน้าที่ตามที่
กระผมเข้าใจ เข้าใจว่า เรามีพร้อมทุกอย่าง อย่างลูกของเราเกิดขึ้นมา เราไม่ต้องสอนหนังสือ
เพราะว่าเรามีครูสอนแล้วเรามีสิ่งของต่างๆ เราไม่ต้องรักษา เพราะว่าเรามีตำรวจรักษาให้
ภัยจากต่างประเทศจะมาคุกคาม ผมก็ว่ามีแล้วทหาร เป็นหน้าที่ของทหารรักษา ผมคิดว่า
อย่างนั้น แต่ที่นี้ทำไมคอมมิวนิสต์มันถึงเกิดขึ้นมา อันนี้ ส.ส. เชียงรายผู้มีเกียรติก็ได้พูด
ไปแล้วว่า เกิดอยู่บนโต๊ะ เกิดอยู่บนเก้าอี้ สถานที่ราชการต่างๆ อันนี้ผมเห็นด้วย เพราะว่า
การไปติดต่อกันแต่ละครั้ง ก็อยู่ในข่ายที่ว่า เอาอย่างนี้ได้ไหม เลิกเที่ยงได้ไหม ตอนเที่ยงมา
มารับ จะบริหารให้ จะทำให้ แม้แต่คำร้องเสียเงินไปแล้วก็ยังมีโอเลียงบ้าง น้ำชา กาแฟ กิน
อาหารกลางวันบ้าง อะไรทำนองนี้ครับ นี่มันเป็นคอมมิวนิสต์น้อย ยังไม่ถึงคอมมิวนิสต์ กิน
น้อยเสียก่อน ก็ต่อไปก็เกิดเป็นคอมมิวนิสต์ขึ้นมา ยกตัวอย่างให้เห็นว่า ท่านประธานที่
เคารพ เมื่อ ๒-๓ วันนี้ ผมไปที่โรงพยาบาลจังหวัดอุบลราชธานี มีสิทธิพิเศษอยู่สิทธิหนึ่ง ถ้า
ใครมีสตางค์หน่อยก็เข้าไปพักที่รักษาตัวอยู่ตึกพิเศษ แต่ตึกพิเศษนั้นเขามี เขาบอกว่าต้อง
จ่ายเงินล่วงหน้า ๓๐๐ บาทเสียก่อน ที่นี้พอเข้าไปได้ครึ่งวัน จ่ายไปแล้ว ยายังไม่ได้ฉีด ก็ตาย
ตายแล้วเอาศพกลับบ้านแล้ว ๓๐๐ บาท ตายทั้งไม้ทั้งลิงอีก ไปเอากับใคร เมียตาย เงิน ๓๐๐
บาทก็เสีย ชักจะคอมมิวนิสต์ขึ้นมาแล้วนะครับ ท่านประธานมันเป็นอย่างนั้น ที่นี้ผมคิดว่า
ฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลก็ฝ่ายค้านตามที่สมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้พูดว่าเป็นหน้าที่ อันนี้
ผมยอมรับเป็นหน้าที่ แต่สังเกตเหตุผลแล้ว ตามที่ผมในฐานะน้องใหม่ซึ่งก้าวเข้ามาสู่
สภานี้เป็นครั้งแรกในชีวิต เต็มโตมาจากคิลปินหมอลำนะครับ เคยคลุกคลีตีโมงกับราษฎร
ทั้งนั้น เพราะอาชีพของหมอลำไม่ได้อยู่กับในเมือง อยู่ตามชนบท หากินกับคนทำบุญสุนทาน
ก็เห็นได้ชัดว่าอะไรเป็นอะไร นี่แหละพอผมถึงพูดว่าคอมมิวนิสต์น้อยเกิดแล้วคอมมิวนิสต์ตามมา
คอมมิวนิสต์ตามมาก็บ่อนทำลายชาติๆ ผู้ก่อการร้าย นี่มันเป็นอย่างนั้น ในเรื่องนี้ผมถึงพูด
ในประเด็นที่ว่า ตายทั้งไม้ทั้งลิง ก็เมื่อปีที่แล้วก็ขอเงินให้บ้างผู้ใหญ่บ้านและกำนันให้มากๆ

เถอะ เพราะว่าบุคคลเขาเหล่านี้เป็นกระโถนท้องพระโรง เป็นผู้ที่ใจรอบสองปล้นทุกเวลา
 เดียวนี้ผมออกไปตามชนบทบ้านนอกเยี่ยมเยียนราษฎร ถามว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจปล้นไหม ชัก
 จะเบาบางแล้ว ไม่ค่อยปล้นเดี๋ยวนี้ มีพวกอะไรมาบปล้นบ้าง ก็มีกรมโภชนาการหรือพวกโภชนาการ
 สอนคนทำกับข้าวนะครับ พอไปถึงบ้านผู้ใหญ่ก็ตีเกราะเคาะสัญญาณขึ้นมา ลูกบ้านก็มารวม
 กันละทีนี้ ใครจะให้ลูกเรียนวิธีทำกับข้าว เขาก็อยากเรียนนี่ครับ ก็เอาเงินมาคนละ ๖๐ บาท
 สอนกันไปสอนกันมากก็โภชนาอยู่ที่บ้านผู้ใหญ่บ้านนั่นแหละ ผู้ใหญ่บ้านก็เท่าไร ๗๕ บาท
 นี้ก็ตายไปเหมือนกัน พอเสร็จแล้วก็กลับบ้าน ทีนี้ก็พ่อยากกินรู้ใหม่ ให้ลูกสาวไปทำ ลูกสาว
 ก็บอกว่าพ่อจะทำบางทีก็ ๖๐ บาทมา ซื้อเครื่องประกอบนะครับ ทำแต่เช้า ๖ โมง บ่าย ๒ โมง
 ถึงเสร็จ นี่เอไปให้พ่อรับประทาน พ่อก็รับประทานไม่ได้ ไม่รู้เป็นอย่างไรมัน ๆ เค็ม ๆ ทีนี้
 แกพูดอย่างไร บอกว่าเอามาละกอมา ปลาร้ามา น้ำมันเป็นอย่างนั้น ล้วนแต่ไม่ถูกทางทั้งนั้น
 แต่พวกนี้ไปทำอยู่อย่างนี้ครับ ก็ไปหับผู้ใหญ่บ้านอย่างว่า เดียวนี้ตามบ่อย กำนันก็ถาม
 ผู้ใหญ่บ้านก็ถาม เป็นอย่างไร เงินเดือนเป็นอย่างไร ผมก็ตอบได้คำเดียวบอกว่า เห็นแต่
 หนังสือพิมพ์ในสภาไม่เห็นรัฐบาลรับปากสักที ผมก็บอกว่าตอบได้แค่นั้น ไม่รู้ว่าจะได้หรือ
 ไม่ได้ ทีนี้ผมขอพูดถึงเรื่องว่าการช่วยเหลือชาวนา จังหวัดของผมได้รับการช่วยเหลือ แต่ว่า
 ตามที่ดูแล้วไม่ใช่ชาวนาครับ เป็นเจ้าแก้งสามเสน เป็นข้าราชการ ทีนี้ท่านประธานที่เคารพ เดียวนี้
 เรื่องยังอยู่ที่ศาล ที่อำเภอตระการพืชผล ราษฎร ๓ คน นำข้าวมาขายตั้งแต่เดือนมีนาคม
 ๖๖ ๖๗ ครบที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับกรูดารับไว้ฟังด้วย เพราะเป็นเรื่องจริงครับ ขายข้าว ๔๐๐ กว่า
 กระสอบ เงินยังไม่ได้บังเอิญที่คน ๓ คนนี้ กระสอบก็ไม่มี รถยนต์ก็ไม่มี ไปเข้ากระสอบมา
 ไบละ ๕๐ สตางค์ แล้วก็นำข้าวมาขายพอเจ้าหน้าที่ซึ่งข้าขอออกได้เลยว่าคุณไสว ครับขอ
 ประทานโทษ บางที่ท่านอาจสนใจ ท่านอาจจะจำชื่อนี้ได้ บังเอิญเจ้าหน้าที่ไปทำทุจริตแต่
 ทางการก็จับได้ แต่ข้าแล้วครับ เขาไปแล้ว เงินก็ไม่ส่ง ก็มาถามแต่ผู้แทน ผมก็เข้าไปทาท่าน
 ผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านก็ตอบว่าจะพิจารณา จะรีบเร่งที่สุด แต่ถามไป
 ถามมาเดี๋ยวนี้เรื่องไปถึงอัยการ ตั้งแต่เดือนมีนาคม อันนี้ก็เงิน ๑๐๐ ล้านบาทที่รัฐบาลท่านว่า
 ช่วยเหลือชาวนาที่ว่าถึงมือชาวนา ยังไม่ถึงครับ ยังไม่ถึง เดียวนี้นาจจะเป็นของคนอื่นไปแล้ว
 อ้ายเจ๊กก็มาบอกว่า อ้ายทำ ไบละ ๕๐ สตางค์ เมื่อไรจะให้สักที ก็ยังไม่ให้ครับ หน้กระสอบ
 ที่เข้ามาก็ยังไม่ได้จ่าย นี่ของจริงครับ มันเป็นอย่างนั้น หนักเข้ามาทีนี้ข้ากินหมู เอาเงินค่า
 ข้าวไปจ่ายให้ค่ากระสอบไม่ได้ ทีนี้กลับไปบ้านก็ขายหมู ขายหมูให้ค่ากระสอบไปก่อน

แต่ค่าอย่างอื่นเอาพักไว้ก่อน เพราะว่าอายเงินมันก้อนใหญ่นะครับ อันนี้ก็ขอให้ทางฝ่ายรัฐบาลรับฟังไว้ด้วย ทีนี้ประเด็นสุดท้ายขอย้ำอีกสักนิดหนึ่งว่า ปีนี้อธิบายให้ท่านประธานพิจารณาให้ดีขึ้นหน่อย ขออย่าให้เป็นอย่างปีที่แล้ว เพราะว่าทุกคนกล่าวแล้วว่า ในสถานที่นี้เป็นสถานที่ทรงเกียรติ สถาบันสูงสุดของประเทศชาติ แต่ผมอยากพูดสักนิดหนึ่งว่า อ้ายคนมานั่งในสถาบันที่ทรงเกียรตินี้ไม่ค่อยทรงเกียรติเหมือนกับสถาบัน จะสื่อให้เห็นได้ว่าอย่าง ๗ พรรษา รัฐมนตรีกำลังภายในของเราเนี่ยครับ ก็ทว่าอย่างนี้ก็ไม่ค่อยทรงเกียรติเท่าไร คำที่ว่ากำลังภายในเขาใช้กันที่บ้าน ในมุ้งหรือในห้องแอร์ เป็นอย่างนั้นนะครับ อันที่สอง ผมก็เห็นได้ว่าท่านประธานถ้าถึงเวลาจะเอากรรมาธิการเมื่อไรละก็เลขวาจัด ใครรับรองใครรับรอง แลขวาจัดครับ ฝ่ายทางซ้ายไม่ค่อยแล ปีนี้อธิบายให้แลครับ จะแพ้ชนะเป็นธรรมดา ขอให้มีความเป็นกลางจริงๆ ครับ นี่เป็นอย่างนั้น และสุดท้ายนี้ผมคิดว่าขอแนะนำให้รัฐบาลว่าทำอย่างไรข้าราชการถึงจะรู้จักหน้าที่ของตนว่ารับจ้างประชาชน เป็นคนรับจ้างประชาชนและก็ทางตัวรัฐบาลทั้งตัวท่านด้วยและก็ผมด้วย และก็เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับวงงานของตัวเองด้วยนะครับ ทำอย่างไรถึงจะให้ข้าราชการของท่านทุกแผนกเข้าใจเสียว่าตนเป็นผู้รับจ้างประชาชน เพราะว่าเงินที่ท่านได้รับประทานนั้นได้มาจากหยาดเหงื่อของประชาชนจริงๆ รวมทั้งตัวท่านด้วยนะครับ รถเก๋งติดแอร์ยาวตั้ง ๕ วา ๖ วาวัตโดยรอบนะครับ เป็นอย่างนั้น

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ รองประธานสภาผู้แทน คนที่ ๑ ได้ลงจากบัลลังก์ชั่วคราว และได้มอบให้รองประธานสภาผู้แทน คนที่ ๒ ทำหน้าที่เป็นประธานดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เหลือเวลาอีก ๑ นาที

นายทองมาก จันทะลือ (อุบลราชธานี) : เอะละครับ ขอขอบคุณครับ

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : วันนี้ผมก็ได้ฟังคำอภิปรายของทางฝ่ายรัฐบาลมากมายมากก็จัดไว้จนเต็ม แต่คงจะไม่ได้พูดเต็มนี้ ก่อนอื่นอยากจะขอเรียนว่า งบประมาณเป็นนี้ที่รัฐบาลเสนอมานะ ๒๘,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้นมีรายการที่แยกอย่างนี้ การเศรษฐกิจ ๒๗.๖ การศึกษา ๑๘ การรักษาความปลอดภัย ๒๕ สาธารณสุข และสาธารณูปการ ๑๑.๔ บริหารทั่วไป ๔.๒ ชำระหนี้เงินกู้ ๙ จ่ายอื่นๆ ๔.๓ ทีนี้ไปปีอื่นท่านผู้เป็นประธาน เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ก็มีอย่างนี้ท่านเองเดียวกันนี้ ๑๘.๘ ๑๖.๘ คือไล่ๆ เลี้ยวๆ กัน ไม่มีการทุ่มไปในทางใดดังที่กระผมเคยเรียนไว้ และยิ่งกว่านั้นที่รัฐบาลบอกว่าห่วงเหลือเกินเรื่องเศรษฐกิจนี้ แต่ปีนี้

ท่านก็ลดลง ปีก่อนนี้ ๒๘.๘ ปี ๒๕๑๒ ๒๘.๕ ปี ๒๕๑๓ ๒๘.๘ ปีนี้ลดลง ๒๗.๖ ที่ท่านว่าสนใจมาก และเมื่อนี้ก็ก็มีพูดกันหลายครั้งหลายหนเรื่องชอนงบไว้เอาไปแจกเป็นเบี้ยหัวแตกอะไรต่าง ๆ ข้าพเจ้าก็เพิ่งแลเห็นว่าเมื่อปี ๒๕๑๒ นั้น ท่านทำงบประมาณไว้ ๓.๓ ในรายจ่ายอื่นๆ ในงบนี้ แต่พอเอาจริงเข้าเป็น ๘.๔ หมายความว่า เป็นงบที่ตั้งไว้แล้วคอยเปลี่ยนแปลง พอปี ๒๕๑๓ ท่านตั้งไว้ ๓.๘ พอเอาจริงก็เอา ๖.๐ ปีนี้ก็ตั้งไว้ ๔.๓ เข้าใจว่าคงจะมีเพิ่มจาก ๔.๓ นี้ ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าก็ได้ฟังเพื่อนสมาชิกได้พูดประเด็นต่าง ๆ มาหลายประเด็นเต็มที่ ข้าพเจ้าจึงไม่อยากจะกล่าวประเด็นที่ข้า จึงอยากจะกล่าวประเด็นที่ยังไม่มีใครกล่าว คือประเด็นที่อยู่ส่วนลึกของสภาพสถานะจริงของบ้านเมือง อันเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ท่านผู้เป็นประธาน ตามตัวเลขที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนมานี้ทุกปี ๆ นั้น รัฐบาลนี้ได้ออกงบประมาณมา ข้าพเจ้าขอเรียกว่าเป็นงบประมาณของแบบฟอร์ม คือบิกลายอย่างไรปีนี้ก็อย่างนั้น ปีโน้นก็อย่างนั้นทุกที ไม่ได้แสดงถึงความหลักแหลม ไม่ได้แสดงถึงความริเริ่ม ไม่ได้แสดงถึงความแปลกอะไรให้เห็นเลยที่จะแก้ไขชาติบ้านเมือง ท่านผู้เป็นประธาน โดยการที่ไม่แก้ไขนั้นนั้น ก็เพราะท่านไม่ได้รู้ถึงสถานการณ์บ้านเมืองอันแท้จริง ความจริงนั้นการที่จะเสนอนั้นข้าพเจ้าได้พูดหลายครั้งแล้วในการทำงบประมาณนี้ว่าการทำงบประมาณนั้นต้องเอาจากความต้องการของประชาชน รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ว่า อธิปไตยจากปวงชนชาวไทย แต่ว่าคน ๓๔ ล้านคนนั้นมาประชุมที่นี้ไม่ได้ จึงส่งเราเข้ามา เราเป็นผู้ใช้อำนาจนั้น และท่านเป็นผู้รับคำสั่ง คือความต้องการที่เราจะบอกกับท่าน แต่ว่าด้วยตามมรรยาทที่เราจะพูดกันด้วยสุภาพก็ได้โปรดครับ ท่านกรุณาอย่างนั้น ได้โปรดขออย่างนี้ นี่เป็นคำพูดที่สุภาพเท่านั้น แต่ความจริงมาสั่งท่าน ท่านผู้เป็นประธาน งบประมาณนี้ข้าพเจ้าพูดหลายครั้งว่าต้องทำด้วยความต้องการของประเทศชาติ ความจริงนั้นท่านควรจะได้ปรึกษาหารือ ควรจะเอาตัวเลขต่างๆ ควรจะปกครองบ้านเมืองด้วยตัวเลข ไม่ใช่เสียงตัว ข้าพเจ้าเคยพูดหลายครั้งหลายหนแล้ว ควรเอาตัวเลขต่างๆ นี้มาเสนอให้ผู้แทนราษฎรของประชาชนได้ทราบ แต่ไม่ได้หมายความว่า ท่านจะต้องมาเสนอกับเรา ท่านอาจจะอับอายขายหน้ามาเสนอฝ่ายค้าน ไม่ต้อง ของท่านมี ๑๐๐ คน ท่านประชุมชื่อบอกเขาเขาเป็นผู้แทนราษฎรทั้งนั้น ถามเขาว่าเออบ้านเมืองมันเป็นอย่างไร เราควรจะเอาอย่างไร ตกกลงกันเอาอย่างไร ไม่ใช่ปล่อยให้ข้าราชการประจำเขาทำไป งบประมาณที่ข้าราชการประจำเขาทำไปนั้น เขาก็ใส่หนี้หนี้ใส่หนี้หน้อย ใส่หนี้หนี้ใส่หนี้หน้อย ตามวิธีการของเขา เพราะเขาไม่ใช่ฝ่ายนโยบาย ข้าพเจ้าเคยพูดหลายครั้งหลายหนแล้วว่า การสร้างการจัดงบประมาณ

นั้น ควรจะได้จัดเหมือนกับเราอยู่บ้านนะ เลือขาดกางเกงขาดรองเท้าขาด หมวกขาด มันขาด
 ทุกอย่าง แต่ข้าราชการประจำนั้นเขาแจกงบประมาณเป็นปลีกย่อยไปนิด ๆ ท่านก็สั่งเขาซี
 ถามผู้แทนราษฎรของท่านว่า ปีนี้จะเอาอะไร ปีนี้เอารองเท้านะ เพราะจะต้องเดินไปทำมาหากิน
 ก็เอารองเท้าซี ก็ทำไมจะเลิกพูดรองเท้าเสียที ปีหน้าก็เอาอื่น เอากางเกงตุตมันขาดแล้วก็เอา
 กางเกงซี อะไรอย่างนี้ ข้าพเจ้าหมายความว่าต้องทำงบประมาณไปในรูปนี้ แต่เขาไม่ได้ทำ
 อะไรเลย อย่างเมื่อก็หมายความว่าแผนเศรษฐกิจของรัฐบาล ที่รัฐบาลว่ามานั้นมันผิดทั้งนั้น
 มันไม่ถูกต้อง เพราะท่านฟังแต่ข้าราชการประจำ ซึ่งเขาก็ทำหน้าที่ของเขา เขาเรียนมาอย่างไร
 เขาก็ทำอย่างนั้น แต่เขาไม่ใช่ฝ่ายนโยบาย ไม่ใช่ฝ่ายราษฎร ท่านผู้เป็นประธาน ท่านทราบ
 หรือไม่ว่าสถานการณ์จริง ๆ นะของเมืองไทยขณะนี้ในส่วนลิกนะ มันเป็นอย่างไร ท่านก็
 บอกว่าท่านพัฒนาบ้านเมือง ข้าพเจ้าก็พูดเมื่อปีกลายแล้ว ท่านก็พัฒนาบ้านเมือง พัฒนาไป
 พัฒนามา ข้าวจะเคยได้ไร่ละ ๓๑๐ กิโลกรัม เดียวนี้มันพัฒนามากก็เหลือ ๒๖๐ กิโลกรัม
 เท่านั้น ตัวเลขนี้ก็ได้จากกรมสถิติ นั่นหมายความว่าอะไร เนื้อที่ท่านก็น้อยลง แต่ข้าพเจ้า
 ไม่ได้จดมา น้อยลงทุกที นั่นหมายความว่าอะไร หมายความว่า ราษฎรยากจนขึ้น ราษฎร
 ส่วนใหญ่ของเราเป็นชาวนาทั้งนั้น ๘๕ เปอร์เซ็นต์เป็นชาวนา แล้วคนเหล่านี้จะได้ข้าวไร่ละ
 เท่านี้ มีรายได้สองพันบาทกว่า ไม่ถึงสามพันบาทหรืออย่างที่ใครพูดเมื่อกี้นั้นนะ ตัวเลขจริง ๆ
 ไม่ใช่ปีละ ๓,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๐ กว่าบาทต้องเลี้ยงครอบครัว เขาก็อ่อนแอ ไม่มีแรง ไม่มีข้าว
 จะกิน ไม่มีอาหารจะบำรุงร่างกาย แต่ภาษีต้องเสียเท่ากัน เพราะเขาซื้อเสื้อผ้าตัวหนึ่งก็ราคาเท่ากับ
 ท่านรัฐมนตรีซื้อ คือว่าภาษีทางอ้อมทั้งหลายเสียเท่ากันทั้งนั้น ท่านผู้เป็นประธาน ผลมัน
 เป็นอย่างไรที่ข้าพเจ้าว่าจะพูดประเด็นส่วนลิกของบ้านเมืองขณะนี้นั้น ผลก็คือเรามีราษฎร
 ของเราอยู่ ๓๕ ล้านคน คือ ๓๕ ล้านปาก ๓๕ ล้านท้อง มันเป็นตลาดใหญ่ ซึ่งแทนที่เราจะหา
 กินในหมู่ของเราในหมู่ของชนชาวไทยเรา เราปล่อยให้คนอื่นเขามาหากิน ท่านผู้เป็นประธาน
 เมื่อเขาคนอื่นที่เขามานั้น เขาก็ล้วนแต่มีปัญญา โลกนี้มันปกครองด้วยปัญญา ด้วยความรู้
 คนอื่นเขาก็มีปัญญามากกว่าคนของเรา ของเราก็ต่อ ป.๔ ของเขาล่อมมหาวิทยาลัยทั้งนั้น เมื่อ
 เป็นเช่นนี้มันสู้กันไม่ได้ เมื่อมันสู้กันไม่ได้ อีกฝ่ายหนึ่งก็เป็นฝ่ายปกครองต่อไปนะ อีก
 ต่อไปนะ ค่อย ๆ เข้ามาแล้ว ต่อไปนี้ในวงราชการต่ง ๆ แม้แต่สถาบันนี้จะค่อย ๆ เข้ามา ทำ
 ไม่ค่อย ๆ เข้ามา ก็เพราะเขามีกำลังมากกว่า เขามีเงินมากกว่า ยังมีมากขึ้นทุกที แต่ของเรา
 ยิ่งจนลงทุกที ดังที่ข้าพเจ้าบอก ลูกเราเรียนประชาบาล ลูกเขาก็เรียนมหาวิทยาลัย หลานเรา

เรียนประชาบาล ทลานเขาก็เรียนมหาวิทยาลัย เทลนเราเรียนประชาบาล เทลนเขาก็เรียนมหาวิทยาลัย ตกลงเขาก็เรียนมาปกครองเรา เวลานี้ยัง ต่อไปใน อิน เดอะ ลอง รัน (in the long run) คือไปอีกนานในที่สุดเราจะไม่ค่อยมีในนี้ ในที่สุดนี้ชาติไทยของท่านที่เรารักทั้งหลาย ก็จะเป็นเจ้าของบ้านท่านรู้ไหม นโยบายงบประมาณของท่านที่ส่งมานี้ ส่งมาแบบนี้ไม่มีอะไร ไม่มีจุดมุ่งหมายอะไรที่จะแก้ไข ที่ข้าพเจ้าพูดนี้ ต่อไปราษฎรของเรา ประชาชาติที่เป็นเจ้าของบ้านนี้จะเปรียบประเทศเป็นเจ้าของบ้าน เราจะค่อยๆ เลื่อนลงอยู่ใต้ถุนบ้าน เขาจะขึ้นอยู่บนบ้าน บ้านของเรา บ้านที่เราสร้างขึ้น ที่ปุ๋ยตายเราสร้างให้เรานั้น เราจะอยู่ใต้ถุน เราจะเป็นชาติไทย แต่รายได้นิดเดียว อย่างที่ข้าพเจ้าเคยพูดเสมอ ท่านดูซิตามถนนหนทางต่างๆ นี้ทุกแห่งละคนอื่นทั้งนั้นแหละ ส่วนไทยค่อยๆ ร่นไป ร่นลงไปใต้ถุนเป็นไทยรู้อย่างไร ไม่ใช่ไทยแลนด์ ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าได้มองดูงบประมาณของท่านทุกปีๆ ก็เป็นอย่างที่ว่านี้ ไม่มีอะไรเลยที่จะแสดงให้เห็นวีแววของความหลักแหลมของความริเริ่มที่จะแก้ไขสิ่งที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนมานี้ ท่านผู้เป็นประธาน แผนเศรษฐกิจของท่าน ท่านรัฐมนตรี ท่านได้กล่าวเมื่อสักครู่นี้ ท่านบอกว่าข้าวเดี๋ยวนี้ขายไม่ค่อยได้แล้ว เพราะว่าคนอื่นมาแย่งกันขาย เราจึงจะเปลี่ยนเป็นอุตสาหกรรมอย่างที่ท่านผู้แทนนครปฐมพูดเมื่อคืนนี้ ความจริงนั้น การจะเปลี่ยนคน ๓๕ ล้านคนเป็นอุตสาหกรรมนั้น มันเป็นเรื่องยาก มันจะต้องใช้ระยะยาว ต้องใช้เวลา ท่านผู้เป็นประธาน ประเทศของเรานี้เป็นประเทศกสิกรรม คนของเราชำนาญชำนาญ ในการกสิกรรม ตั้งแต่โน้นตั้งแต่แยงซีโน้น ที่เราอยู่เราเลื่อนๆ มานี้ เราก็ชำนาญแต่เรื่องอย่างนี้ทั้งนั้น คือกสิกรรม และกสิกรรมข้าพเจ้ามีความเห็นว่า ในระยะยาวต่อไปนี้นั้น จะเป็นประเทศที่มีอำนาจ คือประเทศกสิกรรม เพราะพลโลกจะมีมาก แล้วไม่มีข้าวจะกิน เพราะฉะนั้นเราควรที่จะอุดหนุนกสิกรรมให้เป็นล่ำเป็นสัน ท่านไม่ต้องกลัวว่าใครจะไม่ซื้อข้าวท่าน คนมันยิ่งมากขึ้นทุกวัน ไม่ต้องกลัวว่าใครจะไม่ซื้อผลิตภัณฑ์ ข้าวก็ดี ผลิตภัณฑ์ต่างๆ ก็ดี มันกินได้ เหลือกินมันกินไม่ได้ ท่านผู้เป็นประธาน และคนของเราชำนาญในทางนี้อยู่แล้ว สอนง่ายอยู่แล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เหลือเวลาอีก ๒ นาทีครับ

นายโถง สุวรรณทัต (ชนบุรี) : ข้าพเจ้าขอจบคำอภิปรายด้วยคำว่ารัฐบาลนี้ไม่มีความรู้ในการทำงานเลย ไม่มีความรู้ในการที่จะทำงบประมาณเลย งบประมาณแบบนี้ถ้าทำต่อๆ ไปนี้จะพาเราลงทะเล และทะเลมันหนาว เราก็ไม่ใช่ปลา อยู่ไม่นานก็ไม่ได้ ท่านผู้เป็น

ประธาน ข้าพเจ้าก็ไม่มีเวลาพูด ข้าพเจ้าขอให้ท่านถอนไปและปรึกษากันใหม่ และเอามาเสนอใหม่บางทีก็จะรับ ขอขอบพระคุณ ไว้แปรญัตติก็น่าพูดได้นะท่าน

(ขณะนี้ประธานสภาผู้แทนได้กลับมาในที่ประชุมและขึ้นบัลลังก์ทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมต่อไป)

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี): การอภิปรายเกี่ยวกับงบประมาณนี้ส่วนใหญ่เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังมาก็ส่วนมากกว่ารัฐบาลนี้ตั้งงบประมาณไม่ถูก ไม่มีอะไรที่จะเปลี่ยนแปลง ไม่ได้มีความหลักแหลมอะไรเลย ทำไปตามแบบตามฟอร์มอยู่ตลอดเวลา ข้าพเจ้าขอเรียนว่าเราได้พยายามพิจารณาอย่างถี่ถ้วน ท่านบอกว่าทำไมท่านไม่เอาตัวเลขอะไรมาปรึกษาหารือกับทางผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าขอเรียนว่ารัฐบาลนั้นเป็นฝ่ายบริหาร แล้วนโยบายก็ไปจากฝ่ายบริหารที่จะให้แก่ข้าราชการประจำเป็นผู้ไปดำเนินการต่อไป ไม่ใช่ทางรัฐบาลจะเชื่อแต่ตัวเลขหรือคำบอกเล่าของบรรดาข้าราชการประจำเท่านั้น เรายอมให้ความมุ่งหมายเขาไปให้นโยบายเขาไป เพื่อจะจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสม บางคนทีพูดมาเมื่อตอนบ่ายนี้ก็มิบอกว่าข้าพเจ้านะเชื่อว่าเป็นคนซื่อ แต่บางทีซื่อ ๆ จนเกือบจะอะไรที่ไม่พูดออกมา แต่ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าท่านพูดต่อไปก็คงว่าเชื่อ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าได้ผ่านงานมาตั้งแต่เล็กน้อยในการศึกษา ข้าพเจ้าก็ได้ผ่านมาด้วยดีตลอดเวลา การรับราชการประจำทางด้านทหาร ข้าพเจ้าก็ได้รับยศแต่งตั้งร้อยตรีจนกระทั่งถึงจอมพล ซึ่งเป็นยศสูงสุดทางทหาร ทางฝ่ายบริหาร ข้าพเจ้าก็ได้เคยเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ รัฐมนตรีว่าการ และเป็นนายกรัฐมนตรีมานี้เป็นครั้งที่ ๓ แล้ว ท่านจะว่า ข้าพเจ้าเชื่อหรือไม่เชื่อก็แล้วแต่ท่านจะคิด แต่ข้าพเจ้าขอให้ท่านเลือกเอาว่าคนที่ซื่อจนเชื่อกับคนที่ไม่ซื่อแต่ไม่เชื่อ ท่านจะเลือกเอาข้างไหน.....

(สมาชิกที่ประชุมปรบมือ)

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี): อีกอย่างหนึ่งที่มีการพูดกันหลายท่านเหมือนกันบอกว่าในเรื่องการป้องกันประเทศหรือการที่จะปราบปรามคอมมิวนิสต์นั้นเราไม่จำเป็นต้องไปกระทำ หรือไม่จำเป็นต้องไปป้องกันคอมมิวนิสต์ อันนี้ข้าพเจ้าขอเรียนว่าฐานะที่ข้าพเจ้าเวลานี้อายุ ๕๙ ปี ย่างเข้า ๖๐ ปีแล้ว เป็นทหาร มีชีวิตเป็นทหารมาตั้งแต่อายุ ๙ ขวบเป็นเวลา ๕๑ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นเลือดในการรักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์นั้นฝังอยู่แน่นเหลือเกิน เพราะฉะนั้นในการที่จะไม่ให้ข้าพเจ้าต่อสู้กับผู้ที่จะมาเป็นอันตรายต่อประเทศชาตินั้น ข้าพเจ้าทำไม่ได้ จึงจำเป็นต้องตั้งงบประมาณสำหรับกิจการในการป้องกันประเทศ และการ

ปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ข้าพเจ้าคิดว่าเราควรจะให้ประชาชนชาวไทยของเรามีเลือดในการต่อสู้ยอมตายเสียทั้งชาติดีกว่าที่จะให้คอมมิวนิสต์เข้ามาครอบครอง เพราะประเทศที่ถูกคอมมิวนิสต์ครอบครองมาแล้วท่านเห็นเป็นตัวอย่างที่แรกก็ว่าควรจะยอมเขาดีกว่า คนตายไปเปล่า ๆ เมื่อยอมไปเป็นประเทศที่อยู่ในครอบครองของคอมมิวนิสต์แล้วมันเกิดผลร้ายอย่างไร และการที่จะพยายามเอาประเทศของตัวออกมาจากความครอบครองของคอมมิวนิสต์นั้นทำได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียนว่าจึงจำเป็นต้องตั้งงบประมาณในการที่จะป้องกันประเทศชาติ ถ้าประเทศชาติของเราไม่สามารถที่จะเป็นอิสระอยู่ได้แล้ว การที่เราจะทำอะไรต่าง ๆ ทุกอย่างนั้นก็เปล่าประโยชน์ หาประโยชน์มิได้ งบประมาณต่าง ๆ ที่ทางรัฐบาลได้พยายามทำมานี้ก็ได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนรอบคอบและก็ได้จัดสรรไปให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์หรือเหตุการณ์ในขณะนี้ก็ควรจะใช้ไปทางด้านไหนอย่างไร สำหรับเรื่องการพัฒนาหนี้ ทางรัฐบาลก็ยังถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอยู่ จึงจัดลำดับไว้อยู่ในลำดับที่ ๑ งบประมาณพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศนั้นอยู่ในลำดับ ๑ การป้องกันประเทศซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากในขณะนี้อยู่ในลำดับต่อมา แล้วก็ส่วนอื่น ๆ ก็เป็นลำดับรองลงไป สำหรับทางด้านการศึกษาซึ่งเราควรจะทำมาก ทางรัฐบาลก็ได้เพิ่มให้มากกว่าทางด้านอื่น ๆ ปีนี้เราเพิ่มงบประมาณทางด้านการศึกษาถึง ๕๔๐ กว่าล้านบาท สูงกว่าด้านอื่น ๆ ถึงแม้งบประมาณส่วนรวมจะน้อยกว่าทางด้านอื่น ๆ ก็ตาม แต่ว่าปริมาณการเพิ่มนั้นก็เพิ่มมากขึ้นกว่าด้านอื่น ๆ นี่ก็เป็นเรื่องที่ทางรัฐบาลได้พยายามพิจารณาอย่างถี่ถ้วนรอบคอบแล้วก็ขอเรียนให้ที่ประชุมได้เข้าใจด้วย

นายใหญ่ ศรีตชาต (นครสวรรค์) : ผมนั่งฟังมาตั้งแต่ตั้งงบประมาณนี้เข้ามาสู่การพิจารณาของสภานี้ ได้สดับตรับฟังจากข้อข้องใจของสมาชิก แต่ที่รัฐบาลไม่ได้ตอบ แม้ท่านนายกรัฐมนตรีจะมาตอบในข้อข้องใจของท่านสมาชิกบางท่าน แต่เขาก็ไม่ได้ตอบบางประการ ผมจึงยังมองเห็นไปว่า อย่างที่เพื่อนสมาชิกบางคนว่า ซึ่งผมไม่ค่อยอยากจะว่าเลยว่า ส่อไปในทางไม่สุจริตและไม่ยุติธรรมนั้น มีมูลเหตุอะไร ที่ช่วยให้เพื่อนสมาชิกได้กล่าวดังนั้น คือ ความสุจริต ไม่สุจริตนั้น เราจะดูกันได้ด้วยว่า ๑. งบประมาณนี้เปิดเผยเพียงไร ๒. ให้รายละเอียดเราเพียงพอหรือไม่ ๓. ตั้งเงื่อนไขการจ่ายเงินไว้เป็นประการใด ผมอยากจะเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกทั้งหลายให้พิจารณาดูว่า จากเอกสารประกอบงบประมาณนั้นมีรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลมีหุ้นอยู่เกินกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ๗๔ รายการ แต่ที่รัฐวิสาหกิจซึ่งไม่เคย

แจ้งให้เราทราบและมีหุ้นอยู่ต่ำกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้นมื่อะไรบ้าง และก็มันไม่ใช่เหลือวิสัย
 ซึ่งรัฐบาลจะแจ้งให้สภานี้ทราบว่าได้เอาเงินของราษฎรเขาไปหุ้นกับใคร ที่ไหน อย่างไร เพื่อให้
 เจ้าของเงิน คือผู้แทนนี้ได้ทราบว่าเขาควรจะได้ให้เขาทำต่อไป หรือให้เขาเอาเงินของประชาชน
 ไปใช้ต่อไป ทั้งๆ ที่ขาดทุน หรือได้กำไรไม่คุ้มค่าหรือไม่ ผมดูออกว่ามีรายการอยู่หลายรายการ
 ส่อแสดงว่าการที่ไปลงทุน แต่ไม่ให้รายละเอียดเรามา นั้น มีแน่ ยังมีรายรับจากบริษัทบาง
 บริษัทที่เขียนมาว่า บุญรอดบริวเวอรี่ เราก็รู้ได้เพียงอันเดียว เพราะว่ามันมีรายรับแสดง
 ออกมา แต่ว่าบริษัทอื่น ๆ อย่างเป็นทางการบางธนาคาร ซึ่งต่ำกว่า ๕๑ เปอร์เซ็นต์ไม่
 ได้บอก แต่ว่าสมาชิกในสภานี้ที่อยู่มานานๆ แล้วรู้ว่ารัฐบาล ไม่ใช่รัฐบาลนี้เคยเอาเงินของ
 ประเทศไปหุ้นกับธนาคารอื่น ๆ บางธนาคารก็ ๓๐-๔๐ ล้านบาท คิดว่าท่านประธานก็คงจะ
 เป็นพยานผมในข้อนี้ได้ แต่รัฐบาลไม่ได้บอกเรามา ก็เมื่อไม่ได้บอกเรามา ทำไมจึงไม่บอก
 มันก็ต้องคิด ถ้าไม่มีเหตุผลและก็ได้ชี้แจงเหตุผลว่าทำไมไม่บอกไม่ใช่ไม่สุจริต แต่มีเหตุ
 จำเป็นที่ไม่ต้องบอก อย่างนี้ก็สมควรจะคิด นี่เป็นประการแรก อีกประการหนึ่งถ้าหากว่า
 เพื่อนสมาชิกได้เปิดตัวบทในมาตรา ๔ ถึงการให้อำนาจในกรณีจำเป็น ในหน้า ๕ สำนักบ-
 ประมาณอาจจะโอนจากรายจ่ายงบกลาง รายการใดรายการหนึ่งไปเพิ่มในรายการอื่น ๆ ในงบ
 เดียวกันก็ได้ ท่านผู้แทนระยองได้พูดมาแต่ในตอนต้นถึงปัญหาที่ว่า วิธีทำอย่างนั้นนอกจาก
 ผิดกฎหมายซึ่งสภาได้ตราไว้แล้ว ก็ยังเป็นการส่อให้เห็นว่ารัฐบาลจงใจ หรือทำเสมือนจงใจ
 ถึงจะไม่จงใจว่าการจะใช้เงินของสภานี้ที่ได้ผ่านไปเป็นยอดก่อนๆ นั้น รัฐบาลทรงสิทธิที่จะ
 ใช้ได้ มันก็ตรงอย่างที่ว่าเพื่อนสมาชิกว่า ถ้าไม่เคารพเจ้าของเงิน ให้มันเต็มภาคภูมิ หรือเปิดเผย
 ทั่วไปแล้วหรือไม่ระงับตัดอำนาจในข้อนี้แล้ว สมาชิกก็มีเหตุที่ควรจะสงสัยเหมือนกันว่าทำไม
 จึงเป็นอย่างนั้น สภานี้เกือบจะไม่มีควมหมาย ถ้าให้รัฐบาลโยกย้ายจ่ายเงินไปได้ แล้วมันก็
 เข้าประเด็นที่พูดซ้ำพูดซากกันนั้นก็ด้วยเหตุจากมาตรา ๔ วรรคสุดท้ายนี้ ประกอบด้วยมาตรา
 ๒๔ ตามพระราชบัญญัตินี้ นั้น การยกย้ายถ่ายเทอย่างที่ผมไม่อยากจะให้มันกระทบกระเทือน
 เพื่อนสมาชิกว่าเอาเงินของแผ่นดินไปหาเสี่ยงให้แก่พวกพ้องอย่างนี้ เพราะมันกระทบกระเทือน
 ก็เพื่อนสมาชิกด้วยกัน ไม่ใช่จิตใจ ไม่ใช่ริษยา ไม่ใช่อะไรหรอก แต่ว่ามันเป็นการแสดงว่า
 ไม่สุจริต อย่างเพื่อนสมาชิกคนหนึ่งทักท้วงขึ้น ถ้าการจ่ายเงินของบ้านเมืองไม่สุจริตแล้ว
 ผมคิดว่าถึงจะอ้างเจตนาดีใด ๆ มันก็ทำให้เราเชื่อได้โดยไม่สนิทใจ ถ้าเราเชื่อได้โดยไม่สนิทใจ
 เราจะไปยกมือให้ เป็นตัวแทนเจ้าของเงิน เราเองยังไม่สนิทใจแล้วเจ้าของเงินซึ่งเขามอบหมาย

มาเขาจะสนิทใจได้อย่างไร นี่ประเด็นนี้ผมตั้งใจและสงสัยรัฐบาลนี้ เมื่อพูดกันถึงเรื่องเงินที่จะต้องกู้ ผมจำได้จะเป็นท่านนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ไม่ทราบที่เราไม่สามารถจะกู้เงินต่างประเทศได้ เพราะการกู้เงินต่างประเทศจะต้องมีโครงการ แต่ก็ต้องให้เขาเห็นชอบจึงจะกู้ได้ เพราะฉะนั้นจึงหันมากู้เงินในประเทศ อันนี้ก็แสดงว่าเงินที่จะกู้ไปคราวนี้ ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้น เป็นเงินที่ไม่มีโครงการ มันก็ตรงอย่างเพื่อนสมาชิกสงสัยว่ามันเป็นเงินที่มายัดให้ครบงบประมาณรายจ่าย การติดต่อกันอย่างนี้ใครก็ติดได้ ท่านประธาน ก็อยากจะถามว่าผมมีความเห็นอย่างไรก็เมื่อรัฐบาลจะต้องใช้เงิน ๒๘,๐๐๐ ล้านบาท กู้ก็มาเสียดอกเบี้ย เสียค่าธรรมเนียมการกู้ แล้วก็ผูกพันไปถึงคนยังไม่เกิด ไม่กู้ก็ไม่มีเงินพอใช้ บางพวกเขาอยากให้พัฒนา ผมมีความเห็นว่า ความเห็นของผมจะง่หรือจะฉลาดไม่เกี่ยว แต่ว่าผมมีความเห็นโดยบริสุทธิ์ใจว่าเราคือผมกับสมาชิกฝ่ายค้านกับรัฐบาล มีความเห็นไม่ตรงกันอยู่ประเด็นหนึ่ง คือรัฐบาลนี้ก็ได้อมองหากทางที่ดีที่สุดแล้วว่า จะใช้เงินของประเทศเพื่อพัฒนาประเทศนั้น ไม่มีวิธีใดดีกว่ากู้เงินในประเทศ แต่ฝ่ายค้านกลับเห็นว่าวิธีกู้เงินในประเทศนั้นไม่ค่อยจะดี ผมก็เห็นว่าไม่ดี ท่านประธาน เหตุที่ไม่ดีมันเป็นอย่างนี้ กู้เงินในประเทศก็มีวิธีกู่อยู่หลายประการ ถ้ารัฐบาลนี้จะกู่จากธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทยก็ต้องจ่ายธนบัตรมาให้รัฐบาล เมื่อจ่ายธนบัตรให้รัฐบาลแล้ว ก็เป็นไปอย่างเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านเห็นว่าการกู้เงินในประเทศจากธนาคารแห่งประเทศไทยเอาไปจ่ายออกนั้น ปริมาณธนบัตรมันอาจจะเกินค่าบริการและทรัพย์สิน เมื่อธนบัตรมันเกินค่าบริการและทรัพย์สิน ราคธนบัตรมันจะคงอยู่ไม่ได้ไม่ว่า นายเคนท์ นายอาดัมสมิธ ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือนายเทวดาที่ไหนที่ทำให้มันเป็นไปนอกกฎไม่ได้ เมื่อมีธนบัตรมากกว่าของ มันต้องเฟ้อ คือราคามันมันถูก คือราคามันถูกแล้ว ความวิบัติเกิดแก่เศรษฐกิจของประเทศ พวกเราที่ได้เงินเดือนประจำมันจะลดค่ามันไปเอง ทั้ง ๆ ที่ทำงานอยู่อย่างนี้ เจ้าหน้าที่ของสภาก็เช่นเดียวกัน วิธีจะขึ้นตามไป ตามไปเงินก็ยิ่งมากขึ้นอีก ก็ยิ่งเฟ้ออีก เพราะฉะนั้นข้อวิตกกวิจารณ์ที่ว่า ไม่ระมัดระวังหรือปล่อยปละละเลยไปนั้น มันจะไม่เกิดผลอย่างที่ว่า มันเคยเกิดมาแล้ว ถ้าไม่เกิดมาแล้วเศรษฐกิจมันไม่เป็นศาสตร์ มันเกิดมาบ่อย ๆ จนกระทั่งวางกฎเกณฑ์กันได้แน่นอน ถ้าขึ้นทำอย่างนี้มันจะต้องเกิดอย่างนั้น เพราะฉะนั้นมันจึงมีตำราเศรษฐศาสตร์เกิดขึ้น ผมจึงไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลในประเด็นนี้ แต่ว่ามันแหละรายละเอียดในการกู่บอก แต่ว่ากู่ภายในประเทศ รัฐบาลเองอาจจะกู่มาจากเอกชน กู่จากการ

ที่เงินมันใช้จ่ายอยู่ในตลาด ผมก็ไม่เห็นด้วยกับวิธีก็ู้ก็อีกเหมือนกัน อำนาจของรัฐบาลมีโดยกฎหมายธนาคารพาณิชย์ รัฐบาลไทยนี่เอาเงินมาจากธนาคารพาณิชย์เพื่อประกันธนาคารล้มหรือคนฝากเขาเสียหาย ๓ เปอร์เซ็นต์ของเงินฝาก ๓ เปอร์เซ็นต์ของเงินฝาก ถ้าหากว่ามองดูโลกทั้งโลก บางประเทศก็เอามาถึง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ เงิน ๘,๐๐๐ ล้านบาทหรือก็หมื่นล้านในเซอร์कुเลชัน (circulation) ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรู้ดี ถ้าหากว่าไปเอามาจากธนาคารไม่ต้องกู้ ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม เพียงออกประกาศว่าใครมีธนาคารพาณิชย์ฉันขอเรียก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของเงินฝาก ท่านจะได้หลายพันล้านบาท ค่าดอกเบี้ยท่านไม่เสีย ค่าธรรมเนียมการกู้ไม่ต้องเสีย พันธะหนี้สินไม่ต้องมี ถ้าหากว่าเอามาอย่างนั้นแล้ว ก็จะมากู้จะมาจ่าย ธนบัตรก็คงที่ คือไปเก็บมาจากธนาคารพาณิชย์ไปแล้วก็เอาออกไป ไม่ต้องไปพิมพ์ธนบัตรใหม่ ปริมาณธนบัตรก็คงอยู่เท่ากับค่าบริการแล้วก็ค่าสินค้า นี่ผมเห็นเป็นอย่างนั้น อีกประการหนึ่ง การที่จะหลีกเลี่ยงการกู้เงิน ถ้าตั้งใจจะหลีกเลี่ยงหรือปรารถนาจะหลีกเลี่ยงมันก็ยังมียุวิธีทำได้อยู่วิธีหนึ่ง ก็รัฐวิสาหกิจที่ต้องทำมาลงทุนมาตลอดเวลานั้นขายมันเสียไม่ได้หรือขายให้ไปเป็นของเอกชนเสีย ผมคิดว่าตามทฤษฎีที่ได้สติติมาเฉพาะที่ให้เรามาประมาณหมื่นล้านบาท รัฐวิสาหกิจบางอย่างที่จำเป็นต้องเอาไว้อย่างโรงงานยาสูบ ผมไม่ว่า แต่ว่าการปล่อยปลละเลยโรงงานยาสูบซึ่งพูดกันมาแล้วว่า มีเงินฝากธนาคารถึงพันกว่าล้านบาท ก็เก็บมาจากพันล้านบาทจากธนาคารพาณิชย์เอามาส่งคลังไม่ต้องเสียดอกเบี้ยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมการกู้ ไม่มีหนี้สิน เงินของประชาชนเอามาให้ประชาชนใช้ อย่างนี้ไม่ทำ สลากกินแบ่งก็ของกระทรวงการคลัง การประกอบการเศรษฐกิจโดยรัฐนั้นก็มีความคิดเห็นต่างกันทั่วโลก ผมก็อาจจะต่างกับรัฐบาลนี้ รัฐบาลนี้ไปกุมเอารัฐวิสาหกิจซึ่งขาดทุนไว้มากมายก่ายกอง ก็ทำไมจึงเอาไว้ทั้ง ๆ ที่มันขาดทุน ก็เพราะท่านไม่ออกสตางค์ ชาวบ้านออก แต่ว่าถ้าหากว่าเงินไม่มีใช้แทนที่จะขายเอาเงินของชาวบ้านมาใช้เพื่อชาวบ้าน ให้ชาวบ้านเป็นหนี้ต่อไปดีกว่า ส่วนที่มันโทรมล้มไปอะไรไป ท่านก็ไม่ขาดทุน แต่ประชาชนขาดทุน รัฐวิสาหกิจอย่างนี้ ถ้าขายในราคาประมูล ผมคิดว่าเราไม่จำเป็นต้องกู้ถึงอย่างที่คุณมา บางทีเราจะไม่ต้องใช้เงินคลังอีกพันล้านบาท ความเห็นมันต่างกันอย่างนี้มันเกิดขึ้นกันขึ้น ไม่ใช่ว่ามาหาเสียวหาแสงอะไรหรอกก็เป็นตัวแทนราษฎร ผมก็ถือว่าเงินทั้งสองหมื่นกว่าล้านบาทนั้นมันก็มีส่วนอยู่ ๑ ใน ๒๑๔ คน ก็ไม่ให้มีความคิดเห็นบ้าง จะมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยก็บอกว่า ไม่ว่าง หาเสียว มันก็แย่งก็ทุกคนก็เป็นผู้แทนด้วยกัน รัฐบาลเท่านั้นแหละไม่ได้เป็นผู้แทน ถ้าหากว่าเป็นประชาธิปไตย

ว่าเงินนี้เป็นของราษฎร รัฐบาลเป็นผู้ใช้เงินของราษฎร ถ้าหากประชาธิปไตยก็ต้องมาขอ อนุญาตราษฎร เขาบอกให้ ก็ไม่น่าจะมาคิดเป็นอื่น ก็ถูกละประชุมกันตั้ง ๒๐๐-๓๐๐ คนก็มี อารมณ์บ้าง ก็สว่างเกินกันบ้าง ผมคิดว่าอย่าเก็บมาเป็นสาระได้ละก็ดีกว่า เอาเหตุผลและ หลักการกันว่า เราจะทำอะไรถึงจะดีที่สุด เพราะรัฐบาลนี้ก็ต้องเป็นรัฐบาล แล้วก็ต้องใช้ เงินนี้แน่ แต่การใช้เงินนั้น ไม่บอกเจ้าของเงินไม่ฟังเจ้าของเงินบ้างเขี้ยวหรือว่า เขาเห็นว่า อย่างไรควรจะได้หรือไม่ และถ้าทำไม่ได้มันก็ไม่ได้ แล้วก็น่าจะทำได้ใหม่ อย่างที่ผมเรียน ท่านประธาน ก็ไม่ต้องไปกู้เงินให้มันเสียค่าธรรมเนียม อย่างน้อยก็ร้อยละ ๑ ละ ไม่ต้องเสีย ดอกเบี้ยมันก็ต้องเสียละ ก็อย่างไม่เสียดอกเบี้ยและก็ได้เงินเท่ากัน ทำไม่ไม่ทำ อีกประเด็น หนึ่งครับ ผมตำหนิบประมาณนี้ไม่ประหยัดอย่างเพื่อนสมาชิกว่า แต่ว่าที่ว่าไม่ประหยัด อย่างไม่ บ้างรายก็สมาชิกไม่ได้บอกให้ชัดเจน ก็เป็นการยากที่รัฐบาลจะเห็นด้วยหรือไม่เห็น ด้วย ผมฟังไม่ชัดเจน ก็อยากจะเรียนท่านประธานให้เห็นว่า ลักษณะไม่ประหยัดนั้นเป็น ประการใด ๑. การไม่ควบคุมการจ่ายตลอดจนรายการ ผมหมายความว่าเมื่อตัดยอดเงินไป แล้ว จะไปโกงไปฉ้อกัน ฉนั้นไม่เกี่ยว ผมเคยไปพบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ว่า เอ เงินอย่างนี้ไปให้มันงโงกกันปลายทาง ท่านบอกท่านไม่รู้ไม่ชี้ นั้นข้อเท็จจริง ผมก็ หมัดทำ ถึงที่จะเอาเงินเอา แต่ว่าใครโกงกันฉันไม่รู้ไม่ชี้ เป็นข้อเท็จจริง มันก็หมัดทำแล้ว แล้วเพื่อนสมาชิกก็ส่งเอกสารให้บอกว่า เดียวนี้จะมาขอเงินเราเนี่ย อ้ายที่มันโงกๆ ไปทำไม่ไม่ รู้จักเรียกคืนกันมาบ้าง เพื่อนสมาชิกกาฬสินธุ์ก็บอกวาก็เอาอ้ายตัวเล็ก ๆ เงินเดือน ๗๐๐ บาทไปเข้าคุก ก็จะไปเรียกคืนได้อย่างไร มันมีเงินเดือน ๗๐๐ บาท ก็อ้ายตัวโตกว่านั้นไม่มี ใครรับผิดชอบอย่างนั้นหรือ แล้วทำไม่มีระเบียบอย่างนั้น ระเบียบให้คนเล็กๆ ต้องรับผิดชอบ ซึ่งไม่สามารถจะเรียกเงินคืนได้ ผมก็คิดว่าการจ่ายเงินไม่ประหยัดอันนี้เป็นเหตุหนึ่งซึ่งไม่ ประหยัด ประการที่ ๒ การจ่ายเงินนั้นได้ประโยชน์น้อย ผมหมายถึงว่ามันไม่ควรจะจ่าย อย่างที่พูดกันมาซ้ำๆ คือว่างานซ้อนงาน ก็พูดกันซ้ำๆซ้ำๆซ้ำๆ เขาก็คงจะติดใจกันเกือบ ทุกคนหรือหลายคนว่า อ้ายบพัฒนาภาคนี้เป็นเงินจ่ายที่ไม่ประหยัด จ่ายที่ปราศจากความ ควบคุมของสภา เพราะไม่รู้เขาจะไปจ่ายทำอะไรที่ไหน เมื่อไร แต่เราจำเป็นจะต้องให้ ก็ว่ากัน มาอย่างนั้น นี่ประเด็นหนึ่ง ถ้าหากว่าจะจ่ายมุ่งดีต่อราษฎร อะไรเป็นเครื่องมือการจ่ายเงิน ที่จะทำนุบำรุงราษฎร ข้าราชการมีอยู่ทุกแผนกทุกกระทรวงทบวงกรมทั่วประเทศ ๕๐๐ อำเภอ มีเจ้าหน้าที่อยู่เต็ม สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท อะไรต่ออะไรที่ว่ากันมาทุกประการนี้ ถ้าจะ

จ่ายให้ประหยัดก็ยุบตำแหน่งสำนักงานเหล่านั้นเสีย ผู้มีสติปัญญาในสำนักงานนั้นไม่จำเป็นต้องไปจ่าย คนที่จะจ่ายและยืนอยู่ตามห้องที่ต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ คน คือ ปลัดพัฒนา ก็ถ้าสั่งเขาไปว่า ฉันจัดสรรอย่างนี้แล้ว เขาเถอะจะไปหาเสียนหาแสวงอะไรก็ไม่ว่า แต่ว่าไปจากที่นี้แล้วจัดสรรเงินงบประมาณไปเหมือนการศึกษาประชาบาลที่กระทรวงมหาดไทยทำอยู่ มันก็ทำได้ เมื่อทำได้มันตัดทั้งเงินเดือน ค่าใช้สอย ค่าจ้างชั่วคราว และการหยุดงาน เพราะว่าเมื่อกระจายแหล่งไปต่าง ๆ แล้วราษฎรจะได้คุมได้ จะได้เห็นได้เมื่อเขารู้อยอดเงินแล้ว ก็ตั้งกรรมการพัฒนาชุมชนได้สตาจ์ไม่กี่บาท สำนักงานเร่งรัดพัฒนาจ่ายไป ๓๐๐ กว่าล้านบาท ทั้ง ๆ ที่ไม่มีคนอยู่ปลายทาง ก็หอบกันไปจากกรุงเทพฯ เย่โลกกันไป เอาแตรริคเตอร์เอาบูลโดเซอร์ไปวางไว้ เอารถบดถนนไปวางไว้ ผมไปเจอที่อุบลก็ไปถามว่า นี่คุณอยู่กรมไหน บอกผมไม่ได้ อยู่กรมไหน ผมอยู่สำนักนายกา แล้วทำไมคุณเอาแตรริคเตอร์มานอนอยู่เฉย ๆ ไม่ทำงาน ก็ไม่ให้สตาจ์ผมนี้ ค่าเบี้ยเลี้ยงก็ไม่มี น้ำมันก็ไม่มี อ้าว ทำไมไม่มีเล่า เขาบอกว่าผู้แทนไม่ให้งบประมาณ ผมบอกว่าเป็นให้กันมาหลายเดือนแล้ว ผมก็เป็นผู้แทนนี้ เขาบอกว่า เงินเหออแกกันนอนกันต่อไป ถ้ามันอยู่ที่อำเภอ อ้ายเหตุการณ์อย่างนี้ก็จะไม่เกิด ผมสงสัยในวิธีการจ่ายเงินของรัฐบาลนี้ว่า เห็นจะเฟ่งเล็งบุคคลจ่ายเป็นสำคัญ ผมว่านั่นไม่ใช่หลักการจ่ายเงินที่ดี ถ้าจะเอาไปไว้กระทรวงมหาดไทย ก็กลัวกระทรวงมหาดไทยจะใหญ่เกินไป ก็เอามาไว้สำนักนายกา ผมไม่เห็นด้วย เพราะว่าสำนักนายกา ไม่ได้ตั้งอยู่ทั้ง ๕๐๐ อำเภอ ก็ตั้งกันอยู่ในกรุงเทพฯ งานมันก็ขาดประสิทธิภาพ งานอย่างเดียวกันนี้ถ้ากระจายงานไปผมก็คิดว่ามันดีกว่า ผมได้เรียนมา ตั้งแต่ปีกลายนี้ครั้งหนึ่งแล้วว่า อ้ายเงินพัฒนาภาคนี้ กรรมการคณะพัฒนาภาคนี้ ผมไม่เห็นมีอะไร แตรริคเตอร์สักคันหนึ่งก็ไม่มี จอบสักเล่มหนึ่งก็ไม่มี เสียมสักเล่มหนึ่งก็ไม่มี แล้วเอาเงินไป ๘๕ ล้านบาท วิธีใช้ ๆ อย่างไม่รู้ เสาส่งไปจังหวัด จังหวัดก็ประมูล จังหวัดก็เอาไปเข้าสภาจังหวัด สภาจังหวัดก็เห็นด้วยบ้าง ไม่เห็นด้วยบ้าง ต่อว่าเอาบ้างว่าเข้มกันบ้าง อะไรกันบ้าง วิธีทำอย่างนี้ก็เป็น การจ่ายเงินที่ไม่มีแผนการ ไม่มีแผนการ การจ่ายเงินที่ไม่มีแผนการนั้นไม่มีนักการคลังที่ดีคนใดนิยมทำเลย แต่รัฐบาลนี้ทำปีกลาย ปีนี้ก็จะทำอีก ผมจึงไม่เห็นด้วยว่าหลักการจ่ายเงินอย่างนี้ มันเป็นเหตุให้งบประมาณสูงขึ้น แต่ประโยชน์ได้ไม่คุ้มกับเงินที่เราเสียไป นี่เป็นข้อค้านซึ่งทำให้ผมไม่แน่ใจ ยังไม่ถึงกับว่าจะไม่ให้ ถ้าได้ค่าชี้แจงจากรัฐบาลจนเป็นที่พอใจแล้ว ผมคิดว่าผมอาจจะเห็นด้วยก็ได้ เพราะก็รู้ ไม่ใช่ไม่รู้ ไม่ใช่ว่าอยู่ในบ่อเล็ก ๆ จนกระทั่งไม่เห็นโลก รู้ว่ารัฐบาลจะต้องจ่ายเงิน ต้องจ่าย แต่ว่าการ

จ่ายเงินนั้นต้องจ่ายอย่างประหยัด และต้องมีประโยชน์ไม่ใช่สูญญกนแจก ที่ตั้งกรมตั้ง
กระทรวงกันก็เสียค่าเงินเดือน ๗๐ เปอร์เซ็นต์ สดอย่างผมว่าปลดให้ออกบ้างอะไรกันบ้าง
แล้วก็ไม่ต้องตั้งตำแหน่งใหม่ เอากันที่อยู่นี้ย้ายไปย้ายมาเสียมันก็ประหยัดลงไปได้อีก แต่
ไม่ทำ ขอตำแหน่งเพิ่มขึ้นเรื่อย แล้วปรอพอเอชัน (proportion) จำนวนพลเมืองกับการจ่าย
เงินของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้น ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในหลักการนี้ คนเกิด
มาคนหนึ่งต้องเพิ่มเงินอีกเท่าไรบาท นี่ท่านบอกว่ามันเกิดมาอีกล้านหนึ่ง ท่านจึงเพิ่มอีกเท่าไร
เกือบ ๑,๐๐๐ ล้านบาท และว่าล้านละ ๑,๐๐๐ บาท ก็คนละ ๑,๐๐๐ บาท หลักนี้ไม่ใช่หลัก
นักการคลังเขาทำ ไม่มีใครเขาคิดหกรอกจำนวนพลเมืองกับเงินมันสัมพันธ์กัน ถ้าหากว่า
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกว่าเงินเราแข็งเป๊ะ ค่าของบาทมันเหลือสัก ๕ บาทต่อ ๑
ดอลลาร์ชิ มันไม่ต้องเพิ่มงบประมาณ เพราะอำนาจซื้อมันสูง มาพูดกันถึงเรื่องเงินที่ไร ท่าน
ก็คุยเงินเราแข็งเป๊ะ แข็งเป๊ะ ๆ แต่ผมดูแล้ว ในกระเป่าผม พอได้เงินเดือนมันก็ไม่ถึงวันที่
๑๕-๑๖ มันก็หมด ของคนอื่นมันก็หมดเหมือนกัน มันเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมจึงไม่
เห็นด้วย ท่านประธานครับ ว่าหลักการนี้ ผมอยากให้ท่านได้ชี้แจง

ประธานสภาผู้แทน: สมควรแก่เวลาแล้ว ขอเลิกประชุม ประชุมต่อพรุ่งนี้เวลา
๐๙.๐๐ นาฬิกา

เลิกประชุมเวลา ๒๒.๔๕ นาฬิกา

